

የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ትንተና በጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ

አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ

የሒውማኒቲስ፣ ቋንቋዎች ጥናት፣ ጆርናሊዝምና ኮሙኒኬሽን ኮሌጅ

የአማርኛ ቋንቋ ሥነፊልፍና ፎክሎር ትምህርት ክፍል

የድህረ ምረቃ መርሐ ግብር

በፎክሎር የፍልስፍና ዶክትሬት ዲግሪ ማሟያ የቀረበ ጥናት

በ

ሰዋገኝ አስራት

አማካሪ ጉዳይ እምራ (ዶ/ር)

ህዳር፣ 2009 ዓ.ም

አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ

በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ

የሂደምኒቲስ፣ የቋንቋዎች ጥናት፣ ጆርናሊዝምና ኮሚዩኒኬሽን ኮሌጅ፤

የአማርኛ ቋንቋ ሥነጽሁፍና ፎክሎር ትምህርት ክፍል

የድኅረ- ምረቃ መርሃ-ግብር

የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ትንተና በጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ

በ

ሰዋገኝ አሰራት

2009 ዓ.ም

የፈተና ቦርድ አባላት

የአማካሪ ስም

ፊርማ

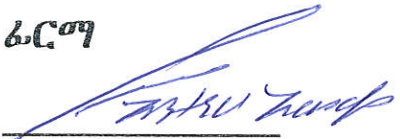
ዶ/ር ጉዳይ እምሬ

_____

የውጭ ፈታኝ ስም

ፊርማ

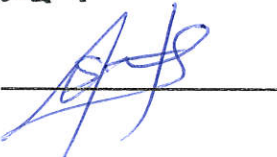
ዶ/ር አንተነህ አወቀ

የውስጥ ፈታኝ ስም

ፊርማ

ዶ/ር ጌታቸው ስንሻው

ማረጋገጫ

የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ትንተና በጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ በሚል ርዕስ በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ የሃይማኒቲ፣ የቋንቋዎች ጥናት፣ ጆርናሊዝምና ኮሚዩኒኬሽን ኮሌጅ፣ የአማርኛ ቋንቋ ሥነ-ጽሑፍና ፎክሎር ትምህርት ክፍል የድጎረ- ምረቃ መርሃ-ግብር በፎክሎር ለፍልስፍና ዶክትሬት ዲግሪ ማሟያ ያቀረብሁት ይህ ጥናት ከዚህ በፊት በማንኛውም አካል ያልተሰራ የራሴ ወጥ ስራ መሆኑንና የተጠቀምሁባቸው ድርሳናትም በትክክል ዋቢ መሆናቸውን በፊርማዬ አረጋግጣለሁ።

ስም:- ሰዋገኝ አስራት አድማሱ

ፊርማ

ምስጋና

ይህን ጥናታዊ ጽሁፍ ለመስራት ከጀመርሁበት ጊዜ ጀምሮ አሁን እስከደረስኩበት ድረስ በማማከር፣ የተጣመመውን በማቃናት፣ የጎደለውን በማሟላት፣ ለጥናቱ አስፈላጊ የሆኑ ምንጮችን በመጠቀምና የተለያዩ መጽሐፍትን በማዋስ፣ በፍጥነት አንብበው ገንቢ አስተያየት በመስጠትና ውድ ጊዜዎችን መስዋእት በማድረግ፣ ምክርዎን በመለገስ ከጎኔ ያልተለዩት፣ ዶ/ር ጉዳይ እምሬ በእጅጉ አመሰግናለሁ። አምላክ በጤና ይጠብቅዎት እላለሁ።

ዶ/ር ጌታቸው ስንሻው እና ዶ/ር አለሙ ካሣዬ የደረጃ ማበልፀጊያ ላይ የቀረቡትን ስድስት ምዕራፎች በሚገባ አንብባችሁ ገንቢ የሆነ ሙያዊ አስተያየት ስለሰጣችሁኝ ምስጋናዬ ከልብ ይድረሳችሁ።

በዩኒቨርሲቲ ቆይታዬ አስፈላጊውን ምክር በመለገስ ብርታት ለሆናችሁኝ መምህራናቼ ለዶ/ር ሙሉሰው አሰራቴ፣ ለአቶ ወንድወሰን አዳኔ፣ ለአቶ ደረጀ ገብሬ፣ ለዶ/ር ባይለየኝ ጣሳው እና ለዶ/ር ጌታሁን አማረ ምስጋናዬ የላቀ ነው። እንዲሁም ስማችሁን ያልጠቀስኳችሁ የክፍለ ትምህርቱ መምህራንና ሰራተኞች እስካሁን ላደረጋችሁልኝ ድጋፍና ላሳያችሁኝ መልካም ትብብር ምስጋናዬ የላቀ ነው እግዚአብሔር ይስጥልኝ።

አቶ ሞላ ጀምበሬ ከምዝገባ ጊዜ ጀምሮ ላደረግሁልኝ ድጋፍና በየጊዜው ለሰጠኝኝ አስተያየት ከልብ አመሰግናለሁ። እግዚአብሔር ውለታህን ይክፈልህ። ዶ/ር ዋልተንጉስ መኰንን ጽሑፉን በማንበብና ሙያዊ አስተያየት በመስጠት ለዚህ ስላበቃኝኝ ምስጋናዬ ይድረስህ። ከአምስት ዓመት በላይ አብረን ለቆየነው የክፍል ጓደኞቼ ለሰጣችሁኝ ሃሳብ ሁሉ አመሰግናለሁ። ዶ/ር አበበ መርዕድ፣ ዶ/ር ጌታዋ ሞላ፣ ዘላለም አበበ ላደረጋችሁልኝ ሁሉ አመሰግናለሁ። መሰሉ መንግስቱ ለሰጠኝኝ ምሁራዊ አስተያየትና ሙያዊ ምክር ከልብ አመሰግንኻለሁ። የ "IES" ቤተመጽሐፍት ሰራተኞች በሙሉ ምስጋናዬ ይድረሳችሁ። አቶ ይሳቅ አድነው ላደረግሁልኝ ቀና ትብብር ሁሉ ከልብ አመሰግንሃለሁ። በጠቅላላው በዚህች ትንሽ ወረቀት ስማችሁን ለመዘርዘር ባለመቻሌ ትልቅ ይቅርታ እየጠየቅሁ ድጋፍ ላደረጋችሁልኝ፣ ሙያዊ አስተያየትና ምክር ለሰጣችሁኝ በሙሉ ከልብ የመነጨ ምስጋናዬ ይድረሳችሁ።

እንደኔው ሆናችሁ በማሰብ በየጊዜው ውድ የሰራ ሰዓታችሁንና የእረፍት ቀናችሁን መስዋዕት በማድረግ በአካል ተገኝታችሁ አስፈላጊውን መረጃ ሁሉ ስታቀብሉኝ ለነበራችሁ መረጃ አቀባዮቹ፣ ያለናንተ ቀና ትብብር ጥናቱ እዚህ አይደርስም ነበርና ምስጋናዬ ከልብ

ይድረሳችሁ። የመስክ ስራዬን ጀምሮ እስክጨርስ ድረስ ከጎኔ ያልተለየኸው ዳኝ ይሁን ብዙ ውጣ ውረዶችን አብረን አይተናል፤ ለዚህ ጥናት ከፍተኛውን አስተዋጽኦ አድርገሃልና እግዚያብሄር ይሥጥሁ። አመሰግንሃለሁ።

ወ/ሮ ገነቴ ደምለውና አቶ የትዋለ ከበደ በመስክ ስራ ወቅት በእንግድነት ተቀብላችሁ በቤታችሁ ከማስተናገድ በተጨማሪ የጎደለውን መረጃ እያሟላችሁ ለዚህ አብቅታችሁኛል፤ እግዚያብሄር ዕድሜና ጤና ይስጥልኝ። ምስጋናዬ ይድረሳችሁ። ጓደኞቼ ሰውነት ጌታሁን፣ ሐረን ዋለና ጥሩ ቤዛ ላደረጋችሁልኝ ሁሉ አመሰግናለሁ። ብድር መላሽ ያድርገኝ።

ለስራዬ መቃኛት ለተባበራችሁኝ ጓደኞቼ እና ተማሪዎቼ ሁሉ ምስጋናዬ ይድረሳችሁ። የነበረብህ የስራ መደራረብ እንኳን ሳያግድህ አስፈላጊ በሆነበት ቦታ ሁሉ ለተባበርኸኝ ለአቶ ሀብታሙ ቸኮል ብድር መላሽ ያድርገኝ። ወ/ሮ ሚዛን ገብረየስ ከሁለተኛ ዲግሪዬ ጀምሮ አይዞሽ ባዬና መካሬ፣ ብርታቴ ነሽ፤ አምላክ እድሜና ጤናውን ይስጥሽ እላለሁ።

በሞራል ላበረታታችሁኝ፣ በማቴሪያል አስፈላጊውን ሁሉ እገዛ ላደረጋችሁልኝና ከጎኔ ላልተለያችሁኝ ቤተሰቦቼ፣ እህቶቼና ወንድሞቼ ሁሉ ውለታችሁን መቼም አልረሳውም። ሚሚ ታናሽ እህቴ እግዚያብሔር ውለታሽን ይክፈልሽ። እየሩሳሌም አስራት፣ ትዕግስት እንዳወቀ፣ ሳሙኤል ተስፋዬ ላደረጋችሁልኝ ነገር ሁሉ እግዚያብሄር ውለታችሁን ይክፈላችሁ። ከምን ደረሰሽ? አይዞሽ! እያልሽ ላተጋሽኝ እናቴ ወ/ሮ አመለወርቅ መኮንን ክልብ የመነጨ ምስጋናዬ ይድረሰሽ፣ እድሜና ጤናውን ይስጥሽ።

በመጨረሻም ለቤተሰቦቼ፣ የቤቴን ኃላፊነት ሙሉ በሙሉ በመሸከም፣ ያለ መታከት በተከታታይ ለአስራ አምስት አመታት ከጎኔ ሆነህ አይዞሽ እያልህ በማበረታታት፣ ጽሁፌን በማረም፣ በማስተካከል ለዚህ ላበቃሽኝ ውድ ባለቤቴ አቶ ጥላይ የትዋለ እጅግ በጣም አመሰግናለሁ፣ ሁልጊዜም ብርታቴ ነህ። ውድ ልጆቼ ሰለሞንና ኤደን ጥላይ፣ ፋንታነሽ ይሁን፣ በላቸው የትዋለ ውለታችሁን ምንጊዜም አልረሳውም። ብድር መላሽ ያድርገኝ። አመሰግናለሁ።

ሰዋገኝ አስራት
መስከረም 2009

ማውጫ

ርዕስ	ገጽ
ምስጋና _____	v
ማውጫ _____	vii
አጠቃሎ _____	xiv
ምዕራፍ አንድ _____	1
መግቢያ _____	1
1.1. የጥናቱ ዳራ _____	1
1.2. የጥናቱ አነሳሽ ምክንያት _____	3
1.3. የጥናቱ አስፈላጊነት _____	5
1.4. የጥናቱ ፋይዳ _____	6
1.5. የጥናቱ ዓላማዎች _____	7
1.5.1. የጥናቱ አብይ ዓላማ _____	7
1.5.2. የጥናቱ ዝርዝር ዓላማዎች _____	7
1.6. የጥናቱ ወሰን _____	8
1.7. የጥናቱ ውስንነት _____	8
1.8. የጥናቱ ሥነ-ምግባር፣ የመስክ ተሞክሮ፣ ተግዳሮቶችና መፍትሄዎቻቸው _____	9
1.8.1. የጥናቱ ሥነ-ምግባር _____	9
1.8.2. የመስክ ተሞክሮ _____	10
1.8.3. ተግዳሮቶች _____	16
1.8.4. የተወሰዱ መፍትሄዎች _____	17

1.9. የጥናቱ አደረጃጀት _____ 18

ምዕራፍ ሁለት _____ 20

የቀደምት ጥናቶች ዳሰሳና ጽንሰ ሀሳባዊ ማዕቀፍ _____ 20

2.1. የቀደምት ጥናቶች ዳሰሳ _____ 20

    2.1.1. የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ከእርሻ አኳያ _____ 20

    2.1.2. የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ከሀብት አያያዝ _____ 29

    2.1.3. ፎክሎር እና የባህላዊ ግብርና ዕውቀት _____ 33

2.2. ጽንሰ-ሀሳባዊ ማዕቀፍ _____ 35

    2.2.1. የፎክሎር ጽንሰ-ሀሳብ _____ 36

        2.2.1.1. “ፎክ” _____ 37

        2.2.1.2. “ሎር” _____ 37

        2.2.1.3. ልማድ _____ 38

        2.2.1.4. ለውጥ _____ 39

        2.2.1.5. ቀጣይነት _____ 40

    2.2.2. የባህላዊ ዕውቀት ስያሜና ምንነት _____ 40

    2.2.3. የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ምንድን ነው? _____ 42

    2.2.4. የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ባህሪያትና አይነት _____ 44

    2.2.5. የባህላዊ ግብርና ዕውቀትን መጠቀም ለምን አስፈለገ? _____ 45

    2.2.6. ወቅቶች _____ 46

ምዕራፍ ሶስት _____ 50

የአጠናን ስልትና ዘዴዎች _____ 50

3.1. የጥናቱ አይነት _____ 50

3.2. የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴዎች _____ 52

    3.2.1. ካልዓይ የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴዎች _____ 52

3.2.2. ቀዳማይ የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴዎች _____ 54

    3.2.2.1. ተሳትፏዊ ምልክታ _____ 54

    3.2.2.2. ቃለ-መጠይቅ _____ 61

    3.2.2.3. ተተኳሪ የቡድን ውይይት _____ 64

3.3. የመረጃ መሰብሰቢያ መሳሪያዎች _____ 66

3.4. የመረጃ አቀባይ አመራረጥ _____ 67

3.5. የመረጃ መሰብሰቢያ አንጻሮች _____ 70

3.6. የመረጃ መተንተኛ ዘዴ _____ 71

    3.6.1. የማህበራዊ ሥነ-ዕውቀት ንድፈ-ሃሳብ _____ 73

    3.6.2. የማህበረሰብ ግንባታ ንድፈ ሃሳብ _____ 74

    3.6.3. ሥነ-ፋይዳ _____ 76

    3.6.4. ተምሳሌታዊ ትንተና _____ 77

    3.6.5. አውዳዊ ትንተና _____ 78

ምዕራፍ አራት _____ 82

አካባቢያዊ ዳራ _____ 82

4.1. የአዊ ብሔረሰብ ታሪክ፣ መልካምድራዊ ሁኔታ፣ የዞኑ የህዝብ አሰፋፈር፣
ማህበራዊና ኢኮኖሚያዊ ሁኔታ _____ 82

    4.1.1. የአዊ ብሔረሰብ ታሪክ _____ 82

    4.1.2. የአዊ ብሔረሰብ ዞን መልካ ምድራዊ ሁኔታ _____ 83

    4.1.3. የአዊ ብሔረሰብ ዞን ህዝብ አሰፋፈር _____ 86

    4.1.4. የአዊ ብሔረሰብ ዞን ኢኮኖሚያዊና ማህበራዊ ሁኔታ _____ 86

4.2. የጓጉሳ ሽኩቻ/ የተጠኘ ወረዳ አካባቢያዊ ዳራ _____ 88

    4.2.1. የጓጉሳ ሽኩቻ ወረዳ የህዝብ አሰፋፈርና መልካምድራዊ ሁኔታ _____ 88

    4.2.2. የጓጉሳ ሽኩቻ ወረዳ ህዝብ ኢኮኖሚያዊ ሁኔታ _____ 90

4.2.3. የጓጉሳ ሸኩዳድ ወረዳ ህዝብ ማህበራዊና ባህላዊ ሁኔታ _____ 91

4.2.4. ባህላዊ አደረጃጀትና ማህበራዊ ግንኙነቶች _____ 92

ምዕራፍ አምስት _____ 97

የባህላዊ ግብርና ዕውቀት የመረጃ ትንተና _____ 97

5.1. የእርሻ መሳሪያዎች _____ 97

5.2. ግቢ /በልግ (ከመጋቢት እስከ ግንቦት) _____ 106

5.3. ክረምት (ከሰኔ እስከ ነሃሴ) _____ 128

5.4. ጥቢ (ከመስከረም እስከ ህዳር) _____ 141

5.5. መኸር (ከህዳር እስከ የካቲት) _____ 147

5.6. ከግብርናው ጋር ተያያዥነት ያላቸው ልማዶችና እምነቶች _____ 158

ምዕራፍ ስድስት _____ 171

የባህላዊ ግብርና ዕውቀት አይነቶችና የዕውቀት ተስተላልፎ _____ 171

6.1. የባህላዊ ግብርና ዕውቀት አይነቶች _____ 171

6.1.1. የማህበረሰብ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት _____ 172

6.1.2. የቡድን ዕውቀት _____ 173

6.1.3. የግለሰብ ዕውቀት _____ 174

6.2. የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ተስተላልፎ _____ 177

ምዕራፍ ሰባት _____ 188

ለውጥና ቀጣይነት _____ 188

7.1. ለውጥ _____ 188

7.2. ቀጣይነት _____ 203

ምዕራፍ ስምንት _____ 206

ማጠቃለያና ይሁንታ _____ 206

8.1. ማጠቃለያ _____ 206

8.2. ይሁንታ _____ 215

ዋቢ መጻሕፍት _____ 216

አማርኛ _____ 216

English _____ 218

አባሪ አንድ:- የመስክ ጥናት ጥያቄዎች _____ 229

አባሪ ሁለት:- የመረጃ አቀባዮች ዝርዝር _____ 233

አባሪ ሶስት:- ልዩ ልዩ ፎቶግራፎች _____ 235

አባሪ አራት:- ናሙና ቃለ-መጠይቆች _____ 238

የፎቶግራፍ ማውጫ

ፎቶ 1:-ውኃ እያርከፈከፉ ሲያበራዩ _____ 60

ፎቶ 2:- በምልከታ ዘዴዎች መረጃ ከመስክ ሲሰበሰብ የሚያሳይ ናሙና ፎቶ _____ 61

ፎቶ 3:- ከቁልፍ መረጃ አቀባዮች በቃለ-መጠይቅ መረጃ ሲሰበሰብ ናሙና _____ 63

ፎቶ 4:- ከቁልፍ መረጃ አቀባዮች በቃለ-መጠይቅ መረጃ ሲሰበሰብ ናሙና _____ 64

ፎቶ 5:- ከቡድን ውይይት መረጃ ሲሰበሰብ _____ 66

ፎቶ 6:-ቁልፍ መረጃ አቀባዮች ናሙና በከፊል _____ 69

ፎቶ 7:- የበሬ ዕቃ፣ ፎቶ 8:-የፈረስ ዕቃ፣ _____ 99

ፎቶ 9:- በፈረስ ሲታረስ _____ 102

ፎቶ 10:- በበሬና በፈረስ ሲታረስ፣ _____ 103

ፎቶ 11:- በበሬ ብቻ ሲታረስ፣ _____ 103

ፎቶ 12:- ባህላዊ ማዳበሪያ/ ኮምፖስት የተደፋበት የእርሻ መሬት፣ _____ 119

ፎቶ 13:-ቁስ ወርቁ ባህላዊ ማዳበሪያውን ከአፈሩ ጋር ሲያዋህዱ _____ 119

ፎቶ 14:- ድንች ዘር ሲጣል (ሲዘራ) _____ 123

ፎቶ 15:- ድንች ሲኮተኮት ፎቶ 16:- ድንች ሲደገር/አፈር ሲታቀፍ _____ 124

ፎቶ 17:- አምሳያ የተደረገበት የቦቆሎ ማሳ _____ 125

ፎቶ 19:-የጤፍ እርሻ ጭቃ በራይ ሲበራይና ለዘር ሲዘጋጅ፣ _____ 132

ፎቶ 18:-የጤፍ እርሻ ሲጎለጎል፣ _____ 132

ፎቶ 20:- የጤፍ ዘር በብተና ሲዘራ _____ 133

ፎቶ 21 :- የጤፍ ዘር ሲጠራ/ ሲበጠር _____ 133

ፎቶ 22:- አቶ ልመንህ ዳኛው በመንሽ ውቻሬ ሲያወጡ _____ 149

ፎቶ 23:-አውድማ ላይ ምሳ እየበሉ ጠላ ሲጠጡ፣ _____ 151

ፎቶ 24:- ሴቶችና ወንዶች ባንድነት የጤፍ አረም ሲያርሙ፣ _____ 156

ፎቶ 25:- ለአቅመ ሄዋን ያልደረሰች ሴት አውድማ ውስጥ ከብት ስታዞር/ ስትነዳ፣ _____ 164

ፎቶ 26:- ጤፍ በመስመር በእጅ ሲዘራ _____ 198

አጠቃሎ

ይህ ጥናት የባህላዊ ግብርና ዕውቀት በጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ ምን እንደሆነ፣ አንዴት እንደሚተገበር፣ እንዴት እንደተወረሰና በምን መንገድ እንደሚተላለፍ ተንትኖ አሳይቷል። ዋና ዓላማውም የጓጉሳ ሽኩዳድ ገበሬዎች የሚተገበሯቸው የባህላዊ ግብርና ዕውቀቶችና ተያያዥ ፎክሎራዊ ጉዳዮችን በመሰብሰብ፣ በማደራጀትና በመተንተን ለተተኪው ትውልድ ማቆየት ነው።

ጥናቱ አውድን መሰረት በማድረግ በአይነታዊ የጥናት ዘዴ የኢትዮግራፊክን የአጠናን ስልትን የተከተለ ነው። መረጃዎቹ ከካላይና ከቀዳማይ የመረጃ ምንጮች የተሰበሰቡ ሲሆን ከካላይ የተገኘው መረጃ ከቤተ-መጻሕፍት፣ እንዲሁም ቀዳማይ መረጃዎች ከቀልፍ መረጃ አቀባዮችና ከሌሎች መረጃ አቀባዮች ከመስክ ላይ ከተፈጥሯዊ አውድ በቃለ-መጠይቅ፣ በተለያዩ የምልከታ ዘዴዎችና በቡድን ውይይት የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴዎች ተሰብስቧል። እነዚህን መረጃዎች ለመሰብሰብም ከግንቦት 2006 እስከ ሚያዚያ 2008 ዓ.ም ባለት ጊዜያቶች ለጥናቱ አስፈላጊ ሆኑ መረጃዎችን ለመሰብሰብ ችያለሁ።

እነዚህ የተሰበሰቡት መረጃዎችም በማህበራዊ ግንባታ፣ በሥነ-ዕውቀት እና በሥነ-ፋይዳ ንድፈ ሀሳቦች መሰረትነት በአውዳዊና በተምሳሌታዊ የመተንተኛ ዘዴዎች ተተንተነዋል። መረጃዎቹ ተደራጅተውና ተተንትነው በተገኘው ውጤት መሰረትም ገበሬው በሕይወት ተሞክሮውና በልምዱ ያካበታቸው የበርካታ ዕውቀት ባለቤት መሆኑና ችግሮቹን ለመፍታትም የሚጠቀምበት መንገድ የኖረበትን ባህልና ማህበራዊ አውድ መሰረት አድርጎ እንደሆነ ጥናቱ አሳይቷል። ገበሬው የዓመቱን ወራቶች አራት ቦታ እኩል በመክፈል የሚሰራ ሲሆን በነዚህ ወራቶችም የሚከውናቸው ተለያዩ ስራዎች አሉት። እነዚህ ተግባራትም እርሻ፣ ዘር፣ አረም ኩትኳቶ፣ ሰብል ጥበቃ አጨዳ፣ ዘር፣ ውቂያና የመሳሰሉት ናቸው። እንዲሁም ባህላዊ ማዳበሪያን በማዘጋጀት እንደ ሰብሉ አይነት በመለየት የሚጠቀም ከመሆኑ በተጨማሪ በአንድ ማሳ ላይ ባህላዊውን ማዳበሪያ ለመሬቱ ለምነት ሳይሳወውን ደግሞ ለፍሬው በማለት እንደሚጠቀም በጥናቱ ታይቷል።

ሥነ-ቃሎችን በመጠቀም ለተተኪው ትውልድ የሰራን ጥቅም እንደሚያሳውቁ ታይቷል። ከአያት ከቅድመ አያቶቹ በውርስ ያገኘውን ዕውቀት መሰረት አድርጎ ከሚያየውና ከሚደርስበት በመነሳት የተለያዩ ዕውቀቶችን ለመፍጠር ጥረት ሲያደርግ ይስተዋላል። ያገኘውን ዕውቀትም ወደሌላ ያሸጋግራል፤ ማሸጋገሪያ መንገዶችም ቃልና ተግባር ሲሆኑ ለዚህም ዋና መሳሪያዎች ቃላዊ ግጥሞች (ስነ-ቃሎች) ልማዶችና እምነቶች ናቸው። ይህንን ያገኘውን ዕውቀትም ከባህሉ ከቦታውና ከራሱ ጋር አጣምሮ ፈትሾ ሳይረጋግጥ በተግባር እንደማያውለው በጥናቱ ታይቷል።

በአጠቃላይ ይህ የባህላዊ ግብርና እውቀት ረጅም ጊዜ ልምድ ዳበረ በመሆኑ ትኩረት ባይነፈገውና ከዘመናዊው ግብርና ጋር ተሳሰሮ የሚሄድበት መንገድ ቢመቻቸ፣ ግብርና ፖሊሲ አውጪዎች ከገበሬው በመነሳት የገበሬውን እውቀት መሰረቱን የመመርመርና ተነጋግሮ የመስራት ልምዱ ቢያዳብሩ የተሻለ ይሆናል።

ምዕራፍ አንድ

መግቢያ

ይህ ምዕራፍ አጠቃላይ የጥናቱ ማስተዋወቂያ ሲሆን በውስጡም ስምንት ንኡሳን ክፍሎችን አሉት፡፡ 1. የጥናቱ ዳራ፣ 2. የጥናቱ መነሻ ጉዳይ፣ 3. የጥናቱ አስፈላጊነትና ፋይዳ፣ 4. የጥናቱ ዓላማዎች፣ 5. የጥናቱ ወሰን፣ 6. የጥናቱ ሥነ-ምግባር፣ 7. የመስክ ተሞክሮዎች፣ ተግዳሮቶች፣ መፍትሄዎቻቸው፣ 8. የጥናቱ አደረጃጀትና በመጨረሻውም የምእራፉ ማጠቃለያ በዝርዝር የቀረቡበት ክፍል ነው፡፡

1.1. የጥናቱ ዳራ

የግብርና ሥራ ረጅም ዘመናትን ያስቆጠረ ቢሆንም በእርግጠኝነት በዚህ ጊዜ ነው የተጀመረው ለማለት የሚያስችል መረጃ ማግኘት አልቻልሁም፡፡ ይሁን እንጂ በመጽሐፍ ቅዱስ "... አቤልም በግ ጠባቂ ነበር፤ ቃየንም ምድርን የሚያርስ ነበር" (ዘፍ. 4÷3) በማለት ይገልጻል፡፡ ይህም ከአዳም ልጆች አንዱ ገበሬ እንደነበር ያመላክታል፡፡ "It was only in the Neolithic era, less than 10,000 years ago, that humans began to cultivate plants and breed animals that they themselves had domesticated..." (Marcel and Laurance, 2006:28)፡፡ በአዲሱ የድንጋይ ዘመን 10000 ዓመት በፊት ሰዎች ተክሎችን ማልማት፣ እንስሳትን ማለማመድና ማርባት እንደጀመሩ ይገልጻሉ፡፡ ይህ የድንጋይ ዘመን ሰዎች ተረጋግተው አንድ ቦታ መቀመጥ የጀመሩበት ጊዜ በመሆኑ እርሻ የጀመሩበት ዘመን እንደነበር ይገልጻሉ፡፡ እነ Marcel and Laurance (2006:28) አያይዘው ሲገልጹ ጥንታውያኑ ሰዎች በዚህ ወቅት ለእርሻ የሚሆኗቸውን መሳሪያዎች ከድንጋይ አዘጋጅተው መጠቀም ችለዋል ይላሉ፡፡

ለኢትዮጵያ ኢኮኖሚ የጀርባ አጥንት የሆነው ግብርና ዕድሜ ጠገብ ከሆኑ ሙያዎች አንዱ ነው፡፡ እንዲያውም ከብት የማርባትና እህል የማምረትን ብልሃት ፈጥረው ለሌሎች የኢትዮጵያ ክፍሎች ያስተዋወቁት የኢትዮጵያ አካል የሆኑት ጥንታውያን

የኩሽ ህዝቦች ናቸው (Houston, 1926: 54-58)¹። ይህንንም ሃሳብ ሲያጠናክሩ “Early evidence of the plow in Ethiopia appears bound up with, and confused by the interaction of Cushitic-speaking residents of the highlands” (McCann, 1995:39)። በሀገራችን የግብርና እርሻ በሰሜን ደጋማ አካባቢዎች የተጀመረ ሲሆን የጀመሩትም የኩሽ ቋንቋ ተናጋሪዎች ናቸው። ይህም ሃገራችን ከትውልድ ወደ ትውልድ እየተላለፉ የመጡ የአያሌ ግብርና ነክ እውቀቶችና ልምዶች ባለቤት መሆኗን ያሳያል (McCann, 1995)።

በ Houston ገለጻ መሰረት ከኩሽ ህዝቦች አንዱ የሆነው የአገው ብሔረሰብ የግብርናን ስራ በቀዳሚነት የጀመረ ነው (1926:54-58)። የዚህ ጥናት ትኩረት የሆነው የአዊ ብሔረሰብ ደግሞ የዚህ አካል ሲሆን የብሔረሰቡ አብዛኛው ክፍል ማለትም (86.24%) የሚሆነው በገጠር የሚኖርና በዚህ በባህላዊ ግብርና ስራ የሚተዳደር ነው (የአዊ ዞን ገ.አ.ት.ል.መምሪያ²; 2007)። ገበሬው ክረምቱን ጠብቆ የተለያዩ የእህል አይነቶችን፣ በበጋ በመስኖ ውኃ በመጠቀም ድንች፣ ሽንኩርትና ቅመማ ቅመምን ያመርታል፤ ያመረተውንም ለገበያ ያቀርባል። ይህ ለህልውና መሰረት የሆነው ባህላዊ የግብርና ዕውቀት ግን ትኩረት ተሰጥቶት ሲጠና አይስተዋልም።

የተለያዩ አጥኚዎችም³ በሀገራችን በባህላዊ ዕውቀት ስር የሚገኙት የባህላዊ ግብርና፣ የባህላዊ የቤተሰብ እቅድ፣ ባህላዊ የግጭት አፈታት፣ የእደ ጥበብ ሙያዎች፣ የባህላዊና ማህበራዊ አስተዳደር፣ በአጠቃላይ ባህላዊ እውቀቶች ቀጣይነት እንዲኖራቸው ለማድረግ የሚያስችል የተሰነደ መረጃ እንደሌለ ይገልጻሉ። በመሆኑም ይህ በሀገራችን ቀደምትነት ያለውና ዕድሜ ጠገብ የሆነው የባህላዊ ግብርና ዕውቀት በአግባቡ ተሰብስቦና ተሰንዶ አይገኝም። “በአፍሪካ ግብርና በራሱ ትኩረት ሲሰጠው አይስተዋልም። ግብርናውን በተለያዩ ርዕስ ስር በማካተት በማህበራዊው፣ በኢኮኖሚው፣

¹ ከእንግሊዘኛ ስም በኋላ የሚገኘው ዓመተ-ምህረት እንደ አውሮፓዊያን አቆጣጠር ሲሆን ከአማርኛ (ከኢትዮጵያዊያን) ስም በኋላ ያለው ዓመተ-ምህረት በኢትዮጵያ አቆጣጠር ነው።
² ገንዘብና ኢኮኖሚ ልማት ትብብር መምሪያ
³ Woldeselasia, 2005; Alemu, 2008; Alemayehu, 2012, and others.

በፖለቲካው ታሪክ ውስጥ ገበሬውን የማጥናት ሁኔታ ታይቷል (Marcel and Laurance, 2006:5):: በአጠቃላይ ባህላዊው ዕውቀት በተለይ ደግሞ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት በሳይንሳዊና በተገቢው መንገድ ተጠንቶና ተሰንዶ አይገኝም በማለት ይገልጻሉ (Atteh, 1992:25):: ይህ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት መሰብሰብና መተንተን ይኖርበታል::

ስለዚህ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ሲታሰብ ዕውቀቱን ለመተግበር የሚጠቀሟቸው መሳሪያዎች፣ በስራው ውስጥ የሚተገብራቸው ልማዶች፣ እምነቶች፣ ለማወደስ ወይም ለማንኳሰስ የሚጠቀሟቸው ሥነ-ቃሎች... ባጠቃላይ ከባህላዊ ግብርና ዕውቀት ጋር የተያያዙ የፎክሎር ክፍሎች በጥናቱ ውስጥ ትኩረት የሚደረግባቸው ጉዳዮች ናቸው::

1.2. የጥናቱ አነሳሽ ምክንያት

ለዚህ ጥናት አነሳሽ የሆኑ ምክንያቶች በርካታ ናቸው:: በትምህርት ቤት፣ ከሰዎች በመስማትና በንባብ ወቅት ያገኘኋቸው በቅደም ተከተል ከዚህ በታች ቀርቦታል::

የመጀመሪያ ደረጃ ትምህርት ቤት ተማሪ በነበርሁበት ዘመን የእርሻ ትምህርት እንደ አንድ የትምህርት አይነት ይሰጥ ነበር:: በዚያ ወቅት ገበሬው የተለያዩ የሰብል አይነቶችን ዘር የሚመርጥበትን፣ የሚያስቀምጥበትን፣ የሚዘራበትን፣ የሚያርምበትን፣ የሚከተኩትበትን፣ ሰብሉን የሚሰበስብበትን ሁኔታና ጊዜያት እና የሚያስቀምጥበትን ዘዴ ስማር ሁልጊዜ በልጅነት አእምሮዬ ይመጣ የነበረው ገበሬው ሳይማር ይህን ሁሉ እንዴት ሊያውቅ ቻለ? ከየት ተማረው? የሚለው ነበር:: ታዲያ ይህ ጥያቄ ዛሬ ጊዜውን ጠብቆ ምላሽ ለማግኘት ለጥናት አነሳሰቶኛል:: ከዚህም በተጨማሪ የሚከተሉት ገጠመኞችም ተጨማሪ አነሳሽ ምክንያቶች ናቸው::

ገጠመኝ አንድ⁴:- ይህ ታሪክ ጎጃም ውስጥ በአካባቢና አፈር ጥበቃ የእርከን ስራ ወቅት የተፈጸመ ነው:: አንድ በጎርፍ የተቦረቦረ ቦይ ላይ እርከን በሚሰራበት ወቅት የግብርና ኤክስቴንሽን ሰራተኛው ቦይ ላይ የሚሰራው እርከን በድንጋይ ይሰራ ብሎ ድንጋይ

⁴ አቶ ተፈራ ተመስገን የነገሩኝ ታሪክ

ማሸክም ይጀምራል። ነገር ግን በአካባቢው ከታውቁ አንድ ሽማግሌ ጋር ሊገባብ አልቻሉም። ሽማግሌው በድንጋይ መሰራት የለበትም በማለት ይከራከራሉ። ምክንያታቸው ደግሞ በክረምት ድንጋይ ይኖሩና መሬቱን የበለጠ ይሸረሸረዋል የሚል ነበር። ኤክስቴንሽን ሰራተኛው በበኩሉ አንተ ምን ታውቃለህ፤ እኔ በምልህ መንገድ ስራ ይላቸዋል። በዚህም መንገድ መግባባት ሳይችሉ ቀሩ። በመጨረሻም ሽማግሌው ልማቱን አደናቀፉ ተብለው ለአንድ ቀን ታሰረው ዋሉ። በዩም ኤክስቴንሽን ሰራተኛው በሚፈልገው መንገድ በድንጋይ ተሰራ። ነገር ግን በዩ ላይ የተሰራው እርከን የክረምቱን ጎርፍ መቋቋም ባለመቻሉ በጎርፍ ተጠራርጎ ተወሰደ። ሽማግሌው እንደ ተናገሩትም መሬቱ የባሰ ተሸረሸረ። ሽማግሌው ግን ያንን ቦይ ዝም ብለው አላዩትም። ከራሳቸው ዛፍ ቆርጠው በቦዩ ላይ እንደ አጥር በማጠር በእርጥብ ቅጠል ሽምጠው በመስራት ቦዩ በአፈር እንዲሞላ አደረገት።

ገጠመኝ ሁለት⁵፡- ይሄኛው ታሪክ የተፈጸመው እራሴ እሰራበት በነበረው ትምህርት ቤት ውስጥ ነው። በትምህርት ቤቱ ክልል ውስጥ የሚገኘው መሬት በየአመቱ ለገበሬዎች በኪራይ እየተሰጠ ለሰብል ምርት ይውላል። ከኪራይ የሚገኘውም ገንዘብ የትምህርት ቤቱን የውስጥ ገቢ ያዳብራል። በመሬቱ የሚበቅለው የእህል አይነት ኑግና ጤፍ ነው። በአንድ ወቅት ግን መሬቱን የተከራዩት ገበሬዎች የሰንዴ ምርጥ ዘር መዝራት አለባችሁ ተብለው ተገደዱ። ነገር ግን ገበሬዎቹ መሬቱና የአየር ንብረቱ ለሰንዴ አይሆንም በማለት ቢከራከሩም ሰሚ ሊያገኙ አልቻሉም። ሰለዚህ በግዳጅ በብድር ማዳበሪያና የሰንዴ ምርጥ ዘር ወስደው እንዲዘሩ ተገደዱ። ገበሬዎቹም የታዘዙትን አደረጉ። ይሁን እንጂ በሚያሳዝን ሁኔታ በማሳው ላይ ለምልክት ያህል እንኳን አንድም የሰንዴ ዘር ሳይበቅል ቀረ። ገበሬዎችም ባለዕዳ ሆነው ቀሩ።

ለዚህ የጥናት ርዕስ መመሪያ ሌላኛው ምክንያት የተጠኘው አካባቢ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት በስፋት አለመጠናቱ ነው። ለጥናት በመረጥሁት የአዊ ብሄረሰብ ዞን የባህላዊ ግብርና ዕውቀትን በተመለከተ እኔ ያገኘሁት ሁለት ጥናቶችን ብቻ ነው። እነዚህም

⁵ ጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ ቲሊሊ የመጀመሪያ ደረጃ ትምህርት ቤት (በ1990)

Alemu (2008) በአንከሻ ባንጃ ወረዳ በሶሻል አንትሮፖሎጂ፣ Bekallu (1994) በአንከሻ ጓጉሳ ወረዳ በኢትዮጵያ ጥናትና ምርምር ተቋም የተጠኑ የሁለተኛ ዲግሪ ማሟያ ጥናቶች ናቸው። የነዚህ ጥናቶች ዝርዝርም በምዕራፍ ሦስት በተዛማጅ ጽሑፎች ቅኝት ውስጥ ቀርቧል። ከዚህ በላይ የተጠቀሱት ገጠመኞች የገበሬዎችን ባህላዊ የግብርና ዕውቀት እንዳጠና አነሳስተውኛል።

ጥናቱ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት በመሆኑ የግብርና ዕውቀት በጾታ የሚገደብ ዕውቀት አይደለም። ስለዚህ ይህ ጥናት የሴቶችን የባህላዊ ግብርና ዕውቀትንም ይጨምራል። እንዲሁም የዕውቀት ተስተላልፎና ከባህላዊ ግብርና ዕውቀት ጋር ተያይዘው የሚነሱ ፎክሎራዊ ጉዳዮችን ይዳስሳል።

1.3. የጥናቱ አስፈላጊነት

ለጥናቱ አስፈላጊ ግብአቶችን ለመሰብሰብ በቀጥታ ግንኙነት ይኖራቸዋል ባልጓጉው መስሪያ ቤቶች ማለትም የግብርና ሚኒስቴር፣ የግብርና ምርምር ተቋምና ብዝሃ ሕይወት ቅኝት አድርጌ ነበር። በዚህ ወቅትም መረጃው በግብርና ሚኒስቴር ባለመገኘቱ ወደ ግብርና ምርምር ተቋም ላኩኝ። እዚያም ያለው የምርጥ ዘር (የእንስሳትና የአዝርእት) ብቻ እንጂ የባህላዊ ግብርና ዕውቀትን በተመለከተ ምንም መረጃ አልነበራቸውም። በዚህም ምናልባት ወደ ብዝሃ ሕይወት ብሄድ የምፈልገውን መረጃ ላገኝ እንደምችል ጥቆማ ሰጡኝ። ነገር ግን ብዝሃ ሕይወት መስሪያ ቤትም ከሌሎቹ የተለየ ነገር አላጋጠመኝም። ብዝሃ ሕይወት መስሪያ ቤት ውስጥ የሚገኙ መረጃዎች አንዳንድ ነባር ዝርያዎች መቼ እንደተሰበሰቡ፣ በማንና ከማን፣ ከየት እንደተሰበሰቡ የሚገልጽ መረጃዎች ብቻ ናቸው። የባህላዊ ግብርና ዕውቀትን በተመለከተ ግን በአግባቡ ተሰንዶና ተዘጋጅቶ የተቀመጠ አላገኘሁም።⁶ ይህም የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ትኩረት የተነፈገው መሆኑን ያሳያል። ይኸውም በእኛ ሀገር ብቻ ሳይሆን በሌሎችም አገሮች ተመሳሳይ ነው። Warren (1993) ይህንን ሃሳብ ሲያጠናክሩ፣ የግብርና ዕውቀት ትግበራ በጽሑፍ መልክ የለም፤ ዕውቀት ከትውልድ

⁶ በ30/03/2006 በተደረገ ቅኝት ።

ትውልድ የሚተላለፈው በቃል ነው በማለት ይገልጻሉ። ስለዚህ የዚህ ጥናት መጠናት አስፈላጊ ነው። ይህ ጥናት የሚከተሉት ፋይዳዎች ይኖሩታል ተብሎም ይታሰባል።

1.4. የጥናቱ ፋይዳ

ይህ ጥናት ለዞኑም ሆነ ለአካባቢው ማህበረሰብ የሚከተሉት ጠቀሜታዎች ይኖሩታል።

- ❖ ፎክሎር ከብዙ የጥናት መስኮች ጋርም ይገናኛል። ፎክሎር ከአንትሮፖሎጂ፣ ከሥነጽሁፍ፣ ከታሪክ፣ ከፍልስፍና፣ ከቋንቋ... ጋር ይገናኛል (Clifored, 1988; Hymes, 1972)። በዚህም ከተለያዩ የማህበራዊ ሳይንስ ዘርፎች ጋር የሚጋራው ብዙ ስለሆነ ከሌሎች የትምህርት መስኮች የሚደጋገፍ በመሆኑ ለሌሎች አጥኚዎች አዳዲስ የጥናት ዘዴዎችን እንዲያፈልቁ መነሻ ሊሆን ይችላል።
- ❖ በተለያዩ ምክንያቶች ሊለውጡ የሚችሉ የባህላዊ ግብርና ዕውቀቶች አሁን ባሉበት ሁኔታ ለመጨመር ትውልድ በሰነድነት ለማበርከት ያስችላል፤
- ❖ በክልልና በዞን ያሉ አመራሮችና የግብርና ሰራተኞች ለብሔረሰቡ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ትኩረት እንዲሰጡ ለማድረግ ያስችላል፤
- ❖ የግብርና ፖሊሲ የሚቀርጹ አካላት የልማት ዕቅዶች ሲያቅዱ ከገበሬው መነሳት እንዳለባቸውና ለማህበረሰቡ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ትኩረት መስጠት እንደሚገባ ጠቋሚ ማስረጃ ሆኖ ሊያገለግል ይችላል።
- ❖ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ከዘመናዊው ግብርና ጋር እንዲደጋገፍ ለማድረግ ያስችላል፤
- ❖ ሌሎች አጥኚዎች ባህላዊ እውቀቶች በፎክሎር ስር ሊጠኑ እንደሚችሉና ቀርነቶችን ለመሙላት እንዲችሉ ማሳያ ሊሆን ይችላል።
- ❖ በግብርናው ዙሪያ ለሚሰሩ ሀገር በቀልና ሀገር በቀል ላልሆኑ ድርጅቶች፣ የሚመለከታቸው መንግስታዊና መንግስታዊ ላልሆኑ መስሪያ ቤቶችና ተቋማት፣ እንደግብአት ሊያገለግል ይችላል።

ጥናቱ ግቡን ይመታ ዘንድ የሚከተሉት ዋናና ዝርዝር ዓላማዎች አሉት።

1.5. የጥናቱ ዓላማዎች

ይህ ጥናት አንድ አብይ ዓላማና ዝርዝር ዓላማዎች አሉት። ጥናቱ ከአብይ ዓላማ የሚነሱ ዝርዝር ዓላማዎችን ይዟል። እነዚህ ዓላማዎች ጥናቱ ግቡን ይመታ ዘንድ አቅጣጫን ጠቋሚዎች ናቸው።

1.5.1. የጥናቱ አብይ ዓላማ

ይህ ጥናት በአዊ ብሔረሰብ ዞን ውስጥ የሚገኙት የጓጉሳ ሸኩዳድ ገበሬዎች የሚተገብሯቸውን የባህላዊ ግብርና እውቀቶችና ተያያዥ ፎክሎራዊ ጉዳዮች በመሰብሰብ፣ በማደራጀትና በመተንተን ለተተኪው ትውልድ እንዲተላለፉ ማድረግ ነው።

1.5.2. የጥናቱ ዝርዝር ዓላማዎች

ጥናቱ ከአብይ ዓላማው የሚነሱ ዝርዝር ዓላማዎች አሉት። እነዚህም፡-

1. የጓጉሳ ሸኩዳድ ገበሬዎች⁷ ከማሳ ዝግጅት ጀምሮ እስከ ሰብል ስብሰባ ድረስ እየተገበሩት ያለው የባህላዊ ግብርና ዕውቀትን መመርመር፤
2. የጓጉሳ ሸኩዳድ ገበሬዎች የባህላዊ ግብርና ዕውቀታቸውን የሚያስተላልፏቸው አውዶችና መንገዶች ምን ምን እንደሆኑ ጠይቆ መመዝገብና መመርመር፤
3. በባህላዊ የግብርና ዕውቀት ትግበራና ሽግግር ዙሪያ በጊዜ ሂደት እየታዩ ያሉ ለውጦች መነሻ ምክንያት መፈተሽ፣ የለውጡን አይነት መመርመርና፤
4. የጓጉሳ ሸኩዳድ ገበሬዎች ከባህላዊ ግብርና ስራቸው ጋር በተያያዘ የሚናገሯቸውን፣ የሚያበጁቸውን፣ የሚከውኗቸውን እና የሚፈጽሟቸውን ፎክሎራዊ ጉዳዮች መለየትና ፋይዳቸውን ተንትኖ መግለጽ የሚሉት ናቸው።

⁷ ሴቶችንም ያጠቃልላል

1.6. የጥናቱ ወሰን

ይህ ጥናት የሚካሄደው በአማራ ክልል በአዋ መስተዳድር ዞን በሚገኘው የጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ ውስጥ በሚገኙ ሶስት የገጠር ቀበሌዎች ውስጥ ነው። የሚጠኑት የማህበረሰብ ክፍሎችም በሶስቱ የገጠር ቀበሌዎች የሚገኙ ገበሬዎች ናቸው። በወረዳው ውስጥ የሚገኘው ሞቃታማ ቀበሌ አንድ ወይናደጋ አንድ ቀበሌና ከደጋው አንድ ቀበሌ በጠቅላላው ሶስት የጥናት ቀበሌዎችን መረጥሁ። በዚህም ከወረዳው ቀበሌዎች ውስጥ ሁለት ዳር የወጡ ደጋና ሞቃታማ ቀበሌዎች የተመረጡ ሲሆን ከደጋው አግዛ ጋር ዳ ኤሊያስ ቀበሌን ቆላ ተብሎ ከሚታሰበው ደግሞ አደጋ ጓሽታ ቀበሌን እንዲሁም ከወይና ደጋው አብስላ ሳሙኤል ቀበሌን ለጥናት ቦታ መርጫለሁ። አብስላን ከወይና ደጋነቱ በተጨማሪ በመምህርነት የሰራሁበት ቦታ ስለነበርና አካባቢውን ስለማውቀው ምርጫዬ አድርጌዋለሁ።

ጥናቱ የፎክሎር ጥናት ሆኖ ትኩረቱን በባህላዊ የግብርና ዕውቀት ላይ ያደረገ ነው። የጥናቱ ርዕሰ ጉዳይም ከማሳ ዝግጅት እስከ ሰብል ስብሰባ ድረስ ያለው የገበሬው የባህላዊ ግብርና እውቀትና ከዚህ ጋር ተያያዥነት ያላቸው ሥነ-ቃሎች፣ ልማዶችና እምነቶችና ክዋኔዎች ናቸው።

ከቦታ አንጻር በዞኑ ካሉ ወረዳዎች የጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ ተመርጧል። በዚህም በወረዳው ከሚገኙት አስራ ሶስት የገጠር ቀበሌዎች ውስጥ ሶስት ቀበሌዎች ተመርጠዋል። የናሙና አወሳሰድ ዘዴው የአካባቢውን የአየር ጠባይ መሰረት በማድረግ አደጋ ጓሽታ፣ አብስላ ሳሙኤልና አግዛ ጋር ዳ ኤሊያስ ቀበሌን ያካተተ ነው። ይህም የሆነው እንደ አየር ጠባይ ሁኔታ የእርሻ መሳሪያዎችና አዝርእት ልዩነት ስለሚታይባቸው ነው።

1.7. የጥናቱ ውሳኔነት

ይህን ጥናት ምልዑ ለማድረግ ጥረት ቢደረግም ቀርነቶች የሉትም ለማለት ግን አይቻልም። ይህም የሆነው የጥናቱ ርዕሰ ጉዳይ በጣም ሰፊ በመሆኑ ሁሉንም የባህላዊ

ግብርና ዕውቀቶች መዳሰስ በለመቻሉ ውሱንነቶች እንደሚኖሩ ይገመታል። ከጊዜና ከገንዘብ ማነስ ጋር ተያይዞ ሌሎች የባህላዊ ግብርና እውቀቶችን በዚህ ማየት አልተቻለም። እንዲሁም ጥናቱ የሚሰራው በአማርኛ ቋንቋ በመሆኑና ለመረጃነት የሚያገለግሉት ጥናታዊ ጽሑፎችም ሆኑ አጋዥ መጻሕፍት በእንግሊዝኛ ቋንቋ የተሰሩ በመሆናቸው ወደ አማርኛ ቋንቋ በመመለሱ ሂደት ላይ ውሱንነቶች ይፈጠራሉ። ሌሎቹ ውሱንነቶች በአጋጣሙ ችግሮች ላይ የተጠቀሱት ናቸው።

ከቦታ አንጻር በዞኑ ካሉ ወረዳዎች የጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ ተመርጧል። በዚህም በወረዳው ከሚገኙት አስራ ሶስት የገጠር ቀበሌዎች ውስጥ ሶስት ቀበሌዎች ተመርጠዋል። የኖሙና አወሳሰድ ዘዴው የአካባቢውን የአየር ጠባይ መሰረት በማድረግ አደጋ ጓሽታ፣ አብስላ ሳሙኤልና አግዛ ጋርዳ ኤሊያስ ቀበሌን ያካተተ ነው። ይህም የሆነው እንደ አየር ጠባይ ሁኔታ የእርሻ መሳሪያዎችና አዝርእት ልዩነት ስለሚታይባቸው ነው።

1.8. የጥናቱ ሥነ-ምግባር፣ የመስክ ተሞክሮ፣ ተግዳሮቶችና መፍትሄዎቻቸው

የጥናቱ ሥነ-ምግባር፣ የመስክ ተሞክሮዎች፣ ተግዳሮቶችና የተሰጡ መፍትሄዎች በቅደም ተከተል በዝርዝር የሚቀርቡበት ክፍል ነው።

1.8.1. የጥናቱ ሥነ-ምግባር

የጥናቱ ሥነ-ምግባር አንድ የፎክሎር አጥኚ ትክክለኛ የሆነ ጥናትና ምርምር ለመስራት ይችል ዘንድ የተጠኘውን ማህበረሰብ ባህል፣ ወግና ደንብ ማክበርና መጠበቅ፣ የጥናቱን ዓላማ በግልጽ ማስተዋወቅ ተገቢውን ከበሬታ መስጠት የሚሉትን የምርምር ሥነ-ምግባሮች መጠበቅ ከተመራማሪዎ/ው የሚጠበቁ ዋነኛ ተግባራት ናቸው ይላሉ (Chatherina 2007)።

በዚህም መሰረት ለጥናት ወደ መረጥኋቸው ቀበሌዎች ከመንቀሳቀሱ በፊት ጉዳዩ ለሚመለከታቸው አካላት፣ ለተለያዩ የመንግስት መስሪያ ቤቶች የጥናቱን ዓላማ

በማሳወቅ አስፈላጊውን የትብብር ደብዳቤ በማጻፍ ወደ ተጠኚዎቹ ማህበረሰቦች ገብቻለሁ። ወደ ቦታው በመሄድም በቅድሚያ በቦታው ለሚገኙ የግብርና ኤክስቴንሽን ባለሙያዎች፣ ለቀበሌ አመራሮችና ለአካባቢው ሽማግሌዎች የጥናቱን ዓላማ በማስረዳት መረጃ አቀባዮችን ለማግኘት ችያለሁ። ከመረጃ አቀባዮቹ ጋር በመገናኘትም መረጃዎችን ሰብስቢያለሁ። በዚህ ወቅትም የሚሠጡት መረጃ ለማንም ተላልፎ የማይሰጥ መሆኑን በመግለጽ ፈቃደኝነታቸውን አግኝቻለሁ። ስማቸው እንዲጠቀስ የማይፈልጉትን፣ ፎቶ መነሳት የማይፈልጉትን ሰዎች ፍላጎታቸውን አክብሪያለሁ። በሚስጢር እንዲያዘላቸው የሚፈልጉትን ሚስጥራዊነቱን ጠብቄ መረጃውን ብቻ ተጠቅሟልሁ።

ባህሉን በጠበቀ መልኩ እነሱ የማይፈልጉትን የሴት ልጅ አለባበስ በማስወገድ እና አለባበሱን በሚፈልጉት መንገድ በማስተካከል በመረጃ አቀባዮቹ ዘንድ አመኔታን ለማግኘት ችያለሁ።

ለጥናት የሚሆኑኝን መረጃዎች ለመሰብሰብ በተለያዩ ወቅቶች ወደ መስክ ሄጃለሁ። በዚህ ወቅትም የገጠሙኝ የመስክ ተሞክሮዎች እና ተግዳሮቶች ነበሩ።

1.8.2. የመስክ ተሞክሮ

የመስክ ተሞክሮው በሁለት ክፍል የተከፈለ ነው። የመጀመሪያው ክፍል ቅድመ መስክ ዝግጅት ነው። በዚህ ጊዜ የተከናወኑ ተግባራት ለመስክ ሥራ የሚሆኑኝን እቃዎች (የፎቶ ካሜራ፣ የቪዲዮ ካሜራ፣ መቅረጸ ድምጽ፣ ማስታወሻ ወረቀት፣ እስክርቢቶ) ማዘጋጀት፣ ከዩኒቨርሲቲው የትብብር ደብዳቤ ማጻፍና አስፈላጊውን የጉዞ ቅድመ ዝግጅት ማድረግ ናቸው።

ሁለተኛው ክፍል ወደ መስክ መሄድ ነው። የዚህ ጥናት ቀዳማዊ መረጃ የተሰበሰበው ከመስክ ነው። ይህንን መረጃ ለመሰብሰብ በመጀመሪያ 2006ዓ.ም ግንቦትና ሰኔ፣ ለሁለተኛ ጊዜ በ2007ዓ.ም ከየካቲት እስከ ሚያዚያ እንዲሁም ለሶስተኛ ጊዜ ሐምሌ

እና ነሐሴ ለአራተኛ ጊዜ 2008 ዓ.ም. ህዳርና እና ከደረጃ ማበልጸጊያ በኋላ ደግሞ ለአምስተኛ ጊዜ በ2008ዓ.ም ሚያዚያና ግንቦት ባሉት ጊዜያቶች ከመስክ መረጃዎችን ለመሰብሰብ አምስት ጊዜ ወደ ቦታው ሄጃለሁ።

በዚህ ሂደት በአካባቢው ከ10 ዓመት በላይ በመምህርነት የሰራሁ በመሆኔ በማህረሰቡ ዘንድ በተለይም በሴት አለባበስ ላይ ከፍተኛ ትኩረት ሰላላቸው አለባበሴን በተመለከተ እነሱ የሚፈልጉትን አለባበስ ቀሚስ በመልበስ የነሱን ትኩረት ለማግኘት ችያለሁ። በአካባቢው ማህበረሰብ ዘንድ የሴት ሱሪ መልበስ እንደ ነውር ይቆጠራል። ይህም ተቀባይነትን ያሳጣል። እኔ ግን በዚህ በኩል የሚመጣውን ችግር አስቀድሜ ለመከላከል ችያለሁ።

በቅድሚያ ለዚህ ስራ መረጃ ሊሰጡኝ ወደ ሚችሉ የዞኑ ገንዘብና ኢኮኖሚ ጽ/ቤት በመሄድ ትብብር ደብዳቤዬን በማሳየት የሚመለከታቸውን አካላትና በቅርበት የማውቃቸውን የቢሮው ሰራተኞች አነጋግሪያለሁ። መረጃውን ሊሰጡኝ የሚችለው አካል ለጊዜው ስለሌለ የምፍልገውን የዞኑን መረጃ አዘጋጅተው በሁለት ቀን ውስጥ ሊሰጡኝ በቀጠሮ ተለያየን። በቀጠሮው መሰረት ከሁለት ቀን በኋላ በቦታው ተገኘሁ። እነሱም ቀና ትብብራቸው ሳይለዩኝ አስፈላጊውን መረጃ ሁሉ የዞኑንና የተጠኘ ወረዳውን ካርታ ጨምረው ሰጡኝ። ሌላም የምፍልገው መረጃ ካለ ለመስጠት ዝግጁ መሆናቸውን በመግለጽ የቢሮና የግል ስልካቸውን ሰጡኝ።

በመቀጠልም ወደ ጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ መስተዳድር በመሄድ ጉዳዩን ሳናግራቸው ወደ ወረዳው ግብርና ጽ/ቤት ላኩኝ። የወረዳው ግብርና ጽ/ቤት ኃላፊም የቀድሞ ተማሪዬ ሆኖ አገኘሁት። እሱም ለሚመለከተው አካል ጉዳዩን ገልጾ የሚያስፈልገኝን መረጃ እንዲሰጠኝ ነገረልኝ። በሶስት ቀናት ውስጥ ምንም መጉላላት ሳያጋጥመኝ በቢሮ በኩል ያለውን መረጃ በዚህ መንገድ አሰባሰብሁ።

በዚህ መሰረት ለጥናት የሚሆኑኝን ቀበሌዎች ለመምረጥ ከወረዳ ግብርና ኃላፊ ከአቶ ዘመን ጥላይ ጋር ተገናኝቼ በጉዳዩ ከተወያየን በኋላቀጣዩ ስራዬ አብሮኝ የሚንቀሳቀስና መንገድ የሚመራኝ ሰው ማፈላለግ ነበር። ይህንም ለማግኘት በቅድሚያ ተማሪዎቼ የነበሩ ልጆችን ማፈላለግ ጀመርሁ። በነሱ ረዳትነትም አንድ የማውቀውን ዳኚ ይሁን የተባለ አስረኛ ክፍል ያጠናቀቀ ተማሪ በመንገድ መሪነት አገኘሁ። ከዳኚ ጋር ተነጋግረን ቀጠሮ ይዘን ተለያየን፤ ገበሬዎችን ለማግኘትና ተረጋግቶ ለመነጋገር የሃይማኖት በዓላት ቀናት ተመራጭነት እንዳላቸው ቀደም ብዬም አውቅ ስለነበር የካቲት 21/የማሪያም በዓል/ ለመሄድ ቀጠሮ ያዘን።

አንደኛውን የጥናት ቀበሌ አደጋ ጓሽታ ውባጅ ቀበሌን ከስም በስተቀር ስለማላውቀው በቅድሚያ ግንቦት 8 አካባቢውን ለመቃኘት ከረዳቴ ጋር ለመሄድ ስንገላ የግብርና መኪና ወደ መስክ ስለምትወጣ ከእነሱ ጋር ሂጂ በማለት የወረዳው ግብርና ኃላፊ ነገሩኝ። አደጋ ጓሽታ ውባጅ ቀበሌ ከዋናው መንገድ የራቀና አስቸጋሪ ስለነበር የመስተዳድሩ ምክትል አስተዳዳሪ ከግብርና፣ ከጤና፣ ከወረዳ መስተዳድር ለመስክ ስራ መኪና ይዘው ሲወጡ ከእነርሱ ጋር እየሄድሁ መረጃ እንድሰበስብ ሁኔታዎችን አመቻቹልኝ። መንገዱ እጅግ አስቸጋሪና ፈታኝ ነበር። ሆኖም በቦታው ተገኝተን ለቀበሌ ሊቀመንበሩ የትብብር ደብዳቤውን ሰጠን። ከዚያም አካባቢውን ቃኝተን በቀጠሮአችን ልንገናኝ ተለያየን።

ቀጣዩ ስራዬ መረጃ አቀባዮችን ማግኘት ስለነበር አሁን በቦታው የሌለውንና ቀድሞ የጽ/ቤት ኃላፊ ከነበረው (ከአቶ ቴዎድሮስ ደሴ) ጋር ወደ ቦታው በመሄድ መረጃ ሊሰጡኝ የሚችሉና ሌሎች መረጃ አቀባዮችን ሊጠቁሙኝ የሚችሉ ሰዎችን ነገረኝ። በዚህም ግንቦት 12 ወደ ቦታው በመሄድ ሰዎችን አገኘሁ። በአካባቢው ለረጅም ዓመት የኖሩ ዕድሜያቸው ከ80 ዓመት በላይ የሆኑ አዛውንት አገኘሁ፤ እሳቸውም በዚህ ጉዳይ መረጃ ሊሰጡኝ የሚችሉ ሰዎችን ከተለያዩ ጎጦች ጠቆሙኝ። በእሉቱም ያገኘኋቸውን ሁለት ሴትና ሁለት ወንድ መረጃ አቀባዮች ጋር እራሴን በማስተዋወቅና የጥናቴን ዓላማ በግልጽ በመንገር የሚያውቁትን፣ የኖሩበትንና እየኖሩበት ያለውን ሕይወት

በተመለከተ ስለባህላዊ ግብርና እንዲያወጡኝና ሲሰሩም እንደመለከት ፈቃደኝነታቸውን ሰጥተውኝ በቀጠሮ ተለያየን።

ቀጣይ ጉዞ ወደ አብስላ ሳሙኤል ቀበሌ በመሆኑ ቀን አመቻችተን በማግስቱ ግንቦት-13 ሄድን። በዚህ ዕለት የአካባቢው ታቦት መስቀላ ክርስቶስ በዓል ስለሆነ በ13 ስራ አይሰሩም። በእለቱም በቦታው በመገኘት ደብዳቤዬን ከሰጠሁ በኋላ ቄስ አወቀ የሚባሉ ቀድሞ የማውቃቸውን የተማሪዎቹ ወላጅ አጠያይቄ አገኘሁ። በእሳቸውም አማካይነት ለመረጃው የበለጠ ቅርበት ያላቸውን ሰዎች ለማግኘት ቻልሁ። በዚህ ቀበሌ ብዙም የጎላ ችግር አላጋጠመኝም።

የሚቀጥለው ጉዞ ወደ አግዛ ጋርዳ ኤሊያስ ቀበሌ ሆነ። ይህ ቀበሌ የረዳቴ ቤተሰቦች ቀበሌ በመሆኑ ከአብስላ በተሻለ መልኩ መረጃ አቀባዮችን ለማግኘት አልተቸገርሁም። በአካባቢው ለስራ በቆየሁባቸው አመታት በተለያዩ ወቅቶች በለቅሶ፣ በአውዳመት ዝክር፣ የሁለተኛ ዲግሪዬን የመመረቂያ ጽሑፍ በሰራሁበት ወቅት አካባቢውን የመመልከት አጋጣሚ ነበረኝ። በዚህም ምክንያት መረጃ አቀባዮችን ለማግኘት አልተቸገርሁም።

ጥናቱ ወቅትን ጠብቆ የሚከናወን ቢሆንም ከምልከታ ውጪ ያሉትን መረጃዎች በቃለ-መጠይቅ ዘዴ በመቅረጸ ድምጽ አማካኝነት ለመሰብሰብ ችያለሁ። ወቅት የሚፈልጉትን ደግሞ በእርሻ፣ በጉልጓሎ፣ በጭቃ በራይ፣ በዘር በአረም፣ በአጨዳና በውቂያ ወቅቶች በቦታው በመገኘት ከተፈጥሯዊ አውዱ በፎቶግራፍ፣ በምስልና በድምጽ መቅረጫ መረጃ ሰብስቤአለሁ።

በቃለ መጠይቅ የሚሰበሰቡትን መረጃዎች ለመሰብሰብ ቀጠሮ በመያዝና በቦታው በመገኘት በተለያዩ ምክንያት የማላገኛቸውን ደግሞ ቀጠሮ በመያዝና በተደጋጋሚ በመሄድ መረጃዎችን ሰብስቤአለሁ። በፎክሎር ጥናት መስክኛ ባገኘው አጋጣሚ ሁሉ የሚያገኘውን መረጃ መያዝ ስላለበት በተለያዩ አጋጣሚ የማላገኛቸውን መረጃዎች ሳልንቅ በፎቶ ካሜራ ለማስቀረት ችያለሁ።

በመስክ ስራ ላይ የተለያዩ ገጠመኞች ይኖራሉ። ለሶስተኛ ጊዜ ወደ መስክ (ከየካቲት-ሚያዚያ 2007ዓ.ም) የሄድሁበት ወቅት በደጋው አካባቢ የውቂያ ወቅት ነበር። ከመረጃ አቀባዮቹ መካከል የረዳቴ ቤተሰቦች ይገኙበታል። እነዚህ ሰዎች ጤፍ እንደሚወቁ ተነግሮኝ መረጃውን ለመሰብሰብ ከሌሊቱ 11:00 ሰዓት በቦታው ተገኘሁ። አካባቢው ጨለማ ስለነበር በፎቶግራፍም ሆነ በምስል መቅረጫ ማስቀረት ባልችልም ከዳር ሆኜ መመልከቴን ቀጠልሁ። ስራው የሚከናወነው በባትሪ ብርሃን በመታገዝ ነበር።

ክምሩ ከመናዱና ከመነስነሱ በፊት በሶስት ሰዎች በዕድሜ ተዋረድ ከትንሽ ወደ ትልቅ የምርቃት ስርዓት ተከናወነና ክምሩ እየተናደ በተለቀለቀው አውድማ ላይ መነሥነስ ተጀመረ። ከዚያም ከብቶች አፋቸውን ተለጉመው በተነሰነሰው እህል ላይ ይነዱ ጀመሩ። በዚህ መንገድ ስራው ቀጠለና እረፋዱ ላይ (4:00 ሰዓት ገደማ) ጠላና ጥሬ ተዘጋጅቶ መጣ። በዚህ አካባቢ ያለው ሁሉ መብላት ጀመረ። እኔም እንደቀምስ ተጠየቅሁ። ትንሽ ልቆይ ሰዓት ገናነው ስላቸው “ስለማውቅሽ ነው እንጂ እምቢ ብትይም በግድ አፍሽን መንግጫ ነበር የማቀምሰሽ” አሉኝ። ለምን ስላቸው “አጉማስ ቢደቃሽ በማን ልታላክኪ? በአውድማ አካባቢ የሚያልፍ ሳይቀምስ አይሄድም ነውር ነው” አሉኝ።

በመስክ ስራ ወቅት አልፎ አልፎ እቤታቸው ሲጋብዙኝ በመገኘት ያቀረቡልኝን በመጋበዝ አስፈላጊውን መረጃ ለማግኘት ችያለሁ። አድካሚ የሆነውን የገጠር መንገድ ከእነሱ ጋር እየተጫወትሁ ስለምጓዝ ብዙም ድካም ሳይሰማኝ ተወጥቼዋለሁ።

ከዚህ በተጨማሪ በሶስተኛው ዙር መስክ ስራ ወቅት ገበሬው እርሻ የሚጀምርበት ወቅት በመሆኑ ከመስክ በምልከታ የሚሰበሰበውን መረጃ መሰብሰቢያ ወቅት ነበር። ሆኖም በዚያ ወቅት በተለይም በአደጋ ጓሽታ ውባጅ ቀበሌ የምፈልገውን መረጃ ለማግኘት አስቸጋሪ ወቅት ነበር። አምስተኛው ዙር አገራዊ ምርጫ የሚካሄድበት ጊዜ በመሆኑ ለእያንዳንዱ እንቅስቃሴ የሚያነሱት ጥያቄ አስደንጋጭ ነበር። በእኛ ፎቶ እንጀራ

ልትበይ ነው? የየትኛው ፓርቲ አባል ነሽ? እባክሽን ልጆቻችንን እናሳድግበት?... የሚሉ ነገሮች ይሰነዘሩ ነበር። ነገር ግን በተረጋጋ መንፈስ ከነሱ በተገራባች ባለው ቀበሌ አስተማሪ እንደነበርሁና ባካባቢውም ሆነ በከተማ የማውቃቸውን ሰዎች እየጠቀስሁ ሁኔታዎችን በማርገብ የምፈልገውን መረጃ ለማግኘት ችያለሁ።

በተለያዩ ወቅት ወደ መስክ በመሄድ የምፈልጋቸውን መረጃዎች ለማግኘት ጥረት አድረጊያለሁ። በመረጃ ስብሰባ ወቅት ከአንድ ቀበሌ በስተቀር በሌሎቹ ቀበሌዎች መረጃን ለመሰብሰብ በመረጃ አቀባዮቹ በኩል የተቸገርሁበት አጋጣሚ የለም። ይሁን እንጂ በዚያ ወቅት የተከሰተው የዝናብ እጥረት በገበሬው ዘር መዝሪያ ጊዜ ላይ ተጽእኖ ነበረው።

በወቅቱ በመጠኑም ቢሆን ሌሊት ዝናብ ማካፋት በመጀመሩ የጭቃ በራይ ወደ ሚያከናወኑበት ቦታ በመሄድ የሰውየውን ፈቃድ በመጠየቅ የምልከታ ሂደቱን በፎቶ እና በምስል መቅረጫ መረጃዎችን ሰበሰብሁ። አበራይቶ ከጨረሰ በኋላ ከአሁን አሁን ይዘራል ብለን ስንጠብቀው አሁን አልዘራም ትንሽ “ዳ”⁸ ብላችሁ ኑ አለን። ከዚያ ስንወጣ አብሮኝ ያለውን ረዳቴን አይደርቅበትም? ብዬ ስጠይቀው አንቺን ፈርቶ እኮ ነው አለኝ። ለምንድን ነው እኔን የፈራኝ? ያውቀኛል እንዲሁም ነግራለሁ ስለው “በመስመር ዝሩ ስለሚባሉ ከግብርናዎች እየተደበቁ ነው የሚዘሩት አለኝ።” ለምን የሚል ጥያቄን ሳስከትል “ባለፈው የምርት ዘመን ለቆላ የሚሆን ምርጥ ዘር አምጥተው ለዚህ አይሆንም ቢሏቸው በግድ አዘሯቸውና ጠፍቶ ቀረ።” አለኝ እና ግብርናዎች ዝም ይሏቸዋል ስለው ያው 100 ብር ይቀጥታል ቢቀጠ ይመርጣል” አለኝ።

እኛም ይህን እያወራን ወደ ሌላ ጭቃ በራይ ወደ ሚያከናወንበት ቦታ ሄድን። ጭቃ በራዩን ለጤፍ ዘር የሚከናወነውን ሂደት ለመመልከትና ለመቅረጽ ግን የዝናብ እጥረቱ እንቅፋት ነበር። በጤፍ ዘር ወቅት መጠነኛም ዝናብ ባለበት ጭቃ በራይ ይከናወናል። በዚህ ወቅት አንድ አባት ዝናቡ ማካፋት ሲጀምር ጭቃ በራይ

⁸ ዳ- ማለት በአካባቢው ዘግቦት ቆየት ማለት ነው። ዳ ብላችሁ ኑ ሲል ቆይታችሁ ተመለሱ ማለት ነው።

ይጀምራሉ። ነገር ግን የዝናቡ ሁኔታ ለበራይ አጥጋቢ አልነበረም። በመሆኑም መሬቱ እየደረቀ መሄድ ሲጀምር ውኃ ከጉድጓድ እየተቀዳ በጀሪካን እያመላለሱ እርሻውን በማርከፍከፍ አበራይተው ጤፉን ለመዝራት ችለዋል። በእነዚህና የመሳሰሉትን ተግባራት በመስክ ምልክታ ወቅት ያየኋቸው ተግባራት ናቸው። ይህን ምልክታ አጠናቅቄ ስሰናበታቸው አቶ ፈንቴ የነበረባቸውን ስጋት ሳይደብቁ እንዲህ አሉኝ “ግብርናዎችን መስለሽኝ በመስመር ዝራ ትይኛለሽ ብዬ ፈርቼ። ያልሸኝን አላመንሁም። ኋላ ዳኜ (በመረጃ ስብሰባ ወቅት ረዳት ሆኖ ሲያግዘኝ የነበረና የዚያው አካባቢ ልጅ) ቢነግረኝ ነው ያመንሁ አሉኝ።” ከዚህ ልምድ የተረዳሁት ነገር ቢኖር የመስክ ስራ አልጋ ባልጋ አለመሆኑን ነው።

1.8.3. ተግዳሮቶች

ከላይ እንደተገለጸው የመስክ ስራ ምንም ችግር የሌለበት አልጋ ባልጋ ይሆናል ተብሎ አይታሰብም። የተለያዩ ችግሮች ያጋጥማሉ። እኔም መስክኛ ነኝና በዚህ ችግር ውስጥ ማለፌ አልቀረም። በተለይም ወቅቱ የአምስተኛ ዙር አገራዊ ምርጫ የሚካሄድበት ስለነበር የሚከተሉት ችግሮች አጋጥመውኛል።

- በየቢሮው የሚገኙ ሰራተኞች ለስብሰባና ለቅስቀሳ ወደ ተለያዩ ቀበሌዎች በመውጣታቸው ምክንያት መረጃ የሚሰጡ ሰራተኞችን በቢሯቸው ማግኘት እጅግ አስቸጋሪና ጊዜን የሚወስድ መሆኑ፤
- ቁልፍ መረጃ አቀባዮችም በስብሰባ ምክንያት፤ እንዲሁም መረጃውን በመስጠታቸው ምክንያት ችግር የሚፈጠርባቸው እየመሰላቸው በቀጠሮ ያለመገኘት። ቢገኙም የተለያዩ ምክንያት በመፍጠር እንዳልተመቻቸው መግለጽ፤ መረጃ የሚሰጡትም ቢሆኑ የተሟላ መረጃ ለመስጠት አለመቻል፤
- ከወቅቱ የፖለቲካ ሁኔታ ጋር በማያያዝ ልክ እንደ ተቀዋሚ ፓርቲ አባል በመቁጠር ምን ልታደርገው ነው? ለምን ፈለግሽው? ወዘተ. በማለት መረጃውን ለመስጠት ፈቃደኛ ያለመሆን፤

- መረጃውን በመስጠታቸው ምክንያት ከመንግስት የሚያገኙትን ጥቅማ ጥቅም እናጣለን ብሎ ማሰብ፤
- ገበሬውን ለቃለ-መጠይቅ በወቅቱ ለማግኘት አለመቻል፤
- በዘር ወቅት በብተና የሚዘሩት ገበሬዎች እንዳይከሰሱ/እንዳይቀጡ በመፍራት ለምልከታው ፈቃደኛ ያለመሆን፤
- ስማቸውን ለመናገር ፈቃደኛ ያለመሆን፤
- በመቅረጸ ድምጽም ሆነ በካሜራ ለመቀረጽ ፈቃደኛ ያለመሆን፤

እነዚህ በመረጃ አሰባሰብ ወቅት በመረጃ አቀባዮች ያጋጠሙኝ ፈታኝና አስቸጋሪ ሁኔታዎች ሲሆኑ፤ ሌላው ደግሞ በክፍለ ትምህርቱ በፎክሎር መርሃ ግብር በሰሰተኛ ዲግሪ የተሰሩ ሟሟያ የጥናት ወረቀቶች ቤተመጻሕፍት ውስጥ በወቅቱ ያለመግባት/ ያለመኖር ናቸው፡፡

1.8.4. የተወሰዱ መፍትሄዎች

እነዚህን ከላይ የተዘረዘሩትን ችግሮች በሚከተሉት መንገዶች ለመፍታት ተሞክሯል፤

- በተደጋጋሚ ወደ ቢሮ በመሄድ በምሳ ሰአታቸውና ከስራ ሰአት ውጪ ትብብራቸውን በመጠየቅ፤
- የጥናቱን ዓላማ በተደጋጋሚ በማስረዳት፤
- ጥናቱ ከምርጫና ከፖለቲካ ጋር ምንም አይነት ግንኙነት የሌለው መሆኑን በመግለጽና በማግባባት፤
- በቀጠሮ ያልተገኙትን ያለመሰልቸት በተደጋጋሚ ሙከራ ማድረግ፤
- ስማቸውን ለመናገር ፈቃደኛ ያልሆኑትን መረጃውን ብቻ በመውሰድ፤
- ከጥናት ቀበሌዎች አንዱ በመምህርነት የሰራሁበት በመሆኑ እንዲሁም በወረዳ ከተማውም የሰራሁ በመሆኔ ያንን በመግለጽና አመኔታቸውን በማግኘት፤
- በአብዛኛው የእረፍት (የበአላት) ቀናትን በመጠቀምና በሚገኙበት ቦታ ለምሳሌ ቤተክርስቲያን፣ በቁጠባ መሰብሰቢያቸው ቀን እና ብድር በሚመልሱበት፣ ለቅስቀሳ በሚሰበሰቡበት ቦታ እና ቀን በመገኘት፤

➤ መረጃ በመስጠታቸው ምክንያት ምንም ዓይነት ችግር ነገር እንደማይደርስባቸው በመንገር፣ ችግሩን ለመቅረፍ ችያለሁ፡፡

1.9. የጥናቱ አደረጃጀት

ጥናቱ በስምንት ምዕራፎች የተከፈለ ሲሆን በምዕራፍ አንድ በመግቢያው ክፍል የጥናቱን ዳራ ስለጥናቱ ምንነት መጠነኛ ማብራሪያ የተሰጠበት ሲሆን ይህንን ጥናት ለማጥናት አነሳሽ የሆኑ ምክንያቶች፣ ጥናቱ ቢጠና አስፈላጊነቱ እስከምን ድረስ እንደሆነ፣ የጥናቱ አብይና ዝርዝር ዓላማ፣ ፋይዳው፣ ውስንነቱ እና የጥናቱ ሥነ ምግባር፣ ምቹ ሁኔታ፣ ተግዳሮቶችና መፍትሄዎቻቸው የሚሉትን ንዑሳን ክፍሎች አካቶ ይዟል፡፡

በምዕራፍ ሁለት የተዛማጅ ጽሁፍ ቅኝትና ጽንሰ ሀሳባዊ ዳራ በሚለው ምዕራፍ ስር በተዛማጅ ጽሁፍ ቅኝት ስር በአገር ውስጥና በውጭ አገር አጥኚዎች በባህላዊ የግብርና ዕውቀት ላይ የተሰሩ ጥናቶች የተካተቱ ሲሆን በጽንሰ ሀሳባዊ ዳራ ስር ደግሞ የፎክሎር ጽንሰ ሃሳብ፣ የባህላዊ ዕውቀት ስያሜና ምንነት፣ የባህላዊ ዕውቀት የሚያካትታቸው ነገሮች፣ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ምንነት፣ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ባህሪያትና ዓይነት፣ የባህላዊ ግብርና ዕውቀትን መጠቀም ለምን አስፈላጊ እና ወቅቶች የሚሉት የጽንሰ ሀሳባዊ ብያኔ ቀርቦበታል፡፡

በምዕራፍ ሶስት የአጠናን ስልትና ዘዴዎች፣ በሚለው ስር የጥናቱ አይነት፣ ለጥናቱ ግብአት የሚሆኑ መረጃ መሰብሰቢያ ዘዴዎች፣ የመረጃ መሰብሰቢያ መሳሪያዎች፣ የመረጃ አቀባይ አመራረጥ፣ የመረጃ መሰብሰቢያ እይታዎች፣ የመረጃ መተንተኛ ዘዴዎች፣ የማህበራዊ ሥነ-ዕውቀት፣ የማህበረሰብ ግንባታ ንድፈ ሃሳብ፣ ሥነ-ፋይዳ ንድፈ-ሃሳብ፣ ተምሳሌታዊ ትንተናና አውዳዊ ትንተና የሚሉትን ይዟል፡፡

በምዕራፍ አራት የቀረበው አካባቢያዊ ዳራ ሲሆን ጥናቱ የሚከናወንበት ዞን መልክዓ ምድራዊ፣ ኢኮኖሚያዊና ማህበረሰባዊ ሁኔታ፣ እንዲሁም የተጠኘው የጓጉሳ ሽኩዳድ

ወረዳ ዳራ መልካምድራዊ፣ ኢኮኖሚያዊ፣ ማህበረሰባዊ ሁኔታና ባህላዊ አደረጃጀቶች የሚሉት ርዕሶች ተካተዋል።

በምዕራፍ አምስት የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ትንተና በሚለው ስር የእርሻ መሳሪያዎች፣ በልግ፣ ክረምት፣ ጥቢ፣ መኸር እና ልማዶችና እምነቶች በሚሉት ክፍሎች ከመስክ በተገኘው መረጃ መሰረትነት መረጃዎች ተተንትነው ቀርበዋል።

በምዕራፍ ስድስት የባህላዊ ግብርና ዕውቀትና ተስተላልፎ ትንተና በሚለው ስር የባህላዊ ግብርና ዕውቀት አይነት የማህበረሰብ፣ የቡድን እና የግለሰብ ዕውቀትና የዕውቀት ተስተላልፎ ተተንትነው ቀርበዋል።

በምዕራፍ ሰባት ደግሞ ቀጣይነት፣ ለውጥ፣ የለውጡ መንስኤዎች፣ (ተፈጥሯዊና ሰው ሰራሽ የሚሉት) ተተንትነው ቀርበዋል። በምዕራፍ ስምንት ማጠቃለያና ይሁንታን በመጨረሻም የዋቢ መጻሕፍት ዝርዝርና ልዩ ልዩ አባሪዎች ይገኛሉ።

በአጠቃላይ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ የጥናቱ የትኩረት አቅጣጫ የሆነው የጓጉሳ ሸኩዳድ ገበሬዎች የባህላዊ ግብርና ዕውቀት መነሻ ሃሳብ የቀረበበት፣ ጥናቱን ለማጥናት አነሳሽ የሆኑ ጉዳዮች፣ የዚህ ጥናት መጠናት አስፈላጊነትና ፋይዳ፣ ጥናቱን ወደ ግብ ሊያደርሱት የሚችሉ ዓላማዎች፣ ጥናቱ የሚጠናበት የይዘት፣ የቦታና የጊዜ ወሰን፣ እንዲሁም በጥናቱ ወቅት አጥኚው የሚከተላቸው ሥነ-ምግባሮች፣ የመስክ ልምድ፣ ተግዳሮቶችና የተወሰዱ መፍትሄዎች፣ ጥናቱ የተዋቀረበት አጠቃላይ ክፍሎች በዝርዝር የቀረቡበት ነው።

ምዕራፍ ሁለት

የቀደምት ጥናቶች ዳሰሳና ጽንሰ ሀሳባዊ ማዕቀፍ

ይህ ምዕራፍ ሁለት ዋና ዋና ክፍሎችን የያዘ ነው። የመጀመሪያው ክፍል የቀደምት ጥናቶች ዳሰሳ የቀረበበት ነው። በሁለተኛው ክፍል ደግሞ ጽንሰ ሀሳባዊ ማዕቀፍ ቀርቧል። በጽንሰ-ሀሳብ ማዕቀፍ የፎክሎር ጽንሰ-ሀሳብ፣ የባህላዊ ዕውቀት ስያሜና ምንነት፣ የባህላዊ ዕውቀት የሚያካትታቸው ጉዳዮች፣ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ምንነት፣ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ባህሪያትና አይነት፣ የባህላዊ ግብርና ዕውቀትን መጠቀም አስፈላጊነት የእርሻ መሳሪያዎችና ወቅቶች የሚሉት ጽንሰ ሀሳቦች እና የምዕራፉ ማጠቃለያ በቅደም ተከተል የቀረቡበት ክፍል ነው።

2.1. የቀደምት ጥናቶች ዳሰሳ

በዚህ ንዑስ ርዕስ የቀረቡት ጥናቶች በባህላዊ ግብርና ዕውቀት ላይ የተሰሩና ከዚህ ጋር ተዛማጅነት ያላቸው ስራዎች ናቸው። እነዚህም በሶስት ተከፋለው ተመርምረዋል። ምደባቸው በሚያነሱት ይዘት ተቀራራቢነት ያላቸውን ወደ አንድ በማምጣት የተደረገ ነው። ምደባውም የመጀመሪያው ክፍል ባህላዊ ዕውቀት ከእርሻ፣ ባህላዊ ዕውቀት ከሀብት አያያዝ፣ ፎክሎርና ግብርና የሚሉት ናቸው። ጥናቶችም በተመደቡበት ክፍል በሚከተለው መንገድ ተቃኝተው ቀርበዋል።

2.1.1. የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ከእርሻ አኳያ

በዚህ ስር የተቃኙት ጥናቶች ስምንት ሲሆኑ፣ ባህላዊ የሥነ ምግባር ዕውቀት፣ ባህላዊ የእርሻ ቦታዎች ምደባ፣ ባህላዊ የአፈር ጥበቃ፣ ባህላዊ የግብርና ዘዴ እና የመስኖ እርሻ ላይ የተሰሩ ቀደምት ጥናቶች ናቸው። ጥናቶቹ በተለያዩ ሀገራትና የትምህርት መስኮች የተሰሩ ሲሆኑ ከእኔ ጥናት ጋር ቀረቤታ ያላቸው በመሆናቸው የተቃኙ ናቸው።

Henry (2012) "The Use and Role of Indigenous Knowledge in Small-Scale Agricultural Systems in Africa: the Case of Farmers in Northern Malawi"

የሚለው ስራቸው ዋና ዓላማ ባህላዊው፣ አካባቢያዊው ወይም የተለመደው የሥነ-ምህዳር ዕውቀት የትኛው ነው? የሚለውን ማሳወቅ ነው። ይህን በሚከተለው መንገድ አጥንተውታል። በአካባቢው የሚገኘው የእርሻ ቦታ ሶስት አይነት ሲሆን በቤት አጠገብ የሚገኝ፣ በቤት አካባቢ የሚገኝና ከቤት አካባቢ ከ100 ሜትር እስከ 20 ኪሎ ሜትር ራቅ ያለ እንደሆነ ገልጸዋል። እነዚህም ቦታዎች በአካባቢው ስያሜ በቅደም ተከተል “Dimba, Khonde, Munda Ukulu”⁹ በመባል የሚታወቁ ሲሆን እያንዳንዱም ስያሜ የተለየ ትርጉም አለው በማለት ይገልጻሉ። አያይዘውም ገበሬው የአፈር አይነትን እንደለምነቱ ሁኔታ የሚገልጽበትን ባህላዊ ዕውቀት፣ (1) በተከታታይ በሚታረሰበት የጊዜ ርዝመት፣ (2) ሳይንሳዊ በሆነ መንገድ እና (3) አፈር በጣቶቹ መካከል በመያዝና በመዳሰስ በባህላዊ መንገድ መለየት ይችላል በማለት በሶስት ደረጃ መድበውታል።

Henry (2012) ከዚህም በተጨማሪ በዕለት ተዕለት እንቅስቃሴው ውስጥ የባህላዊ ዕውቀት ሚና በእርሻ ደረጃ፣ የእርሻ ወቅቶችን መለየት፣ አፈራርቆ መዝራት፣ በመስኖ መጠቀም፣ የምግብ ዋስትናን ማረጋገጥ፣ የባህላዊ ዕውቀት ሚና በደን አጠባበቅ፣ ባህላዊ ዕውቀት በችግር ፈቺነት፣ ባህላዊና ማህበረ ኢኮኖሚያዊ ባህሪያት፣ ባህላዊ የግብርና ዕውቀት ለእድገት ያለው አግባብነት፣ የሳይንሳዊ ዕውቀትና ባህላዊ የግብርና እውቀት ወሰንና ድንበር የሚሉትን ጉዳዮች በስፋት ዳሰዋል። በጥናቱ በስተመጨረሻም ባህላዊ ዕውቀት በተፈለገው መንገድ እየተላለፈ አይደለም፤ ለማረጋገጥ የተሞከረው ግን ባህላዊ የግብርና ዕውቀት ለእድገት ሙሉ በሙሉ ዋጋ አለው በማለት ጥናታቸውን አጠቃለዋል።

የHenry ጥናት ከባህላዊ ዕውቀት በተጨማሪ ሳይንሳዊ ዕውቀትንም በጥናቱ የተመለከተ ሲሆን የጥናት ዘዴውም መጠናዊ ጥናት ዘዴን የተከተለ በመሆኑ እንለይያለን። Henry ጥናቱን ያጠናበት መንገድ መጠናዊ ከመሆኑ በተጨማሪ እኔ ጥናት ሳይንሳዊ ዕውቀትን አይመለከትም።

⁹ የቃሎችን ትክክለኛ ትርጉም ማግኘት ስላልቻልሁ ቃሉን በተገኘበት ቋንቋ ለማቀመጥ ተገድጻለሁ።

Habtamu (2011) “Farmers: Indigenous Agricultural Knowledge Practice in South East Zone of Tigray” በሚለው ጥናታቸው በባህላዊ የግብርና ዕውቀት ስለ አፈርና ውኃ ጥበቃ፣ ሰለ ሰብል አይነቶች፣ በሰብል ላይ ተጽኖ የሚያሳድሩ ነገሮችንና መከላከያ መንገዶችንም አካተዋል። በዚህም መሰረት በባህላዊ የግብርና ዕውቀት ሰብልን በማፈራረቅ፣ ብስባሽንና የሰብሎችን ቅሬት በማሳ ላይ በመጨመር፣ ቶሎ የሚበሰብሱ የተክሎችን ቅጠል በማሳ ላይ በማልበስ፣ የአፈርን ለምነት የሚጠብቁ ሲሆን በውኃ መጠረግን ለመከላከልም የውኃ መውረጃ፣ የውኃ መንገድ፣ በማሳና በማሳ መካከል ባዶ ቦታ በመተውና በላዩ ላይ ሳር በማብቀል የአፈርን በውኃ መጠረግ ይከላከላሉ ይላሉ። የሰብልን አይነት ለመለየትም በቀለሙ፣ ለመድረስ በሚፈጀው ጊዜ፣ በሚበቅልበት የአፈር አይነት፣ በሽታን፣ አረምንና ድርቅን በመቋቋም አቅሙ፣ በገበያ ላይ ባለው ተፈላጊነት ይለዩታል በማለት ይገልጻሉ። እንዲሁም አፈራርቆ በመዝራት፣ የመዘሪያ ጊዜውን በመለየት፣ በአንድ ማሳ ሁለትና ከዚያ በላይ ሰብሎችን በመዝራት፣ የተለያዩ ባህላዊ ነገሮችን ዘሮቹ ላይ በመቀባት ሰብልን ከበሽታ ይከላከላሉ በማለት ገልጸዋል።

የHabtamu ጥናት ትኩረት ደግሞ በአፈርና ውሀ ጥበቃ፣ በሰብል አይነቶች መለያ ዘዴ እና ከበሽታ መከላከያ ዘዴዎች ላይ ነው። በጥናታቸው ውስጥ ፎክሎርዊ ጉዳዮችን ለይተው አያሳዩ እንጂ የሰብል መለያ ዘዴዎች ብሎ ያስቀመጣቸው እውቀቶች ፎክሎርዊ ጉዳዮች ናቸው። እንዲሁም በጥናት ዘዴያችንም ልዩነት አለን፤ የእሱ የጥናት ዘዴ መጠናዊ ሲሆን የእኔ የጥናት ዘዴ ደግሞ አይነታዊ ነው።

Polthanee (2010) “Indigenous Agricultural Knowledge-A Sample Practice in North east Thailand” በሚለው ጥናታዊ ስራቸው ዋና ዓላማ የታይላንድ ገበሬዎችን ባህላዊ ዕውቀት አጥንተው አስተዋውቀዋል። በሰሜን ምስራቅ ታይላንድ ባህላዊ የግብርና ዕውቀትና ልምድን አስመልክቶ የመሬት ዝግጅት፣ ዘርን ማጎንቆል (ዘር ከመዘራቱ በፊት ከ1-2 ቀን በውኃ መዘፍዘፍ)፣ ባህላዊ ዘርን ማቆያ ዘዴ (ካሳሻ ከመተከሉ በፊት ለ2 ወር ያህል ጥላማ ቦታ ላይ ማቆየት)፣ ቅርንጫፎችን ማጥፋት

(ተክሎ እንዲወፍርና አጭር እንዲሆን)፤ አበባውን መለየት፤ የቅጠሎችን አካባቢ መቀነስ (ካሳሻ ቅጠሎ ሲበዛ ስሩ ይቀንሳል)፤ የአፈሩን ጥራት ማረጋገጥ፤ በተባይ መበላትን መቀነስ፤ በአንድ ማሳ ላይ የተለያዩ አዝርኦችን መዝራት የታይላንድ ገበሬ ዕውቀት ነው በማለት ይገልጻሉ።

Polthaneer ጥናት ጋር በመሬት ዝግጅት ብንመሰረድም ዘር ከመዘራቱ በፊት በተለያዩ ዘዴ በማገንቆል መዝራት በአፈር ውስጥ የሚቆይበትን ጊዜ እንደሚቀንስ በጥናታቸው አሳይተዋል። ይህን የእኔ ጥናት አይመለከትም፤ ከዚህም በተጨማሪ የጥናት ዘዴያቸው በሙከራዊ ላይ የተመሰረተና በዋናነት ዘር ከመዘራቱ በፊት በዘሩ ላይ በሚከናወኑ ድርጊቶች ላይ ያተኮረ ነው። የእኔ ጥናት ግን በአይነታዊ የጥናት ዘዴ ላይ የተመሰረተ በመሆኑ የማህበረሰቡን የባህላዊ ግብርና ዕውቀት በተለያዩ የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴዎች በመጠቀም መሰብሰብና መተንተን ነው።

Haimanot (2011) "An Ethno-botanical Study of Useful Plants of the Farming Site in Gozamen Woreda, East Gojjam Zone of Amhara Region, Ethiopia" በሚለው ጥናታቸው ባህላዊ የአፈር ምደባን፣ ባህላዊ የእርሻ ቦታ ስያሜን፣ ባህላዊ የተክሎችን ምደባና ባህላዊ የወቅቶች ምደባን አሳይተዋል። በዚህም መሰረት የአካባቢው አርሶ አደር በጓሮ እና በማሳ ቦታዎች ሰብልን በማምረት እንደሚተዳደር ገልጸው በአካባቢው የሚገኘውን የአፈር አይነት በባህላዊ ምደባ እንደሚከተለው በስድስት መድቀሞቻቸዋል። (1) **ዋልካ**:- የሚታረስበት ወቅት መስከረም ሲሆን በውስጡ በጣም ብዙ ውኃ የመያዝ አቅም ያለው ነው። (2) **ቦረንቅ**:- ለእርሻ አገልግሎት የማይውል የአፈር አይነት ነው። (3) **ደባይ**:- በነሐሴ የሚታረስ መሬት ሲሆን ውኃ የመያዝ አቅም ያለው የአፈር አይነት ነው። (4) **ቦረቦር**:- ከሰኔ ሐምሌ ባለው ወቅት ይታረሳል፤ ቀላል አፈር ሲሆን በንፋስና በዝናብ የመወሰድ ኃይሉ ከፍተኛ ነው። (5) **አሻልማ**:- ሐምሌ ላይ ይታረሳል፤ አፈሩ ከባድና በአንጻሩም ለም መሬት ነው። (6) **ዳልቻ**- ሰኔ ላይ የሚታረስ ሲሆን ጥልቅነት የሌለውና ለምነቱም አነስተኛ ነው። በማለት በጥናታቸው አስፍረዋል።

Haimanot (2011) የእርሻ ቦታዎችን በባህላዊ ምደባ (1) ጓሮ- በቤት አጠገብና አካባቢ የሚገኙ ቦታ ሲሆን በሚገባ የቀለዘ፣ የተለያዩ አይነት እጽዋቶችና ተክሎች፣ ሰብሎች በአንድ ላይ የሚይዝና በመጠን አነስተኛ ነው። አብዛኞቹ ለመድሃኒትነት የሚውሉ እጽዋትም በዚህ ቦታ የሚበቅሉ ናቸው። (2) ማሳ- ከቤት በርቀት የሚገኝና ዋና የእርሻ መሬት ሲሆን ብዙም ለም ያልሆነ አንድ አይነት ሰብልን የሚይዝ በስፋቱ ከጓሮ የሚበልጥ መሬት ነው፤ በማለት ገልጸዋል። እንዲሁም ባህላዊ የተክሎች ምደባን ሲገልጹ ቁጥቋጦ፣ ዛፍ፣ ሐረግና አረማሞ ናቸው ይላሉ።

ባህላዊ የወቅቶች ምደባ ክረምት፣ መኸር፣ በጋና በልግ ተብለው የሚከፈሉ ሲሆን (1) ክረምት፡- ከሰኔ እስከ መስከረም ያለውን ጊዜ የሚሸፍን ሆኖ ለገበሬው ከፍተኛ የስራ ጫና ያለበትና የምግብ እጥረትም የሚከሰትበት ወቅት ነው። (2) መኸር፡- ከጥቅምት እስከ ታህሳስ ያለውን ጊዜ የሚሸፍን ሆኖ ለገበሬው ሁለተኛው የስራ ጫና ወቅት ነው፤ ሰብል የሚሰበሰብበት ጊዜ ስለሆነ፤ (3) በጋ፡- ከታህሳስ መጨረሻ እስከ የካቲት አጋማሽ ያለውን ጊዜ ይሸፍናል። ደረቅ፣ የስራ ጫና የሚቀንስበትና የፈንጠዘያ ወቅት ነው፤ (4) በልግ¹⁰፡- ከየካቲት አጋማሽ እስከ ግንቦት ያለው ወቅት ሲሆን ለገበሬው ሶስተኛው የስራ ጫና ወቅት ሆኖ ማሳዎች ለዘር የሚዘጋጁበትና አንዳንድ ሰብሎችም የሚዘፍቡበት ወቅት ነው በማለት በጥናታቸው ገልጸዋል።

የHaimanot ጥናት የእርሻ ቦታዎችና የአፈር አይነቶችን መዳሰሱ የሚያመሳስለን ሲሆን የእኔ ጥናት በቀጥታ የእሱን ስራ የሚመለከት ሳይሆን በተጓዳኝ የአፈር አይነቶችን ከአየር ጠባይና ከሰብል ምርቱ ጋር በማያያዝ፣ እንዲሁም ወቅቶችን ከማሳ ዝግጅቱ፣ ከአዘርዕቱ ከገበሬው የስራ እንቅስቃሴ ጋር በማጣመር የገበሬውን ባህላዊ የግብርና ዕውቀት ከማሳ ዝግጅት እስከ ሰብል ስብሰባ ድረስ ያለውን፣ የዕውቀት ተስተላልፎ ያያል፤ ከባህላዊ የግብርና ዕውቀት ጋር ተያይዘው የሚነሱ ፎክሎራዊ ጉዳዮችን የቃኘ ነው።

¹⁰ አጽንኦት የኔ ነው።

Desalegn (2006) “The Role of Indigenous Knowledge and Water Harvesting in Sustainable Agricultural System in Tigray” በሚለው ጥናታዊ ጽሁፋቸው ውስጥ ጥናቱን ባካሄዱበት አካባቢ ለግብርና ምርት መቀነስና ለድርቅ መከሰት፣ እንዲሁም ለአፈር መከላት ምክንያት ተለዋዋጭ የሆነ የዝናብ መጠንና ፈጣን የሆነ የህዝብ ቁጥር እድገት ነው ይላሉ። በትግራይ የዝናብ መጠን ተለዋዋጭና የእርጥበት መጠኑ በጣም አነስተኛ እንደሆነ ገልጸው የአፈሩ መከላትና የመሬቱ ተሰንጣቂ መሆን ለአነስተኛ የውኃ ማቆር እንኳን አመቺ አይደለም በማለት ይገልጻሉ። ይሁን እንጂ በባህላዊ ዕውቀት የአካባቢው ማህበረሰብ የአፈሩን ጠባይ የመለየት፣ የመስኖ ውኃ አያያዝና የመስኖ ብልሃት ከፍተኛ ዕውቀት አለው ይላሉ።

ሥነ-ውኃዊ ዑደትን በመጠቀም አነስተኛ መስኖን ለቤተሰብ መተዳደሪያነት መገልገል ያለውንም አስተዋጽኦ ይገልጻሉ። ገበሬው ባጠቃላይ ስለአካባቢው ሰፊና የዳበረ ዕውቀት ያለው መሆኑን በጥናታቸው አረጋግጠዋል። በመጨረሻም የባህላዊና የሳይንሳዊ ዕውቀትን ግንኙነት ወደ ፖሊሲ ድንጋጌ ውስጥ ማስገባት አስፈላጊ እንደሆነ ገልጸው ጥናታቸውን አጠቃለዋል።

ይህ ጥናት በባህላዊ የግብርና ዕውቀት ላይ የተሰራ መሆኑ ቢያመሳስለንም Desalegn ያደረገው ጥናት ትኩረቱ በአካባቢው ስላለው በግብርና ምርት መቀነስና ለድርቅ መከሰት፣ እንዲሁም ለአፈር መከላት ምክንያቶች ላይ ሲሆን ይህንን ለመከላከል መደረግ በሚገባው ላይ ያተኮረ ነው። ገበሬው የአፈር አይነቱን የሚለይበት ባህላዊ ዕውቀት እንዳለው ይግለጹ እንጂ እንዴትና በምን ሁኔታ ለሚለው ግልጽ የሆነ ነገር በጥናታቸው ውስጥ አላስቀመጡም። እንዲሁም ዕውቀት እንዴት እንደሚተላለፍና እንደሚቀጥልም ያሳዩት ነገር የለም። የደሳለኝ ጥናት በማህበረሰቡ ውስጥ በመገኘት ባህሉን፣ የአሰራር ልምዱን እና ነባራዊ ሁኔታዎችን ያላማከለና በቁጥር ቀመር ላይ የተመሰረተ ነው። የእኔ ጥናት ይህንን ክፍተት ይደፍናል የሚል እምነት አለኝ።

Negash (2005) “Indigenous Technical Knowledge of Farmers in North Shewa: Soil and Water Conservation and Pest Control” በሚለው ጥናታቸው እንደገለጹት የገበሬውን ባህላዊ የአፈርና ውኃ አጠባበቅ ልምድ በአስራአንድ ነጥቦች አስቀምጠዋል። እነርሱም (1) የውኃ አባት (ጎርፍ መቀልበሻ) (2) ዋገምት (ቦይ መቀልበሻ)፣ (3) ቦይ፣ (4) የድንጋይ እርከን (5) አፈር መጠበቂያ (6) ድንበር ሽለታ (ድንበር መተው)፣ (7) የተለያዩ አዝርኦችን መጠቀም (8) እርከን መሻር (9) ደገሌ (10) የድንጋይ እርከንና አትክልት እና (11) የድንጋይ ቅትር ናቸው በማለት ገልጸዋል። እንዲሁም ገበሬው በእርሻ ቦታ ላይ የሚገኙ ሰብልን የሚያጠፉ ነፍሳትን በባህላዊ መንገድ በእጅ በማንሳት፣ በማታለያ ምግብ በመጠቀም፣ የተክሉን አገዳ በማጉበጥና በጭጋጋማ ጭስ በመጠቀም የተባይ ቁጥጥርን ያደርጋል፤ በማለት በጥናታቸው ውስጥ አስፍረዋል።

የNegash ጥናት የተመለከተው ባህላዊ የአፈርና የውኃ አጠባበቅ መንገዶችንና የተባይ መከላከያ ዘዴን ነው። ይህ የእኔ ጥናት ትኩረት አይደለም። በጥናት አይነትም ቢሆን እንለያያለን። የጥናት ዘዴውም መጠናዊና ሙከራዊ ዘዴን የተከተለ ነው። የኔ ጥናት ትኩረት ግን የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ከማሳ ዝግጅት እስከ ሰብል ስብሰባ ድረስ ያለውን ዕውቀት፣ የዕውቀት-ተስተላልፎና ፎክሎራዊ ጉዳዮችን የሚመለከት ይሆናል።

Shoko (2012) “Indigenous Weather Forecasting System: A Case Study of the Biotic Weather Forecasting Indicators for Wards 12 and 13 in Meringa District, Zimbabwe” በሚለው ጥናታዊ ጽሁፋቸው የአካባቢው ማህበረሰብ በሶስት መንገድ የአየር ትንበያ ተግባራትን እንደሚያከናውን አጥንተዋል። የአየር ትንበያው የሚደረገውም (1)በወፎች፣ (2)በፍጡራን ወይም በእንስሳት እና (3)በተክሎች በመጠቀም ነው ይላሉ።

1. **በወፎች**:- Lapwing¹¹ የምትባለው ወፍ እንቁላሏን በሚዳው የላይኛው ክፍል ከጣለች ወቅቱ የዝናብና የምርት ወቅት ነው ተብሎ ይታመናል፤ በተቃራኒው

¹¹ Lapwing , Cuckoo የወፍ አይነት (መጠሪያ) ነው።

እንቁላሏን በሜዳው ዝቅተኛ ስፍራ ከጣለች ደግሞ አነስተኛ ዝናብ ወይም ድርቅ ይሆናል ተብሎ በማህበረሰቡ ይታመናል በማለት በጥናታቸው ገልጸዋል። እንዲሁም በጥናታቸው Cuckoo በሀዳር መጀመሪያ ላይ ዝማሬ ካሰማች የዝናብ ወቅት ነው ይባላል በማለት ገልጸዋል።

2. በፍጡራን ወይም በእንስሳት፡- የጉርጠችና የእንቁራራቶች ጩኸት፣ የግመል የታችኛው የእግር ክፍል እብጠት መጨመር ለዝናብ መምጣት ምሳሌ ይደረጋሉ ብለዋል።
3. በተክሎች፡- ቀድመው የሚበቅሉና የማይበቅሉ፣ ተክሎችን በመለየት የአየር ንብረትን እንደሚተነብዩ ይገልጻሉ። ለዚህም በትንቢያው ወቅት ቅድሚያ የሚሰጧቸውን ነገሮች ከላይ በቀረበው መንገድ ከ1-3 በቅደም ተከተል አስቀምጠዋቸዋል።

በዚህ ባህላዊ የአየር ትንቢያም ተመስርተው የእርሻ መሳሪያንና ዘርን ያዘጋጃሉ፤ የዘር ምርጫን፣ የዘርና የእርሻ ጊዜን፣ የአመራረት ዘዴንና የዘር አቀማመጥን እንዲወስኑ ያስችላቸዋል በማለት በጥናታቸው አስፍረዋል። በሌላም የአሳ ማስገሪያ ጊዜያቸውን፣ በየቀኑ ትኩረት የሚሰጧቸውን ነገሮች ይወስናሉ በማለት አስፍረዋል። በዚህም መሰረት ይህን ዕውቀት ሰንዶ ማስተላለፍና ከሳይንሳዊው ዘዴ ጋር ማዋሃድ ጠቃሚ ነው በማለት የሰብሎች የተባይ ማጥፊያ መድሃኒቶችና ዘዴዎች በአግባቡ ሊሰበሰቡና ሊሰነዱ ይገባል በማለት ጥናታቸውን አጠቃለዋል።

የShoko ጥናት በባህላዊ የግብርና ዕውቀት ላይ የተመሰረተ መሆኑ የሚያመሳስለን ጉዳዮች አሉ። የሾኮ ጥናት ባህላዊ የአየር ትንቢያ ላይ የተሰራ ቢሆንም ስለ ዕውቀት መንስኤ፣ መተላለፊያ መንገድ እና ስለ ባህሉ ያለው ነገር የለም። ምክንያቱም ከፎክሎር አንጻር ያልተጠና በመሆኑ ባህልን (አመራረት፣ የዕውቀት አስተላለፍ፣ የአኗኗር ዘዴዬያቸውን) አልተመለከተም። ስለዚህ ከእኔ ጥናት ጋር እንለያያለን። የእኔ ጥናት የአየር ትንቢያ ዘዴዎችን በቀጥታ አይመለከትም። ሆኖም ግን ከአስተራረስ

ዘዴያቸውና ከዘር ወቅታቸው እንዲሁም ከዝናብ አመጣጥ ጋርና ለዘርና ለጉልጌም ከሚሆን ጊዜ ጋር ተያይዞ የሚታይ ነገር ይኖራል።

Mohapatra (2009) “Tribal Pest Control Practices of Tamil Nadu for Sustainable Agriculture” የሚለው ጥናታዊ ስራቸው ባህላዊ የተባይ መከላከያ ዘዴዎች ላይ ያተኮረ ነው። በዚህም የሩዝን፣ የቅባት እህልን፣ የክምችት እህልንና የአትክልት ተባይን ለማጥፋት የሚጠቀሙት የተለያዩ እጽዋቶችን ከእንስሳት ተዋጽኦ፣ ከብቶች ሽንትና እዳሬ ጋር እና ከጋዝ ጋር በመቀላቀል፣ በመቀመምና ባህላዊ መድሃኒት በማዘጋጀት እንደሆነ ገልጸዋል። የVatex¹² ቅጠልንና ቅቤው የወጣለትን ወተት በመቀላቀል፣ Jatorafa ቅጠልንና የላም ሽንትን በመቀላቀል፣ Adothoda ቅጠልንና የከብቶችን እዳሬ፣ Agave ቅጠልንና ነጭ ጋዝን በመቀላቀል ይጠቀማሉ። በማለት ይገልጻሉ። Mohapatra እንደሚሉት ይህን የሚያደርጉትም በቀላልና በቅርብ ስለሚያገኙትና እርካሽም ስለሆነ ነው ይላሉ። በጥናታቸው በስተመጨረሻም ሲያጠቃልሉ ሁሉም በባህላዊ ዕውቀት የሚዘጋጁ ባህላዊ የተባይ መከላከያ መድሃኒቶች ከሳይንሳዊው ጋር የሚዋሃዱበት መንገድ ቢመቻች በማለት ጥናታቸውን አጠቃለዋል።

ይህ ጥናት በባህላዊ የግብርና ዕውቀት ላይ የተሰራ በመሆኑ ቢያመሳስለንም የMohapatra ጥናት የተክሎች ባህላዊ የተባይ መከላከያ መድሃኒት ላይ በማተኮሩ የምንለያይ ሲሆን የጥናት ዘዴውም ሙከራዊ ጥናት ነው። የእኔ ጥናት የሚያተኩረው ከማሳ ዝግጅት እስከ ሰብል ስብሰባ ድረስ ያለው የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ላይ ነው። ጥናቱ የፎክሎር ጥናት ዘርፍም በመሆኑ ከግብርናው ጋር አብረው የሚከወኑ ልማዶችን፣ እምነቶችን፣ ሥነ-ቃሎችን በመተንተን ላይ የሚያተኩር ነው። የጥናት ዘዴውም አይነታዊ በመሆኑ እንለያያለን።

¹² Vatex, Jatorafa እና Adothoda ቀጥተኛ የአማርኛ ትርጉሞቻቸውን ማግኘት ስላልቻልሁ በጥናቱ ውስጥ ያገኘሁትን የእንግሊዝኛ ቃል ተጠቅሜያለሁ።

2.1.2. የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ከሀብት አያያዝ

በዚህ ስር የተቃኙት ጥናቶች ስድስት ሲሆኑ፤ ባህላዊ የሀብት አስተዳደር፣ ባህላዊ የመሬት አጠባበቅ፣ ባህላዊ የተፈጥሮ ሀብት አጠባበቅ፣ ባህላዊ የሥነ ምግባር አጠባበቅ፣ ባህላዊ የንብ አያያዝ ላይ የተሰሩ ቀደምት ጥናቶች ናቸው። እነዚህ ጥናቶች በተለያዩ ሀገራትና የትምህርት መስኮች የተሰሩ ጥናቶች ናቸው። እነዚህ ጥናቶች ከኔ ጥናት ጋር ቀረቤታ ያላቸው በመሆኑ የተቃኙ ናቸው።

Bekalu (1994) “Traditional Agricultural Practice and Resource Management among the Agew of Gojjam” በሚል ስራቸው፤ ባህላዊ የሀብት አስተዳደር፣ የእርሻ መሬት አያያዝ፣ የውኃ አጠቃቀም፣ የመሬትን ለምነትን የሚጠብቅባቸውን ዘዴዎችና የክብት እርባታን፣ የእርሻ ስራ ሃብትን፣ ባህላዊ ማህበራትንና የባህላዊ ማህበራትን ተግባራት ገልጸዋል።

የ Bekalu ጥናት ትኩረት ያደረገው ባህላዊ የገጠር ማህበራት በእርሻው ተግባር ላይ እና አጠቃላይ በተፈጥሮ ሃብት አጠባበቅ ላይ ያላቸው አስተዋጽኦ እና የማህበራት ተግባራት ላይ በመሆኑ በበቃሉ ጥናት የተዳሰሱትን የማህበራት ጉዳይ ይህ ጥናት አይመለከትም።

Michal (2002) “Liking Indigenous with the ‘Conventional’ Measures for Sustainable Land Management in the Highlands of Ethiopia: A Case Study of Digil Watershed, East Gojjam” ባህላዊ የመሬት አጠባበቅ በአርሶ አደሩ የሚከወን መሆኑን ገልጸው የመሬት አጠባበቅ የድንጋይ የውኃ መቆጣጠሪያ ግንባታ፣ ፈሰስ፣ ባህላዊ ቦይ፣ ተከብከብና አግድመት ማረስ እንዲሁም ሁለት አይነት ሰብሎችን በመቀላቀል መዝራት (inter-cropping) (ባቁላን ከገብስ ወይም ከስንዴ ጋር ቀላቅሎ መዝራት)፣ መሬትን ሀረግ በማልበስ ከአፈር መሸርሸር ለመከላከል በተበላ መሬት ላይ

የከብት ጓያ¹³ መዝራት (cover-cropping)፣ በምርምር የተሻሻለን ዝርያ መዝራት (improve-crop)፣ መሬትን ማሳደር፣ ግብጦን መዝራት፣ በእንስሳት እዳሪ መጠቀም፣ ሰብልን ማፈራረቅ፣ የመሳሰሉት የመሬትን ለምነት የሚጠብቁ ናቸው በማለት ገልጸዋል።

Michal ጥናት የተመለከተው የመሬትን ለምነት መጠበቂያ መንገዶችን ነው፤ እነዚህ ጉዳዮች በእኔ ጥናትም በተጓዳኝ የሚዳሰሱ ቢሆንም የጥናቴ ዋና ትኩረት አይደለም። የውኃ መቆጣጠሪያ ዘዴዎችን የእኔ ጥናት አይመለከተውም። የእኔ ጥናት የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ከማሳ ዝግጅት እስከ ሰብል ሰብሰባ ድረስ ያለውን ዕውቀት፣ የዕውቀት-ተስተላልፎና ፎክሎራዊ ጉዳዮችን የሚመለከት ነው።

Woldeselasia (2005) “Indigenous Knowledge of Shifting Cultivators and Strategies of Natural Resource Management: The case of the Gumuze in Metekel, North Western Ethiopia” በሚለው ጥናታቸው ይህ የጉሙዝ ባህላዊ ዕውቀት በተፈጥሮ ሀብት አጠባበቅ መሰረት ልማድ፣ እሴት፣ ሥነ-ምግባር ሲጠበቁ የኖሩት በማህበረሰቡ የተከበሩ የሀገር ሽማግሌዎች ሲሆን እነሱም ይህን ያስከብራሉ፤ ያጠናክራሉ፤ ስለዚህ የዚህ ጥናት ዓላማ የጉሙዝን የባህላዊ ዕውቀትንና የማያልቅ ሀብትና የተፈጥሮ ሀብት አጠቃቀም እቅድና ብቃት በመትከል ለማሳየትና ለመመርመር ነው ይላሉ። ጉምዞች የእለት ኑሮአቸው በዚህ ተፈጥሮ በቸረችው ቦታ ነው፤ ጉምዞች የማፈራረቅ እርሻ፣ ማሳ መረጣን፣ ምንጠራን፣ ማረስን፣ መሬትን ማሳደር፣ መዝራት፣ ማሳው ከተመረጠ በኋላ ይጀምራሉ በማለት ገልጸዋል። ማሳውን በሚመርጡበት ጊዜ ማሳው ላይ የተቆረጠ የዛፍ ቅርንጫፍ ወይም በዛፉ ቅርንጫፍ ላይ ሳር በማቀስመጥ ሌላ ማሳ የሚፈልግ ሰው ቢመጣ ቦታው የተያዘ መሆኑን ለማመልከት የሚጠቀሙበት ባህላዊ ዘዴ ነው ይላሉ። በአብዛኛው ለእርሻ የሚመረጠው ለምና ከሸለቆ አናት ላይ ያለ ቦታ ነው፤ ቦታው ከተመነጠረ በኋላ በቀላል የእጅ መሳሪያ ለዘር

¹³ ለከብት መኖነት የሚያገለግል ተክል ነው። አብብሶ አበባው ካልፈካ በስተቀር ከብቶች ሲበሉት ሆኖቸውን በመንፋት የሚገድል ነው።

ይዘጋጃል፤ በዚህ መሰረትም በማሳቸው ላይ ዳጉሳን ማሸላንና በቆሎን በማፈራረቅ ይዘራሉ በማለት ገልጸዋል።

ጉምዞች ከማፈራረቅ እርሻ ጎን ለጎን የጫካ ምግቦችን በመሰብሰብ፤ አሳ በማስገር፤ ከብቶችን በማርባት (በዋናነት ፍየልና ዶሮ)፤ አደን፤ ማር በመቁረጥ፤ ወርቅን በባህላዊ መንገድ በማንጠር፤ የእጅ ስራና የሀገር ውስጥ ንግድን ያከናውናሉ። ይህ ሁሉ በሕይወት ለመቆየት የሚያደርጉት ነው። በጉምዝ ለተፈጥሮ ሀብት አጠቃቀም ባህላዊ ዕውቀት አሰፈላጊ ነው። ይህም የተፈጥሮ ሃብት የተባረከና ከ“ያምባ”¹⁴ የተቸራቸው እንደሆነ ያምናሉ። ለዚህም በእንክብካቤ በመያዝ ለሚቀጥለው ትውልድ ማስተላለፍ አለብን ብለው ያምናሉ ይላሉ። በመጨረሻም ለነዚህ አካባቢዎች መንግስትም ትኩረት መስጠት አለበት በማለት ጥናታቸውን አጠቃለዋል። የWoldeselasia ጥናት ጉምዞች በሕይወት ለመቆየት የሚያደርጉት አጠቃላይ የኑሮ ዘይቤ ላይ ትኩረቱን ያደረገ ነው። ጉምዞች በማሳ መረጣ ወቅት የሚጠቀሙት ባህላዊ ህግ የፎክሎር ገጽታ ነው። ይህ ጥናት ባህላዊ የግብርና ዕውቀትን እንጂ የአኗኗር ዘይቤን አይመለከትም።

Alemu (2008) “The Use of Indigenous Knowledge for the Management of Crop Production Constraints: The Case of Awi Community in Ankesha Guagusa Woreda” በሚል በሰፊት ጥናት ውስጥ እንደገለጹት የሰብል ምርት በበርካታ የስራ ሂደት ውስጥ ማለፍ አለበት። በምርት ማምረት ትግበራው ወቅትም በሰውና በሥነ-ምህዳር አማካኝነት የተለያዩ ተጽኖዎች ይደርሳሉ በማለት ገልጸዋል። በሰው ማህበረ-ኢኮኖሚያዊ ምክንያት የሚደርሰው ተጽእኖ በምርምር የተገኘ ዘር እጥረትና በወቅቱ አለመድረስ፤ የሰው ሰራሽ ማዳበሪያ እጥረት፤ ጸረ- አረም፤ የተባይ ማጥፊያ፤ የእርሻ መሬት እጥረት እና የስራ አቅም እጥረት ናቸው ይላሉ።

በሥነ-ምህዳር ደግሞ የመሬት መሸርሸር፤ ለምነትን ማጣት፤ የዝናብ ዘግይቶ ወይም ቀድሞ መምጣት፤ ያለወቅቱ መዝነብ፤ የመስኖ ውኃ እጥረት፤ የተክሎች ተባይና በሽታ፤

¹⁴ ያምባ:- አምላክ ነው ብለው የሚያምኑት ነው።

ያረም ወረራና የተፈጥሮ አደጋ ናቸው ይላሉ። እነዚህንም በሰብል ምርት ላይ ተጽእኖ የሚያደርሱትን በባህላዊ የግብርና ዕውቀት የአፈር ለምነትን ለመጠበቅ ሰብልን በማፈራረቅ፣ የተፈጥሮ ማዳበሪያ በመጠቀም፣ በአፈርና ውኃ ጥበቃን ትናንሽ ቦይ በመቆፈር፣ የውኃ መውረጃዎችን በማዘጋጀት፣ አረምን በመቆጣጠር፣ የሰውን የስራ አቅም ደግሞ የህብረት ስራ ዘዴን በመጠቀም ለመከላከል ጥረት አድርጓል በማለት ይገልጻሉ።

Alemu ጥናት በባህላዊ ግብርና ዕውቀት ላይ በአዊ ዞን መሰራቱ የሚያመሳስለን ቢሆንም የእሳቸው ጥናት በሰብል ምርትና ምርታማነት ላይ ተጽኖ የሚያደርሱትን በማመላከት ተጽእኖውን እና መከላከያ መንገዶችን ማሳየት ላይ ያተኮረ ነው። ከኔ ጥናት ጋር በእጅጉ ተቀራረቢ ቢሆንም የእኔ ጥናት ከማሳ ዝግጅት እስከ ሰበል ስብሰባ ድረስ ያለውን ሂደት የሚመለከት ነው። ስለዚህ ሳይንሳዊ ስለሆኑት ጉዳዮች፣ ስለ ህብረት ስራ ማህበራት አልመለከትም። ይህ የእኔ ጥናት ትኩረት አይደለም።

Abera (2006) "Indigenous Common Grazing Land Management in Chencha Woreda, South Ethiopia" በሚለው ስራቸው የጋራ የግጦሽ መሬት ጠቀሜታ ሲገልጹ ተጠቃሚውን ቡድን የሚያስተሳስር፣ በባህላዊ ሃብት ጥበቃ ውስጥ ተቋማዊ መዋቅር ያለው፣ በሁሉም ማህበረሰብ ዘንድ ሊተገበር የሚችል መመሪያን ማስከበሪያ ዘዴ ያለው ነው ይላሉ። ማንኛውም የማህበረሰቡ አባል የጋራ የግጦሽ ቦታን ከውጭ ጣልቃ ገቦች ይጠብቃል በማለትም ይገልጻሉ። የጋራ የግጦሽ ቦታ ቀጣይነት እንዲኖረው የሚጠብቁበትን መንገድ፣ የጋራ የግጦሽ ቦታና የገጠሩ መተዳደሪያዎችን፣ የጋራ የከብት ግጦሽ መሬት ጥቅም፣ በቅይጥና በማፈራረቅ እርሻ ዘዴ ያለው ሚና፣ የጋራ የግጦሽ መሬት ለሌላ መተዳደሪያ ያለው አስተዋጽኦ፣ የግጦሽ መሬት አያያዝ ቀጣይነት ችግርና መልካም አጋጣሚዎች የሚሉትን በጥናታቸው ውስጥ አካተው አቅርበዋል።

የ Abera ጥናት ትኩረት ያደረገው በጋራ የግጦሽ መሬት ላይ ነው። የእኔ ጥናት የግጦሽ መሬትን ትኩረት አያደርግም ነገር ግን መሬትን ለማሳደር /ለማክረም/ የሳር

መሬት ሆኖ የሚከርምበት ሁኔታን ከመሬት ለምነት አንጻር የምዳስስበት ሁኔታ ሊኖር ይችላል።

Workenehe (2011) "Identification and Documentation of Indigenous Knowledge of Bee keeping Practices in Selected Districts of Ethiopia" በሚል ጥናታቸው ባህላዊ የንብ አጠባበቅ ዕውቀት ከቦታ ቦታ ከአርሶ አደር አርሶ አደር የሚለያይ መሆኑና ይህም የተመሰረተው ከገበሬዎች ልምድና ከንቦች ጥበቃ ጋር ባላቸው ግንኙነት ነው በማለት አስፍረዋል።

Workenehe ባህላዊ የቀፎ አይነቶችና የሚሰሩበት ቁስ፣ ባህላዊ የማር መቁረጫ ወቅት እንደአካባቢው ሁኔታና እንደልምዳቸው ከአካባቢ አካባቢ እንደሚለያይ አሳይተዋል፤ ከዚህም በተጨማሪ ባህላዊ የንብ አይያዝን፣ ባህላዊ የማር አቆራረጥ፣ ከንብ ንድፊያ መከላከያ ባህላዊ መንገዶችን፣ የንቦችን ጠላቶች ጠቅሰው እነዚህን ከጠላቶች የሚከላከሉበትን ባህላዊ ዘዴ፣ በንብ በመነደፍ የሚመጣ ህመምን መከላከያ መንገዶችንና የማርን ጥቅም በጥናታቸው ውስጥ አካተው አቅርበዋል። ይህን ዕውቀትም በአግባቡ ሰንደ ለተተኪው ትውልድ ማስተላለፍና ዕውቀት ቀጣይነት እንዲኖረው ማድረግ አስፈላጊ መሆኑን ጠቅሰዋል። ይህ ጥናት በባህላዊ ግብርና ዕውቀት ላይ በማተኮሩ ከእኔ ጥናት ጋር የሚያመሳስለን ቢሆንም ልዩነቶችም አሉን። የወርቅነህ ጥናት ትኩረት በባህላዊ የንብ አጠባበቅ ላይ ሲሆን የእኔ ጥናት ትኩረት ግን ከማሳ ዝግጅት እስከ ሰብል ስብሰባ ድረስ ያለው የባህላዊ ግብርና ዕውቀት በመሆኑ ሙሉ በሙሉ የተለያየ ነው።

2.1.3. ፎክሎር እና የባህላዊ ግብርና ዕውቀት

በዚህ ስር የተቃኙት ጥናቶች ሁለት ሲሆኑ፣ ባህላዊ የግብርና ዕውቀት እና ፎክሎር ላይ የተሰሩ ቀደምት ጥናቶች ናቸው። ጥናቶቹ የተሰሩት በግብርና የትምህርት መስክ ነው።

Firew (2007) “Infra-specific folk taxonomy in sorghum (*Sorghum bicolor* (L.) Moench) in Ethiopia: folk nomenclature, classification, and criteria” በሚለው ጥናታዊ ስራቸው፤ የደቡብ ገበሬ ማሽላን ማምረት ከጀመረ 500 ዓመት ገደማ ይሆነዋል። ገበሬው 25 ቅርጾች፣ 16 ህይወታዊና ኢ-ህይወታዊ፣ 12 ከጥቅማቸው ጋር የተያያዘ የማሽላ ምደባ አንደሚጠቀም ገልጸዋል። የባህላዊ ዝርያዎች ስያሜም ከቅርጽ፣ ከቅርብትና ከመዝሪያ ወቅት አንጻር የተሰጠ ነው ይላሉ።

Firew ከማሽላው አንጻር የተሰጠው ስያሜ ደግሞ በሥነ-እጅ- በአባባ፣ በዘር ቀለም፣ በተክሉ ቁመት፣ በምርቅ...፣ በግብርና አካባቢ ጥናቱ ድርቅንና ቅዝቃዜን መቋቋም የሚችል፣ በቅርጽ ባህሪው- የቡቃያ ብርታት፣ የተክሉ የቅጠል ቁጥር፣ የተክሉ ቀለም፣ የቅጠሉ ቀለም፣ የተክሉ ውፍረት፣ የአንጻር ቁጥር፣ ምርቅ፣ የአባባው ቅጠል ብዛት፣ የገለፈት ቀለም፣ የዘሩ አይነት... ስያሜው እንደሚሰጥ ገልጸዋል፤ እንዲሁም በህይወታዊና ኢ-ህይወታዊ ምደባው- የቅጠሉ በሽታን መቋቋም፣ በአቀማመጥ የሚመጣን ሻጋታ (በሽታ) መቋቋም፣ ድርቅን መቋቋም፣ አነስተኛ ለምነት ያለውን መሬት መፈለግ፣ ከጥቅም ጋር የተያያዘው ምደባ፣- እንጂራ የመሆን፣ በገበያ ላይ ያለው ተፈላጊነት፣ ጣእም፣ የዱቄቱ ውኃ ማንሳት፣ ለከብቶች መኖሪያ፣ ለማገዶ ወዘተ. በሚል የተመደበ መሆኑን ይገልጻሉ።

Firew (2009) “Folksong Based Appraisal of Bio-ecocultural Heritage of Sorghum” በሚለው ጥናታዊ ስራቸው እንደገለጹት ማሽላና ዘንጋዳ ከገበሬው ሕይወት ጋር በጣም የተቆራኘ ነው። ቁርኝቱ ከዘር መረጣ እስከ አጠቃቀም ያለው የሚገለጸው በህዝባዊ ዝማሬ ነው። ይህም በቃልና በዜማ (በትረካ፣ በግጥም) አይነት ያለውን ሁሉ ያጠቃልላል ይላሉ። Firew ገበሬው በቁጥር የበዙና የተለያዩ በእርሻ ላይ ያሉ በርካታ ሥነ-ህይወታዊ፣ ማህበረ ኢኮኖሚያዊ፣ ሥነ-ምህዳራዊ፣ ሥነ-ማህበረሰባዊና ባህላዊ ሁኔታዎችን በህዝባዊ ዝማሬው ይገልጻል በማለት በጥናታቸው አስፍረዋል። በተጨማሪም የተለያዩ ገበሬዎች በተለያዩ መንገድ ባህላዊ የእጽዋት ዕውቀት በዘፈን ይገልጻል በማለት ጽፈዋል።

የFirew ሁለት ስራዎች በባህላዊ የግብርና ዕውቀት በፎክሎር ላይ የሚያተኩሩ ጥናቶች በመሆናቸው በእጅጉ እንቅራረባልን። የፍሬው የመጀመሪያው ስራ በባህላዊ የበቆሎ ምደባ ላይ የቀረበ ጥናት ሲሆን ገበሬው ባህላዊ ዕውቀት ተጠቅሞ የበቆሎ ዝርያዎችን እንዴት እንደሚመድብ ያሳያል ጥናት ነው። ይህ ምደባ ግን ከተክሎቹ ሁኔታ አንጻር የተሰጠ ነው። እንደላቸው ጥናት ማየት የፈለጉት “folk taxonomy” ከተክሎ ውጫዊ ቅርጽ እንጂ ከማህበረሰቡ ባህል፣ እምነት፣ ልማድ አንጻር ያለውን ፎክሎራዊ ጉዳይ እና ለምን ስያሜው እንደተሰጠ ከባህሉ አንጻር አልተመለከቱም። የእኔ ስራ በፎክሎር ዘርፎች ላይ ያተኮረ ሲሆን የፍሬው ስራ በቆሎ ላይ ትኩረቱን አድርጎ የዘር ምደባ ላይ ያተኩራል እንጂ ለምን? እንዴት? መቼ? ለሚሉትን ጉዳዮች መልስ የሰጠ አይደለም።

የሁለተኛው ስራ ደግሞ በበቆሎ ከዘር መረጣ እስከ አጠቃቀም ድረስ ባለው የማህበረሰቡ ቃላዊ ግጥም ላይ የሚያተኩር ነው። የFirew ስራ የበቆሎን ቃላዊ ግጥም መሰብሰብ ላይ ያተኮረ እንጂ በግጥሞቹ ላይ ምንም አይነት ትንታኔን አልሰጠም። እንዲሁም ግጥሞቹ መቼና እንዴት እንደሚባሉም የሰጠው ማብራሪያ የለውም። የእኔ ጥናት ትኩረት ግን የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ከማሳ ዝግጅት እስከ ሰብል ስብሰባ ድረስ ያለውን ዕውቀት፣ የዕውቀት ተስተላልፎና ፎክሎራዊ ጉዳዮችን የሚመለከት በመሆኑም ቃላዊ ግጥሞች መቼ? የት? እና እንዴት? ለምን? እንደሚባሉ ትንታኔ ይሰጣል፣ ይተረጎማል።

2.2. ጽንሰ-ሃሳባዊ ማዕቀፍ

በዚህ ክፍል ጽንሰ ሀሳባዊ ማዕቀፍ ቀርቧል። በዚህ የጽንሰ ሃሳብ ማዕቀፍ የፎክሎር ጽንሰ ሃሳብ፣ የባህላዊ ዕውቀት ስያሜና ምንነት፣ የባህላዊ ዕውቀት የሚያካትታቸው ጉዳዮች፣ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ምንነት፣ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ባህሪያትና አይነት፣ የባህላዊ ግብርና ዕውቀትን መጠቀም አስፈላጊነት የእርሻ መሳሪያዎችና ወቅቶች የሚሉት ጽንሰ ሃሳባዊ ዳራዎች በቅደም ተከተል ቀርበዋል።

2.2.1. የፎክሎር ጽንሰ-ሃሳብ

ፎክሎር የአንድን ማህበረሰብ አጠቃላይ ባህል፣ ወግ፣ ልማድ፣ ደንብ፣ ስርአት፣ እሴት፣ አስተሳሰብ፣ ፍልስፍና፣ አኗኗር ወዘተ የሚያጠና ሰፊና ጥልቅ የሆነ የሰብአዊ ሳይንስ ዘርፍ ነው (Sims and Stephens, 2005:138; Robert and Micaiel, 1995:1; Schoemaker, 1990:3; Oring, 1986: 86:229; Dorson, 1972:3-4; Ben-Amos, 1971:13; Goldstein,1964:1):: ይህን አስመልክተው የተለያዩ የመስኩ ተመራማሪዎች ፎክሎርን እንደየ ግንዛቤያቸውና እንደየተነሱበት የዘመን መንፈስ ከልዩ ልዩ ጉዳዮች አንጻር በይነውታል።

ከዚህ በላይ የተጠቀሱትና ሌሎችም ምሁራኖች ስለ ፎክሎር የተለያዩ ሀሳቦችን የሰነዘሩት አጥኚዎች ፎክሎር ጓዘ ከባድ እና ብዙ ከመሆኑ የተነሳ አንድ ቁርጥ ያለ ብያኔ መስጠት አስቸጋሪ መሆኑን ይስማሙበታል። ለፎክሎር ብያኔ ከመስጠት ይልቅ በስሩ የሚያካትታቸውን ጉዳዮች መዘርዘር ተመራጭ መሆኑን የዘርፉ ተመራማሪዎች ያስረዳሉ (Dundes, 1965; Michael, 1994):: ይህም ሆኖ ምሁራኑ ፎክሎርን በሶስት፣ በአራት፣ በአምስት፣ እና በሰባት፣ ሲመድቡት ይስተዋላል።

ፎክሎርን “ቃላት፣ ቁሳዊ እና ልማዳዊ ፎክሎር” በሚል በሶስት ምድብ፣ Toelken, (1996:9)፣ “ሰዎች የሚሏቸው (verbal lore)፣ የሚያበጁቸው (material lore) እና የሚያደርጓቸው (customary lore)” በማለት ፎክሎርን በሶስት ምድቦች ይከፍላሉ (Schoemaker, 1990:3; William, 1986:229) “ቃላት፣ ልማዳዊ እና ቁሳዊ ፎክሎር” በሚል በሶስት ምድብ Brunvand, (1972:8)፣ “የቃላት ሰነጽሁፍ (oral literature) ቁሳዊ ባህል (material culture) ማህበረሰባዊ ልማድ (social folk custom) ማህበረሰባዊ ትውን ጥበባት (performing folk arts)” በማለት ፎክሎርን በአራት ክፍል መድበውታል (Dorson,1972:2-4):: ምሁራን “ፎክሎር”ን በተለያዩ ምድብ ቢመድቡትም ቃሉ ግን ከሁለት “ፎክ” እና “ሎር” ከተሰኙ ቃላት ጥምረት የተመሰረተ ነው (Dundes, 1980:1)::

2.2.1.1. “ፎክ”

“ፎክ” ማለት ቡድን፣ ህዝብ (ከአንድ በላይ የሆኑ ሰዎች ስብስብ) ማለት ነው። ፎክ (ቡድን) ማለት ሁለትና ከዚያ በላይ የሆኑ የጋራ ልምድና ፍላጎት ያላቸው ሰዎች የፈጠሩት ስብስብ ማለት ነው (Dundes, 1965:2) ።

“ፎክ” መገለጫው ባህልን መሰረት ያደረገ ተግባራት ያላቸው ሰዎች ስብስብ ነው ብለዋል (Toelken, 1996:56)። የToelken ገለጻ ከDundes ብዙም ያልተለየ ቢሆንም በገለጻቸው ውስጥ ለቡድኑ መሰባሰብ ምክንያቱ ባህላዊ መሰረት ነው ይላሉ። ይህም ባህላዊ መሰረት ያለውና ኢመደበኛ፣ ውስብስብነት የሌለው ልማዳዊነትን የሚያመላክት ነው (Sims and Stephens, 2005:34)።

ፎክሎር በሰዎች ለሰዎች የተፈጠረና ሰዎች የሚኖሩትና የሚኖሩበት ነው። ፎክ “የጋራ ጉዳይ ያሰባሰባቸው ሁለትና ከዚያ በላይ የሆኑ ሰዎች ስብስብ ፎክ ወይም ቡድን ይባላል” ይላሉ (Dundes, 1980:6)። ይህም የቡድኑ አባላት ለመሰባሰብ አንዳች የጋራ የሆነ ጉዳይ ያለቸውና ያ ጉዳይም ለመሰባሰባቸው ምክንያት መሆኑን ያሳያል። ይህ የጋራ ጉዳይም በጋራ የተገነባ ዕውቀት ሎር ነው።

2.2.1.2. “ሎር”

የሁለትና ከዚያ በላይ የሆኑ ሰዎች ህብረት ከሌላ ማህበረሰብ ጋር የሚጋሩት የጋራ ዕውቀት “ሎር” ነው። ይህ የጋራ ዕውቀትም ለረጅም ዘመናት ትውልድን አስተሳሰቦ የቆየ ነው። ይህም የአኗኗር፣ የአስተዳደር፣ የአለባበስ፣ የአመራረት ህጎች፣ የአነጋገር፣ የአበላል ደንቦች... እምነት፣ አምልኮን የተመለከቱትን ሁሉ ያጠቃልላል። ስለሆነም ይህ “ፎክ”ን አንድ አድርጎ የቆየው “ሎር” ከትውልድ ወደ ትውልድ ሲተላለፍ እስካሁን ድረስ የዘለቀው ባህላዊ ዕውቀት ነው (Oring, 1986; Dorson, 1986; Bouman, 1992; Georges and Jones, 1995); ።

ፎክሎር ስሜት በሚሰጥ ቋንቋ፣ በምልክት እና በእንቅስቃሴ ላይ የተመሰረተ የጋራ ዕውቀት እንደሆነ ይገልጻል (Robert, Gorge and Oring, 1995:1)። ይህ የጋራ ዕውቀት ሎር ተብሎ የሚታወቀው ሲሆን ስያሜውም "የማህበረሰብ የጋራ ዕውቀት" የሚያመለክት ነው ይላል።

የፎክሎሩ ጥናት የበለጠ ዕውነታ አዘል ትርጉም ሊኖረው የሚችለው በብድኑ ቀድሞ በገነባው የዕውቀት ማዕቀፍ ውስጥ ሆኖ ከእነርሱ ጋር በቀዬው እያስተያየ ሲተረጎም ነው (Ben-Amos, 1979)። ይህ ጥናት በባህላዊ ግብርና ዕውቀት ላይ የሚያተኩር በመሆኑ የተመረጠው ምደባ የSchoemaker (1990:3) ምደባ ነው። ምክንያቱም ጥናቱ ሰዎች በሚሉት፣ በሚያደርጉትና በሚያበጁት ላይ የሚያተኩር ስለሆነ ነው።

- ሰዎች "የሚሉት"፡- ውበት ባለው ቋንቋ በሚናገሩት ነገር ይግባባሉ። ይህም "ሥነ ቃል" ነው።
- ሰዎች "የሚያደርጉት"፡- ሰዎች በሚያደርጉት ነገር ሃሳብ በድርጊት ይለዋወጣሉ ይህ በድርጊት ሃሳብ መለዋወጥም "ልማዳዊ ባህል" ይባላል።
- ሰዎች "የሚያበጁት" ደግሞ "ቁሳዊ ባህል" ነው።

የዚህ ጥናት ዋና ትኩረት "በሚያደርጉት" ላይ የተመሰረተ ነው።

2.2.1.3. ልማድ

ልማድ በፎክሎር ጥናት ውስጥ ዋና ጉዳይ ነው። ይህን መሰረታዊ ጉዳይ በተመለከተ የፎክሎር ባለሙያዎች የተለያዩ ትርጉሞችን "ልማድ የአንድ ነገር በጥቂት ለውጥ ወይም ያለምንም ለውጥ ከትውልድ ትውልድ መደበኛ ባልሆነ መንገድ መተላለፍ ነው" (Green, 1997:800)።¹⁵ ከዚህ በተጨማሪም Green የሃያኛው ክፍለ ዘመን የፎክሎር ባለሙያዎች ልማድን ባለፈውና በአሁኑ ጊዜ መካከል ያለ ግንኙነት ነው ይላል።

¹⁵ "Tradition as something down from one generation to the next, generally by informal means, with little or no change in the transmission of that item or in the item that is transmitted" (Green, 1997:800).

ያለፈው ለአሁኑ መነሻ ሲሆን የአሁኑ ደግሞ ያለፈው የሚታይበት ነው በማለት ያስረዳሉ።

ይህም ልማድ ለፎክሎር ሙያ ዋና ጉዳይና ከጊዜ ጋር ተያያዥ የሆነና መደበኛ ባልሆነ መንገድ የሚገኝ በተከታታይ ከለውጥ ጋር የሚያያዝ አስተሳሰብ ነው። ይህም በቡድን ውስጥ የሚገኝን ዕውቀት ወይም ባህል መቀበል ነው፤ ሊባል ይችላል። ልማድ “የምንቀባበለው ዕውቀትና ዕውቀትን የምንቀባበልበት ሂደት እና ማንነትን የሚፈጥርና የሚተክል ነገር ነው” (Sims and Stephens, 2005:65)።

በአጠቃላይ ልማድ በተወሰነ ቡድን ውስጥ ያሉ እውቀቶችና አስተሳሰቦች ቀጣይነት ነው፤ ቀጣይነቱም በቅብብሎሽ መሆኑን ያመላክታል። ልማድ የቡድን ዕውቀትና የዕውቀት ሽግግር መንገድ ሲሆን ይህም ዕውቀት በተከታታይነትና በለውጥ ሂደት የሚቀጥል መሆኑን ያሳያል። ቀጣይነትና ተለዋዋጭነት የፎክሎር ሂደት ነው (Toelken, 1996:97)።

በዚህ አመለካከት ማህበረሰብም ሆነ ባህል በውስጣዊም ይሁን ውጫዊ ጉዳዮች መነሻነት፣ በሰው ሰራሽም ሆነ ተፈጥሯዊ ለውጥ ምክንያት እየተለወጠ መሄዱ አይቀሬ ነው። ለለውጡ መፋጠን የበለጠ ጎልቶ የሚጠቀስና የሚቀርብ ምክንያት ካልሆነ በስተቀር ውስጣዊም ሆነ ውጫዊ ጉዳዮቹ ለውጡን ማስከተላቸው አይቀሬ ነው።

2.2.1.4. ለውጥ

ለወጠ፣ ቀየረ መነዘረ የሚል ትርጉም ይኖረዋል (Leslu, 1973:292)። “አዲስ ሁኔታ፣ የተለየ ነገር፣ ልዩነት” በማለት ይገልጻል። ለውጥ በየትኛውም ጊዜ የነበረ ያለና የሚኖር ተፈጥሯዊ ሂደት ነው (የኢትዮጵያ ቋንቋና ጥናት ምርምር ማዕከል አማርኛ መዝገበ ቃላት፣ 1993:21)። ይህም ባለፈው በነበረው ላይ ማሻሻያ ማድረግ መሆኑን ያሳያል። ምሁራኑ እንደሚናገሩት ለውጥ የፎክሎር አንዱና መሰረታዊ ባህሪ ነው (Toelken 1996; Dorson 1972; እና Sims and Stephens 2005:74)። ልምድ

በተለያዩ ሁኔታዎች ምክንያት ይለወጣል። ይህም በፎክ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ውስጥ ለውጥ፣ ተገቢና የሚኖር ነው። ስለዚህ ተከታታይነትና ለውጥ በባህላዊ ግብርና ዕውቀት ይዳሰሳል።

ዋናውን ሃሳብ የያዘውን የባህላዊ ግብርና ዕውቀትን ምንነት ከመግለጹ በፊት በቅድሚያ የባህላዊ ዕውቀትን ስያሜና ምንነት መግለጽ አስፈላጊ ነው ብዬ በማሰቤ እንደሚከተለው አቅርቤያለሁ።

2.2.1.5. ቀጣይነት

ቀጣይነት፣ ከቃሉ መረዳት እንደሚቻለው በተደጋጋሚ የሚከወን ድርጊት ነው። በተደጋጋሚነት የሚከወነውም ነገር ድግግሞሽ ሲበዛ ልምድ ይሆናል። በጊዜ ርዝመት የሚደረግ ድግግሞሽ ልምድን ይፈጠራል፤ የልምድ መደጋገም ደግሞ ተከታታይነትን ይፈጥራል። ይሁን እንጂ ተደጋጋሚነት ሲባል ተመሳሳይነት አይደለም፤ አንድ ነገር እየተደጋጋመ በሄደ ቁጥር መለወጡ የማይቀር ነው። Sims and Stephens ተከታታይነት የሚለው ቃል የልምዱን ትርጉም የያዙ ክሮች ናቸው በማለት ይገልጹታል። ይሁን እንጂ ይህ ልምድ የሚቀየርበት ሁኔታ ይፈጠራል ይላሉ፤ ይህም የልምድን ተለዋጭነትን ያስከትላል (Sims and Stephens, 2005:65)።

2.2.2. የባህላዊ ዕውቀት ስያሜና ምንነት

ባህላዊ ዕውቀትን የተለያዩ ምሁራን በተለያዩ ሥያሜ ሲጠሩት ይስተዋላል፡- “ሀገር በቀል ዕውቀት”፣ “ባህላዊ ዕውቀት”፣ “የተወላጅ ዕውቀት”፣ “የፎክ ዕውቀት”፣ “የህዝብ ዕውቀት”...። በዚህ ጥናት ውስጥ ግን የባህላዊ ዕውቀት የሚለውን ስያሜ ለመጠቀም መርጫለሁ። ባህላዊ ዕውቀት ዋነው የጥናቱ ርዕስም በመሆኑ ነው።

ባህላዊ ዕውቀት ጥንታዊነት ያለውና ረጅም ዘመናትን ያስቆጠረ ነው። “የባህላዊ ዕውቀት ጽንሰ ሃሳብ አዲስ ክስተት አይደለም። የሰው ልጅ አካባቢውን መላመድ

ከጀመረበትና መሰረታዊ ፍላጎቱን ማሟላት ከጀመረበት ጊዜ ጀምሮ ያለና ጥንታዊነት ያለው ነው” (Alemayehu, 2012:61)::

እንደ Rajasekaran and Martin (1993:8) ባህላዊ ዕውቀት ትክክለኛ የዕውቀት ክፍል የሆነ በአካባቢው ማህበረሰብ በረጅም ጊዜ ልምድና ሙከራ የተጠራቀመና መደበኛ ባልሆነ መንገድ በአንድ ባህል የሚፈጠር የዕውቀት ክፍል ነው በማለት ሲገልጹ ባህላዊ ዕውቀት ባህላዊ በሆነ መንገድ የሚፈጠር በፈጣን ለውጥ ላይ ያለና አዳዲስ ነገሮችን የሚፈጥር ከባቢያዊና አለማቀፋዊ የዕውቀት ዘዴ ነው (Warren, 1990):: Rajasekaran and Martin ይህን ይበሉ እንጂ ባህላዊ እውቀት አለማቀፋዊ ሳይሆን እንደየአካባቢውና እንደየባህሉ የተለያየ ነው::

ሀገር በቀል ዕውቀት ባህላዊ ዕውቀት ነው፤ ዕውቀት ለዚያ ማህበረሰብ ወይም ባህል የተለየ ነው:: ባህላዊ ወይም ሀገር በቀል ዕውቀት የተወሰነ ማህበረሰብ ወይም ባህላዊ ቡድን በረጅም ጊዜ ሂደት ያዳበረውና አሁንም ድረስ እያሳደገው ያለ ንብረቱ ነው (Grolink, 2005):: ከላይ ከቀረቡት ሀሳቦች በመነሳት ባህላዊ ዕውቀት የአንድ ማህበረሰብ ንብረት ነው:: የባለቤትነት ማረጋገጫ የሌለው፣ ማህበረሰቡ በጋራ የሚጠቀምበትና አብሮት የኖረ እንዲሁም ከጊዜ ወደ ጊዜም እያዳበረው የመጣ አሁንም ድረስ የሚጠቀምበት ንብረቱ ነው ማለት ይቻላል::

ባህላዊ ዕውቀት የተለየ፣ በተለየ ቦታ በተመሳሳይ ባህልና ማህበራዊ ግንኙነት የሚፈጠር ነው (Owuer, 2007:23):: አያይዘውም ይህ ዕውቀት የሚያሳየው የትምህርት ሂደትና ማህበራዊ ህይወትን፣ ማንነትን፣ ኢኮኖሚያዊና ፖለቲካዊ ተግባራትን የሚያስተምር እና በእያንዳንዱ ቡድን ተግባራዊ የሚሆን ነው ይላሉ (Owuer, p.23)::

ባህላዊ ዕውቀት ዘርፈ ብዙ መሆኑን ጠቁመው ጥቂቶቹን “የተፈጥሮ ሀብት አያያዝና አጠቃቀም፣ የግብርና ዕውቀት፣ ባህላዊ የሰውና የከብት ጤና አጠባበቅ፣ የልጆች አስተዳደግ፣ መደበኛ ያልሆነ ትምህርት፣ ባህላዊ የግጭት ማስወገድ ዕውቀት፣ እደ

ጥበባትና የመሳሰሉት ይገኙበታል።” ይህም ባህላዊ ዕውቀት በውስጡ በርካታ ነገሮችን እንደሚያካትት ያሳያል (አሉላና ገብሬ፣ 2004፣77)።

ደግሞ ባህላዊ ዕውቀት ለተፈጠረበት ማህበረሰብ ወይም ባህል የተለየ ትርጉም አለው። ይህም መሰረት የሚያደርገው በግብርና፣ በጤና አጠባበቅ፣ በምግብ ዝግጅት፣ በትምህርትና በተፈጥሮ ሃብት አጠባበቅ፣ እና ሌሎችንም የገጠሩ ማህበረሰብ ስራዎችን ያካተተ ነው ይላሉ (Boven and Morohashi, 2002:12) ።

በጥናቱ የመግቢያ ክፍል ለመጠቀም እንደተሞከረው ባህላዊ ዕውቀት ከሚያካትታቸው በርካታ የዕውቀት ዘርፎች መካከል አንዱ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት የዚህ ጥናት ዋና ትኩረት ነው።

2.2.3. የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ምንድን ነው?

የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ጽንሰ ሀሳቡ ከባህላዊ ዕውቀት የተለየ ትርጉም አይገኝለትም። የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ያልተጻፈ የዕውቀት አካል ነው። በተለያዩ ሰዎች ቋንቋና ችሎታ፣ በብዙ ማህበረሰቦች ባህልና አካባቢያዊ ሁኔታ፣ ዛሬም ያለ ዕውቀት ነው። ባህላዊ ዕውቀት ሁሉንም የሰው ልምድ የሚሸፍን ነው። የባህላዊ ግብርና ዕውቀት በባህላዊ የውሳኔ ሰጭነት ደረጃ የሚረጋገጥና በሕይወት ከመቆየት ጋር በጥብቅ የተቆራኘ ነው (Sundamari and Ranganathan, 2003)። ከዚህ በተጨማሪም ሌሎች ምሁራን ባህላዊ የግብርና ዕውቀት በውስጡ የሚያካትታቸውን እንደሚከተለው ይገልጻቸዋል፡-

- የሰው ጤና፡- አመጋገብ፣ የሰው በሽታዎች አይነት፣ የባህላዊ መድሃኒት አጠቃቀምና የህክምና ዘዴ፣ የመድሃኒት እጽዋት መገኛ፣ ጠቃሚው ክፍል የሚሰበሰብበት ጊዜ፣ የአዘገጃጀትና የአቀማመጥ ዘዴ... በማለት ገልጸዋል።

- እንስሳትና የእንስሳት በሽታ:- የእንስሳት ዝርያና ምርት፣ ባህላዊ የእንስሳት አመጋገብ፣ የእንስሳት የምግብ አይነቶችና የእንስሳት በሽታ ምድብ፣ ባህላዊ የእንስሳት ህክምና...፤
- ውኃና ባህላዊ የውኃ አስተዳደር:- የውኃ አጠባበቅ ዘዴ፣ ባህላዊ የመስኖ አጠቃቀም ብልሃት፣ የዓሳና በውኃ ውስጥ የሚገኙ እጽዋት አይያዝና አጠቃቀም...በማለት ገልጸዋል፤
- አፈር:- የአፈር አይነት፣ የአፈር አጠባበቅ ስልት፣ የአፈር ለምነትን የመጠበቂያ ዘዴ፣ ናቸው ይላሉ...፤
- ግብርና:- የእርሻ ቦታን የዝግጅት ጊዜ ጠቋሚዎች፣ የማሳ ዝግጅት ልምድ፣ ሀገር በቀል ተክሎችን የማስተላለፊያ (የማቆያ ዘዴ)፣ ዘሮችን የማስቀመጥ (የማድረቅ፣ የመለየት፣ የማጽዳት)፣ የዘር ዝግጅትና ባህላዊ አዝርጸትን የሚያዩበት መንገድ (የሚቀመጡበትና የሚያዋጁበት)፣ የዘር ግጅትና ጥንቃቄ፣ የእርሻ መሳሪያዎች ዝግጅት፣ የበሽታ መከላከያ ዘዴና ገቢያ፣... ናቸው በማለት ገልጸዋል (Warren, 1991; Emery, 1996)፡፡

ይህ ዕውቀት ማህበረሰቡ መደበኛ ትምህርት ሳይማር በሕይወት ተሞክሮው ያዳበረውና በተለያዩ መልክ እየገለጸ ከትውልድ ትውልድ በቅብብሎሽ እያስተላልፈ ያቆየው ነው፡፡ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት በማህበረሰቡ አእምሮና በእንቅስቃሴው ውስጥ ያለና በትረካው፣ በዘፈኑ፣ በጭፈራው፣ በተረትና ምሳሌው፣ በአፈታሪኩ፣ በባህሉ፣ በእሴቱ፣ በእምነቱ፣ በቋንቋው፣ በዘር ግንዱ፣ በማህበረሰቡ ህግ፣ በግብርና ልምዱ፣ በቁሱ፣ በመሳሪያዎቹ፣ በእጽዋት ዝርያዎቹና በእንስሳት ዝርያዎቹ ወዘተ. የሚገለጽና ባህላዊ ዕውቀት በቃል፣ በተለየ ምሳሌና በባህል የሚተላለፍ ነው (Grenier, 1998:1)፡፡

ገበሬው አካባቢውን የሚረዳበት የዝናብ አድቱን፣ የምርት ጊዜውን የሚለይበት፣ የሰብል አይነቶችንና የመዝሪያ ጊዜአቸውን፣ የሚስማማቸውን የአፈር አይነትና ወቅት፣ የአየር ንብረት... የሚረዳበትና ህይወቱን የሚመራበት የራሱ የሆነ ባህላዊ ዕውቀት አለው፡፡ ገበሬዎች የአየር ሁኔታና የአየር ንብረት ለውጡን፣ የሰብሉንና የመስኖ አድቱን

የሚረዱበት ዕውቀት አላቸው፤ ይህም ዕውቀት በረጅም ዓመት ልምድ የተገኘና ካለፈው ትውልድ የተወረሰ፤ ከከባቢያዊ ሁኔታና ፍላጎት ጋር የተላመደ ዕውቀት ነው በማለት (Grenier, 1998:1) ይገልጻሉ፡፡

ከላይ የተነሱትን ሀሳቦች መሰረት በማድረግ ለዚህ ጥናት የሚሆን ሃሳብ (ተግባራዊ ብይን (operational definition)) መያዝ ያስፈልጋል፡፡ በዚህም መሰረት በዚህ ጥናት ውስጥ “የባህላዊ ግብርና ዕውቀት” ሲባል በገጠና ማህበረሰብ አእምሮና በእንቀስቃሴው ውስጥ ያለና በሕይወት የመቆየት ሁኔታ ጋር የተቆራኘ፤ ዕውቀት በረጅም ዓመት ልምድ የዳበረ፤ በቃልና በተግባር ከትውልድ ትውልድ በቅብብሎሽ ሲተላልፍ የኖረ፤ ከከባቢያዊ ሁኔታና ፍላጎት ጋር የተላመደ በሁኔታዎች አስገዳጅነት የሚለወጥ፤ ገበሬው አሁንም ድረስ እየተጠቀመበት ያለና የጋራ ሀብት የሆነ ዕውቀት ነው፤ የሚለውን እሳቤ የሚመለከት ነው፡፡

2.2.4. የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ባህሪያትና አይነት

በባህላዊ ዕውቀትና በሌሎች የዕውቀት ዘርፎች መካከል ያለውን ልዩነት በትክክል ለማስቀመጥ አስችጋሪ ነው (Agrawal, 1995:416)፡፡ ባህላዊ የግብርና ዕውቀት በተመሳሳይ ሁኔታ የሚፈጠር ሳይሆን እንደ ግለሰቦች አመለካከት፣ አቀባበል፣ የዕውቀት አፈጣጠር የሚለያይና በተወሰነ አካባቢና ቦታ የሚገኙ የገጠር ማህበረሰቦች የሚመለከቱትን፣ በራሳቸው ስሜት የሚሰማቸውን፣ በራሳቸው ቋንቋ ተጠቅመው የሚገልጹት ነው (Grenier,1998:47)፡፡ አንትሮፖሎጂስቶችና ሌሎች የሚስማሙበት ደግሞ፣ አካባቢያዊ የሆኑ፣ አንድ የተወሰነ አካባቢና ባህልን መሰረት አድርገው የሚፈጠሩ፣ ዋናው መተላለፊያ መንገዳቸው ቃላዊ ተግባቦት፣ መፈጠሪያቸው ተግባራዊ ልምምድ፣ ትኩረታቸው ታሪካዊ ወይም ተግባራዊ የሆነ፣ ድግግሞሻዊና ተለዋዋጭ የሆኑ፣ በርካታ የማህበረሰቡ አባላትን ይሁንታ የሚፈልጉ፣ ወጥነት በሌለው መንገድ የሚሰራጩ፣ መገለጫቸው ተግባራዊ ክዋኔ የሆነና ሁለንተናዊ የሆኑ ናቸው (Ellen, et al. 2000: 4-6)፡፡

ከላይ በተጠቀሰው የምሁራኑ ገለጻ ዕውቀት በሁለት የሚከፈል ሲሆን አንደኛው ከትውልድ ትውልድ በውርስ የሚመጣው ዕውቀት በመነገር፣ በመመልከት፣ በባህላዊ መረጃ፣ የአንድ ቡድን ዕውቀት መጠበቂያና መተላለፊያ በሆነው ተረት፣ ከበራ የተለያዩ ሃይማኖታዊ ክብራዎች... የተወረሰና በአጠቃላይ አብዛኛው የማህበረሰቡ አባል የሚጋራው ዕውቀት ነው። ሁለተኛው ዕውቀት ደግሞ ከማህበረሰቡ የተገኘን ዕውቀት መሰረት አድርጎ በአውድ በመቀንብብ የግለሰብ ገበሬዎችን ልምድና ችሎታ የሚጠይቅ በጥልቅ ምልክታ፣ ትርጉምና ፍክራ ወደ እራስ ልምድና ተሞክሮ በማምጣት የተገኘ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ነው። በዚህ መሰረት ይህ ጥናት ከባህላዊ ግብርና ዕውቀት ጋር የተያያዙ የዕውቀት አይነቶች የሚዳስስ ይሆናል።

2.2.5. የባህላዊ ግብርና ዕውቀትን መጠቀም ለምን አስፈለገ?

ያገሬው ህዝብ የባህላዊ ግብርና ዕውቀትን የሚጠቀሙት ዋጋው በጣም አነስተኛ በአብዛኛውም ነጻ በመሆኑ፣ በማህበረሰቡ አንድነትንና ትስስርን ስለሚፈጥር፣ ሀሳቡንና ተግባሩን በቀላሉ መረዳት ስለሚያስችል። ምክንያቱም ዕውቀት በራስ ቋንቋ በቃል ስለሚተላለፍ፣ በሰው ጤናና በሌሎች ላይ የሚያመጣው ችግር ባለመኖሩ፣ ምንም አይነት የልዩ ሙያን ባለቤትነትና ኤክስፐርትነትን... ስለማይጠይቅ ነው (Akullo and Kanzikwera, 2007:10)¹⁶። እነሱ ይህን ይበሉ እንጂ ዋናው ጉዳይ በህይወት ከመቆየት (ከህልውና) ጋር የተያያዘ ነው። ምክንያቱም ገበሬው ለመኖር ማምረት አለበት፣ ከጊዜ ወደ ጊዜም ከሚያየውና ከሚደርስበት ተነስቶ እያሻሻለ መሄድ የግድ ስለሆነ እስካሁን ጠብቆት ቆይቷል።

ያገሬው ህዝብ የሚለው ገበሬዎችን፣ መሬት የሌላቸውንና በጉልበት ስራ በግብርናው ላይ የተሰማሩትን፣ ሴቶችን፣ የእደ ጥበብ ባለሙያዎችን፣ ከብት አርቢዎችን ሁሉ

¹⁶ The practical reasons of the use of indigenous knowledge practices, particularly for local people as follows:- They are cheap and in most cases cost free in monetary terms, They create social harmony and cohesion, they are to grasp to concepts and practice because knowledge can be passed on orally using the local language, they are available on demand and problems domestically, they donot have side effects to human health and others, their application never demands specialist like veterinary doctors or extention workers (Akullo and Kanzikwera, 2007:10).

ያጠቃልላል። ይህ ህዝብ እንደ ከባቢው ሁኔታ ምን መስራት እንዳለበትና እንደሌለበት፣ ተጽእኖን እንዴት ወደሌላ መለወጥ እንዳለበት ያውቃል።

2.2.6. ወቅቶች

ገበሬዎች ስራቸውን ሁሉ የሚያከናውኑት ወቅትን መሰረት አድርገው ነው። የወቅቶች ምደባ ሁለት አይነት ሲሆን አንደኛው በተለምዶ ከመስከረም ጀምሮ እስከ ሰኔ በጋ፣ እንዲሁም ሐምሌና ነሐሴ ደግሞ ክረምት ነው ሲሉ ሌላው ሁለተኛው ደግሞ የአመቱ ወራቶች በአራት ቦታ ተከፋፍለው የሚገኙበት ነው። ይኸውም ጥቢ፣ መኸር፣ በልግና ክረምት ናቸው። በግብርናው ስራ ውስጥ ደግሞ ወቅት ዋናው ጉዳይ ነው። ይህን አስመልክቶ ቄስ ታዬ

መቼም እኛ ገበሬዎች የምንሰራው በወቅቱ ነው። ተመስከረም አንድ ጀምሮ እስከ ህዳር ያለውን ጥቢ፣ ተታህሳስ እስከ የካቲት ያለው ያው በጋ ነው። እሱን መኸር እንለዋለን። ሰብሉ የሚሰበሰብበትና ተወቅቶ የሚገባበት ነው። የደስታና የፌሽታ ጊዜ ነው። ተመጋቢት አንድ ጀምሮ አፍላ የእርሻ መጀመሪያችን ነው። ይህ ጊዜ የክረምቱ መግቢያ ምልክት ነው። ስለዚህ ወቅቱ ግቢ ነው። ተሰኔ አንድ ጀምሮ ያለው ጊዜ ክረምት ነው። የእርሻ፣ የዘር፣ የአረም ወቅት ነው። እንግዲህ ይኸው ነው። በዚህ ነው የምንሰራው።¹⁷

የወቅቶቹን አከፋፈል አስመልክቶ በተለያዩ መዝገቦች ቃላት የተሰጣቸው ስያሜዎች ከገበሬው አከፋፈል ጋር በእጅጉ ተቀራራቢነት ያለው ነው።

መጻው፡- እንደ ኢትዮጵያ ቋንቋዎች ጥናት ምርምር የአማርኛ መዝገብ ቃላት አገላለጽ (1993:67) “ከመስከረም 26 - ታህሳስ 25 ቀን ያለው ወቅት መጻው ይባላል። Leslau

¹⁷ ቄስ ታዬ ታፈረ፣ አብስላ ዋርዳ ቀበሌ፣ የህሳ ደሻ፣ ቃለ-መጠይቅ፣ 24/06/2007

(1973:41) “season after the summer rains” ከክረምት ዝናብ በኋላ ያለው ጊዜ ሲሉ ደስታ (1962:605) “...91 ቀን ከመስከረም 26 - ታህሳስ 27፣ ወርሃ ጸጌ ማለት ነው” ይላሉ። ኪዳነወልድ (1948:744) ደግሞ ይህን ወቅት “ፀደይ፣ አጨዳ (ያጨዳ ወራት ዘመን) በልግ በወዲያ መኸር በወዲህ በልግ የሚደርስበት የሚታጨድበት፣ በሐጋይና በከምረት መካከል ያለ ክፍል” በማለት ይገልጹታል። ከዚህ መረዳት የምንችለው ከመስከረም መጨረሻ እስከ ታህሳስ መጨረሻ ያለው ጊዜ መጸው ተብሎ ይጠራል።

በጋ፡- ማለት በኢትዮጵያ ቋንቋዎች ጥናትና ምርምር የአማርኛ መዝገበ ቃላት (1993:231) እና ደስታ (1962:151) አገላለጽ በመጸውና በጸደይ መካከል ያለ ከታህሳስ 26 - መጋቢት 25 ቀን ያለው ጸሐይና ድርቅ የበዛበት ወቅት ነው። ከመስከረም እስከ ግንቦት ያሉትም ዘጠኙ ወራት በተለምዶ በጋ እየተባሉ ይጠራሉ በማለት ሲገልጹ። Leslau (1973:98) “dray season” ደረቅ ወቅት በማለት ይገልጹታል። ከዚህ ገለጻ መረዳት የሚቻለው በአራት ከተከፈሉት ወቅቶች አንዱ የሆነው በጋ የሚባለው ወቅት ከታህሳስ 25- መጋቢት 25 ያለውን ጊዜ የሚጠቃልል ነው።

መኸር፡- “Autumn harvest, crop in Ethiopia” Leslau (1973:33). “የበጋ ዝናብ ጸደይ” ኪዳነወልድ (1962:271) ይሉታል፤ ኢትዮጵያ ቋንቋዎች ጥናት ምርምር የአማርኛ መዝገበ ቃላት አገላለጽ በልግ በኢትዮጵያ የእርሻ ወቅት ነው። “በበልግ ወራት ለበልግ የሚበቃ ዝናም፣ ለአዝመራና ለግጦሽ የሚሆን በቂ ዝናም የሚገኝበት ወቅት (በአብዛኛው ከየካቲት እስከ ሚያዚያ ያሉት ወራት)” (1993:231) እንዲሁም (ገጽ 581) “ጸደይ ከመጋቢት 26 እስከ ሰኔ 25 የበልግ ወቅት የዘር ወራት” ነው። “የበጋ መኸር፣ የበጋ ዝናም፣ የበጋ ቡቃያና መከር ይሉታል (ደስታ፣ 1962:178)።

ክረምት፡- በኪዳነወልድ ገለጻ “በቁመ ዝናም የዝናም ወራት በጸደይና በመጸው መካከል ያለ ክፍል ሲሉት Leslau (1973:157) “Rainy season (from July to September)” ሐምሌ እስከ መስከረም ያለው የዝናብ ወቅት በማለት ይገልጹታል። የኢትዮጵያ

ቋንቋዎች ጥናት ምርምር የአማርኛ መዝገበ ቃላት (1993:389) “ከሰኔ 26 እስከ መስከረም 25 ድረስ ያለው የዝናም ወራት ጊዜ” ነው።

ገበሬዎች በአመቱ ወስጥ የሚያከናውኑት ተግባር ከወቅቶች ጋር የተሳሰረ ነው። ተግባራቸውን ያለ ወቅቱ ካከናወኑ ሙሉ ለሙሉ ወይም በከፊል ውድቀት ያጋጥማቸዋል።¹⁸ ይህም በጥናት አካባቢዬ የተመለከትሁት ነው። ገበሬዎቹ ተግባራቸውን በወቅት ከፋፍለው ያከናውናሉ። እኔም ለዚህ ጥናት የተጠቀምሁት የገበሬውን የወቅት አከፋፈል ሲሆን ከመጋቢት/1 እስከ ግንቦት /30 ያለው ጊዜ ግቢ፣ ከሰኔ/1 እስከ ጳጉሜ/5 ያለው ክረምት፣ ከመስከረም/1 እስከ ህዳር/30 ጥቢና ከታህሳስ/1 እስከ የካቲት/30 ድረስ መኸር ናቸው። እነሱም ከዚህ በታች በቅደም ተከተል ቀርበዋል።

እነዚህ ወቅቶች ገበሬው ባህላዊ የግብርና ዕውቀት ተጠቅሞ የተለያዩ ተግባራትን የሚያከናውንባቸው ናቸው። ይህ ጥናትም የሚቃኘው እነዚህን ወቅቶች መሰረት በማድረግ የገበሬው የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ይዳሰሳል። አከፋፈላቸውም ገበሬው እራሱ በከፋፈለበት መንገድ ነው። ገበሬው ሲነሳ የግብርና መሳሪያዎችም አብረው ይቃኛሉ።

በጠቅላላው በዚህ ምዕራፍ ውስጥ የተዛማጅ ጽሑፍ ቅኝት እና ጽንሰ ሀሳባዊ ማዕቀፍ የሚሉ ሁለት አንኳር ነጥቦች ቀርበዋል። በመጀመሪያው በተዛማጅ ጽሑፍ ቅኝት ስር በባህላዊ ግብርና ዕውቀት ላይ በተለያዩ አጥኚዎች የተጠኑ አስራ ሰባት የሚሆኑ ጥናታዊ ስራዎች ተዳሰው ከዚህ ጥናት ጋር የሚመሳሰሉበትና የሚለያዩበት የቀረበ ሲሆን ይህም በአጠናን ዘዴ እና በይዘት ያላቸው አንድነትና ልዩነት ለማሳየት

¹⁸ The recognition of seasonal rhythms and their critical relationship to the organization of agricultural activities is manifested in agricultural calendars. ...The peasant organizes his agricultural activities through out the year in relation to . . . the calendar's . . . seasons, and he believes that if he departs from traditional seasonal patterns, his work will fail either totally or partially (Brosius et.al., 1986:187).

ተሞክሯል። በሁለተኛው አንኳር ነጥብ ጽንሰ ሀሳባዊ ማዕቀፍ ሲሆን በዚህ ስር ስለ ፎክሎር ምንነት ማለትም የፎክ፣ የሎር፣ የልምድ እና የፎክሎር ቀጣይነትና ለውጥ ምንነት የቀረበ ሲሆን የባህላዊ ዕውቀት ምንነት በተለያዩ ምሁራን የተሰጡ ማብራሪያዎች ቀርበዋል። ባህላዊ ዕውቀት ምን ምን እንደሚያካትትም ተገልጿል።

የባህላዊ ዕውቀት አካል የሆነው ባህላዊ የግብርና ዕውቀት ምንነት በምሁራን አተያይ የተሰጡት ሀሳቦችን በማቅረብ ለዚህ ጥናት መነሻ የሚሆን “ተግባራዊ ብያኔ በመስጠት ለጥናቱ የሚሆን ትርጉምን ለመስጠት ተሞክሯል። ከዚህም በተጨማሪ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ከሌሎች የዕውቀት ዘርፎች የሚለይበትን ባህሪ፣ ዕውቀትንም መጠቀም ስላስፈለገበት ምክንያት፣ የእርሻ መሳሪያዎችን በተመለከተ እና ገበሬው ከፋፍሎ የሚጠቀምባቸው ባህላዊ የወቅቶች ምድባ በዝርዝር የቀረቡበት ክፍል ነው።

ምዕራፍ ሶስት

የአጠናን ስልትና ዘዴዎች

ይህ ምዕራፍ የጥናቱን አይነት፣ ሥነ-ዘዴዎችና ጥናቱን የሚያጠናክሩ ንድፈ ሀሳቦች ገለጻ የተካሄደበት ክፍል ነው። ምዕራፉ ስድስት ንዑሳን ክፍሎችን ይዟል። እነሱም እንደሚከተለው ቀርበዋል።

3.1. የጥናቱ አይነት

ይህ ጥናት ዋና ትኩረቱ ባህላዊ የግብርና ዕውቀት በመሆኑ በሰዎች ዕውቀት፣ ልምድ ላይ አተኩሯል። “ለፎክሎር አንድ ወጥ ብያሄ አንደሌለው ሁሉ አንድ ወጥ የሆነ የፎክሎር ጥናታዊ ዘዴም የለም...” (Goldstein, 1964:2)። የGoldstein ገለጻ ፎክሎርን ለማጥናት አንድ ወጥ የሆነ የምርምር ዘዴ እንደሌለና የተለያዩ ዘዴዎች መጠቀም እንደሚቻል ያሳያል።

በመሆኑም ተፈጥሯዊ አውድን መሰረት በማድረግ በዋናነት ጥናቱ አይነታዊ (qualitative) የጥናት ዘዴን የተከተለ ሆኖ በተንታኝ ዘዴ የተከናወነ ነው። ምክንያቱም አይነታዊ ዘዴ ቃለ-መጠይቅን፣ ምልከታን፣ ተተኳሪ የቡድን ውይይትን እና የተለያዩ የጽሁፍ መዛግብትን ለመጠቀም የሚያስችል በመሆኑ ነው። አይነታዊ የጥናት ዘዴ አውድን መሰረት ያደርጋል (Catherine, 2007:16)። እንደ ምሁራኑ ገለጻ ይህ ደግሞ ተመራጩ የፎክሎር አጠናን ዘዴ ነው (Dundes, 1980; Ben-Amos, 1979; Goldstine, 1964)።

በአይነታዊ የጥናት ዘዴ መረጃ ለመሰብሰብ የተለያዩ አማራጮች (Creswell, 2014:14) በኖሩም ጥናቱ በሰዎች ዕውቀትና ልምድ ላይ ስለሚያተኩር ይህ ጥናት ተግባራዊ የሆነው በኢትዮግራፊክ የአጠናን ስልት ነው። በአይነታዊ ምርምር የጋራ ባህል ለመመርመር ኢትዮግራፊያዊ የጥናት ዘዴ ይሰራበታል (Kurger, 2008:18)። ይህ ዘዴ የባህል ትርጉም ተመራማሪዎች ያዩትንና የሰሙትን የተጠኘውን ማህበረሰብ ማህበራዊ

አመለካከት የመግለጽ ችሎታን ያካትታል (Given, 2008:288):: ኢትዮግራፊያዊ የጥናት ዘዴ በተጠኝዎች መካካል ለረዥም ጊዜ ተገኝቶ የሚጠናውን ባህል በዕለት ከዕለት ሕይወት እየተከወነ ባለበት ተፈጥሯዊ አውድ በተሳታፊነት ተጠኝዎች የሚያደርጉትንና የሚናገሩትን እየተመለከቱ በመቅረጽ እየሆነ ያለውን ለመግለጽ ያስችላል (Savage, 2006:385)::

ፎክሎር የሰው ልጅን ልምድና ተግባራዊ ጥበባዊ ስራዎችን ከተለያዩ አቅጣጫዎች ለማየት የሚያስችል ሙያ ነው:: ፎክሎር ከብዙ የጥናት መስኮች ጋርም ይገናኛል:: ፎክሎር ከአንትሮፖሎጂ፣ ከሥነ-ጽሁፍ፣ ከታሪክ፣ ከፍልስፍና፣ ከቋንቋ... ጋር ይገናኛል (Clifored, 1988; Hymes, 1972):: ለዚህ ጥናት ኢትዮግራፊክ የአጠናን ስልትን ተጠቅሟል::

ኢትዮግራፊክ ጥናት ስለ ማህበረሰብ፣ ቡድኖች ሕይወት፣ ወይም የሕይወት አመራር ገፅታን ከራሱ ከቡድኑ ወይም ከህዝቡ አመለካከትና ከሚኖርበት የሕይወት ልምድ አንፃር የሚመረምር ነው (Fetterman,1998:32; O'Reilly, 2005:84):: ኢትዮግራፊያዊ ምርምር በባህሪው በተጠኝዎች ትርጉም ፈጣሪነት ዙሪያ ያጠነጥናል፤ ተጠኝዎቹ የሚኖሩበትን የራሳቸውን ዓለም እንዴት እንደሚተረጉሙት መረዳት ላይ ያተኩራል፤ ሰዎች ፈጥረው የሚጠቀሙበትን የባህል ዓለም መረዳትን ይጠይቃል (Goldbart & Hustler, 2005:16):: ተጠኝው ማህበረሰብ ስለሚያከናውናቸው ተግባሮች እና ስላዳበሯቸው ልምዶች ምንነት ለመረዳት ያስችላል::

ይህ ዘዴ ፎክሎሩን ከማህበረሰቡና አተገባበሩ ጋር የሚመለከት በመሆኑ ከፎክሎር ቅንጣቶች ጋር በማያያዝ የተሟላ መረጃ ለማግኘት ያስችላል:: የዚህ ዓይነቱ ጥናት ዋና መሠረቱ የመስክ ሥራ ነው:: የመስክ ሥራ ሦስት ዋና ዋና ዓላማዎች አሉት፤ (1) የሚጠናውን ማህበረሰብ ወግና ልማድ፣ ተቋማት፣ መዋቅርና የሚከውኗቸውን ድርጊቶች መግለፅ፣ (2) እንዴት እንደሚከውኑ መግለፅ እና (3) ከማህበረሰቡ ተቋማትና ባህል ጋር የተያያዙ አስተሳሰቦችንና ስሜቶችን መመዝገብ ናቸው (O'Reilly, 2005:8):: እነዚህ

በዚህ ጥናት ውስጥ ተግባራዊ ተደርገዋል። መረጃዎቹም ከግን፣ መቼና ከየት እንደተሰበሰቡ በመረጃ ትንተናው ክፍል ከመረጃዎቹ ጋር ሰፍሮ ይገኛል።

3.2. የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴዎች

ጥናቱ ግቡን ይመታ ዘንድ የተነደፉ ዓላማዎችን ለማሳካት ካልዓይና ቀዳማዊ የመረጃ ምንጮች ተግባር ላይ ውለዋል። ለጥናቱ ተገቢ የሆኑ የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴዎች ለመምረጥ በጥናቱ አይነትና በመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴዎች መካከል ያለው ንድፈ ሀሳባዊ ትስስርና ዘዴው መረጃዎችን ለማስገኘት የሚኖረው ፋይዳ ትኩረት ሊሰጠው እንደሚገባ የዘርፉ ባለሙያዎች ያስገነዝባሉ። የጋራ ባህል ያላቸውን ቡድኖች ዕውቀትና እምነት ለማጥናት ምልክታና ቃለ-መጠይቅ አግባብነት ያላቸው የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴዎች ናቸው (Jaccard and Jacoby, 2010:463)። የተለያዩ የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴዎችን መጠቀም፣ መረጃዎቹን ከተለያዩ አቅጣጫዎች ለመረዳት ከማስቻሉም በተጨማሪ የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴዎችን ጥንካሬ እና ድክመት ለመለየትና ክፍተቶችን ለመሸፈን ያስችላል (Denscombe, 2007:134) ።

በዚህም መሠረት በመረጃ ሰብሰባ ወቅት ካልዓይ የመረጃ ምንጮች ከቤተ መጻሕፍት፣ ከቤተ መሣግብት፣ ከዞንና ወረዳ ገንዘብና ኢኮኖሚ ጽ/ቤት ከተገኙ ሰነዶች፣ ከወረዳ ግብርና ጽ/ቤት ከተገኙ መረጃዎች የተሰበሰቡ ናቸው። ቀዳማዊ የመረጃ ምንጮች ደግሞ ከመስክ ከተፈጥሯዊ አውዳር፣ ከጉዳዩ ባለቤቶች በቃለ መጠይቅ፣ በምልክታ እና በተተኳሪ የቡድን ውይይት አማካኝነት የተሰበሰቡ ሲሆን ከካልዓይና ከቀዳማዊ የመረጃ ምንጮች የተሰበሰቡት መረጃዎች ተቀናጅተው፣ ተደራጅተውና ተተንትነው ቀርበዋል።

3.2.1. ካልዓይ የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴዎች

አንድ ተመራማሪ ለጥናቱ የሚሆን መረጃ ለመሰብሰብ ወደ መስክ ከመሔዱ በፊት ሊያስብላቸው የሚገቡ በርካታ ጉዳዮች አሉ። ይህን አስመልክቶ ፈቃደ እንደሚገለጹት፡-

እኔ እስከማውቀው ድረስ ማንኛውም መስከኛ (field worker) በተለይ ለስራ ወደ ገጠር የሚሰማራ... በባዶ ሆዱ መስክ አይወጣም። የሥነቃል ተመራማሪውም... በባዶ ሆዱ ወደ መስክ መውጣትን አያስብም። በዚህ ዓይነት በባዶ ራሱ መስክ መሰማራት የለበትም። እዚያ ሌጄ ምን እንደ ምጣይቅና ምን እንደምሰራ አስባለሁ ማለት አይፈቀድለትም (ፈቃድ፣ 1991:124-125)።

በፈቃድ ገለጻ መሰረት መስከኛው ይህንን ከግምት ውስጥ በማስገባት ወደ መስክ ከመሰማራቱ በፊት አስፈላጊውን ቅድመ ዝግጅት ማከናወን አለበት። Goldstein በበኩላቸው አንድ መስከኛ ጥናት በሚያካሄድበት ወቅት ስለ ጥናቱ ቦታና ማህበረሰቡ ጥልቀት ያለው ዕውቀት ሊኖረው ይገባል (1964:37)። ማንም ሰው በባህል ወደ በለጸገው አካባቢ በመሄድ የተወሰኑ ጠቃሚ ነገሮችን ለማግኘት ይችላል። ነገር ግን በስርዓት የተነደፈ የመስክ ምርምር የሚጀምረው በቤተ መጻሕፍትና በቤተ መዛግብት ውስጥ ነው (MacDonald,1972:408)። በዚህ መሰረት ስለሚጠናው አካባቢያዊ ዳራ ለማወቅና የጥናት አቅጣጫን ለመተለም ያመች ዘንድ ጥናቱን የጀመርሁት ከቤተ መጻሕፍትና ከቤተ መዛግብት ነው።

ከላይ የተነሳውን የምሁራኑን ሃሳብ መነሻ በማድረግ የመስክ ጉዞ ከመጀመሪያ በፊትም ስለጥናት ቦታው ማህበራዊ፣ ኢኮኖሚያዊና መልክዓ ምድራዊ ሁኔታዎች በሚመለከት ተዛማጅ ጽሁፍ ቅኝት አድርጌ መረጃዎችን ሰብስቤያለሁ። ይህም በGoldstein (1964:37) እና Robert and Junes (1995:15) ሃሳብ መሰረትነት ስለ ጥናት ቦታውና ማህበረሰቡ በቂ ዕውቀት እንዲኖረኝ ረድቶኛል። እንዲሁም ከዞን ገንዘብና ኢኮኖሚ ጽ/ቤትና ከወረዳ ግብርና ጽ/ቤት፣ ከወረዳ መስተዳድር፣ ከገንዘብና ኢኮኖሚ ጽ/ቤት የተገኙ ሰነዶችን በመመርመር ስለዞኑና ስለወረዳው አስፈላጊ የሆኑ መረጃዎችን ለመሰብሰብ ችያለሁ።

ከዚህም በተጨማሪ በቤተ-መጻሕፍት ባደረግሁት ንባብ የተዛማጅ ጽሁፎች ቅኝት አድርጊያለሁ። በዚህም ለንድፈ ሃሳብ መሰረት የሚሆነኝን ርዕሰ ጉዳይ ከንባብ አግኝቻለሁ። የጥናቱን አይነት፣ የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴንና የመረጃ መተንተኛ ዘዴን ለመተለም የሚያስችሉኝን መሰረታዊ ነጥቦች ለማግኘት ችያለሁ።

3.2.2. ቀዳማዊ የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴዎች

ለጥናቱ ተገቢ የሆኑ የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴዎችን ለመምረጥ በጥናቱ ዘዴና በመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴዎች መካከል ያለውን ንድፈ ሀሳባዊ ትስስርና መረጃዎችን በማስገኘት በኩል የሚኖረው ፋይዳ ታይቷል። መስክ ከመሄዴ በፊት ቀዳማዊ መረጃን ለመሰብሰብና ለማጠናቀር አመቺ የሆኑ ዘዴዎችን ማወቅ ነበረብኝ። በዚህም መሰረት ምልክታ፣ ቃለ-መጠይቅና ተተኳሪ የቡድን ውይይት ለጥናቱ ተገቢነት ያላቸው ሆነው አግኝቻቸዋለሁ።

መረጃን ከመስክ ለመሰብሰብ በዋናነት ምልክታና ቃለ መጠይቅ በተፈጥሯዊ አውድ ያገለግሉ ሲሆን ተተኳሪ የቡድን ውይይት (focus group discussion) የመረጃዎችን እውነተኛነት ለማረጋገጥ ሲባል በጥናቱ ውስጥ ጥቅም ላይ የዋሉ ናቸው (Spradley, 1980: 58-62; Goldstein, 1964:77; Robert & Jones, 1995:15; ፈ.ቃደ፣ 1991: 90)። በመስክ ተገኝቼ የምፈልገውን መረጃ ለማግኘት እችላ ዘንድ በመጀመሪያ ለመረጃ አቀባዮቹ ስለማንነቴ እና ስለምሰራው ጥናት ዓላማ በግልጽ አሳውቄያሁ። ይህም ባካባቢው ማህበረሰብ ዘንድ ተግማኒነት እንዲኖርና በቀላሉ ተግባብቶ የሚፈለገውን መረጃ ለመሰብሰብ ያስችላል፤ አጥኝዋም ሆነ መረጃ አቀባዮቿ ባይተዋርነት እንዳይሰማቸውም ያድርጋል (George and Jones, 1992:2; ፈ.ቃደ፣ 1991:92)።

3.2.2.1. ተሳትፏዊ ምልክታ

ምልክታው በተፈጥሯዊ አውዱ የሚከናወኑትን የባህላዊ ግብርና እውቀቶች እንዴት እንደሚተገበሩ ለመመልከት የሚደረግ ነው። ምልክታ በፎክሎር ጥናት ውስጥ ዋናው

ጉዳይ ነው። ምልክታ መረጃ ሰብሳቢዎ መረጃ ልትሰበስብባቸው ከምትፈልጋቸው ተጠኚዎች ጋር ወይም አካባቢ በአካል በመገኘት መረጃ የምትሰበስብበት መንገድ ነው (Spradley, 1980:58-62; ያለው:2004:182)። ለምልክታ ወደ መስክ ከመሄዳችን በፊት ልብ ልንላቸውና ልንከተላቸው የሚገቡን ነገሮች አሉ። እነሱም እንዴት መመልከት አለብን፣ ምልክታውን በምን ሁኔታ መቅረጽ አለብን፣ ማስታወሻ አያያዛችን ምን መምሰል አለበት፣ እና ምልክታችን በትክክለኛ መንገድ ማካሄዳችንን በምን አይነት ዘዴ ማረጋገጥ አለብን የሚሉትን ናቸው (Kothari, 2004:96)። መረጃን በምልክታ ለመሰብሰብ ተፈጥሯዊ መቼት ወሳኝ ነው። ፎክሎር በማህበረሰቡ ውስጥ ያለው አገልግሎት በትክክል የሚታወቀው ደግሞ በተፈጥሯዊ አውዱ ነው።

በፎክሎር ጥናት ምልክታ ማለት የአንድን ጉዳይ ክዋኔ በአካል ተገኝቶ በሁሉም የሰሜት ሕዋሳት አማካይነት ተረድቶ መረጃ መሰብሰብ ማለት ነው። በመሆኑም ምልክታ አንድን ድርጊት ማየት ብቻ ሳይሆን “መቅመስ፣ መዳሰስ፣ መስማትና ማሽተትን” ሁሉ ይጨምራል (Goldstein, 1964:77)¹⁹ ። ምልክታ አጥኝው ለተወሰነ ጊዜ ከሚያጠናው ማህበረሰብ ጋር አብሮ በመኖር አጠቃላይ የማህበረሰቡን እሴቱን፣ ባህሉን፣ ወጉን፣ ደንቡን፣ ልምዱን፣ ስርአቱን፣ ቋንቋውን፣ አኗኗሩን፣ ወዘተ. በተመለከተ መረጃ የሚሰበስብበት ዘዴ ነው (Spradley, 1980: 58-62; O'Reill, 2005:104)።

ለምናጠናው ጥናት አስፈላጊውንና ትክክለኛውን መረጃ ለማግኘት የምናጠናውን ማህበረሰብ አጠቃላይ አኗኗር፣ እምነት እና እሴት ጠንቅቀን በማወቅ እና የሚበሉትን በመብላት የሚጠጡትን በመጠጣት የሚተገብሩትን በመተግበር በአጠቃላይ እነሱን መስሎ በመኖር ትክክለኛ መረጃ ለማግኘት የሚያስችል ዘዴ ነው (Hammersley and Atkinson, 2007:1)።

¹⁹ Observation used by field worker in obtaining data by direct observation, looking from the outside in and describing the situation as he sees it. “The term, “observation”, ...is not limited only to visual aspects of the situation, but also involves a full range of sensual experience including hearing, feeling, smelling, and tasting, whenever these may be appropriate (Goldstein, 1964:77).

Spradley, ደግሞ ተሳትፏዊ ምልከታን በአምስት ክፍሎች ይከፈሉታል፡፡ እነሱም ሙሉ ታሳታፊ ተመልካች (complete participant observation)፣ ንቁ ታሳታፊ ተመልካች (active participant observation)፣ ተሳታፊ ተመልካች (Moderate participant observation)፣ ፍዝ ተመልካች (Passive participant observation) እና ተመልካች (none participant observation) ናቸው (1980: 58-62);፡፡²⁰

በተሳትፏዊ ምልከታ መረጃ መሰብሰቢያ ዘዴ መረጃ ለመሰብሰብ ያለው ጠቀሜታ በስራው የሚሳተፉት አባላት የሚያደርጉትን እያንዳንዱን ሁኔታና የእርስ በእርስ መስተጋብር በቅርበት ለማየት ማስቻሉ ነው፡፡ ሙሉ ተሳትፏዊ ምልከታ ከኢትዮግራፊክ የምርምር ዘዴ ጋር የጠበቀ ንድፈ ሀሳባዊ ትስስር ያለው በመሆኑ በመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴነት ያገለግላል (Murchison, 2010:100)፡፡ ተሳትፏዊ ምልከታ በስራ ወቅት የሚቀርቡትን የተለመዱ፣ ተደጋጋሚ ወይም አዲስና የተለዩ መረጃዎችን ለመሰብሰብ ተመራጫ ዘዴ ነው (Murchison, P:97)፡፡ ይሁን እንጂ እያንዳንዱን እንቅስቃሴ እየተመለከቱ ማስታወሻ ለመያዝ አስቸጋሪ ነው፡፡

²⁰ **non participant observation**:- the observer who has no involvement with the people or activities studied. It is entirely possible to collect data by observation alone. Sometimes this kind of research may be undertaken by an extremely shy individual who would like to conduct ethnographic fieldwork but wants to avoid involvement. **Passive participant observation**:- the ethnographer engaged in passive participation is present at the scene of action but does not participate or interact with other people to any great extent. About all you need to do is find an "observation post" from which to observe and record what goes on. If the passive participant occupies any role in the social situation, it will only be that of "bystander," "spectator," or "loiterer." **Moderate participation**:- occurs when the ethnographer seeks to maintain a balance between being an insider and an outsider, between participation and observation. **Active participation**:- begins with observations, but as knowledge of what others do grows, the ethnographer tries to learn the same behavior.... **complete participant observation**:- The highest level of involvement for ethnographers probably comes when they study a situation in which they are already ordinary participants.... (Spradley, 1980: 58-62);.

ተሳትፏዊ ምልክታ መረጃን ለመሰብሰብ የተጠቀሙት በእርሻ፣ በጤፍና የበቆሎ ዘር መምረጥ ላይ ነው። ምክንያቱም በተሳትፎ መረጃን ለመሰብሰብ ሴቶችን የሚያሳትፍ ስራ በመሆኑና እየተሳተፉ ለመመልከትም አመቺ ስለነበር ነው። ሙሉ ተሳትፏዊ ተመልካች ተመሳሳይ ሚና ያላቸውን ሰዎች መለየት ከማስቻሉም በላይ በስራው ውስጥ ያለውን መረጃ በቀላሉ መረዳት ያስችለዋል (Goldstein, 1964:78-80)። ይህንንም በአረም ወቅት የተመለከትሁ ሲሆን የሚያስፈልግ ተክል እኳን ቢሆን ያለ ቦታው የተገኘ በመሆኑ አረም ተብሎ ይነቀላል። ልጆች ከከብት ጥበቃ ጎን ለጎን የመጀመሪያ ስራቸውን የሚጀምሩት ጉልጋሎ የድንች ዘር እና በጎመን አረም፣ ላይ እንደሆነና እንዴትና ምኑን ማረም እንዳለባቸው የሚማሩት በተግባር እያዩ እንደሆነ ተመልክቻለሁ።

ይሁን እንጂ በመረጃ አሰባሰብ ወቅት ምልክታም የራሱ ጠንካራ ጎኖች ያሉትን ያህል ክፍተቶችም አሉበት። በተሳትፏዊ ምልክታ ወቅት አጥኚው የባህሉ አካል ተደረጎ ስለሚቆጠር መረጃን በአስፈላጊው መንገድ ለማግኘት ቢያስችልም መረጃውን ቀርጾ ለማስቀረትና ማስታወሻ ለመያዝ ግን አያመቸውም። በከፊል ተሳትፏዊ ወቅትም ማስታወሻ ለመያዝና ለመቅረጽ ቢያመቸውም የሚያመልጡት መረጃዎች ይኖራሉ። በታዛቢ ምልክታ ወቅት ደግሞ እንደባይተዋር ስለሚቆጠር ተገቢውን መረጃ ለማግኘት ይቸገራል። ስለዚህም ሙሉ ለሙሉ ተሳታፊ መሆንንና ሙሉ ለሙሉ ታዛቢ መሆን ተገቢ ባለመሆኑ እንደ ሁኔታው መጠቀም ያስፈልጋል (Spradley, 1980:58-62; Hammersley and Atkinson, 2007:1)።

ጥናቱን ተግባራዊ ለማድረግም ከ2006 እስከ 2008 በተለያዩ ጊዜ በቦታው በመገኘት ከተፈጥሯዊ አውዱ መረጃውን እንደወረደ ሰብስቢያለሁ። በዚህ መንገድ የተሰበሰበው መረጃ የማህበረሰቡ የአኗኗር ዘዴ፣ እምነትና ዕውቀት ተተንተኗል። አስፈላጊውን መረጃ በተፈለገው መንገድ ለማግኘት ያስችል ዘንድም የማህበረሰቡን የአኗኗር ዘዴ፣ እምነትና እሴት በሚገባ በማወቅ የሚበሉትን በመብላት፣ የሚጠጡትን በመጠባት እነሱን መስዩና ተመሳሳይ የሚፈለገውን መረጃ ማግኘት ችያለሁ።

በከፊል ተሳትፏዊ ምልክታ፡- ይህን የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴ የተጠቀምሁት በጉልጋሎ፣ በኩትኳቶ፣ በአጨዳና በዘር ወቅት ሲሆን እነዚህ ተግባራት ሴቶች የሚሳተፉባቸው በመሆናቸው በቅርበት ለመመልከት እድሉን የፈጠሩልኝ ናቸው። በዚህ ወቅትም የስራ መሳሪያዎችን በማቀበል፣ ዘር በመያዝ፣ በማጨድና የታጨደውን በመዘርጋጋት መረጃዎችን ለመሰብሰብ ችያለሁ። በተለይም በአጨዳ ወቅት ባህላዊ የሆነውን የወንፈልና የደቦ የስራ መረጃን ለመመልከት ችያለሁ።

በኩትኳቶ ወቅትም አብሬ በመሆን የሚሰሩትን አይቻለሁ። ድንች ሲዘራ በመስመር የሚዘራ በመሆኑ ለመኮከት አያስችግርም። የድንች መኮከት መሳሪያው በጣም ሹልና ቀጠን ያለ ሲሆን እጅታው ደግሞ በጣም ቆልመም ያለ ነው። ይህም የድንቹን ስር እንዳይጎዳው ተደርጎ የተዘጋጀ ሲሆን ከውስጥ ዘልቆ አፈርን ለማነሳሳት የሚያገለግል ነው። በድንች ኩትኳቶ ላይ የሚሳተፉት “ንፍስ ያወቁ” ልጆችና አዋቂዎች ናቸው። በዚህ ወቅት የልጆች ተግባር በኩትኳቶ ወቅት አፈር የለበሰውን የድንች ቅጠል እየተከታተሉ አፈሩን በማንሳት ቅጠሉን ማቃናትና አፈር ማሳቀፍ ነው። የድንች ተክል በተደጋጋሚ አስከ ሶስት ጊዜ ከተኮተኮተ በኋላ በደንብ ማደግ ሲጀምር በፈረስ/በበሬ እያረሱ አፈር ያሳቅፉታል። በዚህ ወቅትም የድንቹን ቅጠል እንዳይበሉት ከልጥ በተሰራ መለጎሚያ አፋቸው ይለጎማል፤ እንዲሁም ከፈረሶቹ ፊት ፊታቸውን የሚሄድ ወይም የሚመራ ሰው አለ። ሌሎቹ ደግሞ በከብቶቹ የተረገጠውን እያቃኑ፣ አፈር የተጫነው ካለም እየተከተሉ ያስተካክላሉ።

በዚህ ወቅት ከፊል ተሳትፎ ተመልካችነቴ እያንዳንዱን እንቅስቃሴ ለመከታተል እድሉን ፈጥሮልኛል። የጤፍ እርሻ፣ ጉልጋሎ፣ የጭቃ በራይ፣ የጤፍ ዘር፣ የጤፍ አረም ስራዎችን በተሳታፊና በታዛቢ ምልክታ አይቻለሁ፤ በጉልጋሎ ወቅት ልክ እንደ ጎመን አረም ልጆቹን ጨምሮ ሁሉም ይሳተፋል፤ ጉልጋሎ የሚከናወነው ለጤፍ እና ለዳጉሳ ማሳ ነው፤ ታርሶና ደቆ የተዘጋጀው መሬት ከሰኔ ሃያ አንድ በኋላ ይጎለጎላል፤ ገበሬው በሬዎቹን ጠምዶ በተወሰነ እርቀት ቦይ እየተቀደደ ይተዋል፤ ጎልጎቶቹም ከእርሻው

መሀል የሚያነሱትን አረም ስሩን ወደ ላይ እያደረጉ በፈሰሱ ውስጥ ያስቀምጡታል እኔም አልፎ አልፎ ሳሩን በማንሳት እየተሳተፍሁ መረጃን ሰብስቤያለሁ፡፡

ታዛቢ ተመልካች፡- በዚህ ጥናት ወቅት በባህሉ የተከለከሉና የሚጠበቁ ደንቦችን ማክበር ካጥኚዋ የሚጠበቅ ተግባር በመሆኑ ይህንን ተግባራዊ በማድረግ በተከለከሉ ቦታዎች እንደ ንቁ ተመልካች በመሆን መረጃዎችን ሰብስቤያለሁ፡፡ በባህሉ በእህል ውቂያ ወቅት እህሉ ተጣርቶ እስኪያልቅ ድረስ ሴት አውድማ ውስጥ ስለማትገባ ባህሉን ጠብቄ ከዳር በመሆን ለመመልከት ችያለሁ፡፡ በዚህ ወቅትም ከክምሩ አካባቢ በተዘጋጀው አውድማ ላይ ሁለት ሰዎች ክምሩን እየናዱ ይነሱንሳሉ፡፡ ሌሎች ደግሞ በተነሳሰው እህል በርከት ያሉ ከብቶችና ፈረሶች ያዞራሉ (እህሉን ያስደቀድቃሉ)፡፡ በዚህ መንገድም እስከ እኩለ ቀን ድረስ ከቆዩ በኋላ ከብቶቹ ውኃ እንዲጠጡ ወደ ወንዝ ሲወርዱ ገበሬዎቹ በመንሽ በደንብ ያልደቀቀውን ገለባ (ውቻሬ) ከአውድማው ዳር ያስቀምጣሉ፡፡ ከዚያም በእግራቸው እየበረበሩ ከስር ያልደቀቀውን ወደ ላይ ያወጡትና ከብቶቹን መልሰው አፋቸውን እየለገሙ ያስገቧቸዋል፤ በመቀጠልም በትንሽ በትንሹ ከዳር የነበረውን ገለባ ያስገባሉ፤ በድጋሜም በከብቶች ይደቀደቃሉ፡፡ በመቀጠልም ከብቶቹ ይወጡና በመንሽ ገለባ ማውጣት ይጀመራሉ፡፡ የመጀመሪያው ገለባ ሲወጣ የተቀመጠው በአውድማው ዳር ለዳር ሲሆን የሁለተኛው ገለባ ግን ከአውድማው ውጭ ይሆናል፡፡ በዚህ መንገድ ገለባው ከወጣ በኋላ በረጅም የቅርክሃ መጥረጊያ እየተንጣረበ የቀረው ገለባ እንዲወጣ ይደረጋል፡፡ በመጨረሻም ከምስራቅ ወደ ምዕራብ አቅጣጫ እኩል ለሁለት ተከፍሎ ይዛራል (ይባናል)፡፡ በአውድማ ላይ የሚከናወነውን እያንዳንዱን ድርጊት በትኩረት በማየት ንቁ ተመልካችነቴ ጠቅሞኛል፡፡

በዚህም መሰረት በገበሬዎች ማሳ በተደጋጋሚ በመገኘት የተሳትፎ ምልክታ ዘዴዎችን በመጠቀም ተሳታፊ ተመልካች በመሆን እና ንቁ ተመልካች እንዲሁም ታዛቢ ተመልካች በመሆን በእርሻ፣ በጉልጋሎ፣ በጭቃ በራይ፣ በዘር፣ በአረም፣ በውቂያ በአውድማ ቦታዎች በመገኘት መረጃዎችን ሰብስቤያለሁ፡፡

ፎቶ 1:-ውኃ እያርከፈከፉ ሲበራዩ²¹

ሌላው በፍዝ ተመልካችነት የሰበሰብሁት የእህል ውቂያ ተግባራትን ሲሆን በዚህ ወቅት እህሉ ተወቅቶ ተጣርቶ ለመሰፈር እስኪዘጋጅ ድረስ የሴት ወደ አውድማው መግባትን²² ባህሉ ስለማይፈቅድ ከዳር ሆኜ ታዛቢ ተመልካች በመሆን መረጃውን ለመሰብሰብ ችያለሁ።

አጠቃላይ ምልክታ አንድን ድርጊት ከመመልከት ባለፈ የድርጊቱ ባለቤቶች የሚሰማቸውን ስሜት የመጋራት ጉዳይ ነው። በመሆኑም በፎክሎር ጥናት በምልክታ መረጃ መሰብሰብ ማለት በማህበረሰቡና በባህሉ ውስጥ ዘልቆና ጠልቆ በመግባት የማህበረሰቡን የዕለት ተለት እንቅስቃሴ ለማወቅና የራስ ለማድረግ መሞከር ነው (Goldstein, 1964:77)።

ይህም የባህሉ ባለቤቶች በቀያቸው በነፃነት የሚከውኑት ጉዳይ በመሆኑ በርካታ መረጃዎችን ለማግኘት አጋጣሚው ሰፊ ነበር። በዚህም ከተለያዩ አቅጣጫዎች

²¹ በ2007 ሐምሌ ላይ በነበረው የዝናብ እጥረት ምክንያት መሬቱ በደንብ ባለመራሱ ምክንያት ጭቃ በራዩን ሳይጨርሱ መሬቱ መድረቅ በመጀመሩ ምክንያት አቶ ወርቁ ፈንቴ ከልጆቻቸው ጋር ውኃ ከጉድጓድ እየቀዱና በጀሪካን በማመለስ እያርከፈከፉ ሲያበራዩ የሚያሳይ ፎቶ ሹምታ 24/112007።
²² የሴት አውድማ ያለመግባት በምእራፍ አምስት ልማዶችና እምነቶች በተተነተነበት ክፍል ቀርቧል።

ቃለ-መጠይቅ በሁለት ሰዎች መካከል የሚደረግ የፊት ለፊት/የገጽ ለገጽ/ የሃሳብ ልውውጥ ነው። ቃለ-መጠይቅ የተጠያቂውን ሀሳቦችና ልምዶች የሚመለከቱ መረጃዎችን ለመሰብሰብ የሚያስችል የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴ ነው (Murchison, 2010:100; Goldstein, 1964:140)።

የቃለ-መጠይቅ አይነቶች የተደራጀ ቃለ-መጠይቅ (structured interview)፣ ያልተደራጀ ቃለ-መጠይቅ (unstructured interview) እና በከፊል የተደራጀ ቃለ-መጠይቅ (semi-structured interview) ናቸው (Davis, 1999:94-5; O'Reilly, 2005:116; Hammersley & Atkinson, 2007:99; ፈ.ቃደ፣ 1991፣95)። በዚህ ጥናት ግን በከፊል የተደራጀና ያልተደራጀ ቃለ-መጠይቅ ተግባራዊ አድርገዋል። ለቁልፍ መረጃ አቀባዮችም ሆነ ለሌሎች የመረጃ አቀባዮች መነሻ የሚሆን በከፊል የተደራጀ ቃለ-መጠይቅ ያቀረብኩ ሲሆን ከሚሰጡት ምላሽ በመነሳት ያልተደራጁ ጥያቄዎች አቅርቤ ምላሽ ሰጥተውባቸዋል። ይህን መረጃ ለመሰብሰብ በመኖሪያ ቤታቸው፣ በስራ ቦታቸው፣ በቤተክርስቲያን፣ በገጠር ብድር መክፈያ ቦታ፣ በገጠር ቀበሌ ጽ/ቤቶች በመገኘት መረጃዎችን ለመሰብሰብ ችያለሁ።

ቃለ-መጠይቁ የተከናወነው ከምልከታ በፊትና በኋላ ነው። ምክንያቱም ከምልከታ በፊት የተደረጉት በ2006 ግንቦት ላይ ሲሆን ምልከታውን እንዴትና መቼ መቼ ማካሄድ እንደለብኝ የጠቆሙኝ ሲሆኑ ከምልከታ በኋላ በ2007 እና 2008 የተደረጉ ናቸው። ይህም የሆነው መረጃውን ሙሉ በሙሉ በምልከታ ብቻ መሰብሰብ የመረጃውን ተአማኒነት ጥያቄ ውስጥ ስለሚያስገባው ነው። ቃለ-መጠይቅ በምልከታ ወቅት ግልጽ ላልሆኑ መረጃዎች፣ ለታሪኮች፣ ለልማዶችና እምነቶች፣ ወዘተ. ለሥነ-ቃሎች ማብራሪያዎችን ለማግኘት ስለሚረዳ ነው። በቃለ መጠይቅ መረጃን በመሰብሰብ ሂደት የራሱ የሆነ ጠንካራና ደካማ ጎኖች አሉት። ይሁን እንጂ ጠንካራ ጎኑን በመውሰድና ድክመቱን በሌሎች ዘዴዎች በመሸፈን ተግባራዊ ሆኗል። ከጠንካራ ጎኖቹ ዋነኛው በምልከታ ወቅት ሊገኙ የማይችሉ መረጃዎችን ማስገኘት መቻሉ ነው (Hammersley & Atkinson, 2007; Creswell, 2014)።

ይህ የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴ የሚፈለገውን መረጃ ለማግኘት የሚያስችል፣ ለመረጃ አቀባይም ነጻነት የሚሰጥ እና በመረጃ አቀባይ እና በመረጃ ሰብሳቢው መካከል መልካም የሚባል ግንኙነት ለመፍጠር የሚያስችል እንደሆነ Goldstein (1964:108) ያስረዳሉ። ይህ የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴ ፊት ለፊት የሚቀርብ በመሆኑ የመላሹን የፊት ገጽታና የአካል እንቅስቃሴ እየተመለከትሁ ተጨማሪ ጥያቄዎችን በማንሳት ተፈላጊውን መረጃ ለማግኘት አስችሎኛል።

በቃለ-መጠይቅ የተሰበሰበው መረጃ እንደወረደ የተቀዳ ነው። መረጃ አቀባዮቹ መረጃውን ሲሰጡ የተናገሩበት ዘያቸው፣ ቃላቶቻቸው፣ ስሜቶቻቸው ... በተናገሩበት መንገድ እንዳለ የተወሰደ ነው። የHammersley & Atkinson (2007:1)ንን ገለጻ መሰረት በማድረግ በጥናት ወቅትም ትኩረት ሰጥቼ በየትኛውም ቦታ የተገኘውን መረጃ ቀጥተኛና ቀጥተኛ ባልሆነ መንገድ የሰዎችን የዕለት ተዕለት እንቅስቃሴ ምን አሉ፣ ምን አደረጉ የሚለውን በመከታተልና በመደበኛና መደበኛ ባልሆነ መንገድ በመጠየቅ መረጃን ለመሰብሰብ አስችሎኛል። (የቃለ መጠይቁን በአባሪ አንድ፣ የመስክ ፎቶ በአባሪ ሶስት ይመልከቱ)

ፎቶ 3:- ከቁልፍ መረጃ አቀባዮች በቃለ-መጠይቅ መረጃ ሲሰበሰብ ናሙና²³

²³ ከግራ ወደ ቀኝ ፤ ወ/ሮ አዳኔ ተክሌ፣ ኦብሰላ ሳሙኤል ቤተክርስቲያን 29/11/2007 እና አቶ አየለ አንተነህ፣ አደጋ ውባጅ የገጠር ብድር በሚመልሱበት ቦታ፣ በ27/07/2007።

ፎቶ 4:- ከቁልፍ መረጃ አቀባዮች በቃለ-መጠይቅ መረጃ ሲሰበሰብ ናሙና²⁴

Hammersley & Atkinson (2007:99)ን መነሻ በማድረግ በቃለ-መጠይቅ ወቅት በምልክታ ጊዜ ላየኋቸውና ግልጽ ላልሆኑልኝ ነገሮች በአውድማ ላይ ስለሚከናወኑ ነገሮች፤ ልማዶችና እምነቶች ለምን እንደሚከናወኑ ማብራሪያ ያገኘሁበትና በምልክታ ላላገኘኋቸው ለአውድማ ማዘጋጃ ይውላሉ የተባሉ ሸክላ የዕቃዎች መረጃዎችም መልስ ያገኘሁበት የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴ ነው። በመቀጠልም ሶስተኛውን ዘዴ ተተኳሪ የቡድን ውይይትን ተጠቀሟልሁ።

3.2.2.3. ተተኳሪ የቡድን ውይይት

ሌላው የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴ ተተኳሪ የቡድን ውይይት ነው። ይህ ዘዴ በቃለ መጠይቅና በምልክታ ወቅት ላልተመለሱ ጥያቄዎች መልስ ለማግኘት ከማስቻሉም በላይ የመረጃውን ትክክለኛነት ለማረጋገጥና አስችሎኛል። ተተኳሪ የቡድን ውይይት ጥልቅና ዝርዝር መረጃን ለማግኘት የሚረዳ የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴ ሲሆን ለምርምሩ የውሳኔ ሃሳብ ለማፍለቅም ያግዛል (ያለው፡ 2004:192)። ተተኳሪ የቡድን ውይይት የተጠኘውን የቡድን ባህሪያት፣ ልምዶችና መስተጋብሮችን ለመመርመር የሚያስችሉ

²⁴ ቁስ አወቀ ተፈራ ፣ አብሰላ ሳሙኤል ቀበሌ ጽ/ቤት ውስጥ፣ 03/7/2007

መረጃዎችን ለማስገኘት የሚያስችል ነው (Lloyd-evans, 2006:154):: እንዲሁም የቡድኑ አመለካከቶችና የቡድን ሀሳቦች የሚንጸባረቁበት ነው:: በቡድን ውይይት ላይ በተነሱት ሀሳቦች ተሳታፊዎች አንዱን ሃሳብ በመደገፍና በመቃወም እንዲሁም የማዳበሪያ ሃሳብ በመስጠት ሃሳቡን በማዳበራቸው የመረጃውን ትክክለኛነት ለማውቅ አስችሎኛል:: የቡድን ውይይት ዋና ዓላማው የመረጃውን ተአማኒነት ማረጋገጥ ነው::

በተተኳሪ የቡድን ውይይት ወቅት በምልክታና በቃለ መጠይቅ የተሳተፉና ያልተሳተፉ መረጃ አቀባዮች የተካተቱበት ነው:: በቃለ መጠይቅ ወቅት የተናገሩትን በቡድን ወይይትም ወቅት የተናገሩ ሲሆን አንዳንዶቹ ጋር ደግሞ የሃሳብ ልዩነት ታይቷል:: በተለይ በዕድሜ የገፉ አዛውንቶች በሚናገሩት ነገር እርግጠኞች ሆነው ያለምንም ፍርሃት ሃሳባቸውን ሲያረጋግጡ በጎልማሶችና በወጣቶች ዘንድ ግን የሲጋት ሁኔታ ይታይባቸዋል:: በዚህም በቃለ መጠይቅ ወቅት ብቻቸውን የተናገሩትን ነገር በቡድኑ መሃል ለመናገር ሲፈሩ ተስተውለዋል:: ይሁን እንጂ ስለ ባህላዊ ማዳበሪያ አዘገጃጀትና አጠቃቀም የተነሳው ሃሳብ፣ ስለዘር መረጣ፣ አሁን እየተጠቀሙበት ያለውን የግብርና ዕውቀት የተማሩበትን መንገድ በተመለከተ በተነሱት ሀሳቦች ላይ የቀረበው ሁሉንም ያሳተፈ ነው:: ለውጥና ቀጣይነትን አስመልክቶ በቀረቡት ሀሳቦች ላይ በተደረገው ውይይት ወጣቶቹ ሀሳባቸውን በግለጽ ለመናገር ሲችሉ አዛውንቶች ግን የሚሰማቸውን ስሜት በግልጽ ለማቅረብና ለመወያየት ችለዋል:: በዚህም አመዛኙ በተደረገው ውይይት ላይ የተገኘው ሃሳብ የመረጃውን ተግማኒነትና ትክክለኛነት ለማረጋገጥ አስችሎኛል::

በተተኳሪ የቡድን ውይይት ወቅት በያንዳንዱ ቡድን ውስጥ የሚኖሩት አባላት ከአምስት ማነስ ከአስራ ሁለትም መብለጥ የለባቸውም ይላሉ:: ለዚህም እንደ ምክንያት ያስቀመጡት የቡድኑ አባላት ከአምስት ካነሱ መረጃው ተግማኒነትን ያጣል ሲሉ ከአስራ ሁለት ከበለጡ ደግሞ ለቁጥጥር አመቺ እንዳልሆነ ይገልጻሉ (Tester, 1997:6; Robson, et al., 2002:2; ያለው፣ 2004:191)::

በዚህ መሰረት በውይይት ወቅት የተሳተፉ አባላት ሶስት ቡድን ውስጥ እኩል የሆኑ አባላት የተሳተፉ ሲሆን በእያንዳንዱ ቡድን ውስጥም ሰባት ሰባት አባላት ተሳትፈዋል። ቡድኑም ሲደራጅ አንድ የሴት አንድ የወንድና አንድ ሁለቱንም ጾታ ያካተተ ነው። በውይይቱም የባህላዊ ግብርና ዕውቀትንና አጠቃላይ የዕውቀት ተስተላልፏቸውን እንዲሁም ከግብርናው ጋር የተያያዙ እምነቶችና ልማዶችን... በተመለከተ ተወያይተዋል። በነዚህ ከላይ በተጠቀሱት የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴዎች የሰበሰቡባቸውን መረጃዎች በወግ በወጉ አደራጅቼ ተተንትኛለሁ። (የቡድን ውይይት መነሻ ጥያቄዎችን በአባሪ ሁለት ይመልከቱ)

ፎቶ 5:- ከቡድን ውይይት መረጃ ሲሰበሰብ ሰባት አይና፣ 27/7/2007

3.3. የመረጃ መሰብሰቢያ መሳሪያዎች

ለአንድ ጥናት መረጃ ለመሰብሰብ የተለያዩ መረጃ መሰብሰቢያ መሳሪያዎች አግልግሎት ላይ ይውላሉ። ከእነዚህ መካከል መቅረጹ-ድምጽ፣ ቪዲዮ ካሜራ፣ ፎቶ ካሜራ እና ማስታወሻ ደብተሮች ናቸው። የመስክ ሥራ መረጃ፣ በዘመናዊ ዲጂታል የምሥልና የድምፅ መቅረጫ መሳሪያዎች ቢሰበሰብ በርካታ ጠቀሜታዎች ይኖሩታል (Mattews and Ross, 2010:197)። እንዲሁም በመስክ ላይ የፎክሎር የመረጃ

አሰባሰብ ወቅት የኤሌክትሮኒክስ መሳሪያዎችን መጠቀም አስተማማኝ የሆኑ መረጃዎችን ለመሰብሰብ እንደሚያግዝ ያብራራሉ Toleikene (1996:359)። በዚህም መሰረት መረጃን ከመስክ ለመሰብሰብ የተለያዩ መሳሪያዎች በአስፈላጊው ቦታ ተግባራዊ ተደርገዋል።

መቅረጻ ድምጽ፡- በከፊል በተደራጀና ባልተደራጀ ቃለ-መጠይቅ መረጃ በሰበሰቡበት ወቅት የመረጃ አቀባዮቹን መልካም ፈቃድ በመጠየቅ መረጃውን በመቅረጻ ድምጽ ሰብስቢያለሁ።

ቪዲዮ ካሜራ፡- በምልከታ ወቅት መረጃዎችን ሰብስቤአለሁ። በዚህ ወቅትም በተለይም የጤፍ ማሳ ዝግጅትን በተመለከተ የእርሻ፣ የጉልጓሎ፣ የጭቃ በራይ እና ዘር አዘራርን እንዲሁም የጤፍ በራይን የምስልና ድምጽ መቅረጫ መሳሪያን ተጠቅሜ መረጃዎችን ለመሰብሰብ ችያለሁ። ይህም እንቅስቃሴዎች ጎልተው እንዲታዩ ከማድረጉም በላይ የእያንዳንዱን ተግባር በቅደም ተከተል ለማየት የሚያስችለኝን መረጃ ለመሰብሰብ ችያለሁ።

የፎቶግራፍ ካሜራ፡- በቃለ-መጠይቅ ወቅት የመረጃ አቀባዮችን ማንነት ለመግለጽ የሚያስችል የፎቶ መረጃ ለመያዝ ችያለሁ። እንዲሁም የበሬ እቃዎችን፣ የእርሻ ተግባራትን፣ የውቂያ መሳሪያዎች፣ የአረም፣ የጉልጓሎና የእርሻ ተግባራት በፎቶግራፍ ተደግፈው እንዲቀርቡ የሚያስችሉ መረጃዎችን ሰብስቢያለሁ። ምስላቸው በፎቶግራፍ እንዲነሳ ፈቃደኛ ያልሆኑ የመረጃ ተባባሪዎች ሃሳብ ደግሞ በማስታወሻ በመያዝ መረጃው ተሰብስቧል። ስለዚህ መረጃዎችን በመቅረጻ ድምጽ፣ በምስልና ድምጽ መቅረጫ እና በፎቶግራፍ ሰብስቢያለሁ። (አባሪ ሶስትን ይመልከቱ)

3.4. የመረጃ አቀባይ አመራረጥ

ለዚህ ጥናት መረጃ ሊሰጡ የሚችሉ መረጃ አቀባዮች አመራረጥ ላይ ትኩረት ተደርጓል። በፎክሎር ጥናት ከመረጃ ሰብሳቢው በላይ ቁልፉ ሰው መረጃ አቀባዩ ነው

(Tolken, 1996:348-349):: ቁልፍ መረጃ አቀባዮች ለእኔ የባህል ተንቀሳቃሽ ቤተ-መጻሕፍት፣ መረዳት ለምፈልገው ሃሳብ ደግሞ የመጀመሪያ ደረጃ ምንጮቹ ናቸው። ምክንያቱም የተሟላና አስተማማኝ የሆነ የመረጃ ባለቤቶች ስለሆኑ ነው። መረጃ አቀባዩ የሚፈልገውን መረጃ በትክክል ካልሰጠ መረጃ ሰብሳቢውም ሆነ ተመራማሪው ምንም ያህል ኅበዞች ቢሆኑ ጥናቱን ከስህተት ሊታደጉት አይችሉም። አክለውም መረጃ አቀባዮች የተሟላና አስተማማኝ መረጃ ባለቤቶች ከመሆናቸውም በተጨማሪ የካበተ ዕውቀት ባለቤቶች ናቸው (Tolken 1996):: በዚህም መሰረት የታላሚ ናሙና (purposive sampling) አመራረጥ ዘዴን በመጠቀም ከተመረጡ ቁልፍ መረጃ አቀባዮች መረጃውን የሰበሰቡ ሲሆን መረጃ አቀባዮቹ የጥናቱ ዓላማ ሲገለጽላቸው በራሳቸው ለዚህ እክሌ ቢሆን፣ እንዲህ ያለውን መረጃ እክሌ ያውቀዋል (እክሌ ይሻላል) በማለት በሚያቀርቡት ሃሳብ በስሚ ስሚ (snow-balling) እና በአጋጣሚ ካገኘኋቸው መረጃ አቀባዮች አስፈላጊ ያልሁትን መረጃ መሰብሰብ ችያለሁ።

“ዕውቀት ያካበተ ዕድሜ ጠገብ ሰው ሲሞት አንድ ቤተ መጻሕፍት እንደተቃጠለ ይቆጠራል” የቆየ የአፍሪካውያን አባባል (Grenier,1998:1):: ዕድሜ ጠገብ የሆኑና በግብርና ሙያ አንቱ የተባሉ ሰዎችና ባለሙያዎችን ከአካባቢው ማህበረሰብ፣ ከግብርና ባለሙያዎችና ከተለያዩ ሰዎች መረጃዎች ተሰብስበዋል። ዕድሜ የጠገቡ ሰዎች የበርካታ ዕውቀት ባለቤቶች ናቸው። በዚህም መሰረት በአብዛኛው መረጃው የተሰበሰበው በዕድሜ ከገፉና ከ45-90 ዓመት የዕድሜ ክልል ውስጥ ካሉ መረጃ አቀባዮች ነው። እነዚህ ከታች ያሉት ናሙና ፎቶዎች ይህን የሚያመለክቱ ናቸው።

ፎቶ 6:-ቁልፍ መረጃ አቀባዮች ናሙና በከፊል

ይህም የሆነው በርካታ የባህላዊ ግብርና ዕውቀትን መረጃ ከነሱ ማግኘት እንደሚቻል በማሰብ ነው። ይህን ሃሳብ (Mullen, 1992:93) እንደሚከተለው ያጠናክራሉ፤ “ፎክሎር በማንኛውም የዕድሜ ክልል ውስጥ የሚገኝ ቢሆንም የተከማቸው ባህላዊ ዕውቀት የሚገኘው ግን በዕድሜ ከገፉ የማህበረሰቡ አዛውንቶች ዘንድ ነው”። ይሁን እንጂ የዕውቀት ተስተላልፎ ምን እንደሚመስል ለማየት ከ 45 ዓመት በታች ያሉትን በተለይም በ20ዎች የዕድሜ ክልል የሚገኙትም በዚህ ጥናት በመረጃ አቀባይነት

ተካተዋል። በዚህ መሰረትም መረጃው ከወጣት፣ ከጎልማሳ፣ ከአዛውንት ዕድሜያቸው ከ23-90 ዓመት ያሉ 12 ወንዶችና 6 ሴቶች በድምሩ 18 አውራ መረጃ አቀባዮች እና 22ቱ ደግሞ የቡድን ውይይት ተሳታፊዎችና ሌሎች መረጃ አቀባዮች ሲሆኑ በጠቅላላው በዚህ ጥናት የተሳተፉት 40 ናቸው። የመረጃ አቀባዮቹ ስብጥር ዕድሜንና ጾታን ያካተተ ነው። (አባሪ ሶስትን ይመልከቱ)

3.5. የመረጃ መሰብሰቢያ አንጻሮች

በተለያዩ የፎክሎር ዘርፎች ላይ ምርምር የሚያደርግ ባለሙያ በመስክ ሥራው አማካይነት በቅድሚያ ጥናቱን ወደሚያካሂድባቸው የማህበረሰብ ክፍሎች ይቀላቀላል። በዚህም ጊዜ ከላይ ከ3.2 እስከ 3.4 በተጠቀሱት የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴዎች እና መረጃ አቀባዮች አማካኝነት መረጃዎችን በሁለት አንጻሮች፣ በውስጣዊ አንጻር (emic or insider perspective) እና በውጫዊ አንጻር (etic or outsider perspective) መሰብሰብ ይኖርበታል። በውስጣዊ አንጻር የሚጠናውን ማህበረሰብ አመለካከት ሲወክል ውጫዊ አንጻር ደግሞ ከማህበረሰቡ ውጭ የሆኑ ነገሮችን የሚወክል ነው (Jackson, 1987:86)። በዚህም መሰረት ከፎክሎር ንድፈ ሃሳብ አንጻር በመተንተን በውጫዊና በውስጣዊ እይታ ተቃኝቷል። የዚህ ጥናት አጥኚ የባህሉ ባለቤት ባለመሆኔ እያንዳንዱን ነገር በትኩረት የማየት እድሉ ሲገጥመኝ በስራ አጋጣሚ አካባቢውንና ባህሉን የማውቀው በመሆኔ የሚከለክሉና የማይከለክሉ (ነውር የሚባሉ) ነገሮችን የማወቅ ችግሩ አልገመጠኝም (Dundes, 1975:132)። ለምሳሌ በአካባቢው የሴት ልጅ አለባበስ ምን መምሰል እንዳለበት በማወቁም ቅድመ ዝግጅትን ለማድረግ አግዞኛል።

ሁለቱም አንጻሮች የራሳቸው የሆነ ችግር የላቸውም ማለት ግን አይደለም። ውስጣዊም ሆነ ውጫዊ (emic/etic) አንጻሮች የየራሳቸው የሆነ ጠንካራና ደካማ ጎን አላቸው (ፈቃድ፣1991:58፣ እና Dundes, 1975:124)። ትልቁ ጉዳይ አቻችሎ መሰራት ላይ ነው። በውስጣዊ እይታ አጥኝዎ የምታጠናው የጥናት መረጃ የተሰበሰበው፣ የባህሉ ባለቤት የሆነው ማህበረሰብ፣ ባህሉንና እራሱን በሚገልፅበት መንገድ ነው። ይህ ጥናትም በውስጣዊ እይታ የተጠኘውን ማህበረሰብ ዕውቀት፣ እምነት፣ አስተሳሰብ፣

አመለካከት በቀጥታ የሚያጠና ነው። ይህም ከማህበረሰቡ ጋር የጠበቀ ግንኙነት ፈጥሮ፣ የዝርዝር ጉዳዮችን መረጃ መሰብሰብና ለሌላው በግልፅ ማሳየት መቻል ነው። በዚህ ጊዜ አጥኚው የራሱን እምነትና አመለካከት በሚያጠናው ማህበረሰብ ባህል ላይ መጫን የለበትም (Fetterman, 1998:32) በማለት ይገልጻሉ።

ውጫዊ እይታ የመረጃ መሰብሰቢያ አንፃር ለባህላዊ ጥናት አስፈላጊ ነው፤ ይኸውም፣ ከባህሉ ውጭ የሆኑትን ተመራማሪ ብቻ የሚመለከት ሲሆን በምታጠናው ባህላዊ ጉዳይ ላይ ያላትን አመለካከት ከመረጃው ተነስታ የምትተነትንበት ነው። በውጫዊው እይታ እያንዳንዱን እንቅስቃሴና ሁኔታ በመተርጎምና በመተንተን፣ በውስጣዊ አመለካከት ለተሰበሰበው መረጃ ትርጓሜ መስጠትን ይመለከታል። የውስጣዊና የውጫዊ አመለካከት ተዛብቶ ለጥናቱ ኢ-ተአማኒነትን እንዳያስከትል ሚዛናዊ ማድረግ ይጠበቃል (Fetterman,1998:32)። በዚህ መንገድም እያንዳንዳቸው መረጃዎች በትኩረት ተሰብስበዋል።

3.6. የመረጃ መተንተኛ ዘዴ

መረጃን መተንተን ከመስክ የተገኘን ጥሬ መረጃ ከተለያዩ ንድፈ ሀሳቦች ጋር በማዋሀድ ጥሬ መረጃው ትርጉም እንዲኖረው ማድረግ ነው (Maykut and Morehouse 1994:110)። በመረጃ አተናተን ስልት ላይ የመስኩ ተመራማሪዎች የተለያዩ ሀሳቦችን ይሰነዘራሉ። እነዚህ ተመራማሪዎች እንደሚሉት ከመስክ የተገኘን መረጃ ለመመርመር አውዳዊ አገባቡን መመልከት ያስፈልጋል(Schoemaker,1990:8)። እንደ Schoemaker ገለጻ ትንተና ማለት በተለያዩ አውዳዊ አጠቃቀም ላይ ያየነውን፣ ከመረጃ ሰጪዎች የተቀበልነውን፣ በተለያዩ መንገድ ወዘተ. እየጠየቅን አካተን ያዳበርነው እንደሆነ ነው። ፎክሎር በባህሪው ፈርጂ ብዙ በመሆኑ ከተለያዩ የማህበረሰብ የጥናት መስኮች ጋር ይገናኛል። ይህን አስመልክቶ እነ Sims የሚከተለውን ብለዋል፡-

The study of folklore touches on every dimension of human experience and artistic expression. It has grown out of the study of literature, has roots in anthropology, and contains elements of psychology and sociology.

In many ways, it is the study of culture, visual and performing arts, sculpture, architecture, music, theater, literature, linguistics, and history rolled into one (Sims and Stephens, 2005: 3).

የSims and Stephens (2005) ገለጻ እንደሚያመለክተው ፎክሎር የሰው ልጅን ልምዶች፣ ተግባራዊና ኪናዊ ስራዎች ጭምር ከተለያዩ አቅጣጫዎች ለመመርመር የሚችል ሙያ መሆኑና በዚህም ማህበረሰብን ከሚያጠኑ እንደ ሥነ-ጽሁፍ፣ ሥነ-ሰብ፣ ሥነ-ልቦናና ሌሎችም የሚጋራው ድንበር በጣም ሰፊ መሆኑን የሚያሳይ ነው።

ይህ ጥናት በዋናነት የተከተለው ኢትዮግራፊ ያጠናን ዘዴ ነው። የኢትዮግራፊ ጥናት የማህበረሰቡን ዕውቀት፣ አመለካከት፣ ባህሉን፣ እሴቱን፣ ወጉን፣ ደንቡንና ልማዱን መሰረት አድርጎ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት መረጃን ከአውድ በመሰብሰብ፣ በመተንተንና በመፈክር የተከናወነ ነው። ይህም ትርጓሜ (ትንታኔ) ከዘዴዎቹ ጋር ተስማሚ ከሆኑ ንድፈ ሃሳብ አንጻር መሆን አለበት።

በተለያዩ መንገዶች የተሰበሰቡት መረጃዎች በየምድቡ ተመድበው ተስማሚ ከሆኑ ንድፈ-ሃሳቦች አኳያ መተንተን አለባቸው (Marshal & Rossman, 2006:156; Creswell, 2007:161)። ከዚህ በተጨማሪ ትንተና በዋናነት መሰረት የሚያደርገው ድርጊቱ የተገለፀበትን ሥልት፣ የድርጊቱን አይነት እና ድርጊቱ የተከናወነበትን አውድ ነው (Dundes,1980:22)። ትንተና ማለት ድርጊቱ የተከናወነበት ስልት ምን ነበር? እንዴት ተከናወነ? የሚሉትን ማየት፣ ድርጊቱ ምንድን ነው? የሚሉትን የሚመለከት በመሆኑ እርሻ፣ አጨዳ፣ ውቂያ፣ ጭቃ በራይ...፣ የመሳሰሉትን ድጊቶች መመርመር፣ መቼና የት ነው ድርጊቱ የሚከናወነው? የሚለውን መመርመር የትንተናው ሂደት ነው።

የፎክሎር ትንተና ዋናው ጉዳዩ አውድ ነው። አውዱ ደግሞ ማህበራዊና ባህላዊ አውድ ነው (Bauman, 1986:363)። በዚህ መሰረት በማህበራዊ አውድ ትኩረቱ በማህበሩ መዋቅርና ግንኙነት ላይ ሆኖ የማህበር፣ የግለሰብ እና የተቋም፣ ልምድና ሁነቶችን

የሚመለከት ሲሆን፤ በባህላዊ አውድ ደግሞ የማህበሩን ወይም የቡድኑን የጋራ እሴቶች፣ እንዲሁም በእሴቶቹና በእሴቶቹ ባለቤቶች መካከል ያለውን ግንኙነት ይመለከታል። እንደ ፈቃደ (2004:3) ገለጻ ትንተና ማለት የተሰበሰቡትን መረጃዎች መሰረት በማድረግ በየቅንጣቱ በመለየትና በመመደብ ዋና የሆኑትን የይዘትና ቅርጽ ባህሪ መለየትና መተንተን ሲሆን ሌላው ደግሞ የጋራ ጭብጦች ላይ ተመስርቶ ማጠቃለያ ላይ መድረስ ማለት ነው ።

በዚህ መሠረት ጥናቱ የማህበረሰብ ዕውቀት ላይ የሚያተኩር በመሆኑ ለጥናቱ መተንተኛነት የተመረጡት የማህበራዊ ሥነ-ዕውቀት(Social Epistemology)፣ የማህበራዊ ግንባታ ንድፈ ሃሳብ (Social constructionist theory)፣ ሥነ- ፋይዳ (Axiology) ንድፈ ሃሳብ፣ ተምሳሌታዊ የትንተና ዘዴ (symbolic analysis) እና አውዳዊ የትንተና ዘዴዎች (contextual analysis) ናቸው።

3.6.1. የማህበራዊ ሥነ-ዕውቀት ንድፈ-ሃሳብ

“ሥነ-ዕውቀት (epistemology) እንዴት እንደምናውቅና ምን እንደምናውቅ የምንራዳበት ወይም የምንገልጽበት መንገድ ነው” (Crotty,1998:3)። “ሥነ-ዕውቀት፣ የዕውቀትን አፈጣጠር/ ተፈጥሮ፣ የዕውቀትን መጠነ ርዕይና የዕውቀትን አጠቃላይ መርሆዎች የሚያጠና ነው” (Guba and Lincoln, 199:201; Hamlyn,1995)። “ሥነ ዕውቀት በአዋቂው (knower) አስተሳሰብ እና በሚታወቀው /እውን በሆነው (known or being) ዕውቀት መካከል ያለውን ግንኙነት ይገልጻል” (Denzin and Lincoln, 2000) ይላሉ። በማርክዚዝም ሌኒኒዝም መዝገብ ቃላት ደግሞ ሥነ- ዕውቀትን እንደሚከተለው ተበይኗል፡-

ሥነ-ዕውቀት የዕውቀት ጥናት ምርምር ንድፈ ሃሳብ ማለት ሲሆን ጥናቱ የሚያተኩረው በዕውቀት ምንነትና መሰረቶቹ ላይ በተለይም የዕውቀት ወሰንና ትክክለኛነቱን የሚመዘኑ ነጥቦችን ይመረምራል። እውነታ ከነባራዊ ሁኔታ ጋር ምን ግንኙነት አለው? የዕውቀት መነሻና መሰረቶች

ምንድን ናቸው? የዕውቀትስ አመጣጡ እንዴት ነው? የዕውቀትስ ዳር ድንበሩ እስከ የት ነው? እውነቱስ በምን ይለካል? የሚሉትን ጥያቄዎች የሚያጠና የፍልስፍና ዘርፍ ሥነ ዕውቀት ይባላል። ... ዕውቀት ተፈጥሮንና አካባቢን ለመቆጣጠር የሚረዳ ነው። ዕውቀት የሚገኘው በግለሰብ ጥረት ብቻ ሳይሆን ዋናው መሰረቱ የህብረተሰቡ ፍላጎት በመሆኑ ቀጥታ ማህበራዊ ይዘት ያለው ነው። የዕውቀት ወሰን ይህ ነው የማይባል ታዳጊና ታሪካዊ መሆኑን የሚያስረዳን የሰው ልጅ ፍላጎትና ቁሳዊ ሃይል እያደገ ሲሄድ ዕውቀትም አብሮ ስፋትና ጥልቀት ማግኘቱ ነው። ይህም የሚያመለክተው የእውነት መለኪያው ተግባር መሆኑን ነው። አንድ ሃሳብ ትክክለኛነቱ የሚረጋገጠው ለተግባር በሚሰጠው አገልግሎት ሲሆን ይህን አገልግሎት ሊሰጥ የሚችለው የነባራዊ እውነታ ትክክለኛ ግንዛቤ ሲሆን ብቻ ነው። የሰው ልጅ አካባቢውን የማንጸባረቅ ችሎታው በተግባር ግፊት የተነሳ የመንቀሳቀሻ ሜዳው በሰፊ ቁጥር ረቂቅ ሀሳቦች በአጠቃላይ የነባራዊ ሁኔታ ነጸብራቅ ናቸው (የማርክዚዝም ሌኒኒዝም መዝገብ ቃላት፣ 1978:118-119) ።

ስለዚህም ይህ ጥናት በባህላዊ ግብርና ዕውቀት ላይ የሚያተኩር በመሆኑና የዕውቀት አፈጣጠርን፣ አተገባበርንና ተስተላልፎን የሚፈትሽ በመሆኑ በዚህ ጥናት የማህበራዊ ሥነ-ዕውቀት ንድፈ ሃሳብ ተግባራዊ ሆኗል። ማህበረሰቡ አሁን እየተጠቀመበት ያለውን ባህላዊ የግብርና እውቀት እንዴት አገኘው? እንዴትስ እየተጠቀመበት ነው? እንዴትና በምን ዘዴ ያሻሽለዋል? እንዴትስ ያስተላልፈዋል? የሚሉትን ጥያቄዎች በማንሳት የሚፈትሽ ይሆናል።

3.6.2. የማህበረሰብ ግንባታ ንድፈ ሃሳብ

የማህበረሰብ ግንባታ ንድፈ ሃሳብ የተመረጠበት ምክንያት ለጥናቱ የሚሰበሰቡት ባህላዊ መረጃዎች ትርጉም የሚገኘው ከባህሉ ባለቤቶች በመሆኑ ነው። ዕውቀትም ሆነ እውነት ከማህበረሰብ ተራክቦ የሚመነጭ፣ በግለሰቦች አመለካከት ላይ የተመሰረተና ሊለወጥም

የሚችል ነው (Given, 2008:816):: በ Given ገለጻ ዕውቀት ማህበረሰቡ በየዕለት ተዕለት ውሎው ከሚያከናውናቸው ተግባራት በሂደት ልማድ እየፈጠረ፤ በኋላም ተቋማትን እየገነባ ይሄዳል የሚል አስተሳሰብ አላቸው:: የጋራ ዕውቀትም እያንዳንዱ ሰው በተናጠል ካለው ዕውቀት ተጠራቅሞ የተገነባ ነው::

በማህበረሰቡ ዕውቀት ሽግግር እውን የሚሆነው ድርጊቱን በሚተገብርባቸው አውድ ውስጥ በሚንፀባረቅበት ወቅት እና በተለያዩ ማህበራዊ አጋጣሚዎች ነው (Sims, and Stephens, 2005:43):: ንድፈ ሀሳቡ ዕውቀቱ በሂደት ባዋቀሯቸው የጋራ ጉዳዮች ውስጥ በግለሰብ ደረጃና በማህበረሰብ ደረጃ ትርጉም አዘል ሆኖ ሊሰራ እንደሚችል ያነሳል:: ሆኖም በግለሰብ ደረጃ ያለው ዕውቀት ከግለሰብ ግለሰብ ይለያያል (በገጽ:43) ይላል:: የማህበራዊ ቡድኖች ተራክቦ መሰረታዊ የትርጉም መፍጠሪያ ተደርጎም ይወሰዳል:: ይህም በጥናቱ ተዳሷል::

ይህ ንድፈ ሀሳብ ማህበረሰቡ በዕለት ተዕለት ውሎው ከሚያከናውናቸው ተግባራት በሂደት ልማድ እየፈጠረ፤ በኋላም ተቋማትን እየገነባ የሚሄድ ሲሆን እያንዳንዱ ሰው በተናጠል ያለው ዕውቀት ተጠራቅሞ የተገነባ ነው:: በግለሰብም ሆነ ማህበራዊ ተቋማት ውስጥ ያለው የዕውቀት ስርጭቱ ከትውልድ ወደ ትውልድ ለማሸጋገር ቋንቋ ያለው ድርሻ ከፍተኛ ነው (Berger and Luckmann, 1966):: የማህበረሰቡ ዕውቀት ሽግግር እውን የሚሆነው በሚያከብራቸው ልዩ ልዩ ክብራዎች በአውድ ውስጥ በሚንፀባረቅበት ወቅት ነው (Sims and Stephens, 2005):: Berger and Luckmannም እንደሚከተለው ይገልጹታል:: "It is the sum total 'what everybody knows' about a social world, an assemblage of maxims, morals, proverbial nuggets of wisdom, values and beliefs, myth, and so forth (Berger and Luckmann: 1966:65):: ስለዚህ ዕውቀት ተፈጥሯዊ ሳይሆን ማህበራዊ ውቅር ነው (Berger and Luckmann, 1966:1). ማህበራዊ ግንባታ ዕውቀት በአንድ በተወሰነ ማህበራዊ አውድ ላይ ተመስርቶ የሰው ልጅ አእምሮ የሚፈጥረውና በአውድ ምክንያት ሊለያይ የሚችል ነው (Jaccard and Jacob, 2010:19):: በዚህ ንድፈ ሀሳብ መሰረት መረጃ አቀባዩና

አጥኚው በትርጉም ሂደቱ በጋራ መስራት ይጠበቅባቸዋል። በዚህም መሰረት ተጠኝው ማህበረሰብ የባህላዊ ግብርና ዕውቀትን አስመልክቶ የመረጃ ትርጓሜውን በራሱ ባህል መሰረትነት ለመተርጎምና ለመተንተን አስፈላጊ ንድፈ-ሃሳብ በመሆኑ በዚህ ጥናት ተግባራዊ ሆኗል።

ከዚህ ጋር በተያያዘ ሁኔታ ሰዎች በውስጣቸው የሚያስቡትንና የሚፈልጉትን ሁሉ በቀጥታ ስለማይናገሩ ሀሳባቸውንና አመለካከታቸውን በተዘዋዋሪ መንገድ ለመረዳት የሥነ-ቃል ሚና ከፍተኛ ነው። በመሆኑም የአንድ ሕዝብ እምነት፣ ፍልስፍና፣ ጭንቀት፣ ተስፋ፣ ምኞት፣ ሀዘንና ደስታ በአጠቃላይ ሥነ-ልቦናዊ አስተሳሰብ በሥነ-ቃሉ ውስጥ ስለሚገኝ እነዚህን ምንጮች በማጥናት የማህበረሰቡን አመለካከት ማወቅ ይቻላል (ፈቃድ፣ 1991:50)።

3.6.3. ሥነ-ፋይዳ

አንድ ባህል፣ ባህል ሆኖ ለመዝለቅ ለማህበረሰቡ የሚሰጠው አንዳች የሆነ ፋይዳ መኖር እንዳለበት የሚያመለክት ሲሆን ባህል ለማህበረሰቡ ባህላዊ ዕውቀት መሰረት ለመጣል ያገለግላል። ስለሆነም ባህል ለማህበረሰቡ ከሚሰጠው ፋይዳ አንጻር ታይቶ መዳኘት አለበት (Sims and Stephens, 2005:174; Bascom, 1954:334; Okpewho, 1992:10)። ሥነ-ፋይዳ፣ የፋይዳዎችን አመጣጥ፣ ይዘት፣ ፍቺ፣ ተፅዕኖ ወዘተ. የሚያጠና የፍልስፍና ክፍል ነው። ...ፋይዳ የሚገኘው ከህሊና ብቻ ሳይሆን ከሰዎች ድካምና የስራ ውጤትም ነው። ፋይዳ ሰዎች በህብረት የሚያገኙትና በህብረት የሚቀበሉት ክስተት ነው (ማርክዚዝም ሌኒኒዝም መዝገበ ቃላት፣ 1978:122)።

ሥነ-ፋይዳ የአንድን ቡድን ቃላት፣ ተለምዷዊ፣ ድርጊታዊና ጽሁፋዊ ሰነዶችን በመመርመር ሰዎች እነዚህን ጉዳዮች ለመጋራት ካላቸው ጥቅም አንጻር ለምንና እንዴት በሚሉ ጥያቄዎች አማካኝነት ፈትሾ ተግባራቸውን የሚያሳይ ንድፈ ሃሳብ ነው። ለፎክሎር ፍች መስጠትም በማህበረሰቡ ውስጥ ያለውን ተግባር መመርመር መሆኑ መታወቅ አለበት (ማርክዚዝም ሌኒኒዝም መዝገበ ቃላት፣1978:175)።

ፎክሎርና የፎክሎር ትርጉም ከሰው ጋር የተሳሰረ መሆኑንና ፎክሎር የማስተማር፣ የማዘናናት፣ የማስተላለፍ እና ባህላዊ ማንነትን የማስጠበቅ ተግባር እንዳለው ይገልጻሉ። ተግባር/ፋይዳ ማለት በቡድኖች መካከል ያለውን ማህበራዊ ግንኙነት የሚመለከት ጽንሰ-ሃሳብ ነው (Fetterman, 1998:25-26)።

ሥነ-ፋይዳ ባህል ወይም ፎክሎር በማህበረሰብ ውስጥ ማህበራዊ ፋይዳ አለው ብሎ የሚነሳ ነው። ማንኛውም ፎክሎር ለሚተገብረው ማህበረሰብ ጥቅም አለው (Green, 1997:386)። ምክንያቱም ይህ ማህበረሰብ ይህን ፎክሎር ያለ አንዳች ጥቅም ሊተገብረው አይችልም።

ሥነ-ፋይዳ በአውድ የተሰበሰበ መረጃ ከመተንተን በተጨማሪ ትርጉም ያለው ፍቺ መስጠት አስፈላጊ መሆኑን የሚደግፍ ጽንሰ ሃሳብ ነው። በሥነ-ፋይዳ አማካኝነት ከአውድ የተሰበሰቡ መረጃዎች በአውዳዊ ትንተና እና በተምሳሌታዊ ትንተና ዘዴ ተተንትነዋል። እነዚህ የትንተና ዘዴዎችም እንደሚከተለው ቀርበዋል።

3.6.4. ተምሳሌታዊ ትንተና

በማህበረሰቡ ውስጥ ተምሳሌታዊነት በተለያዩ መንገዶች ይገለጻል። ተምሳሌታዊነት እንደየአካባቢውና ባህሉ ሊለያይ ይችላል። ተምሳሌት በወካይና ተወካይ መካከል ያለውን ዝምድና የሚያሳይ ሲሆን በአነጋገር፣ በእንቅስቃሴ፣ በቁስ፣ በተግባር ሁሉ የሚገለጽ ሆኖ በውስጡም በርካታ ትርጉሞችን የያዘ ነው (Dundes, 1989:112-114; Gulsfield and Jerz, 1984:124)። በማህበረሰቡ ፎክሎራዊ ዕውቀት ውስጥ አብዛኞቹ ምሳሌያዊ ንግግሮች በቀጥታ ወይም በተዘዋዋሪ የሚወክሉት ነገር እንደሚኖር (Bayleyegn, 2009) ይገልጻሉ። “የአንድ ባህል ተምሳሌታዊነት የሚገለጸው ፎክሎሩ በተገለጸበት በዚያው ባህል ውስጥ ነው” (Bronner, 2007:63)። “ተምሳሌት የሚባለው የአንድን ነገር ተጨባጭነት ወይም ተዛማጅነት ስዕላዊነትን በሚከሰት ሁኔታ የሚያቀርብ ረቂቁን ሃሳብ የሚያብራራ የነገር ወይም የሁኔታ መግለጫ ነው” (Okpewho, 1992:101)።

ተምሳሌታዊነት በቋንቋ፣ በቁሳቁስና በክዋኔዎች ይገለጻል፤ ዋና ጉዳዩ የቱ ተምሳሌት፣ የቱ ተራ እንደሆነ መለየቱ ላይ ነው፤ ምክንያቱም ለአንዱ ተምሳሌት የሆነው ለሌላው ተራ ነገር ሊሆን ይችላል፤ ተምሳሌት በውስጡ በርካታ መረጃዎችን የያዘ ነው (Berger and Luckmann, 1966:40; Gusfield and Jerz, 1984)። እምነቱ፣ ፍልስፍናው፣ እውቀቱ፣ በቁሱ፣ በአነጋገሩ፣ በእንቅስቃሴው... ይገለጻል።

እንደ Berger and Luckmann, አገላለጽ፣ በቋንቋ ተምሳሌቶች ይፈጠራሉ፤ ይገልጻሉም። የተፈጠሩት ተምሳሌቶችም ከትውልድ ወደ ትውልድ ሲሸጋገሩ በቋንቋ ሲገለጹ ይኖራሉ። ተምሳሌታዊ ነው ማለትም ፍቺ አዘል ሆነ ማለት ነው (Berger and Luckmann, 1966:40)። ይህ ፍቺ የተባለው በተምሳሌታዊ ነገር ውስጥ የታቀፈውና ለግለሰብም ሆነ ለማህበረሰብ አገልግሎት የሚሰጥ ዕውቀት ነው። ከዚህም በላይ በተምሳሌታዊነቱ እና በፍቺው ዝምድና ላይ አንዳች የሚቀርብ ምክንያት መኖሩ ስለማይቀር ያለውን ዕውቀት ተጨባጭ ያደርገዋል።

ተምሳሌቶች የህዝቡን አንድነት ለማሳየት፣ ለመጠበቅና ለማቆየት ከፍተኛ ሚና ይጫወታሉ (Bell, 1997:61)። በዚህ ጥናት የሚሰበሰቡ መረጃዎችም ባመዛኙ ከሚያሳዩት ቅርፅ ወይም ከአውድ፣ ከተግባርና ከሚኖራቸው ተምሳሌታዊ ፍች አንጻር ተተንትነዋል። ስለዚህም ይህ ጥናት በማህበረሰቡ ዕውቀት ላይ የተመሰረተ በመሆኑ ይህ የመተንተኛ ዘዴ ለጥናቱ ተስማሚ ሆኖ ተገኝቷል።

3.6.5. አውዳዊ ትንተና

ፎክሎር ሲጠና በአውድ ውስጥ መጠናት አለበት (Dorson, 1972; Paredes and Bauman, 1972; Doundes, 1980; Bauman, 1992; Workman, 1993)። ከላይ በ 3.1. ስር ለመግለጽ እንደተሞከረው ለፎክሎር ጥናት ዋናውና መሰረታዊ ነገሩ አውድ ነው። በአውዳዊ ትንተና መሰረት ተመራማሪው የሚያጠናውን ማህበረሰብ አካባቢና ባህል በትክክል እንዲያውቅና እንዲረዳ ያደርገዋል። ይህ ካልሆነ ግን የፎክሎር ትርጉም በአውድ ውስጥ ምን ማለት እንደሆነ፣ እንዴት እንደሚጠቀምበት፣ እንዴት

እንደሚረዳው፣ እንዴት ፍቺ እንደሚሰጠው፣ ሊያውቅ አይችልም። በፎክሎር ላይም ጥልቀት ያለው ጥናትና የተሟላ ትንታኔ ማድረግ አይችልም (Dundes, 1980)::

አውዳዊ ትንተና፣ ከአውድ የተሰበሰቡ መረጃዎች የሚተነተኑበት ዘዴ ነው። ይህም የሚሆነው የፎክሎር ጥናት ትንተና በተፈጠረበት አካባቢና ማህበረሰብ፣ በራሱ ዕውቀት ላይ ተመስርቶ፣ የማህበረሰቡን አመለካከት፣ አስተሳሰብ፣ ስሜት ከራሱ ከህበረተሰቡ ጋር አገናኝቶ መጠናት ስላለበት ነው (Bauman,1983; Jackson,1986:4):: አውድ በሥነ-ሰብ ጥናት ውስጥ ላሉ ሁሉም ተመራማሪዎች ወሳኝ ጉዳይ ቢሆንም ለሁሉም የጥናት መስክ ግን ወሳኝ እና በተመሳሳይ መንገድ የሚያገለግል አይደለም። አውድ ፎክሎር የሚከወንበት ወሳኝ ማህበራዊ ሁኔታ እንደሆነ ተገልጿል (Sims and Stephens, 2005:137):: ማንኛውም ድርጊት (ክዋኔ) ሲተነተን የድርጊቱ አውድ መገለጽ አለበት (Okpewho, 1992:10; Ben-Amos, 1993:1; ፈቃድ፣ 1991:37)::

አውድ ሲባል ከዋኝ፣ ጊዜው፣ ቦታው፣ የአከዋወን ሁኔታውና ሂደት፣ የክዋኔው ታዳሚ፣ በከዋኝና በታዳሚው መካከል ያለው መስተጋብርና ለክዋኔው መነሻ የሆነውን ባህል ሁለንተናዊ ሁኔታን ሁሉ ያካትታል (Dorson,1972:46):: በአውዳዊ ትንተና መሰረትነት አጥኚው የሚያጠናውን ማህበረሰብ ማንነት፣ ባህል፣ እምነት፣ ልማድ፣... በአጠቃላይ ሁለንተናውን ለማወቅ አውድ ከፍተኛውን ሚና ይወጣል። አንድ አውዳዊ አጥኚ የሰበሰበውን መረጃ ከአውድ ውጭ ለመተንተን ቢሞክር ችግር ሊገጥመው ይችላል (Ben-Amos,1993:210-211):: Ben-Amos, አያይዘውም ከመስክ የተሰበሰበው መረጃ በጥሬው ከመተንተን ይልቅ አውዳዊ ትንታኔ ወይም ትርጓሜ ቢሰጥ የተሻለ መሆኑን ያስገነዝባሉ።

አውዳዊ አጥኚ ቃሉን ከአውዱ ለይቶ ማየት የለበትም፤ ያለበለዚያ ችግር ይገጥመዋል (Ben-Amos, 210-211):: ይህ እንዳይሆን ድርጊቱ ለተከወነበት አውድም ትኩረት ሊሰጠው ይገባል (Dundes, 1980:20-32):: ይህንንም ዘዴ ከኢትዮግራፊ ጋር በማጣመር አስቸጋሪውን የመስክ ስራ ውጤታማ ለማድረግ ቁልፉ አውዳዊ ጥናት ነው።

የዚህ ጥናት መሰረታዊ ነገሩ አውድ ነው። የባህላዊ ግብርና ዕውቀት አካባቢውንና ባህሉን መሰረት የሚያደርግ በመሆኑን በአውድ ይጠናል። ስለዚህ አውዳዊ ትንተናን መሰረት በማድረግ ከባህላዊ አውዳ፣ ከማህበራዊ አውዳና ከአውዳዊው ሁኔታ በመነሳት ትርጉም ይሰጣል። አውድ የመረጃ መሰብሰቢያ መተንተኛና መተርጎሚያ መሰረት ነው።

በዚህ ዘዴ አማካይነት የሚተነተን መረጃ ሁሉን አቀፍ ክዋኔዎች የሚታዩበት ነው። ስለዚህ የአውዳዊ ትንተና ትኩረት ክዋኔን ማዕከል ያደረጉ መረጃዎችን ከባህላዊና ማህበራዊ ሁኔታዎች አኳያ የከዋኙን አከዋወን ሁኔታ ከጊዜና ቦታ አንጻር የሚገለጽበት መንገድ ነው (Dorson, 1972)። አውድ ማለት በስፋት ሲታይ ስለ አንድ ድርጊት ከንውን የሚገለጽ ሲሆን በፎክሎር ጥናት ውስጥ ደግሞ ንድፈ ሀሳቦችንና ዘዴዎችን ይመለከታል (Ben-Amos, 2006; Goldstein, 2004)።

በፎክሎር ጥናት ውስጥ የአውድ ግንዛቤ ያለውንና የታየውን መረጃ መግለጽ ብቻ ሳይሆን ባህላዊና ማህበራዊ ሁኔታዎችን አካቶ መተርጎምንና መተንተንን መሆኑን ሲያስረዱ የፎክሎር ትርጉም ከማብራራት ይልቅ ወደ ትርጓሜ ማደግ አለበት። ይህንን ትርጓሜም ሊወስኑ የሚችሉ የማህበራዊ፣ የባህላዊና የሁኔታ አውድ ናቸው (Ben-Amos, 1993:210-211)።

አውዳዊ አጥኚ የፎክሎርን ሃሳብ በቃሉ ላይ ብቻ ሳይተኩር በጊዜው ሁኔታ፣ ወቅቱን፣ የተከወነበትን ባህል ዕውቀት ተስተላልፎ ማየት ይኖርበታል። ስለዚህ ሁሉንም ክዋኔ ወይም እንቅስቃሴ የቃሉን የተለየ ሁኔታ፣ ለሁሉም ፎክሎራዊ ሁኔታ አካባቢያዊ ሁኔታውን፣ ለክዋኔው (የቡድን/አረም፣ አጨዳ፣ ጉልጋሎ/ና የግል/ እርሻ፣ አረም፣..) መንስኤ የሆነው ነገር ሁሉ ከአውዱ ጋር መመዝገብ አለበት። የአንድን ማህበረሰብ ያለፈና የአሁኑን ዕውቀት በፎክሎር አማካኝነት መመርመር የሚቻለው ጥናቱ በማህበራዊና ባህላዊ አውድ ላይ ማካሄድ ሲቻል ነው (Bauman, 1983)።

በአጠቃላይ በዚህ ምዕራፍ የአጠናን ስልትና ዘዴዎች በሚለው ክፍል ውስጥ ለጥናቱ ተስማሚ የሆነው አይነታዊ የጥናት ዘዴ ሆኖ ለዚህ የጥናት ዘዴ የሚሆኑ መረጃዎች በቀዳማይና በካልዳይ የመረጃ መሰብሰቢያ ዘዴዎች በምልከታ፣ በቃለ-መጠይቅና በተተካሪ ቡድን ውይይት መረጃዎች ተሰብስበዋል። የተሰበሰቡት መረጃዎችም በሙሉ በቀጥታ ከተፈጥሯዊ አውድ የተሰበሰቡ ናቸው። እነዚህ መረጃዎችም በፎቶ ግራፍ፣ በቪዲዮ፣ በመቅረጸ ድምጽና በማስታዎሻ ደብተር ተሰብስበዋል። ይህ መረጃ ሲሰበሰብም መረጃ አቀባዮችን መምረጥ አስፈላጊ በመሆኑ ለጥናቱ የሚሆን መረጃ አቀባዮች ቁልፍና ሌሎች መረጃ አቀባዮች ተመርጠው መረጃውን ሰጥተዋል።

ይህ የተሰበሰበው መረጃም የሚተነተንበት የመተንተኛ ንድፈ ሃሳብ የማህበራዊ ሥነ-ዕውቀት ንድፈ-ሃሳብ፣ የማህበረሰብ ግንባታ ንድፈ ሃሳብ፣ ሥነ-ፋይዳዊ ንድፈ-ሃሳብ፣ ሲሆኑ በእነዚህ ንድፈ ሀሳቦች መሰረትነት የተሰበሰበው መረጃ በተምሳሌታዊና በአውዳዊ መተንተኛ ዘዴዎች መረጃው ተተንትኖ እንደቀረበ የተገለጸበት ነው።

ምዕራፍ አራት

አካባቢያዊ ዳራ

4.1. የአዊ ብሔረሰብ ታሪክ፣ መልካምድራዊ ሁኔታ፣ የዞኑ የህዝብ አሰፋፈር፣ ማህበራዊና ኢኮኖሚያዊ ሁኔታ

በዚህ ርዕስ ስር የአዊ ብሔረሰብ ታሪክ፣ መልካም ምድራዊ፣ ኢኮኖሚያዊና ማህበረሰባዊ ገጽታ፣ የዞኑ የትምህርትና የጤና ሽፋን በቅደም ተከተል በዝርዝር ቀርቧል፡፡

4.1.1. የአዊ ብሔረሰብ ታሪክ

በኢትዮጵያ ውስጥ ካሉት አራት የቋንቋ ነገዶች አንዱ የኩሽ ህዝብ ነው፡፡ የኩሽ ተናጋሪዎች በኢትዮጵያ ቀደምት ነዋሪዎች በመሆናቸው ኢትዮጵያንም የኩሽ ሀገር ብሎ መጥራት ይቻላል (Tadsse, 1972:5; ባህሩ፣ 1992:5)፡፡ አዊ ደግሞ ከኩሽ ቋንቋ ተናጋሪዎች አንዱ ነው፡፡ በቀድሞው ጊዜ አገው በመባል የሚታወቀው ህዝብ በሰሜኑ የኢትዮጵያ ክፍል በተለያዩ ቦታዎች ሰፍሮ የሚገኝ ነው፡፡ ከአክሱም ስልጣኔ ጋር ከተቀላቀሉት ውጪ የአገው ህዝቦች እንደሆኑ “በተለያዩ ታሪክ ጸሐፍት”²⁵ የሚገለጹት የተለያዩ አሃዞች ያሏቸው ቢሆኑም፣ አንደኛ “ቅማንት”፣ ሁለተኛ “ፈላሻ”፣ ሶስተኛ “አዊ” አራተኛ “ወይጦ” አምስተኛ “ኩምፈል”፣ ስድስተኛ “ሀሚር”፣ ሰባተኛ “ቢለን”፣ ስምንተኛ “በዋግ ላስታ የሚኖሩ” አገው ናቸው (አያሌው፣1997:32-33)፡፡

ከዚህ በተጨማሪ ጸሐፊው ከስምንቱ የአገው ቡድኖች ውጪ “ከሌላ ምንጭ አገኘሁት”²⁶ በማለት የላስታ ዋግ አገው ህዝቦች የቋንቋቸው ሥር አንድ ቢሆንም በሶስት እንደሚከፈሉና እነሱም የላስታ አገው፣ የዳሞት አገውና የሀልሀል በገስ አገው ናቸው ይላሉ (አያሌው፣1997:32-33)፡፡ ይህን በተለያዩ መንገድ የተገለጸውን ሃሳብ ስንመለከተው የአዊ ህዝብ በቀድሞው ጊዜ አገው በመባል የሚታወቀው ህዝብ በሰሜኑ

²⁵ ዶ/ር አያሌው በተለያዩ ታሪክ ጸሐፍት ቢሉም ጸሐፍቱን ሲጠቅሱ አይስተዋሉም፡፡
²⁶ ምንጩ ግን አይጠቀስም

የኢትዮጵያ ክፍል በተለያዩ ቦታዎች ሰፍሮ የሚገኝ ነው። ከነዚህ ቦታዎች አንዱ በምዕራብ ጎጃም የሚገኘው የዳሞት አገው የአገው ምድር አውራጃ የአሁኑ አዊ ዞን ነው። የአገው መገኛ ቦታዎችም ከረን፣ ዋግ ሰቆጣና ላስታ ላሊበላ፣ ሰሜን ምስራቅ ጎንደርና ምዕራብ ጎጃም ናቸው (Melakneh, 1990:8; አያሌው፣ 2007²⁷:32-33)።

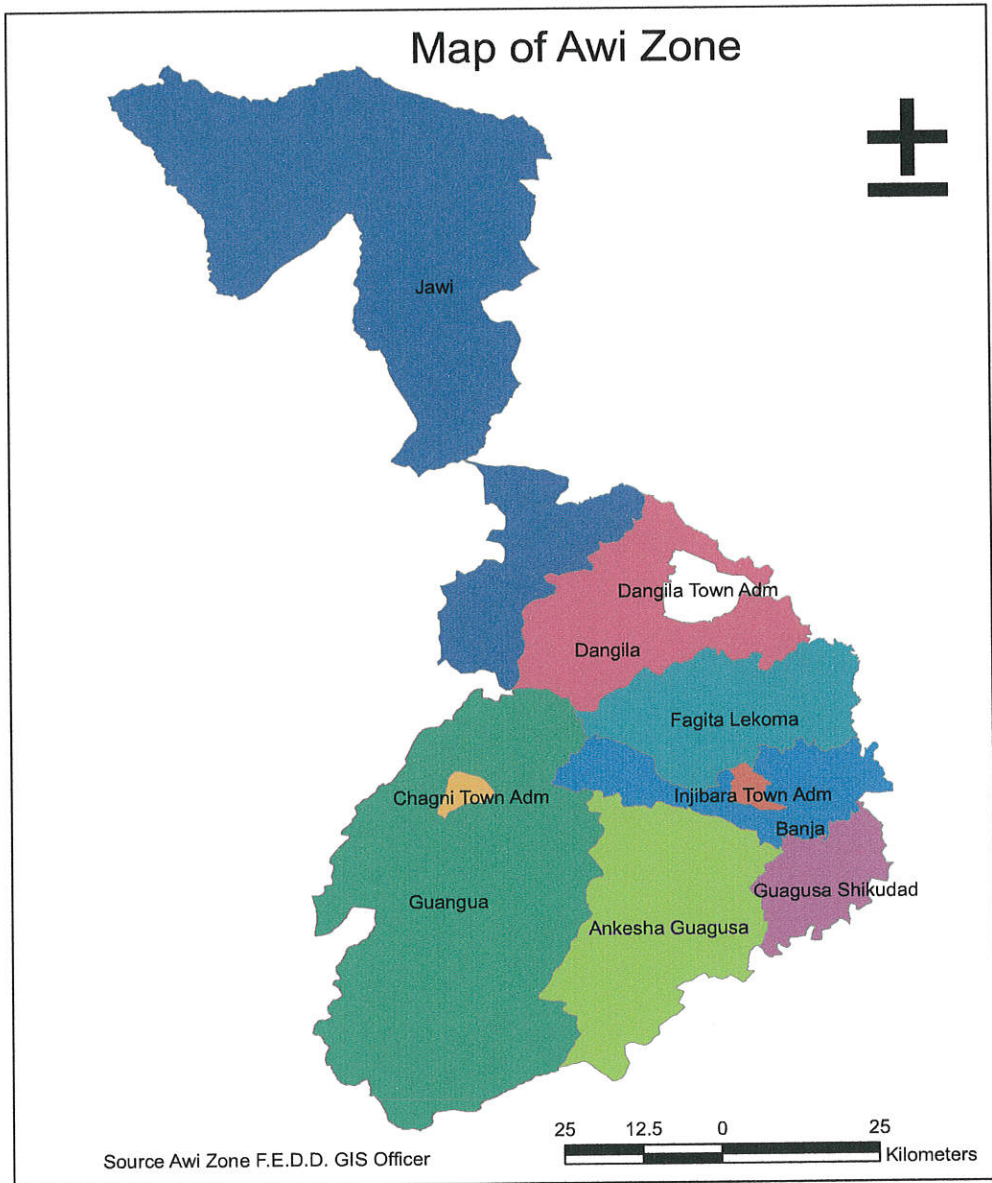
የአዊ ዞን አገዎች አሁን ወደሚገኙበት አካባቢ ከላስታ ላሊበላ የመጡ እንደሆኑ በአፈ ታሪክ ይነገራል። የአገው ሰባት ወንድማማቾች ከላስታ ላሊበላ ተነስተው ለጎሽና አንበሳ አደን ወደዚህ ቦታ መጡ። አካባቢውን ሲያይት በደን የተሸፈነ፣ ለምና ሰው ያልሰፈረበት ሆኖ በማግኘታቸው በጫካ ውስጥ የሚገኙትን ማርና የዱር እንስሳት እያደኑ በመመገብ ከ6-7 ወር ያህል እየዞሩ አካባቢውን ተመለከቱት፤ መረመሩ። ከዚያም ሰፋፊ ቦታዎችን በመያዝ ወደ አገራቸው ተመልሰው ሚስቶቻቸውን፣ ልጆቻቸውንና ጓዳቸውን በማምጣት በተራራቀ ቦታ ማለትም አንከሺ፣ ባንጂ፣ ኳኩሪ፣ መተከሊ፣ ቻሪ፣ አዜኒ፣ እና ዘጋሚ²⁸ በሚባሉ አካባቢዎች ሰፈሩ። ቦታዎችም በሰባቱ ወንድማማቾች ሲጠሩ አሁንም በስማቸው ከወረዳ እስከ ቀበሌ የተሰየሙት ሁሉ መጠሪያ ሆኖ ቀረ። ከዚህም በተጨማሪ “የአገው አዊ ህብረተሰብ ከወሎ ላስታ ላሊበላ በ16ኛው ክፍለ ዘመን አካባቢ ወደ አገው ምድርና መተከል አካባቢ ሰፈሩ” በማለት አቶ የትዋለ²⁹ ይገልጻሉ። ሌሎች ጸሐፊትና አጥኚዎችም በዚህ ሃሳብ ይስማማሉ (ዋለ፣ 2001:5፣ አያሌው፣ 2007:33-34፣ ዝክረ አዊ፣ 1998:21፣ Melakneh,1990:12)።

4.1.2. የአዊ ብሔረሰብ ዞን መልካ ምድራዊ ሁኔታ

የአዊ ዞን በአማራ ክልል ከሚገኙት አስራአንድ ዞኖች አንዱ ነው። የአዊ ዞን በብሔረሰብ ዞንነት የተዋቀረው በ1986 ዓ.ም ሲሆን የዞኑ ዋና ከተማ እንጅባራ ከመዲናቸን አዲስ አበባ ባህርዳር መስመር ሰሜን ምዕራብ አቅጣጫ በ444 ኪሎ ሜትር፣ ከክልል ከተማው ከባህርዳር ደቡብ ምዕራብ በ132 ኪሎ ሜትር ርቀት ላይ

²⁷ የአውሮፓውያን አቆጣጠር ነው
²⁸ በአገውኛ ቋንቋ የተሰጡ ስያሜዎች
²⁹ አቶ የትዋለ ቃለ መጠይቅ፣ ቲ.ሊ.ሊ፣ ከመስክ መልስ ማታ ላይ ስለውሎዬ ስናወራ የነገሩኝ።

ይገኛል::

ካርታ 2:- የአዊ መስተዳድር ዞን ካርታ
ምንጭ:- የአዊ ዞን ገንዘብና ኢኮኖሚ ልማት ትብብር መምሪያ ግንቦት 2006

የአዊ ብሔረሰብ ዞን የቆዳ ስፋት 857,886 ሄክታር ወይም 8,588 ካሬ ኪሎ ሜትር ሲሆን ከክልሉ የቆዳ ስፋትም 5.2% ያህል ይሸፍናል። ዞኑ በአሁኑ ሰዓት በስምንት የገጠር ወረዳና በሶስት የከተማ አስተዳደሮች በድምሩ በ11 ወረዳዎች እንዲሁም በ29 የከተማና በ179 የገጠር በጠቅላላው በ208 የቀበሌ አስተዳደሮች የተዋቀረ ነው። ዞኑ በሰሜን ከሰሜን ጎንደር ዞን አስተዳደር፣ በምዕራብ ከቤንሻንጉል ጉምዝ ብሔራዊ ክልል፣ በደቡብ ከኦሮሚያ ብሔራዊ ክልል፣ በምስራቅ ከምዕራብ ነጃም ዞን አስተዳደር ይዋሰናል (የአዊ ዞን ገ.አ.ል.ት.መምሪያ፣ 2004:3)³⁰።

የዞኑ ጠቅላላ ስፋት 857,886 ሄክታር ወይም 8,588 ስኩየር ካሬ ኪሎሜትር ውስጥ 288,300 ሄክታር (33.6%) ለመኸር እርሻ የዋለ ነው። 23,072 ሄክታር መሬት ደግሞ በሰው ሰራሽ ደን የተሸፈነ ሲሆን 228,135 ሂ/ር በተፈጥሮ ደን ተሸፍኗል። በዚህ መሰረት 251,207 ሄክታር (29.28%) መሬት በደን የተሸፈነ፣ 217,138 ሄክታር (25.33%) ለግጦሽ የዋለ ሲሆን ቀሪው 102,187 ሄክታር (12.39%) ለሌሎች ተግባራት የሚወል ነው (የአዊ ዞን ገ.አ.ል.ጽ/ቤት፣ 2004:3)።

በዞኑ ለመስኖ፣ ለመጠጥና ለሀይል ማመንጫ አገልግሎት ሊውሉ የሚችሉና ዓመቱን ሙሉ ያለማቋረጥ የሚፈሰ 20 ትላልቅና ከ200 በላይ ትናንሽ ወንዞችና ምንጮች ይገኛሉ። ተፈጥሮአዊ የሆኑ የመስህብ ሀብቶችም በዞኑ ውስጥ ይገኛሉ። እነዚህም ሃይቆች፣ ፏፏቴዎች፣ ዋሻዎች፣ ተራራዎች፣ የማዕድን ውሀ፣ ማዕድናት (ወርቅ፣ እብነበረድ፣ የኖራ ድንጋይ፣ ቀይ የሸክላ አፈር እና የግንባታ አሸዋ ሲገኙ በስፋት የሚበቅለው የቀርከሀ ተክል ደግሞ ሌላው የተፈጥሮ ሀብት ነው (የአዊ ዞን ገ.አ.ል፣ 2004:3) ።

የአዊ ዞን መልክዓ ምድራዊ አቀማመጥ ከባህር ጠለል በላይ ከ700-2920 ሜትር ከፍታ አለው። የአየር ንብረቱ 17% ደጋ፣ 72% ወይናደጋ እና 11% ቆላ ነው። የዝናብ

³⁰ የአዊ ዞን ገንዘብና ኢኮኖሚ ልማት ትብብር መምሪያ

መጠኑ በዓመት በአማካይ ከ800-2700 ሚሊ ሜትር፤ የሙቀት መጠኑም ከ15-24 ደግሪ ሴልሽየስ ይደርሳል (የአዊ ዞን ገ.አ.ል.ጸ/ቤት፣ 2004:3)።

4.1.3. የአዊ ብሔረሰብ ዞን ህዝብ አሰፋፈር

በኢትዮጵያ ሕዝብና ቤት ቆጠራ እ.አ.አ. 2007 መረጃ መሰረት በዞኑ ውስጥ የሚኖረው ህዝብ ብዛት ወንድ፣ 491,865 ሴት፣ 491,077 በጠቅላላው 982,942 ነው። ከዚህ ውስጥ የከተማ ነዋሪ ወንድ 61,089 ሴት 61,925 ድምር 123,014፤ በገጠር የሚኖረው ደግሞ ወንድ 430,776 ሴት 429,152 ድምር 859,928 ነው(2010:10)። ይህም ከአጠቃላይ የዞኑ ህዝብ አብዛኛው በግብርና የሚተዳደርና የገጠር ኗሪ መሆኑን ያሳያል (የአዊ ዞን ገ.አ.ት. ል.መምሪያ፣ 2007)።

4.1.4. የአዊ ብሔረሰብ ዞን ኢኮኖሚያዊና ማህበራዊ ሁኔታ

አብዛኛው የአዊ ብሔረሰብ የሚተዳደረው በግብርና ነው። ከአዊ ብሔረሰብ ዞን ውስጥ አብዛኛው ህዝብ የሚኖረው በዞኑ ገጠራማ ክፍል በመሆኑ መተዳደሪያው ግብርና ነው። ይህንን የግብርና ስራም ከቀደሙት እናትና አባቶቹ የወረሰው ዕውቀት መሆኑን የተለያዩ ጸሐፍት ይገልጻሉ።³¹ አገዎች የእህል ዘሮችን በማላመድና በማስተዋወቅ ረገድ የመጀመሪያዎቹ የኢትዮጵያ ህዝቦች ናቸው። ይህን ሃሳብ Gamst እንደሚከተለው ያጠናክራል፡ ቀደምቶቹ የአገው ህዝቦች በደቡብ አረቢያ የሚታወቁትን የእህል ዘሮች እንደ ስንዴና ገብስ ያሉትን የእህል ዘሮች ያመርቱ ነበር። ከዚህም በተጨማሪ አገር በቀል የሆኑትን ጤፍ፣ ዳጉሳ፣ ሰሊጥ፣ ኑግ የመሳሰሉትንም አላምደዋል። በዚህም ለኢትዮጵያ አስፈላጊ የሆኑ እህሎችን በማላመድና በማምረት በኩል የቀዳሚነቱን ድርሻ አገዎች ይወስዳሉ (Gamst, 1968:8)።

በግብርናው ቀዳሚ የሆነው ይህ ህዝብ የመስኖና የዝናብ ውኃን በመጠቀም የተለያዩ አዝርዕትን፣ የደጋ ፍራፍሬዎችንና አትክልትን በማምረት ለገበያ ያቀርባል፤ በምግብነትም ይጠቀማል። እነዚህንም ምግቦች በተለያዩ ጊዜ ያመርታል። በዞኑ

³¹ McCann, 1995; Houston 1926

በዓመት ሶስት ጊዜ ምርት ይመረታል። ይህም በበጋው ወራት ሁለት ጊዜ በጥቅምትና በመጋቢት በመስኖ ውኃና በክረምት ወራት በዝናብ ውኃ ነው። በዞኑ ሁለት አይነት ድንች ይመረታል። አንደኛው በአብዛኛው ማህበረሰብ ዘንድ የሚታወቀው አገሬ ድንች ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ በብሔረሰቡ ብቻ የሚመረተውና ለምግብነት የሚውለው የአገው ድንች በመባል የሚታወቀው ነው (Desalgen, 2001:10)። እንዲሁም ጤፍ፣ አጃ፣ ገብስ፣ በቆሎ፣ ሸንኩርት፣ ኑግ፣ ተልባና ቅመማ ቅመም የመሳሰሉት በስፋት ይመረታሉ (ብርሃኑ፣ 1999:12)።

ከግብርናው ጎን ለጎን እንስሳትን በማርባት ለግብርና ሥራ፣ ለንግድ፣ ለምግብነትና ለትራንስፖርት ይጠቀሙባቸዋል። በዞኑ ውስጥ የሚገኙት እንስሳትም 1,016,698 የዳልጋ ከብት፣ 304,346 በጎች፣ 129,208 ፍየሎች፣ 4275 አህያ፣ 9208 በቅሎ፣ 81175 ፈረስ፣ በድምሩ 138658 የጋማ ከብቶች፣ እንዲሁም 488,513 ዶሮ ናቸው (ባህልና ቱሪዝም፣ 2006: 14)።

የዞኑ ማህበረሰብ ከዚህ ጎን ለጎን የዕደ ጥበብ ሥራዎችንም በስፋት ይሠራል። የሸክላ፣ የሽመና፣ የብረታብረት፣ የቀንድ፣ የቀርከሃ ሥራዎችና የጭራ ሥራ በዞኑ በስፋት የሚከናወኑ ናቸው። ከሸክላ ሥራ ማድጋ (እንስራ)፣ ዋዲያት፣ ድስት፣ ምጣድ፣... ከብረታ ብረት ማረሻ፣ ቢላዋ (ካራ)፣ መጥረቢያ፣ መኮትኮቻ...፣ ከቀንድ ዋንጫ፣ መለኪያ፣ የቢላዋ እጅታ፣ ዋገምት፣ መንጠቂያ፣ ቆርሽ³²...፣ ከቀርከሃ ወንበር፣ ጠረጴዛ፣ ጎተራ፣ ቅርጫት፣ ዘንቢል...፣ ጭራ ይሠራሉ። የተወሰነ ህብረተሰብ እነዚህን በመስራትና በመሸጥ ብቻ ሲተዳደር አብዛኛው ደግሞ ከእርሻ ጎን ለጎን የተለያዩ የእደጥበብ ውጤቶችን በመስራትና በመሸጥ ገቢውን ያዳብራል (ብርሃኑ፣ 1999:14-15)።

በዞኑ ውስጥ የተለያዩ ቋንቋዎችን የሚናገሩ የህብረተሰብ ክፍሎች የሚኖሩ ሲሆን ከነዚህም ውስጥ ብዛት ያላቸው የአማርኛና የአዊኛ ቋንቋ ተናጋሪዎች ናቸው። አማርኛ

³² የእንዝርት ራስ

ተናጋሪዎች 38%፣ አዊኝ ተናጋሪዎች 60%፣ ኦሮሞኛ 0.1%፣ ጉምዝ ተናጋሪዎች 0.7% እንዲሁም ሌሎች 1.2% ናቸው (የአዊ ዞን ገ.አ.ት. ል.መምሪያ³³፣ 2007)፡፡

ከዚህም ሌላ በዞኑ ውስጥ ከሚኖረው ህዝብ 94.4% የሚሆነው የኦርቶዶክስ እምነትን፣ 4.5% የእስልምናን፣ 1.1% የሚሆነው ደግሞ ሌሎች ሃይማኖቶችን ይከተላል (ባህልና ቱሪዝም፣ 2006:14)፡፡

4.2. የጓጉሳ ሽኩዳድ/ የተጠኚ ወረዳ አካባቢያዊ ዳራ

በዚህ ርዕስ ስር የተጠኚ ወረዳው የጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ የህዝብ አሰፋፈር፣ የጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ ህዝብ ኢኮኖሚያዊ ሁኔታ፣ የጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ ህዝብ ማህበራዊና ባህላዊ ሁኔታ፣ ባህላዊ አደረጃጀትና ማህበራዊ ግንኙነቶች በዝርዝር የቀረቡበት ክፍል ነው፡፡

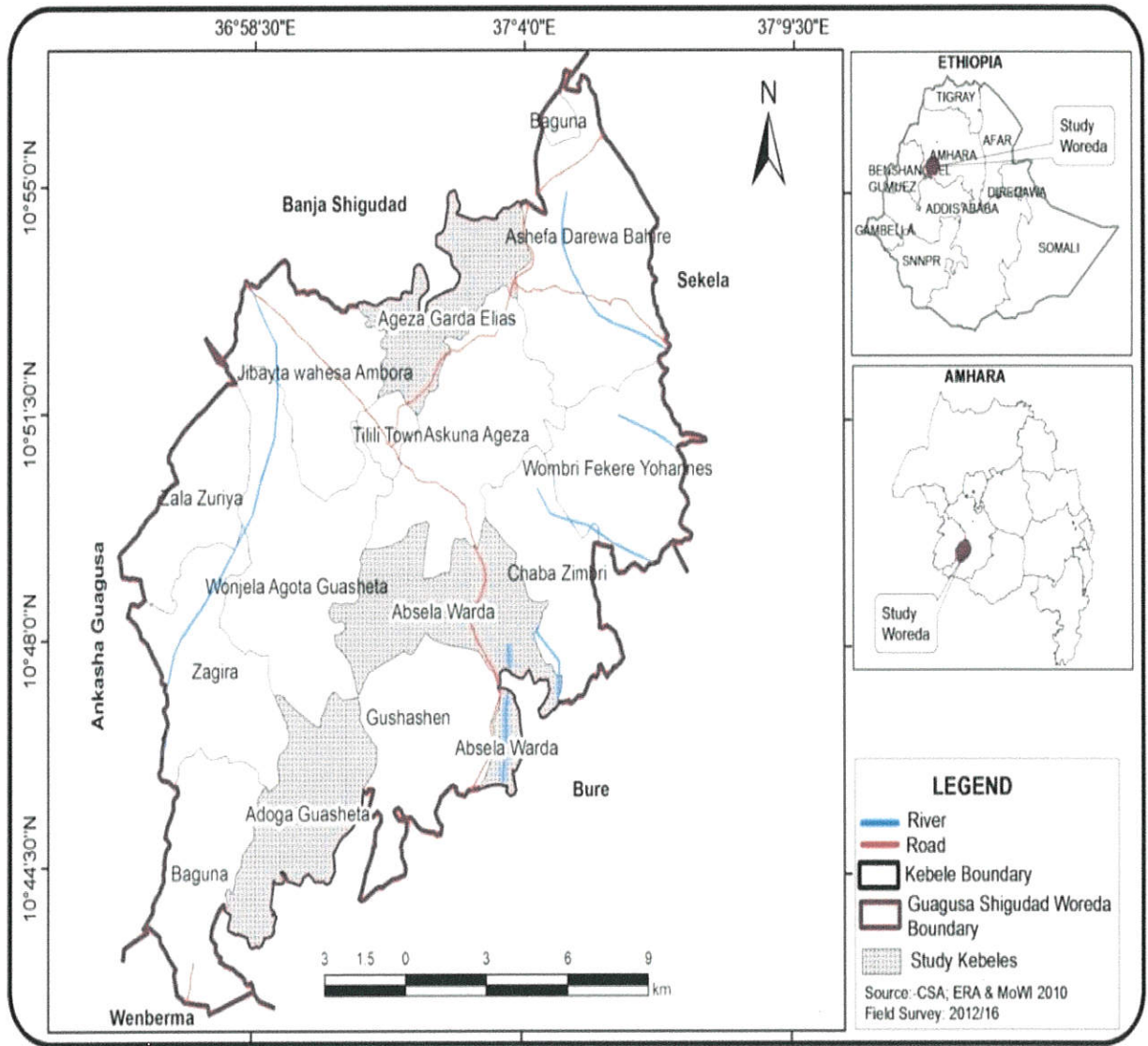
4.2.1. የጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ የህዝብ አሰፋፈርና መልካም ድራቁ ሁኔታ

የወረዳው ከተማው ቲሊሊ ከአዲስ አበባ ሰሜን ምዕራብ አቅጣጫ 427 ኪ.ሜ.፣ ከክልል ከተማው ከባህርዳር ደቡብ ምዕራብ በ149 ኪ.ሜ. ርቀት ላይ፣ ከዞን ከተማ እንጅባራ ደግሞ በደቡብ ምዕራብ በ17 ኪ.ሜ. ርቀት ላይ ይገኛል፡፡ የጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ በሰሜን ከባንጃ ወረዳ፣ በምዕራብ ከአንክሻ ወረዳ፣ በምስራቅ ሰከላ ወረዳ፣ በደቡብና ደቡብ ምስራቅ ከቡሬ ወረዳ፣ በደብብ ምዕራብ ከወንበርማ ወረዳ ጋር ይዋሰናል፡፡

የወረዳው የቆዳ ስፋት 285,764 ካሬ ኪሎሜትር ወይም 2,857.6 ሄክታር ነው፡፡ ወረዳው በአንድ የከተማና በ13 የገጠር ቀበሌዎች የተዋቀረ ነው፡፡ ከጠቅላላ የቆዳ ስፋቱ በመታረስ ላይ ያለው የመሬት መጠን 18429.29፣ ወደፊት ሊታረስ የሚችል

³³ ገንዘብና ኢኮኖሚ ልማት ትብብር መምሪያ

393.5፣ ሊታረስ የማይችል 1489.45፣ በደንና ቁጥቋጦ የተሸፈነ 3333.725፣ በቤቶች ግንባታ ላይ የዋለ 1735.975 ነው።³⁴

ካርታ 3:- የጓጉሳ ሽኩዳድ ካርታ

ምንጭ: አዲስ አበባ የኒሽርሲቲ ጂ.አይ.ኤስ

³⁴ እ.አ.አ. በ2007 ሕዝብና ቤቶች ቆጠራ ላይ ወረዳው አዲስ በመሆኑ እንደወረዳ ተይዞ አልተቆጠረም። በወቅቱ ወረዳው ከባንጃ ሽኩዳድ ጋር የተካተተ ነበር፤ በዚህም ምክንያት የወረዳውን መረጃ የወሰድሁት ከወረዳው የገንዘብና ኢኮኖሚ ልማት ትብብር ጽሕፈት ቤት ነው።

የወረዳው የመሬት አቀማመጥ 24% ሜዳማ፣ 68% ወጣ ገባ፣ 2% ረግረጋማ፣ 6% በውኃ የተሸፈነ ነው። የወረዳው የአፈር አይነትም ጥቁር አፈር 2%፣ ቀይ አፈር 43%፣ ቡናማ አፈር 55% ነው (የጓ/ ሽ/ ወረዳ ገ/ ኢ/ ል/ት/ ጽ/ቤት አመታዊ መጽሔት፣ ሰኔ 2007)³⁵።

ወረዳው ከባህር ጠለል በላይ ከ2,040- 2,900 ሜትር ይሆናል። የአየር ንብረቱም 70% ደጋማና 30% ወይና ደጋ ሲሆን አማካኝ የሙቀት መጠኑ ከ10-28 ዲግሪ ሴንቲግሬድ ነው። ዓመታዊ የዝናብ መጠኑም ከ 1540 - 3572 ሚ.ሜ ይደርሳል (የጓ/ ሽ/ ወረዳ ገ/ ኢ/ል/ት/ጽ/ቤት አመታዊ መጽሔት፣ ሰኔ 2007)። ይህም የተለያዩ የአዝርዕት አይነቶችን ለማብቀል ምቹ ሁኔታን ፈጥሯል።

4.2.2. የጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ ህዝብ ኢኮኖሚያዊ ሁኔታ

በጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ የሚኖረው የብሔረሰብ አባል እንስሳትን በማርባት ለምግብነት (ወተትና ስጋን)፣ ለእርሻ ስራ (ፈረስ፣ ላምና በሬን በማጣመድ)፣ ለመጓጓዣነት (ፈረስና አሀያን ለሰውና ለእቃ) እንዲሁም በመሸጥ ከፍተኛ የሆነ የገቢ ማግኛ አድርጎ ይጠቀማል።

በዚህ መሰረት በወረዳው የሚገኘው እንስሳት ብዛት የዳልጋ ከብቶች 56544፣ የጋማ ከብቶች 16688፣ በግና ፍየል 35342፣ ዶሮ 34346፣ ናቸው። ገበሬዎች የመስኖና የዝናብ ውኃ በመጠቀም በክረምት አንድ ጊዜ በበጋው ደግሞ ሁለት ጊዜ በጠቅላላው በዓመት ሶስት ጊዜ የተለያዩ አዝርዕትን፣ የደጋ ፍራፍሬዎችንና አትክልትን በማምረት ለገበያ ያቀርባሉ፤ በምግብነትም ይጠቀማሉ። 88% የሚሆነው የወረዳው ህዝብ በ13 የገጠር ቀበሌዎች ውስጥ የሚኖር በመሆኑ በእርሻ ሥራ የሚተዳደር ነው። በደጋውና በዝቅተኛ ወይና ደጋማ አካባቢ የሚኖረው የወረዳው ህዝብ በፈረስ የሚያርስ ሲሆን ሌላው ማህበረሰብ ፈረስን ከበሬ ወይም ከላም ጋር በማጣመድ፣ እንዲሁም በሞቃታማው የአየር ንብረት አካባቢ የሚኖረው ደግሞ በበሬ ብቻ የሚያረስ ነው።

³⁵ የጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ ገንዘብና ኢኮኖሚ ልማት ትብብር ጽሕፈት ቤት

በወረዳው ውስጥ በርካታ የተፈጥሮና ሰው ሰራሽ የመስህብ ሀብቶች ይገኛሉ። እነዚህም 13 የተፈጥሮ የአዲስ አለም ዋሻዎች፣ 4 ጥንታዊ ገዳማት፣ 4 ፏፏቴዎች፣ 1 የማእድን ውኃና 4 የአምቦ ውኃዎች፣ የተፈጥሮ ደኖችና ሶስቱ የኩርብ ተራሮች ናቸው (የጓ/ ሽ/ ወረዳ ገ/ ኢ/ት/ል/ት/ጽ/ቤት አመታዊ መጽሔት፣ ሰኔ 2007)።

4.2.3. የጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ ህዝብ ማህበራዊና ባህላዊ ሁኔታ

በወረዳው አንድ አፀደ ህጻናት የሚገኝ ሲሆን በደረጃ ሁለት 23 ወንድ፣ 18 ሴት በድምሩ 41 ተማሪዎች ና 3 ሴት መምህራን፣ በመጀመሪያ ደረጃ ትምህርት ፕግራም 475 ተቋማት ሲኖሩ በነዚህ ትምህርት ቤቶችም 116,682 ወንድ፣ 121,321 ሴት፣ በድምሩ 238,003 ተማሪዎች እና 3,657 ወንድ፣ 2,656 ሴት፣ በድምሩ 6,313 መምህራን ይገኛሉ። በሁለተኛ ደረጃ ከ9-10ኛ ክፍል ባለው 13 ተቋሞች አሉ። በዚህ ውስጥም 10,769 ወንድ፣ 12,811 ሴት፣ በድምሩ 23,850 ተማሪዎችና 678 ወንድ፣ 147 ሴት፣ በድምሩ 825 መምህራን ይገኛሉ። የከፍተኛ ትምህርት መሰናዶ ተቋም አንድ ብቻ ሲሆን 3,914 ወንድ፣ 3,148 ሴት፣ በድምሩ 7,062 ተማሪዎች እና 310 ወንድ፣ 39 ሴት፣ በድምሩ 349 መምህራንን የያዘ ነው።

ጤናን በተመለከተ በአሁኑ ሰአት አራት ጤና ጣቢያና አስራ አራት የጤና ኬላዎች በድምሩ አስራ ስምንት አገልግሎት የሚሰጡ የጤና ተቋማት ያሉ ሲሆን በውስጣቸውም 45 ወንድ 33 ሴት በድምሩ 78 ባለሙያ፣ 39 ወንድ፣ 27 ሴት በድምሩ 66 ድጋፍ ሰጪ ሰራተኞች እንዲሁም 42³⁶ የጤና ኤክስቴንሽን ሰራተኞች ይገኛሉ። (የጓ/ ሽ/ ወረዳ ገ/ ኢ/ት/ል/ት/ጽ/ቤት አመታዊ መጽሔት፣ ሰኔ 2005)።

የጓጉሳ ሽኩዳድ ማህበረሰብ እንደሌሎቹ የዞኑ የማህበረሰብ ክፍሎች ሁሉ የበርካታ ባህላዊ እውቀቶች ባለቤት ነው። በአካባቢው በብዛት የሚበቅለውን የቅርክሃ ተክል በመጠቀም ወንዶች ባህላዊ እቃዎችን ወንበር፣ ጠረጴዛ፣ መደርደሪያ፣ የእህል ኅተራ፣ ጋዘና፣ አገልግል፣ የአንጀራ ማስቀመጫ ሌማትና የእንጀራ መብያ ቀለምሻሽ፣ ማንኪያ...

³⁶ ሁሉም ሴቶች ናቸው

ይሰራሉ፤ ከበሬና ከላም ቀንድ መለኪያ፤ ዋንጫ፤ ቆርሽ፤ መቀንጠቢያ፤ ዋገምት፤ የልብስ ቁልፍ... ይሰራሉ፤ ሴቶቹም ከሳር ሰፊቶችን መሰብ፤ አገልግል፤ ላዳን³⁷፤ ቁና፤ ወራንታ³⁸፤ ሰፊድ... ይሰሩሉ። ከነዚህ ባህላዊ እውቀቶች በተጨማሪ ገበሬው ባህላዊ የእርሻ መሳሪያዎችን ተጠቅሞ በባህላዊ ዘዴ ሰብልን ያመርታል፤ በባህላዊ ዘዴ የሰውና የእንስሳትን በሽታ መከላከያ መድሃኒት ያዘጋጃል። ባህላዊ የመሬት ማዳበሪያ ያዘጋጃል። የዝናብ ሁኔታዎችን ይተነብያል...። እነዚህ እውቀቶች ሁሉ ወረዳው ማህበረሰብ እውቀቶች ናቸው። ከነዚህ ከተጠቀሱት ባህላዊ እውቀቶች መካከል ይህ ጥናት የሚያተኩረው በባህላዊ ግብርና ከማሳ ዝግጅት እስከ ሰብል ስብሰባ ድረስ ባለው የገበሬው ዕውቀት ላይ እና ከእውቀቱ ጋር ከተያይዘው ስነ-ቃሎች፤ ልማዶችና እምነቶች ነው።

4.2.4. ባህላዊ አደረጃጀትና ማህበራዊ ግንኙነቶች

የጓጉሳ ሸኩዳድ ወረዳ ህዝብ የሞተን ለመቅበር፤ የተቸገረን ለመርዳት፤ በስራ ለመተጋገዝ፤ የተጣላን ለማስታረቅ፤ ለመወያየት፤ ለመማማር፤ እርስ በእርስ ለመገናኘትና ለመጨዋወት ብሎ ከራሱ ልምድና ባህላዊ ከሆነ ዕውቀት ተነስቶ የመሰረታቸው የተለያዩ ባህላዊ አደረጃጀቶች አሉት። ይህም እቁብ፤ እድር፤ የጽዋ ማህበር (የአቦ፤ የሚካኤል፤ የገብሬል...) ሰንበቴ፤ ወበራ ወይም ወንፈል (ደቦ)፤ የፈረስ ማህበር የሚባሉ ተቋማትን አካቶ ይይዛል።

እቁብ:- በአካባቢው ማህበረሰብ ዘንድ የሚዘወተሩ ሁለት የእቁብ አይነቶች አሉ። እነሱም የገንዘብና የጥጥ እቁብ ናቸው። የገንዘብ እቁብ በየትኛውም የዕድሜ ክልል የሚገኙ ሴቶችም ሆነ ወንዶች የሚሳተፉበት ሲሆን የእለት፤ የሳምንት የወር ሊሆን ይችላል። አቅምንና ኪስን (መቀነትን) ያገናዘበ በመሆኑ ፍላጎቱ ያለው እንደ አቅሙ የሚሳተፍበት ነው። ይህም ገንዘብ እየተሰበሰበ እጣ በመምታት ለባለ እጣው ወይም ችግር ላለበት እንደ ችግሩ እየታየ ቅድሚያ የሚሰጥበት መረዳጃ መንገድ ነው። በዚህ መንገድ ሁሉም እስኪደርሳቸው ድረስ ይቀጥላል። እቁቡም በባህላዊ መንገድ የተዋቀረ

³⁷ እስከ ሃምሳ ኪሎ እህል የሚይዝ ቁና
³⁸ ከመቶ ኪሎግራም በላይ የሚይዝ ቁና

አወቃቀር የእቁብ ዳኛ (ሰብሳቢ)ና ጸሐፊ አለው። የእቁቡ ዳኛ በየወቅቱ የሚጣለውን የእቁብ ገንዘብ ይሰበስባል፤ እጣ ያስጥላል፤ እጣ ለደረሰው ሰው ዋስ ያስጠራል። እቁቡን የበላ ሰው(እጣውን የወሰደ) ዋስ መሆን አይችልም። ይህ የእቁብ ህግ ነው። ፀሐፊው ደግሞ የተሰበሰበውን ገንዘብ ይመዘግባል፤ ዋሱን ያስፈርማል።³⁹

ሁለተኛው የእቁብ አይነት የጥጥ እቁብ በመባል የሚታወቀውና ሴቶች ብቻ የሚሳተፉበት ነው። ከአምስት እስከ አስር የሚሆኑ እናቶች በአንድ ላይ ተሰባስበው በሳምንት በሳምንት ጥጥ በ “ባህላዊ ሚዛን”⁴⁰ በመመዘን እየተከፋፈሉ በመውሰድ ፈትለው በሳምንቱ ልቃቂቱን ይዘው ተረኛዋ ቤት በመሄድ ያስረክቡና የሌላዋን ጥጥ ይዘው ይሄዳሉ። በተረኛዋ ቤት ቡናና አብዚ ተዘጋጅቶ ይጠብቃል፤ ጥጡ ከተመዘነና ከታደለ በኋላ ቡና ጠጥተውና አብዚ በልተው ጥጣቸውን ይዘው ይሄዳሉ። በዚህ መንገድ የተፈተለው ጥጥ ልቃቂት ተሰብስቦ ጋቢ፣ ነጠላ፣ ቀሚስ፣ መቀነት ያሰሩታል።

እድር፡- ይህ ባህላዊ አደረጃጀት በሞት ጊዜ አልቅሶ የሚቀብርና ለተጎጂው ቤተሰብ እርዳታ የሚያደረግበትና የሚችን የቀብር ስርዓት የሚያስፈጽም፣ ለቀስተኛውን፣ የሚያስተናግድ እንዲሁም ከሚች ቤተሰብ ጎን በመሆን ከእለት እስከ አርባ ድረስ ያለውን (ሰልስት፣ ሰባት፣ አስራ ሁለት፣ ሰላሳና አርባ) ክንውን የሚጋራ ነው። ይህም በማህበረሰቡ ዘንድ ከፍተኛ የመተሳሰብና የመቀራረብ ስሜትን ይፈጥራል። እድር ማህበራትንም የሚያካትትበት ሁኔታ አለ።

በጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ በርካታ ባህላዊ ማህበራትና አደረጃጀቶች አሉት። ማህበር ሰዎች በጋራ ተሰባስበው ችግራቸውን የሚወያዩበት፣ ሃሳብ የሚለዋወጡበትና አንድነታቸውን የሚገልጹበት ነው። በኢትዮጵያ ቋንቋዎች ምርምር ማእከል የተዘጋጀው መዝገበ ቃላት “ማህበር ማለት ተመሳሳይ እምነት ያላቸው የተወሰኑ ሰዎች በፈጣሪ ወይም በሌላ ቅዱስ

³⁹ የባህላዊ አደረጃጀቶችና ማህበራትን አሰራር በቦታው በቆይታቸው 10 አመታት የማውቀው፣ የቆየሁበት እና የጽዋ ማህበር ላይ እሳተፍበት የነበረ በመሆኑ ሃሳቡ የእኔ ነው።

⁴⁰ ከቆዳ፣ ከእንጨትና ከገመድ የተሰሩ ሆኖ በመለኪያነት ድንጋይን የሚጠቀሙበት ባህላዊ የጥጥ ሚዛን ነው።

ስም እየተዘጋጁ በበዓሉ ቀን አንድ ላይ በመገናኘት የሚቀምሱበት የፀበል ፀዲቅ ግብዣ ነው” (1993:63) በማለት ሲገልጽ፣ ማህበር በተለያዩ መንገድ ይመሠረታል። መንግስታዊ የሆኑና መንግስታዊ ያልሆኑ ማህበራት፣ የሙያ ማህበራት ...ተብለው የሚታወቁ አሉ። እነዚህ ህጋዊ የሆነ ደንብና መተዳደሪያ ወጥቶላቸው ባለሙያ የሆኑ የአመራር አካላት የሚመደብላቸው፣ ቢሮ ወይም ጽህፈት ቤት ያላቸው ናቸው (Desalegn, 2001:2)። ሌሎች ማህበራት እንደጽዋ ማህበር፣ የፈረስ ማህበር፣ እድር፣ ደቦ፣ ወንፊል፣ እቁብ የመሳሰሉት ደግሞ ባህላዊ በሆነ መንገድ የሚመሠረቱ ናቸው። ሁሉም አይነት ማህበራት በፈቃደኝነት ላይ የተመሠረቱ ናቸው ማለት ግን አይቻልም። አንዳንዶቹ በባህሉ አስገዳጅነት አንዳንዶቹ በመንግስት አስገዳጅነት ሲመሰረቱ አንዳንዶቹ ደግሞ በፈቃደኝነት ይመሠረታሉ (Desalegn, 2001:3)።

የተለያዩ ማህበራት ሲመሠረቱ ለተለያዩ አላማ ወይም ጥቅም ተብለው ይመሠረታሉ። ይህም ሰዎች አንድም የራሳቸውን ቡድን ለመመስረትና ተከታይ ለማፍራት፣ አንድም በማህበሩ ተጠቃሚ ለመሆን፣ ወይም ራስንም ሆነ ማህበረሰቡን ለመጥቀም ይመሠረታሉ። በዚህም መሰረት እንደየ ፍላጎታቸው ይሳተፋሉ። የዚህ ጥናት ትኩረት የቀረቡት የማህበር አይነቶች በፈቃደኝነት ላይና ራስንና ማህበረሰብን ለመጥቀምና በማህበሩም ተጠቃሚ ለመሆን የተመሰረቱ ባህላዊ ማህበሮች ናቸው።

የፈረስ ማህበር፡- የፈረስ ማህበሩ በየአካባቢው ወር በገባ በ23ተኛው ቀን የሚከበር ሲሆን የግልቢያ ፈረስ ያላቸው ሰዎች የሚሳተፉበት ሲሆን በቀበሌ ደረጃ ያለ ማህበር ነው። አደረጃጀቱ ባህላዊ ቢሆንም መዋቅሩ ከወረዳ እስከ ዞን ድረስ የተዘረጋ ሲሆን በዞን ደረጃ በዓመት አንድ ጊዜ ጥር 23 የሚከበር ነው። የፈረስ ማህበሩ አባላት የሚሳተፉባቸው የተለያዩ የክዋኔ አውዶች አሉ። ከነዚህም ውስጥ ጥቂቶቹ የፈረስ ማህበሩ አመታዊ በዓል፣ የፈረስ ማህበሩ ወርሃዊ የጽዋ ማህበር፣ ንግስ (ታቦት ማጀብ)፣ ለቅሶ፣ ሰርግ፣ ማድመቅ ... ናቸው (ሰዋገኝ፣ 2002)።

የጽዋ ማህበር:- ይህ የጽዋ ማህበር በማህበረሰቡ ዘንድ ከፍተኛ ትኩረት የሚሰጠው ሲሆን አንድም ለነፍስ፣ አንድም ለሰጋ ተብሎ የሚደረግ ነው። አንድ ሰው አቅሙን ባገናዘበ መልኩ አንድ ወይም ሁለት ወይም ከዚያ በላይ የጽዋ ማህበር ሊኖረው ይችላል። ይህ ስርዓት የሚከናወነው በቤት ውስጥ ሲሆን የበዓሉ ዋዜማና በእለቱ የሚደረግ ነው። በዋዜማው ጥንስስ ቅመሱ ተብሎ ጠላ ብቻ ጠጥተው የሚመለሱበት ሲሆን በእለቱለት ደግሞ ዳቦ ወይም አብዚ⁴¹ በልተውና ጠላ ጠጥተው ለተረኛው ጽዋ መርተውና አስረክበው ለወሩ በሰላም እንዲያደርሳቸው ተመራርቀው የሚለያዩበት ነው። ሌላው ሰንበቴ ሲሆን ይህም ከጽዋ ማህበር ጋር ተመሳሳይ ሲሆን ልዩነቱ ሰንበቴ የሚጠጣው ወር በገባ በመጀመሪያው እሁድ ሆኖ ቤተክርስቲያን ውስጥ ሰንበቴ ቤት ነው።

የጽጌ ማህበር:- ይህ በየአመቱ ከመስከረም የመጨረሻው እሁድ ተጀምሮ እስከ ታህሳስ ስድስት ቀን ባሉት እሁዶች በየሳምንቱ ለስድስት እሁዶች የሚጠጣ ማህበር ነው። አብዛኛው ሰው የሚሳተፍበትና እንደየቀረቤታቸው የሚገናኙበት ማህበር ነው። በዚህ ወቅት በየአካባቢው የሚገኙ የተቸገሩና አቅመ ደካማ የሆኑ ሰዎች በቦታው የመገኘትና የመሳተፍ ግዴታ አለባቸው። እንዲከፍሉ ሳይሆን አብረው እንዲሳተፉ ይደረጋል። የቆሎ ተማሪዎች እነሱ እራሳቸው የት የት መሄድ እንዳለባቸው ተመዳድበው ይሳተፋሉ፤ በመጨረሻም እራታቸውን ይዘው እንዲሄዱ ይደረጋል። ይህም ማህበር በዛፍ ጥላ ስር፣ በቤተክርስቲያን ቅጥር ግቢ ውስጥ እና በየአካባቢው ሆኖ ከቤት ውጭ የሚከናወን ሲሆን ስርዓቱ ከሌሎች ማህበሮች ጋር ተመሳሳይነት ያለው ቢሆንም የጽዋ ማህበር ግን አይደለም።

በአጠቃላይ ይህ ጥናት የሚጠናበት የአዊ ብሄረሰብ ታሪክን በተመለከተ የብሄረሰቡ አባላት እንዴት አሁን ወዳለበት ቦታ ሊመጡ እንደቻሉ አፈታሪኮችን መሰረት አድርገው የተጻፉ ጽሁፎችን በመቃኘትና የብሄረሰቡ አባላት ስለራሳቸው የሚናገሩትን አፈታሪኮች መሰረት በማድረግ ለማቅረብ ተሞክሯል። የብሄረሰቡ አባላት የሚኖሩበት

⁴¹ አይኑና ጀርባው ተደርቦ የተጋገረ እንጀራ ላይ በአይንና በአይኑ ሽሮ ወጥ ተቀብቶ እንደ አነባበሮ የተደፋ እንጀራ፣ አንድ አብዚ ማለት አራት እንጀራ ነው። ይህም የሚቆረሰው አራት ቦታ ላይ ነው።

ቦታ መልክዓ ምድራዊ ሁኔታው፣ ተጎራባች አካባቢዎች፣ የአየር ንብረት፣ የህዝብ አሰፋፈር፣ ኢኮኖሚያዊና ማህበራዊ ሁኔታዎችን የተመለከቱ መረጃዎች ከቀዳማይና ከካላይ የመረጃ መንጮች ተሰብስበው ተተንትነው የቀረቡበት ክፍል ነው። እንዲሁም በመሰረታዊነት የጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ መልክዓ ምድራዊ ሁኔታ፣ የህዝቡ ብዛት፣ የህዝብ አሰፋፈር፣ ኢኮኖሚያዊ ሁኔታ፣ ማህበራዊና ባህላዊ ሁኔታ እና የማህበረሰቡ ባህላዊ አደረጃጀቶችና ማህበራዊ ግንኙነቶች የቀረቡበት እና የጥናቱ ትኩረት የሆኑ ቦታዎች የተጠቁሙበት ነው።

ምዕራፍ አምስት

የባህላዊ ግብርና ዕውቀት የመረጃ ትንተና

ይህ ክፍል የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ከማሳ ዝግጅት እስከ ሰብል ስብሰባ ድረስ ያለው የባህላዊ ግብርና እውቀት ክንውንና እና ከዚህ ጋር ተያይዘው የሚባሉና የሚደረጉ ፎክሎራዊ ጉዳዮች ትንታኔ ተሰጥቶባቸው የቀረቡበት ክፍል ነው። ጥናቱ በወረዳው ውስጥ በሚገኙ ሶስት ቀበሌዎች ውስጥ የተካሄደ ሲሆን ከመረጃ አቀባዮች በቃለ-መጠይቅ፣ በምልከታና በተተኳሪ የቡድን ውይይት በተሰበሰበው መረጃ መሰረት በወቅቶች ተከፋፍሎ የቀረበበት ነው።

5.1. የእርሻ መሳሪያዎች

ባህላዊ የግብርና መሳሪያዎች ሲባል ከእርሻ መሳሪያዎች በተጨማሪ እንደመኮትኮቻ፣ መቆፈሪያ፣ ማጭድና ሌሎችን ያካትታል። ግብርናን ከእርሻ መሳሪያው ውጭ ማሰብ ይከብዳል። ስለዚህም ስለ እርሻ ከመናገሪያ በፊት ጥቂት ነገር ስለባህላዊ የእርሻ መሳሪያዎች ማለት ግድ ይለኛል።

ባህላዊ የእርሻ መሳሪያ በአካባቢ የሚገኙትን ጥሬ ዕቃዎች በመጠቀም በቀላል መንገድ በገበሬዎች የሚዘጋጅ ነው። በዚህ መንገድ የተዘጋጀውን የኢትዮጵያን ባህላዊ የእርሻ መሳሪያ McConn ሲገልጹ ፡-

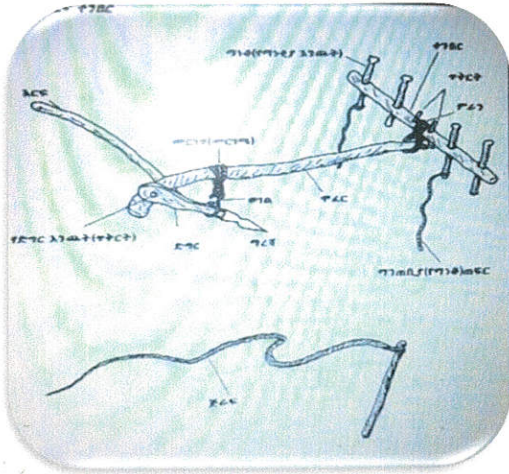
The Ethiopian version consists of eight basic parts, all available locally: the beam (*mofer*), the plowshare (*marasha* lit. "that which plows"), the sheath (*wogal*), the stilt (*erf*), two wooden ears (sg. *diggir*) inserted into the plow share's sheath, a yoke (*qanbar*), and a leather strap (*mangacha*) which adjusts plowing depth (McConn, 1995:45).

McConn የኢትዮጵያ ባህላዊ የግብርና መሳሪያዎች ዋና ክፍሎች ስምንት እንደሆኑና እነሱም ሞፍር፣ ማረሻ፣ ወገል፣ እርፍ፣ ሁለት ድግር፣ ቀንበር እና ማንገቻ ናቸው በማለት ይገልጻሉ። እሳቸው ይህን ይበሉ እንጂ የባህላዊ ግብርና መሳሪያዎች ከስምንት በላይ ናቸው። ምናልባትም እሳቸው የመጠናቸውን ማነስ ወይም ቀላልነት አይተው ትተዋቸው ካልሆነ በስተቀር ለእርሻ ስራው በጣም አስፈላጊ የሆኑ የእርሻ መሳሪያዎችን አልጠቀሱም። እሳቸው ከጠቀሷቸው በተጨማሪ ሌሎችም አሉ። በገበሬው በቀላሉ ባህላዊ መንገድ ስለሚዘጋጁት የእርሻ መሳሪያዎች አቶ የትዋለ ሲናገሩ፦

እኛ የበሬ እቃ የምንለው (1) ቀንበር፣ (2) ሞፈር፣ (3) እርፍ፣ (4) ሁለት ድግር (5) ወገል፣ (6) ምራን፣ (7) ማረሻ፣ (8) ቅጭርት (በሞፈር አፍንጫ ገብቶ ሞፈሩንና ቀንበሩን በምራን የሚያያይዝ)፣ (9) የአንገት ቅጭርት (10)መወላወል (በቀንበሩ መሐል ላይ ባለ ቀዳዳ የሚገባና ምራኑ ወዲያና ወዲህ እንዳይል የሚይዝ)፣ (11) መርገጫ (ወገሉን ከሞፈሩ ጋር የሚያያይዝ ገመድ)፣ (12) ማነቂያ (ከጠፍር ወይም ከገመድ የተዘጋጀ የበሬዎች አንገት ላይ ያሉ ቅጭርቶችን ማሰሪያ/ ማበቻ)፣ (13) የድግር እንጨት (ድግሩን ከሞፈሩ ጋር የሚያያይዝ) (14) ጅራፍ ናቸው፤ ተነዚህ አንዱ ቢጎል በሬ ፈቶ ይውላል እንጂ ማረስ አይችልም በማለት ይገልጻሉ።⁴²

McConn ሁለቱን ድግር እና አራቱን በበሬዎች አንገት የሚያልፉ የአንገት ቅንጭርቶች፣ ጨምረው ስምንት ያደረጓቸውን መሳሪያዎች የሙያው ባለቤቶች ጥንድ ጥንድ የሆኑትን እንደ አንድ በመቁጠር አስራ አራት ያደርጓቸዋል፤ ከነዚህ አንዱ ቢጎደል የእርሻ ስራን ማከናወን ስለማይቻል ሁሉም አስፈላጊ ናቸው።

⁴² የትዋለ ከበደ፣ ቴሊሊ፣ ቃለመጠይቁ ተደረገበት ቀን 15/09/2006

ፎቶ 7:- የበሬ ዕቃ⁴³

ፎቶ 8:-የፈረስ ዕቃ፣አግዛ10/7/2007

1. **ቀንበር:-** ከበሬ ጫንቃ ላይ የሚውል ከባድ ሸክም ነው። ቀንበር ከሌሎች የበሬ እቃዎች ሁሉ ጠንካራና ወፍራም ነው። ሁለቱንም በሬዎች የሚያያይዝ፣ የሚያስተሳስር ነው።
2. **ሞፈር:-** በቀንበርና በእርፉ መካከል የሚውል ማረሻውን የሚጎትት ቀንበርን ከማረሻ፣ ከእርፍ፣ ከድግር ጋር ሁሉ የሚያስተሳስር ነው።
3. **እርፍ:-** በመጠኑ ከሁሉም ቀጠን ያለ ሲሆን ሁልጊዜም በገበሬው መሀል እጅ ስር ያለ ደግሞ ሞፈርን ሰርስሮ የገባ ነው። ሞፈር ወፍራም ሲሆን ቀጭኑ እርፍ በሞፈሩ ውስጥ አልፎ በርካታ ተግባራትን እንደሚያከናውን ነው።
4. **ማረሻ:-** ወደ መሬት ውስጥ በመግባት አፈሩን ፈነቃቅሎ/ገለባብጦ ለዘር የሚያዘጋጅ ነው።
5. **ድግርና የድግር እንጨት:-** ድግር በድግር እንጨት አማካኝነት ከሞፈሩ ጋር ተያይዞ ማረሻውን አቅፎ በመያዝ አፈሩን ግራና ቀኝ ይገፋል። የድግር እንጨት በጫፍ በኩል በተበሳው የሞፈሩ ቀዳዳ ውስጥ አልፎ ሁለቱን ድግሮች ያያይዛል።

⁴³ ከሰዋገኝ መዝገብ ቃላት (1984:141) ለጥናቱ እንዲስማማ ሆኖ ተወሰደ

- 6. ቅንጭርትና ማነቆ:- ቅንጭርት ሞፈሩን ከቀንበርና ከምራን ጋር አድርጋ የምታያይዝ ቀጭን እንጨት ናት። ማነቆ በሁለቱ በሬዎች አንገት አልፎ የሚሄደውን የአንገት ቅንጭርት ለማሰር የሚያገለግል ከጠፍር ወይም ከገመድ የሚሰራ ነው።
- 7. መርገጫና ወገል:- መርገጫ ወገሉን ከሞፈር ጋር በማሰር ለማጥበቂያነት ያገለግላል። ይህ ገመድ ድግሩ ማረሻው እርፉ፣ ባንድ ከሆነ በኋላ ከሞፈር ጋር ወገሉን የሚያስር ነው። ወገል:- ደግሞ ከብረት የተሰራ ክብና ቆልማማ እጅታ ያለው ነው። ማረሻውንና ድግሩን በውስጡ በማስገባት በአንድ ላይ በገመድ ከሞፈሩ ጋር ይታሰራል።
- 8. ጅራፍ:- ከብቶቹ ከመስመር ሲወጡና አቅጣጫ ሲስቱ መመለሻ ነው።
- 9. ምራን:- ቀንበሩንና ሞፈሩን በመወላወል የሚያያይዝ ከቆዳ ተጎንጎሮ የሚሰራ ነው።
- 10. መወላወል:- ምራኑንና ሞፈሩን የሚያያይዝ ከቀጭን የወይራ ወይም የኪያ እንጨት የሚዘጋጅ ነው።

እያንዳንዱ የእርሻ መሳሪያ ጥምረትን ፈጥሮ በአንድነት ካልሆነ በስተቀር ትልቁ ያለ ትንሹ ምንም ነገር ማከናወን አይችልም። እንዲሁም ማረሻው ብቻውን ያለገበሬና መሬት ትርጉም አልባ ነው።

እነዚህን መሳሪያዎች ለማስተካከል የእርሻ መሳሪያ አሰራር ዕውቀት ያለው ሰው መሆን አለበት። ምክንያቱም ሁሉም ሰው ተመሳሳይ የሆነ ዕውቀት የለውም፤ የተለያዩ ሙያ ያለው ሰው ስላለ ዝግጅቱ ከሙያና ከባህላዊ ዕውቀት ጋር የተያያዘ ነው።

ለጥናት በተንቀሳቀሰሁባቸው ቀበሌዎች የማሳ ዝግጅት የሚጀምረው በጥቅምት ሲሆን የአካባቢው ማህበረሰብ በሬን ከበሬ፣ ፈረስን ከፈረስ፣ ፈረስን ከላም/ ከበሬ ጋር በመጥመድ የእርሻ ስራውን ያከናውናል። በተለይ በደጋማው አካባቢ የሚኖሩት ገበሬዎች የእርሻ ስራን የሚያከናውኑት በፈረስ ነው። የፈረስ እርሻ በአካባቢው

የተጀመረው ከ50 ዓመት በፊት እንደሆነ በአካባቢው ማህበረሰብ ይነገራል። ቄስ ወርቁ የፈረስ እርሻ አጀማመርን በተመለከተ፡-

በ1957 አመተ ምህረት “ጉመድ ወተቱ” የሚባል የከብት በሽታ ገብቶ ከብቱን ሙልጭ አድርጎ ፈጀው፤ ተዘያ ወዲያ በሬው አለቀ በምን ይታረስ? መሬቱ ጦም ሊያድር! የማይሆን ነገር ነው፤ ሰውም ሊያልቅ ነው፤ “ችግር ብልሃትን ትፈጥራለች” እንደሚባለው ገበሬው ሲጨንቀው ፈረሶችን እየጠመደ ማረስ ጀመረ፤ ተዘያ ወዲያ በሬ ሁለት ቀን የሚውልበትን እርሻ በፈረስ እስተ ረፋድ ሆነ! አሁን ደሞ የበሬው ዋጋም ሰማይ ነካ! በማለት ይገልጻል።⁴⁴

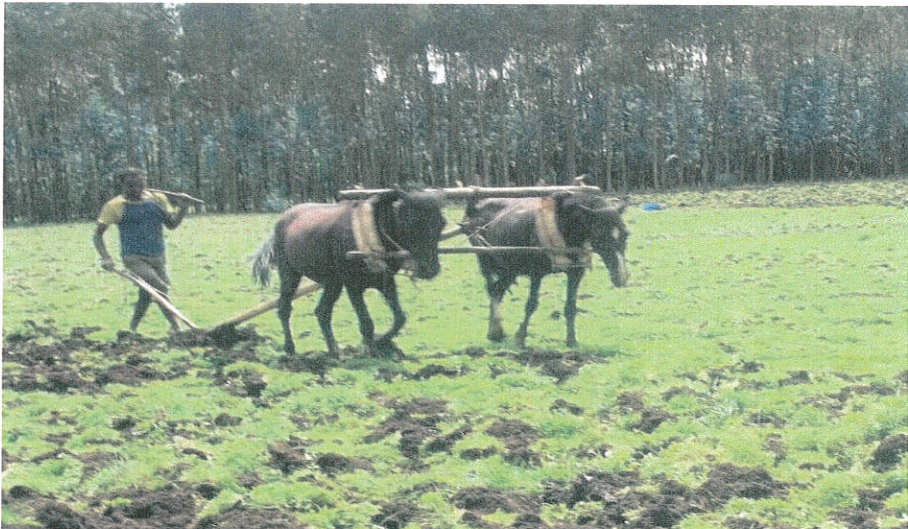
ገበሬው የእርሻ በሬዎቹ ሲሞቱ ዝም ብሎ እጁን አጣጥፎ ከሰማይ መና እንዲወርድለት አልጠበቀም ወይም ፈጣሪውን አልለመነም። በጊዜው ያደረገው ነገር ቢኖር ከሞት የተረፉትን ፈረሶችን ጠምዶ ማረስ ነበርና ያንንም በተግባር ሞክሮ ውጤቱን አየው። ለዚያን ጊዜ ለችግር ማሳለፊያ ይሆናል ብሎ የጀመረው ስራው ግን ከበሬ የተሻለ ሆኖ ስላገኘው አሁን ድረስ በሰፊው እየሰራበት ይገኛል።

በሬን ከበሬ ወይም ከላም ጋር ጠምደው ሲያርሱ የሚጠቀሙት አንድ ቀንበር ብቻ ሲሆን ፈረስን ከፈረስ ጋር ሲጠምዱት ደግሞ ሁለት ቀንበር ይጠቀማሉ፤ ይህም ከፈረሱ ጋማ ላይ የሚውልና ከፊቱ የሚሆን ሲሆን በፈረሱ እርሻ ሁለት ቀንበርን ብቻ ላይሆን ሁለት ምራንንም⁴⁵ ይጠቀማሉ። እንዲሁም ቀንበሩ የሚያርፍበት ከፈረሱ ጋማ ላይ የሚውል “ኮር”⁴⁶ አለው።

የፈረሱን ቀንበር ሁለትነት አስመልክቶ አቶ ይሁን ሲገልጹ፡-

⁴⁴ ቄስ ወርቁ ወልደ ጊዮርጊስ፡አግዛ ጋርዳ አሊያስ ቀበሌ፣ ቃለ- መጠይቅ 09/07/2007።
⁴⁵ ከቆዳ የሚሰራና እንደገመድ በወፍራሙ የተገመደ ፣ ቀንበርንና ሞፈርን የሚያያይዝ
⁴⁶ ከቆዳ የተሰራና ገለባ ተሞልቶ ለቀንበሩ ማስቀመጫ በፈረሱ ትኩሻ ላይ የሚሆን

ይኸ ታባቶቻችን የወረሥነው ነው፤ ፈረስ እንደበሬ ጫንቃ ስለሌለው ቀንበሩ ወዲያና ወዲህ እንዳይል ሁለት ቀንበር ሆኖ ከሞፈሩ ጋር ደግሞ በሁለት ምራን ይያያዛል፤ ኮሩ ደሞ የፈረሱ ጫንቃ እንደ በሬው አይጠነክርም ስለዚህ ቀንበሩ እንዳይበላው ኮር ተጫንቃው ላይ አድርገን ተዘያ ላይ ቀንበሩን እናደርገዋለን። ተበሬ ጋር ሲሆን ደሞ በፈረሱ ፊት እንዳለ ሆኖ በበሬው ገጣ⁴⁷ ያለውን ተላይ ተጫንቃው ላይ እናስረዋለን፤ በበሬው በኩል አንድ ሆነ ማለት ነው።⁴⁸

ፎቶ 9:- በፈረስ ሲታረስ አግዛ 15/9/ 2006

ከላይ የተጠቀሰውን ሃሳብ ስንመለከት በበሬና በፈረስ መካከል ያለው የእርሻ መሳሪያ ልዩነት ቀንበር፣ ምራንና ኮር ላይ ብቻ ሲሆን ሌሎቹ ግን ተመሳሳይ ናቸው።ለበሬ አንድ ቀንበር ሲሆን የፈረስ ደግሞ ሁለት ቀንበር ነው። ፈረስ ላይ ከቀንበሩ በስር ኮር አለው። በዚህ ነው ከበሬ ጋር የሚለያዩት።

⁴⁷ በበሬው ገጣ:- በበሬው በኩል/ በበሬው አቅጣጫ
⁴⁸ በደጋማውና በወይና ደጋማው አካባቢ ያሉት መረጃ አቀባዮች የሚጋሩት ሃሳብ ነው።

ይህ ባህላዊ የግብርና መሳሪያ በባህላዊ መንገድ የሚዘጋጅና ብዙ ወጪን የማይጠይቅ ከመሆኑ በተጨማሪም የግብርና መሳሪያው እዚያው ባሉ ሰዎች በቀላሉ በካባቢው ከሚገኙ ቁሶች የሚዘጋጅ ነው።

ስለ ኢትዮጵያዊያን የእርሻ መሳሪያዎች ሲገልጹ “የኢትዮጵያ የባህላዊው ግብርና መሳሪያ ማረሻ ጥሩና በቀላሉ የሚለመድ ነው” (McConn, 1995:45)።

ፎቶ 10:- በበሬና በፈረስ ሲታረስ፣ ኦብስላ፣ 25/6/2007

ፎቶ 11:- በበሬ ብቻ ሲታረስ፣ 17/7/ 2007

የሚፈለጉትን የግብርና መሳሪያዎች ለማዘጋጀት የሚሆኑ እንጨቶች በማንኛውም ጊዜ አይቆረጡም። በተለይ ደግሞ በግንቦት ወራት ምንም አይነት እንጨት አይቆረጥም። ይህን አስመልክቶ ብላታ ዳኛው⁴⁹ እና አቶ አየለ⁵⁰ ሲናገሩ በግንቦት የሚቆረጥ እንጨት ለቤት መስሪያ አይሆን፤ ለመኮትኮቻ፤ ለመቆፈሪያ እጅታ አይሆን፤ ከማገዶ ውጭ ለምንም አይውልም፤ ቅንቀን ይበላዋል፤ የተቆረጠውም ቢሆን መልሶ አያቀጠቅጥም በማለት ይናገራሉ። ድሮ ዱሩ ሞልቷል ተዘያ ወይራው፤ ዝግባው፤ ኮሶው፤ ስኒ⁵¹ው ነበር አሁን እሱ ቀርቶ ባህርዛፍ ሆኗል፤ ማንኛውም እንጨትም አይሆንም ተሱም የተመረጠ ትክክል የሆነ እንጨት ነው የሚሆነው። “ተንጨት መርጦ ለታቦት ተሰው መርጦለ ሹመት” አደል ይህንም ሞፈሩን ቀንበሩን የሚያርቅ ባለሙያን ይጠይቃል፤ ዝም ብሎ ተቆርጦ ሞፈር አይሆን! ቀንበር አይሆን! በማለት ይገልጻሉ።⁵²

ጥናቱን ባካሄድሁበት አካባቢ ያሉ ገበሬዎችም የሚጠቀሙት በበጋ ማረሻው ቀጠን ሾል ያለና ከባድ ሲሆን በክረምቱ ደግሞ አጠር ሰፋና ቀለል ያለ ነው። ድግሩም የበጋው ቀጠን ያለ ሲሆን የክረምቱ ሰፋ ያለ ነው። ይህም የሚሆንበት ምክንያት የበጋው እርሻ ደረቅ ስለሆነና ዝናብ እንዲገባው ጠለቅ ተደርጎ ስለሚታረስ ነው። የክረምቱ እርሻ መሬቱ እርጥበት ስላለውና ጭቃው ስለሚከብድ ቀለል ባለ ማረሻና ድግር ነው የሚታረሰው። ከዚህም በተጨማሪ በድንበር አካባቢ የሚገኙትን አሳስፈላጊ የሆኑና ለማረሻ አመቺ ያልሆኑትን ተክሎች ለማስወገድ ሌሎች አጋዥ መሳሪያዎችንም እንደ መኮትኮቻና መጥረቢያ ያሉትን ይጠቀማል።

ገበሬው በህይወት ተሞክሮውና በልምድ ባካበተው ዕውቀት ተመስርቶ እያንዳንዱን ተግባር የሚያከናውነው ጥንቃቄ በተሞላበት መንገድ ነው። ከአቅም በላይ ካልሆነ በስተቀር በግዴላሽነት የሚያባክነው ጊዜ የለም። ከዚህም የተነሳ በቤቱ ውስጥ መጠባበቂያ አንድና ከዚያም በላይ የበሬ እቃዎችን አዘጋጅቶ ያስቀምጣል።

⁴⁹ ቃለ መጠይቁ የተደረገበት አግዛ፣ ቀን፡ 09/07/2007
⁵⁰ ቃለ መጠይቁ የተደረገበት አደጋ ጓሽታ፣ ቀን፡27/07/2007
⁵¹ የተፈጥሮ እጽዋት አሁን ግን የጠፋ
⁵² ብላታ ዳኛው ሞገሴ፣ አግዛ ቀበሌ ሹምታ ደሽ፣ ቃለመጠይቁ የተደረገበት ቀን 09/07/2007 እና አቶ አየለ አንተነህ፣ አደጋ ውባጅ ቀበሌ፣ ሰባት አይና ጎጥ ቃለመጠይቁ የደረገበት ቀን 27/07/2007

ምክንያቱም አንዱ ቢሰበር ሌላውን ይተካል። ይህ ካልሆነ ግን እስኪያዘጋጅ ሳምንት ሁለት ሳምንት እርሻ ሊፈታ ይችላል ወይም የበሬ እቃ በመለመን የሰው ፊት ይገርፈዋል፤ ወይም ደግሞ በማህበረሰቡ ዘንድ ይነቀፋል፤ እያንዳንዱን የበሬ እቃ የሚያዘጋጀው ከተመረጡ የእንጨት አይነቶች ነው። አቶ አየለ ስለዚህ ሲነገሩ

አንድ ቀን በሬ ስጠምድ በሬዎቹ ፈርጥመው እንጣጥ አሉና ማን ይቻላቸው በአንድ ቀን ሁለት ጊዜ ቀንበር ሰበርሁ፤ ሌላ ተካሁ እንዲች ብዬ ከሰው ደጅ እንጨትም አላነሳ፤ ዛሬም በድሮው ጊዜ ያዘጋጀሁት ቆብር⁵³ አለ ብጭጭም አላለ፤ ድሮ ስኒ የሚባል እንጨት ነበር፤ ልምጭ፣ ቅንጭር ልምጭ ነው የሚሆነው፤ አሁን ደግሞ በብዛት የባህር ዛፍ እንጨት ነው የሚሆነው። ሌላ እንጨት የለም፤ ዱሩ ሁሉ የለም ይላሉ።⁵⁴

ይህም ገበሬው አካባቢውንና ባህላዊ ዕውቀት ተጠቅሞ እንደ ሁኔታዎች መሳሪያዎችን በማዘጋጀት የሚጠቀም መሆኑን ያሳያል። የእርሻ መሳሪያዎችንም ለማዘጋጀት የሚመረጡ ሀገር በቀል የሆኑ እጽዋቶች ቢኖሩም እነሱ በማይገኙበት ደግሞ ባህላዊ እውቀታቸውን ተጠቅመው ሌላ መንገድን በመፈለግ ባህር ዛፍን በአማራጭነት ይጠቀማሉ። ከእርሻ መሳሪያዎች በተጨማሪ ለዚህ ለግብርናው ተግባር አገልግሎት የሚሰጡ አጋኝ የግብርና መሳሪያዎች አሉ። እነሱም ማጭድ፣ መኮትኮቻ፣ አካፋ፣ ገሶ፣ መጥረጊያ፣ መንሽ፣ ቅርጫት፣ የሰፊት እቃዎች (ሰፊድ፣ ወንፊት፣ ቁና...) ወዘተ. ናቸው።

ገበሬው የባህላዊ ግብርና ዕውቀቱን በባህላዊ እርሻ መሳሪያዎች አማካኝነት ስራውን በወቅቶች ከፋፍሎ ይገለገልባቸዋል። የባህላዊ ግብርና ዕውቀትም በባህላዊ የወቅቶች አከፋፈል መሰረትነት በዚህ ክፍል ይቃኛል።

⁵³ መንሽ (ባለ ሁለት ወይም ባለ ሶስት ጣት እንጨት)
⁵⁴ አቶ አየለ አንተነህ፣ አደጋ ውባጅ ቀበሌ፣ ሰባት አይና፣ ቃለመጠይቁ የተደረገበት ቀን 27/07/2007

ይህን በተመለከተ ቁስ ታዩ ወቅቶቹ እኩል የጊዜ እርዝማኔ (ሶስት፣ ሶስት ወራት) ሲሆን ሲያሜያቸውንም ያገኙት ከተግባሩ ወይም የስራ ክዋኔውና ከጊዜው አንጻር ነው። ግቢ/በልግ የክረምቱ መግቢያ መሆኑንና አነስተኛ ዝናብ የሚጥልበት ወቅት ነው። ክረምት ደግሞ የዝናብ ጊዜ ነው። ጥቢ የሚባለው ደግሞ የክረምቱ ጊዜ አልቆ ብርሃን የሚታይበትና የዝናቡ መጠን የሚቀንስበት ወቅት ነው። እንዲሁም መኸር የሰብል መሰብሰቢያ ወቅት በመሆኑ የተሰጠ ሲያሜ ነው።⁵⁵

5.2. ግቢ /በልግ (ከመጋቢት እስከ ግንቦት)

ይህ ወቅት ለገበሬው የስራ ጫና ወቅት ሆኖ ማሳዎች ለዘር የሚዘጋጁበትና አንዳንድ ሰብሎችም የሚዘሩበት ወቅት ነው። በነዚህ ወራት የተለያዩ ስራዎች ይከናወናሉ። በዋናነት የእርሻ ጊዜ ቢሆንም እንደ ድንች፣ ማሽላና ጎመን የሚዘሩበት፣ የሚታረሙበትና የሚኮተኩቱበት ጊዜ ነው። ይህ ወቅት በገበሬው ዘንድ የዝግጅት ጊዜ ነው ወቅቱ በግራጫ ቀለም ይመሰላል። ድካሙ የሚበረታበት የስራ ጊዜ ሆኖ ለክረምቱ ዝግጅት የሚደረግበት ነው።

ገበሬው በእነዚህ ወራቶች የዘርን ጊዜ ለመወሰን በተለመደው የዘር ጊዜ ውስጥ ወደፊትና ወደኋላ ለማድረግ እንዲያስችለው የመጨውን ጊዜ የአየር ሁኔታ ይተነብያል። ይህንን አየር ትንቢያ የሚተገብሩት በዕድሜ የገፉ አባቶች ሲሆኑ የወቅቱ ዝናብ መጣል ከመጀመሩ በፊት ድንጋይ በመፈንቀልና ከድንጋዩ ስር የሚወጡትን ነፍሳት በመመልከት ዝናቡ ቀድሞ ይጀምራል ወይም ይዘገያል በማለት ይናገራሉ።

በመኸሩ መጨረሻ አካባቢ መስክ ላይ የሚገኝ ድንጋይ ፈንቅለው ሲያዩት ቁጫጨፎ ግንፍል ብሎ ከወጣ ቶሎ ዝናብ ይዘንባል። ከሌላ ደግሞ ዝናብ ይዘገያል ይላሉ። ይህን ጉዳይ በተመለከተ አቶ አየለ፡-

⁵⁵ ቁስ ታዩ ታፈረ፣ አብስላ ዋርዳ ቀበሌ፣ ዋህላ ደሽ፣ ቃለ መጠይቅ 3/7/2007 ዓ.ም.

ቡክር ብለን በየካቲት እርሻ ሳንጀምር መስክ ላይ ያለውን ድንጋይ ፈንቅለን ስናየው ኩጫጫ⁵⁶ ከነ እንቁላሏ ግንፍል ታላች ዝናቡ ቀደም ብሎ ይዘንባል ማለት ነው። ዝናቡ የሚጀምርበትን ጊዜ ለመገመት ዝናብ ከመዝነቡ በፊት መሬቱ ስለሚለብጥ ሙቀቱ ነፍሳቱን አንዲፈሉ ስለሚያደርጋቸው ከመሬት ውስጥ ወደላይ ግንፍል ብለው ይወጣሉ። እንዲህ ሲሆን እርሻችንን ቶሎ ቶሎ ብለን እስተ እኩሌታ ተሆነ የሚዘራው ያው ዝናቡን ሽሚያ እስታምስት ባላት ታላሽቸገረን እንዘራለን፤ ቡክር የመጣ ዝናብ በፍሬው ጊዜ ሊያጥጥ ይችላል፤ ያው ኩጫጫ በየካቲት ታልታዬች ግን ዝናቡ ዘግይቶ ይመጣል፤ እንዲያ ወደኋላም አይጠፋም በመዝሪያው በስተ መጨረሻ ባለው እንዘራዋለን። በተረፈ ደሞ በዝናቡ ጊዜ ጨረቃ ሲሆነ ሌሊት አይዘንብም እንዲህ ታጠባቡ ነው፤ ሰማዩን አይተን የጠቆረ ደመና ታለ፤ ንፋሱን አነፋፈስ አይተን የዝናቡን ቅለትና ክብደቱን እናውቀዋለን፤ ተኛ የሚጥልና የሚያልፍ መሆኑን እናውቃለን።⁵⁷

ከአቶ አየለ ገለጻ መረዳት እንደሚቻለው የዝናብ ወቅት ከመድረሱ በፊት የዝናብ ጊዜያቸውን የሚተነብዩበት መንገድ ነው። በዚህ ትንበያም ተነስተው የዘር መዝሪያውን ጊዜ ሳይለቁ ወደፊትና ወደኋላ በማድረግ ለመዝራት ይጠቀሙበታል። ከዚህም በተጨማሪ በዝናብ ወቅትም ቢሆን የነፋሱን አቅጣጫ፣ ነፋሱ ከሰሜን ወደ ምእራብ ከነፈሰ አልፎ (ካፊያ ጥሎ) የሚሄድ ዝናብ መሆኑን ይናገራሉ። በስተ ምስራቅ በኩል የጠቆረ ደመና ከታየ ከብቶቹም ሆኑ ልጆች እንዲጠለሉ ይደረጋል። ጨረቃ ሙሉ ስትሆን የዝናብ ሁኔታው ንጋት ላይ እንደሚጠነክር ይናገራሉ። የፀሐይ ሙቀቱ ጠንክር ካለ ደግሞ ሀይለኛ ዝናብ እንደሚዘንብና በረዶም ሊቀላቅል እንደሚችል ይናገራሉ፤ ይተነብያሉ። የዝናብ ትንበያውን የሚያደርጉት በዕድሜ የገፉ ሰዎች

⁵⁶ ጉንዳን የሚመስሉ ትናንሽ ጥቁር ነፍሳት
⁵⁷ አቶ አየለ አንተነህ፣ አደጋ ውባጅ ቀበሌ፣ ሰባት አይና ደሽ፣ ቃለመጠይቅ 2/07/2007

ናቸው። ምክንያቱም ከቀደሙት አባቶች በመማርና ከልምድ ባዳበሩት ዕውቀት ተነስተውና የነፍሳቱን ከጉድጓዱ አወጣጥ አይተው ይናገራሉ።

አቶ በየነ⁵⁸ና አቶ ሃብታሙ⁵⁹ “ተመጋቢት አንድ ጀምሮ አይዳ⁶⁰ እናርሳለን”⁶¹ ተመጋቢት ጀምሮ የእርሻ ጊዜ ነው፤ እነ ጤፍ፣ ስንዴ ዳጉሳ ብዙ እርሻ ይላሉ፤ ሰባት ስምንት ጊዜ፣ አገራችን ገብስ ከአራት ጊዜ በላይ አይታረስም። ተልባና ኑግ በጣም ቀላል ነው እርሻው ከሶስት ጊዜ በላይ አይታረስም።

በምዕራፍ ሁለት በቀደምት ጥናቶች ዳሰሳ በHenery (2012) እንደታየው ገበሬው የእርሻ መሬቱን በሶስት እንደሚከፍለው ታይቷል። በዚህ ጥናት ግን የገበሬው የእርሻ ማሳዎቹን የጓሮ መሬትና የገጠር መሬት በማለት በሁለት ይከፍለዋል፤ የጓሮ መሬት በቤቱ አቅራቢያ የሚገኝ መሬት ሲሆን አዘውትሮ የቤት ጥራጊ፣ አመድ፣ የከብቶች ፍግ የመሳሰሉት ስለሚደፉበት ለም መሬት ነው። የጓሮ መሬቱም ድንች፣ ገብስ፣ ጤፍ የመሳሰሉትንና ቋሚ ተክሎችም እንደ ግራዋ፣ ባህር ዛፍ፣ ጌሾ፣ ቡና እንዲሁም ቅመማ ቅመምን አካቶ ይይዛል። ከቤቱ ከ1-3 ኪ.ሜ. በርቀት ያለውን መሬት ደግሞ የገጠር መሬት⁶² በማለት ይጠራዋል።

ወደ እርሻ የሚሰማራ ገበሬ በጥዋት ተነስቶ ለበሬዎቹ ገለባ ይሰጥና እርሱም ቁርሱን ቀማምሶ ከደጅ የበሬ እቃውን (ድግሩን፣ እርፉን፣ ማረሻውን፣ ወገሉንና ሞፈሩን) ረግጦ⁶³ በአንድ ትከሻው፣ በሌላ ትከሻው ደግሞ ቀንበሩን ተሸክሞ በሬዎቹን ወይንም ፈረሶቹን እየነዳ ወደ እርሻው ይሄዳል።

⁵⁸ አቶ በየነ ሃይሉ፣ አብስላ ሞርዳ ሳሙኤል ቀበሌ፣ ዋህላ ደሽ ቃለመጠይቅ 17/07/2007።
⁵⁹ አቶ ሃብታሙ ጌታነህ፣ አደጋ ጓሽታ ውባጅ -መሀል አምባ ቃለመጠይቅ 21/07/2007።
⁶⁰ ለስላሳ እርሻ
⁶¹ አቶ ሽመካ ገዳሙ፣ አደጋ ውባጅ ቀበሌ፣ መስቀለኛ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ 24/6/2007።
⁶² የገጠር መሬት፡- ከጓሮ መሬት ሰፋ ያለና የተለያ ሰብሎችን የሚያመርትበትን የእርሻ መሬት የገጠር መሬት በማለት ይጠራዋል።
⁶³ ማረሻ፣ እርፍ፣ ወገል፣ ድግር እና ሞፈርን አንድ ላይ ማስተሳሰር

አንድ ገበሬ በመደበኛነት ከ12-20 ኪ.ግ. የሚመዝን የእርሻ መሳሪያ ተሽክሞ በቀን ከ3-6 ኪ.ሜ. ይጓዛል። ገበሬው ማሳው ላይ እንደደረሰም ቀድሞ የግራው በሬ ትከሻ ላይ ቀንበሩን ያሳርፍበታል። የግራው በሬ ሀይለኛና አመጸኛ በመሆኑ በቀላሉ በጄ ብሎ ስለማይጠመድ በመጀመሪያ ቀንበሩን ያሳርፍበታል። የግራው በሬ አዲስ ለሚገረፉ ወይፈኖችም አሰልጣኝ ነው። ቀጥሎም የቀኙ በሬ⁶⁴ ላይ ያስቀምጥና ይጠምዳቸዋል። የቀኙ በሬ ገራገር እና ቀና ነው። በመቀጠልም ከደጃ ረግጦ ይዞት የመጣውን ሞፈሩን ከቀንበሩ ጋር በምራን እና በሞፈር አፍንጫው ውስጥ ቅንጭርት በማስገባት እንዳይሾልክ እድርጎ በመወላወል ያይዘዋል። ይህን አስመልክቶ ቁስ ወርቁ የሚከተለውን

በመጀመሪያ እርፉ ከወገል፣ ከድግር ከማረሻ፣ ከሞፈር ጋር ሆኖ በመርገጫ ገመድ ይረገጣል፣ ተዚያ በመጀመሪያ የግራው በሬ ጫንቃ ላይ ቀንበሩ ይጫናል፣ የግራው በሬ ሀይለኛ ነው፣ ተዚያ የቀኙ በሬ ጫንቃ ላይ ሆኖ ቅንጭርት (በማነቆ እንጨት) እና በተፈተለው የማነቂያ ገመድ አንገታቸው ይታበተሉ፣ ተዚያ ሞፈር አለ ሞፈሩን በምራን ከቀንበር ጋር በቅንጭርት ይያያዛል፣ ምራኑ ወዲያ ወዲህ እንዳይልም መወላወል ይይዘዋል፣ ተዚያ ጅራፍን ይዞ እየተለሙ ሂድበል ማለት ነው፣ “በሬና ገበሬ ቢጣሉም አይበጅ እንዲያው ሰተት ብሎ ይጠመዷል እንጂ” ይባላል።⁶⁵

የቁስ ወርቁን ሃሳብ አቶ አበራ⁶⁶ አቶ ይሁን⁶⁷ እና አቶ አያና⁶⁸ ይጋሩታል። በዚህም መሰረት በመስከረምና በጥቅምት የተሰነጠቀው መሬት በሁሉም አካባቢ ከመጋቢት 1 ቀን ጀምሮ በደንብ ተገልብጦ የሚታረስ ሲሆን በጥቅምትና በሚያዚያ የማይታረሰው የጤፍ መሬትም ዝናብ ተጠብቆ ሁለት ጊዜ የሚታረሰው በዚህ ወር ነው። የድንች

⁶⁴ በሬ እያልሁ ስገልጽ ፈረስንም ያካትታል። ልዩነት ሲኖር ግን ልዩነቱን አስቀምጣለሁ።
⁶⁵ ቁስ ወርቁ ወልደ ጊዮርጊስ፣ አግዛ ጋርዳ ቀበሌ፣ ወዳሽቲ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ 27/07/2007።
⁶⁶ አቶ አበራ መኮሪያ፣ አደጋ ውባጅቀበሌ፣ ንሽታ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ 18/06/2006።
⁶⁷ አቶ ይሁን አድማስ፣ አግዛ ጋርዳ ቀበሌ፣ ሹምታ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ 04/09/2007።
⁶⁸ አቶ አያና አለማየሁ፣ አሰኩና ጊዮርጊስ ቴሌሊ አግኝቻቸው መረጃ የሰጡኝ በ29/07/2007።

መሬትም በዚህ ወር በደንብ ለስልሶ ለዘር ይዘጋጃል። በዚህ መንገድ በሬዎቹን ከጠመደ በኋላ ጸሎት ያደርጋል። ይህን በተመለከተ ቁስ ወርቁ ሲነገሩ

እንኩዋን እርሻን ያህል ነገር ስንጀምር ቀርቶ ተምኝታችን ስንነሳ በሰላም ያሳደርኸ አምላክ በሰላም አውለን እንላለን፤ ተቤታችንም ስንወጣ ደግሞ አንተው ተከተለን እንላለን፤ እርሻውንም ስንጀምር እንደዚያው ሶስትዜ አማትበን ስራውን እንዲባርክልን፤ መሰናክል እንዳይገጥመን፤ የኛንም ሆነ የከብቶችን ጉልበት እንዲባርክልን እሱን ተማጽነን ስናበቃ ትልማችንን አውጥተን እናርሳለን።⁶⁹

ገበሬው የቀኝ እጁን ጣቶች ከመሐል እስከ ትንሽ ጣቱ ያሉትን እና አውራ ጣቱን ወደውስጥ በማጠፍና አመልካች ጣቱን በመዘርጋት ከላይ ከግንባሩ በመጀመር በሰውነቱ ላይ የመስቀል ቅርጽ በመስራት ከላይ ከግንባሩ ወደታች ወደ ደረቱ ከዚያም ወደ ግራ ትክኛው፤ ቀጥሎም ወደ ከግራ ትክኛው በማድረግ ሶስት ጊዜ የማትብና ስራው የተቃና እንዲሆን፤ በሰላም (በቀኝ) አውለኝ፤ ጉልበቴን ባርክልኝ፤ መሬቱንም ባርክው፤ ከብቶቼን ባርክልኝ፤ በማለት ጸሎት ያደርሳል።

ይህም ከላይ ሲጀምር ሌባ ጣቱ ሰማይን ያመለክታል ይህም ክርስቶስ ከሰማየ ሰማያት መውረዱን፤ ወደልቡ የሚያመለክተው ከድንግል ማሪያም ማህጸን መወለዱን ወደ ግራ ትክኛው ሲያመለክት ደግሞ ወደ መቃብር መውረዱን ወደ ቀኝ ሲያመለክት ደግሞ ሞትን ድል መንሳቱን የሚያሳይ ነው። ይህም ከሰማየ ሰማያት ወርዶ፤ ከድንግል ማሪያም ተወልዶ ሞቶ ሞትን ድል አድርጎ እንደተነሳ የሚገልጽ ነው(እንደ ላይኛው)።

⁶⁹ ቁስ ወርቁ ወልደ ጊዮርጊስ፤ አግዛ ጋርዳ ቀበሌ፤ ወዳሽቲ ደሽ፤ ቃለመጠይቅ 27/07/2007።

ከለይ ከተገለጠው ሀሳብ መሰረት ሞትን ድል አድርገህ የተነሳህ አምላክ የኛንም ሀሳብ አሟላልን። ሶስት ጊዜ የሚያደርገውም በአብ፣ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም ለሶስትነታቸው ነው። አንተ የሚሳንህ ነገር የለምና አንተው ታደገን፤ ጠብቀን በማለት በእሉቱ ሊያርስ የፈለገውን ልክ አልፎ አልፎ በመሰንጠቅ ትልም ያወጣል። በሌላ በኩልም ገበሬው በቀኝም በግራም፣ በላይም በታችም፣ በፊትም በኋላም ያለውን ለስራው እንቅፋት ይሆኑብኛል ብሎ የሚያስባቸውን እንዳትደርሱብኝ በማለት የሚያስጠነቅቅበትና የሚያንገራግርበት ወይም የሚያስፈራበት መንገድም ሊሆን ይችላል።

የማሳ ዝግጅት ሲደረግ እንደ አየር ንብረቱ፣ እንደየ አካባቢው የአፈር አይነት፣ የሚያበቅለው የእህል አይነትና የእርሻ መሳሪያውም የተለያየ ቢሆንም አብዛኛው ስራ ግን በተመሳሳይ ሁኔታ የሚከናወን ነው። የማሳ ዝግጅቱን አስመልክቶ አቶ ሽመካ እንዲህ በማለት ይገልጻሉ፤ “የማሳ ዝግጅቱ የተለየ ነው፤ የዳጉሳውም የተለየ ነው፤ የማሽላውም የተለየ ነው፤ የገብሱም የተለየ ነው፤ የስንዴውም የተለየ ነው፤ የጤፉም የተለየ ነው።”⁷⁰

እንደ አቶ ሽመካ አገላለጽ የእያንዳንዱ ሰብል የማሳ ዝግጅት የእርሻው ድግግሞሽ መጠን ልዩነት ያለው መሆኑን ያሳያል፤ ከጊዜው ቀድሞ ወይም ዘግይቶ ቢዘራ፣ እንዲሁም ማሳው ከሚዘጋጅበት ወቅት ውጭ ቢታረስ የሚፈለገውን ያህል ምርት አይሠጥም፤ ወይም ጨርሶ ሊጠፋ ይችላል። ይህን በተመለከተ ቁስ ወርቁ እንደሚከተለው ይገልጻሉ።

በዘኑን መሬት በጥቅምት ሰንጥቀን እንተወዋለን ጸሐይ እንዲገባው፣ ያን እንግዲህ በመጋቢት አንድ ብለን ፈረሳችንን ጠምደን እናርሳለን፤ የጤፍ የሆነ እንደሆነ ያው እንደ ገበሬው ቢሆንም እሰቲደቅ ድረስ ደጋግመን እናርሳለን። ሰባት ጊዜም ስምንት

⁷⁰ አቶ ሽመካ ገዳሙ፣ አደጋ ውባጅ ቀበሌ፣ ጓሽታ ደሽ፣ ቃለመጠይቁ 24/06/2007።

ጊዜም ደጋግመን እናርሰዋለን። የፈለገ ነገር ቢሆን ግን የጤፍና የሰንዴ እርሻ በጥቅምትና በሚያዚያ አይነካም። አንድ ዓመት ግብርናዎች በግድ እረሱ ብለው በሚያዚያ አሳርሰውን ለፍሬ ሳይበቃ ዋግ⁷¹ በልቶት ቀረ። በፍሬው ጊዜ ነው የሚመታው፤ በዚህ ምክንያት የጤፍና የሰንዴን መሬት በጥቅምትና በሚያዚያ ማንም አያርሰውም። ይህን እኛ ያመጣነው ሳይሆን ታባቶቻችን የወረሰነው ነው።⁷²

እንደ ቁስ ወርቁ ገለጻ የእርሻው ስራ እንደ ገበሬው ድካምና ጥንካሬ የሚለያይ ቢሆንም የማሳ ዝግጅቱ እንደ እህል አይነቱ ከሰባት እስከ ስምንት ጊዘ ተደጋግሞ ይታረሳል። በማሳ ዝግጅቱ ወቅት በጥቅምትና በመጋቢት የሰንዴና የጤፍ ማሳ አይታረስም። ይህን ገበሬዎች ከአባቶች የወረሰነው ነው ይበሉ እንጂ እነሱም በተግባር ሞክረው የሚያስከትለውን ጉዳት አይተውታል። ከዚህ መረዳት የሚቻለው ገበሬው ካባቶቹ የወረሰውንና በልምድ ያገኘውን ዕውቀት በመፈተሽ በተሞክሮ አዳብሮ ጥቅሙንና ጉዳቱን አመዛዝኖ በተግባር ያውላል። ለቀጣዩ የምርት ዘመን ከተፈጥሮ አደጋ ውጭ ያሉትን ችግሮች የሚፈታበትን መንገድ መሰረት አድርጎ ማሳውን ያርሳል። የእያንዳንዱንም የሰብል አይነት መዘሪያ ጊዜያቸውን ታሳቢ አድርጎ በማረስ መሬቱን ለዘር ዝግጁ ያደርጋል።

የእርሻውና የእርሻ መሳሪያዎች ተምሳሌታዊነት በሚከተለው መንገድ ቃኝቸዋለሁ። መሬትና ሴት አንድ ናቸው። መሬት እንደ ሴት ዘር ተቀባይ ማረሻው ደግሞ እንደ ወንድ ዘር ዘሪ ነው። እንዲሁም ማረሻው የወንድ የመራቢያ ክፍልን የሚወክል ሆኖ ከማረሻው ግራና ቀኝ የሚገኙት ሁለቱ ድግሮች ደግሞ የወንዱን የዘር ፍሬዎች ይወክላሉ። በማረሻው መሬትን የማረሱ ሂደትም በወንዱና በሴቷ መካከል ያለውን ጾታዊ ግንኙነት ያሳያል። ገበሬው ዘርን መሬት ላይ የመዝራቱ ሂደት በሴቷ ማህጸን ከሚረጨው የዘር ፍሬ ጋር የሚመሳሰል ነው። መሬት የሰጡትን ተቀብሎ በከርሱ

⁷¹ በፍሬው ወቅት ሰንዴንና ጤፍን የሚያጠቃ በሽታ
⁷² አቶ አሰጋ አየነው፣ አግዛ ጋርዳ ቀበሌ፣ ስሚዞ ደሽ፣ የቡድን ውይይት 09/07/2007

አቅፎ ከሶስት እስከ አምስት ወር ባለው ቆይታ አዲስ ፍሬ፣ አዲስ ዘር ይሰጣል። ሴትም የተቀበለችውን የወንድ ዘር በማህጸኗ ዘጠኝ ወር ከስድስት ቀን ተሸክማ አዲስ ዘር ትተካለች። ሰብልንና ልጅን መንከባከብ ተመሳሳይ ናቸው።

በእርሻ ወቅት ጎበዙን ለማትጋትና ሰነፉን ለመውቀስ ሥነቃላዊ ግጥሞች ይነገራሉ። ገበሬው ባህላዊ ዕውቀት ተጠቅሞ በየእለቱ ከስራው፣ ከጊዜው፣ ከወቅቱ፣ ከሁኔታው በመነሳት ስለራሱ፣ ስለሌላው ቃላዊ ግጥሞችን በመፍጠር ይጠቀማል። በዚህም ጎበዙን ለማበረታታት፣ ሰነፉን ለመውቀስ፣ ራሱን ከድካም ለማውጣት ይጠቀምበታል። ግቢ /በልግ የእርሻ ወቅት በመሆኑ በዚህ ጊዜ የእርሻ ስራውንና ገበሬውን የተመለከቱ ቃላዊ ግጥሞችን ይጠቀማል። የስራ ላይ ግጥሞች መፈጠር መንስኤ የሚሆኑት አጋጣሚዎች ከሞላ ጎደል አድካሚና አሰልፎ ስራዎች ናቸው። ቃላዊ ግጥሞችም የማዘናናት ሚናን በመወጣት በስራው ላይ የሚሳተፉትን ሰዎች ስራዎቻቸውን በተዘናና መንፈስ ለማከናወን ያግዟቸዋል (Finnegan, 1977:231)። በስራ ቦታ ላይ የተፈጠሩ ተዘናኖቶች ለጊዜውም ቢሆን ከአድካሚው ስራ አምልጠው በምናብ ወደ አዲስ የምናብ አለም እንዲገቡ ያግዟቸዋል (Bascom, 1965:279; ፈቃደ፣ 1991:17-18)። በዚህ ጊዜ የሚዜሙ የቃል ግጥሞች እየሰሩ ያሉትን ብቻ ሳይሆን የስራ ፍላጎት የሌላቸውም ቢሆኑ በዜማዎቹ ለመዘናናት ሲሉ በስራው ላይ እንዲሳተፉ ያደርጋቸዋል (Gecall, 1970:5)።

በእርሻ ወቅትም የሚባሉ ቃላዊ ግጥሞችን ገበሬው በራሱ የገጠማቸው ወይም በሌላ ሰው ሊገጠሙ የሚችሉ በርካታ ቃላዊ ግጥሞችን ለማንሳት ቢቻልም ለአብነት ያህል ጥቂቶቹ ይቀርባሉ። የስራ ላይ ግጥሞችን በተመለከተ አቶ ሸመካ የሚከተለውን ብለዋል፡-

አርሶ በበላ በወይፈኖቹ
ይቀኑበታል ጎረቤቶቹ።⁷³

⁷³ አቶ ሸመካ ገዳሙ፣ አደጋ ወብጅ ቀበሌ፣ መስቀለኛ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ የተደረገበት ቀን፣ 24/6/2007 - ግጥሞቹ በመረጃ አቃባዮቹ የተነገሩኝ ቢሆንም ግጥሞቹ የማህበረሰቡ ግጥም እንጂ በነሱ (በመረጃ አቃባዮቹ) የተፈጠሩ አይደሉም

ግጥሞቹ አውድን መሰረት አድርገው የሚነገሩ በመሆናቸው ይህ ቃላዊ ግጥም የተነገረበት አውድ የእርሻ ወቅት ነው። ገበሬው እያረሰ ባለበት ስለራሱ የተባለውን ነገር መሰረት አድርጎ የገጠመው ነው። ገበሬው ስለራሱ ጥንካሬ በመግለጽ ሥነልቦናውን ይገነባል። ጠንክረህ ከሰራህ ለራስህ አታንስም አይዞህ በርታ በማለት ለራሱ ስሜት ይነግረዋል። ስለራሱ የሚወሩትን አሉባልታና ወሬ ከንቱነት ለማስረገጥ በራስ የመተማመን ስሜትን ለመግንባት ይጠቀምበታል።

ከተግባር አንጻር ሲታይ ደግሞ ገበሬው በእርሻ ወቅት እራሱን የሚያነቃቃበትና የሚያበረታታበት፣ እንዲሁም የድካም ስሜቱን የሚረሳበት መንገድ ነው። ዋናው ተግባሩ እራስን ከድካም ለማውጣት ወይም የድካም መንፈስን ለማስወገድ ነው። ሌላው ደግሞ በአንድ አካባቢ ከሚኖረው ማህበረሰብ፣ ጎረቤት... መጣላትን አይፈልግም። ምናልባትም በሱ ላይ የሚነዛ ወሬ፣ አሉባልታ ካለ በግልጽ ከሚናገርና ከሚጣላ በግጥም ቢናገር ስም ስለማይጠራ ከሱ ጋር የሚጋጭ አይኖርም። ሊከሰስም ሆነ ሊወቀስ አይችልም። ያው መልእክቱ ግን በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ መንገድ ለተናጋሪው ይደርሰዋል። ተናጋሪውም ውስጥ ውስጡን ያፍራል ይሸማቀቃል። በዚህ መንገድ መልእክቱ ለሚመለከተው አካል እንዲደርሰው በማድረግ ማህበራዊ ኑሮውን ሳያዛባ እና ሳያናጋ መቀጠል ያስችለዋል።

የቡሬ ጌታ የቀኙ በሬ
የኮሎ ጌታ የግራው በሬ
እርፍ እስኪናገር አራሽ ገበሬ

በዚህ ግጥም የቀረበው ጉዳይ የገበሬውን ጠንካሮ አራሽነት ለማሳየት የቀረበ የእርሻ ላይ ግጥም ነው። ገበሬው ልክ እንደሰው (እንደልጆቹ) ለከብቶችም ስም ያወጣላቸዋል። “ቡሬ” እና “ኮሎ” በሬዎቹ ናቸው። የቀኙ በግራ አይጠመድም የለመደው በቀኝ በኩል በመሆኑ ቢጠመድ እንኳን እሺ በሎ አያርስም፤ ያስቸግራል።

የገበሬው ጠንካራ አራሽ መሆን በማህበረሰቡ ዘንድ የመከበርን፣ የመመስገንን እና የመወደድን ስሜት የሚያጎናጽፍ ሲሆን ለራሱ ውስጣዊ ስሜት እርካታን፣ በራሱ የመተማመን መንፈስንና ውስጣዊ ኩራትን ይፈጥርለታል። ማህበረሰቡ በሚፈልገው መንገድ እየሄደ መሆኑን የሚገልጽ በመሆኑ ታላቅ የስሜት እርካታን ይፈጥርለታል። ይህም ማህበረሰቡ በገነባውና ባበጀው የህልውና መሰረት በሆነው የስራ ልማድ ውስጥ እራሱን አስገብቶ በትክክለኛው መንገድ ላይ መሆኑን ያስመሰክርበታል። ግጥሙ በሰውኛ ዘይቤ የቀረበ ነው፤ በትክክል እርፉ እንደሰው ይናገራል ሳይሆን በስራ ብዛት እርፉን ገበሬው አዘውትሮ በመያዙ ምክንያት ወዝ ጠግቧል። ለረጅም ጊዜ እንደሰራበት እጁ የዋለበት እርፍ ይናገራል።

ጎበዙን አራሽ እንደሚያወድሱት ሁሉ በስራው የደከመውንም በሥነቃል መንቀፍ የተለመደ ነው። ይህን አስመልክቶ አቶ ሽመካ እንደሚከተለው ይገልጹታል፡-

ሀ. እንጀራው የብድር ወጡ የልመና
አርሶ የማይበላ ያልታደለ መና፤

ለ. ማረስ ነበረ እንጅ ፀሃይ እስከሚከር፤
ከሰው ደጃፍ ሂዶ አንገት ከማቀርቀር።

ሐ. በበጋም እንዳያርስ ፀሐዩን እየፈራ፤
በክረምት እንዳያርስ ዝናብ እየፈራ፤
ልጁ እንጀራ ቢለው በጅብ አስፈራራ።⁷⁴

እነዚህ ሶስት ቃላዊ ግጥሞች ለሰነፍ ገበሬ የተነገሩ ናቸው። የመጀመሪያዎቹ ሁለት ስንኞች የማይሰራ ሰነፍ ገበሬ ኑሮውን ማሸነፍ ስለማይችል ሁልጊዜም በሰው ድጋፍ

⁷⁴ አቶ ሽመካ ገዳሙ፣ አደጋ ውባጅ ቀበሌ፣ መስቀለኛ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ የተደረገበት ቀን፣ 24/6/2007

የሚኖር መሆኑን የሚያሳይ ነው። ብድር በሆነ ወቅት የሚመለስ/ የሚከፈል ሲሆን በልመና የሚገኘው ደግሞ የማይመለስ ነው። ብድርም ሆነ ልመና ደግሞ የሰው ፊትን የሚያሳዩ ናቸው። ለመበደርም ሆነ ለመለመን ከሰው ፊት መቆምን ግድ ይላሉ። የመሰራት አቅሙ፣ ጤናው፣ መሬቱ እያለው ሊጠቀምበትና ሊለወጥ ያልቻለ እንደሆነ የሚገልጽ ነው። ይህ ለሰነፍ ገበሬ ስድብ ነው። ስድቡም ለሱ ብቻ ሳይሆን ለልጆቹ፣ ለሚስቱና ለቤተሰቡ ይተርፋል። ያሳፍራል፣ አንገት ያስደፋል። ከውጭ የተባለው እቤቱም ድረስ ተከትሎት ይገባና እረፍት ይነሳዋል። ይህም ጸጸትን ይፈጥራል። ጸጸት ደግሞ ቁጭትን ይወልዳል። ሰሜቱ አጥንትን ሰርስሮ የሚገባ በመሆኑ ወደቀድሞው አድራጎቱ እንዳይመለስና ለስራ እንዲነሳሳ ያደርገዋል። ይህ ገበሬው ከዚህ አድራጎቱ ተቆጥቦ መሬቱን በአግባቡ እንዲያርስና ጠንክሮ እንዲሰራ የማድረግ መንፈስን ያዳብራል። ከዚህም በተጨማሪ ቃላዊ ግጥሞች ለልጆችም የሰነምግባር መቅረጫ ተደርጎ ይወሰዳል። ይህን በተመለከተ አቶ የትዋለ ሲናገሩ ለሰነፍ ገበሬ ተብለው የሚገጠሙ ግጥሞች ለተገጠመለት ሰነፍ ገበሬ ብቻ አይደለም። ለልጆችም ነው። ይህን የሰማ ሕጻን ነገ መሰደቢያ መሆንን አይፈልግም። ስለዚህ እንደዚህ ለላመሰደብ ጠንካራ ይሆናል። ይህን ሲሰማ እኔም ሳድግ እንደከሌ አልሰደብም ይላል። ተግጥሙ ተነስቶም ሰብል እንዴት ነው የሚጠበቀው? በማለት መጠየቅ፣ ማየት፣ ይጀምራል። በዚህ መንግድ ቃላዊ ግጥሞች ዕውቀት የማስተላለፊያነት ፋይዳ አላቸው።

ገበሬው በሁሉም ወቅቶች የሚያከናውነው በርካታ ተግባራቶች አሉት። ከነዚህም ውስጥ አንዱና ዋናው ተግባር ተፈጥሯዊ የሆነ የመሬት ማዳበሪያ ብስባሽ ማዘጋጀት ነው። ይህም ከዓመት ዓመት የማያቋርጥ ተግባር ነው። ይህንን ተግባር የምታከናውነው ሴቷ ናት በየቀኑ ከከብቶች በረት እየተጠረገ የሚወጣውን የከብቶች አዛባና ጥራጊ፣ የበጎችን በጠጥና የፈረሶችን ፋንድያ በአንድ ላይ በማድረግ በእርሻው ማሳ ላይ በአንድ ላይ በመከመር አየር እንዳይገባው ላዩን በእበት ትመርግና ትተወዋለች። ይህም ከአስራ አምስት ቀን በኋላ ከላይ የደረቀውን በመቀርፋት ለማገዶ እንዲሆን ሌላውን

የበሰበሰውን ደግሞ እዚያው ማሳው ላይ በመፈንጨት ትተወዋለች። በዚህ መንገድ ባህላዊ ማዳበሪያን ለሰብል ምርት ይጠቀማሉ።

ድሮ የምናደርገው አዛባውን ፍጉን አንድቦታ በመከመር ስናርስ ማሳው ላይ ደፍተን እናርሰው ነበር። እኔ አሁን የተጋኔን⁷⁵ የመንግስቱን ማዳበሪያ አላሥነካውም። እኔ ብቻ እንዳልመሰልሽ ሁሉም ነው። ድቡሽቱን⁷⁶፣ ጥራጊውን፣ አዛባውን ነው የምንጠቀመው። የጓሮ መሬት እኮ ቀልዝ⁷⁷ ነው። በድቡሽቱ በምኑ የቀለዘ ነው፤ ሌላ አይፈልግም፤ በተረፈ የጤፉን መሬት ገብስ፣ ገብሱን ድንች፣ እያደረግን ስንዘራው ይሻለዋል፤ እምቢ ሲል ደሞ ግብጦ መሬት ያቀልዛል እሱን ዘርተን እንተወዋለን፤ የግብጦ መሬት አይታረስም።⁷⁸

ገበሬው በውርስ ከማህበረሰቡ ያገኘውን ዕውቀት መሰረት በማድረግ ከአካባቢው ያየውን፣ ያገኘውን ነገር፣ በማሰባሰብና የግል ችሎታውን በመጠቀም ወደ ዕውቀት ለውጦ በተለያዩ ተግባራት ላይ ይከውናል። ከነዚህም አንዱ ባህላዊ ማዳበሪያ በማዘጋጀት ለራሱና ለአካባቢው ማህበረሰብ የሚሆን ዕውቀት ፈጥሯል። ይህን ባህላዊ ማዳበሪያም በጓሮአቸው አዘጋጅተው በከብት በማጓጓዝና ወደ ገጠር መሬታቸው በመውሰድ ከአምስት እስከ ሰባት ቀን ከእርሻው ላይ ጸሐይ እንዲመታው አልፈው አልፈው ቁጭ ቁጭ ያደርጉታል። ከሳምንት በኋላም እያገላበጡ በማረስ ካፈሩ ጋር እንዲዋሃድ ያደርጉታል። ይህም የሚሆነው በጉድጓድ ውስጥ ሲቆይ በእርጥቡ የተፈጠረው ሙቀት መሬቱን እንዳያቃጥለው (ለበጥ/ ምቺ እንዳይመታው) ለማድረግና መቀዝቀዝ ስላለበት

⁷⁵ የጓሮ መሬቱን
⁷⁶ ድቡሽት፡- የእህል ንፋሽ ገለባና ከቤት ውጪ (የደጅ) ጥራጊ የተደበላለቀና ብዙ አይነት ነገሮችን የያዘ ቆሻሻ ማለት ነው።
⁷⁷ ቀልዝ፡- ለም የሆነና የዳበረ መሬት
⁷⁸ አቶ አለማየሁ ምትክ፣ አብስላ ሞርዳ ሳሙኤል ቀበሌ፣ ዳምቢሲ ደሽ፣ ቃለ-መጠይቁ የተደረገበት ቀን 24/06/2007።

ነው። ከዚህም ሌላ በእርጥበቱ ምክንያት የተፈጠሩ ነፍሳት እንዲጠፉ፣ እንዲሁም መዋሃድ ያለባቸው ነገሮች በፀሐይ ብርሃን አማካኝነት እንዲዋሃዱ ለማድረግ ነው።

ሀገሬው ሰው ከውጭ የመጣለትን ዕውቀት በዘፈቀደ አይቀበልም። ከሚሰጠው ጥቅም አንጻር ለራሱ በሚመች መንገድ ከነባሩ ዕውቀት ጋር በማጣጣም ይተገብረዋል። እንዲሁም በዚህ መንገድ የተቀበለውን ባህላዊ የግብርና ዕውቀት በየጊዜው እያዳበረው ይሄዳል። ሁለቱንም አይነት ሳይንሳዊውን ባህላዊውን ማዳበሪያ አጠቃቀም አስመልክቶ ቄስ ወርቁ ሲናገሩ

ባህላዊው ማዳበሪያ (ኮምፖስቱ) ከጉድጓድ ይወጣና አልፎ አልፎ በታሪሰው በማሳው ላይ ይደፋል። ይህ የተደፋው ብስባሽ ከ5-7 ቀን ድረስ በማሳው ላይ ይቆያል። ይህ የሚሆነው በእርጥበቱ የተፈጠሩ ነፍሳት ካሉም ይጠፋሉ። ሙቀቱም ይበርዳል። ከ7 ቀን በኋላ እየታረሰ ከአፈሩ ጋር እንዲደባለቅ ይደረጋል። ተደጋግሞም ስለሚታረስ በደንብ ይዋሃዳል። ዩሪያና ዳቡን የምናደርገው ስንዘራው ነው።⁷⁹

ገበሬዎቹ የማዳበሪያዎቹን በተለያዩ ጊዜ መጠቀም የሚመርጡበት ምክንያት ሁለቱ ባንድ ላይ ቢጨመሩ አንደኛ መሬቱን ሊያቃጠሉት ይችላሉ ብለው በማሰባቸው ሁለተኛው ምክንያት ደግሞ ኮምፖስቱ ከአፈር ጋር ለመዋሃድ የሚወስድበትን ጊዜ በማሰብና ሁለቱ አንድላይ ሲሆን ምን እንደሚፈጠር ስለማይታወቅ እንደሆነ ይናገራሉ።⁸⁰

⁷⁹ ቄስ ወርቁ ወልደ ጊዮርጊስ፣ አግዛ ጋርዳ ኤሊያስ ቀበሌ፣ ስሜዞ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ የተደረገበት ቀን፣ 09/07/2007

⁸⁰ አቶ ሽመካ ገዳሙ፣ አደጋ ጓሽታ ውባጅ ቀበሌ፣ መስቀለኛ ደሽ፣ ቃለመጠይቁ የጠደረገበት ቀን 27/07/2007

ፎቶ 12:- ባህላዊ ማዳበሪያ/ ኮምፖስት የተደፋበት የእርሻ መሬት፣ ወዳሽቲ፣ 9/7/2007

ባህላዊ ማዳበሪያን አስመልክቶ የሚባሉ ቃል ግጥሞችን በተመለከተ አቶ ይሁን እንደሚከተለው ይገልጹታል፡፡

ሀ. ማዳበሪያ ዘርቶ አንድ ዓመት ከመሆን በፍጥ መጠቀም ነው በራስ መተማመን፡፡

ፎቶ 13:-ቁስ ወርቁ ባህላዊ ማዳበሪያውን ከአፈሩ ጋር ሲያዋህዱ ወዳሽቲ፣ 9/7/2007

ለ. ማዳበሪያ ዘርቶ መሬት ከማስበላት

ፍግን መጠቀም ነው ጭቅጭቅ የሌላት።⁸¹

የዚህ ጥናት አካባቢ ማህበረሰብ በቃላዊ ግጥሞች አማካኝነት ገበሬው ሃሳቡን፣ ስሜቱን፣ ፍላጎቱን፣ መጥላት፣ መውደዱን፣ ይገልጽበታል። አካባቢው ማህበረሰብ በከብቶች ፍግ፣ በቤት ጥረጊ አዘውትሮ ይጠቀማል። በዚህም መሰረት በ “ሀ” የተገለጸው የመጀመሪያው ግጥም ማዳበሪያ ጥሩ ምርት የሚሰጠው ለአንድ ዓመት ብቻ ነው። ማለትም ሁልጊዜ መጨመር ያለበት መሆኑን ነው። ባህላዊ ማዳበሪያ አንድ ዓመት ቢጨመር ቢያንስ ለሁለት ዓመት የመሬቱን ለምነት ይጠብቃል። ከዚህም በተጨማሪ በራስ የተዘጋጀ በመሆኑ አያስፈራም የሚል ስሜት አለው። ማዳበሪያው ግን ምን ሊያስከትል ይችላል የሚል ስጋትን እንደሚፈጥርና እንደማይተማመኑበት ያሳያል።

በ“ለ” የተጠቀሰው ግጥም ደግሞ ሃሳቡ ከመጀመሪያው ጋር ተመሳሳይ ነው። የሁሉም ስጋት ማዳበሪያው የመሬቱን ለምነት ያጠፋዋል። ካለሱ ምንም ማድረግ እንደማይችሉ የሚገልጽ ነው። ከዚህ ይልቅ ምንም ወጪ የማያስወጣውንና ከማንም ጋር እስጥ-አገባ የማያስነሳውን ባህላዊ ማዳበሪያ መጠቀም እንደሚገባ በስነቃሉ ይገልጻል። ከዚህም በተጨማሪ በብድር በሚመጣው ማዳበሪያ መዝራት ወቅቱ ጠብቆም ቢሆን አዳው መክፈሉ ስለማይቀር ክፈሉ በሚል በየጊዜው ከባለሙያዎች ጋር ሰለሚያጣላቸው ከዚህ ሁሉ በባህላዊው ብንጠቀም ይሻላል የሚል ነው።

በቀደመው ጊዜ እንደዚህ እንዳሁኑ በተስፋፋ መልኩ ሳይንሳዊ ማዳበሪያን አይጠቀሙም ነበር። አሁን ላይ ግን መሬቱ ስለተራቆተና ካለማዳበሪያ ስለማያበቅል ሳይንሳዊው ማዳበሪያና ብስባሽን ይጠቀማሉ ገበሬው ባህላዊውንም ሆነ ሳይንሳዊውን ማዳበሪያ የተመለከተ የተለያዩ ቃላዊ ግጥሞችን ይጠቀማል። የሳይንሳዊ ማዳበሪያ እና ባህላዊ ማዳበሪያ ጠቀሜታ፣ የሚያስከትለውን ችግርና በወቅቱ አለመድረሱንና የተመለከቱ ቃላዊ ግጥሞችን በመጠቀም ደስታውንም ሆነ ብሶቱን ይገልጻል።

⁸¹ አቶ አድማስ ይሁን ፣አግዛ ጋርዳ ኤሊያስ ቀበሌ፣ ሹምታ ደሽ፣ ቃለመጠይቁ የተደረገበት ቀን 27/09/2006

ዋጋው ባይወደድ በወቅቱ ቢመጣ
 የአስር ዓመት ቀለብ በአንድ ዓመት በወጣ።
 ዘሩ ሰባት መቶ ማፋፊያው በሺ አስር
 መንግስት አልሰማም ወይ ገበሬው ሲከሰር።
 ዝናቡ ዘነበ እርሻውም ደቀቀ
 ዩሪያና ዳቡ ከሰማይ እራቀ።⁸²

እነዚህን ስነቃሎች ስንመለከት በአሁኑ ሰዓት ገበሬው እየተጠቀመ ያለው ሳይንሳዊ ማዳበሪያ የዋጋውን ውድነትና በወቅቱ በሚፈለግበት ጊዜ እንደማይደርስ የሚገልጹ ናቸው። ገበሬው የምርጥ ዘሩና የማዳበሪያውን ለመጠቀም አስፈላጊ ቢሆንም የዋጋው ውድነት ለምን መንግስት ዝም ይላል መፍትሄ ይስጠን እኛ ልንቋቋመው አልቻልንም ይላል። ሌላው ቀርቶ መሬታቸውን አለስልሰውና አዘጋጅተው የሚፈልጉትን በወቅቱ እንደማያገኙና ያም ቢሆን ዋጋው ገበሬውን እያከሰረውና መሬቱንም እንዳራቁተበት ይገልጻል። ገበሬው ካየው፣ ከሰማው፣ ከደረሰበት ነገር በመነሳት የፈጠራ ዕውቀቱን ተጠቅሞ የስነቃሎችን/ ቃላዊ ግጥሞችን በመፍጠር ይጠቀማል። ገበሬው ምርጥ ዘሩንም ሆነ ማዳበሪያውን በግልጽ አልጠቀምም ቢል የሚደርስበትን ነገር ለመከላከል ባገኘው አጋጣሚ ሁሉ በስነቃሉ አማካኝነት ይተነፍሳል።

ሲወርድ ሲዋረድ የመጣውንና በአካባቢው ማህበረሰብ ዘንድ የተደነገጉትን ህግጋቶች ማፍረስ ዋጋ ያስከፍላል ብለው ያምናሉ። ለዚህም የጤፍና የሰንዴን ማሳ በጥቅምትና በመጋቢት ማረስ ሰብሉ ለፍሬ በሚደርስበት ጊዜ በጥቅምት ዋግ ይበላዋል፤ ምርቱም ይቀንሳል በማለት በእነዚህ ወራቶች የጤፍና የሰንዴን ማሳ በፍጹም አያርስም።

⁸² ወጣት ዳኝ ይሁን፣ (የመስክ እረዳቴ) አግዛ ጋርዳ ኤሊያስ ፣ ሹምታ፣ 27/07/2007(ሰዎቹ ስለማዳበሪያ የሚናገሩትን ሲሰማ እኛም እንደዚህ እየተባለ ይዘፈናል/ ይገጠማል በማለት የነገረኝ ግጥሞች ናቸው።

ሁሉም የአዝርዕት አይነት አንድ አይነት የማሳ ዝግጅት የላቸውም። እያንዳንዱ የአዝርዕት አይነትም የራሱ የሆነ የማሳ ዝግጅት ያለውና እንደ ማሳ ዝግጅቱ ሁሉ የየራሱ የሆነ የመዘራያ ወቅትም ያለው መሆኑን ነው።

ከመጋቢት እስከ ግንቦት ያለው ጊዜ በስፋት የእርሻ ስራ የሚከናወንበት ጊዜ ቢሆንም አንዳንድ የሰብል አይነቶችም ድንች፣ ገብስና በቆሎ የሚዘሩበት ወቅት ነው። ድንች የሚዘራው በመጋቢትና በሚያዚያ በደረቅ ወቅት ነው። በደንብ ታርሶና ለስልሶ በተዘጋጀው መሬት ላይ በበሬ ወይም በፈረስ ፈሰስ እየተቀደደ በፈሰሱ ላይ የድንች ዘር ይዘራል።

አቶ ሃብታሙ ስለ ድንች ያዘራር መንገድ ሲናገሩ፣ “በዚህ በኛ ድንችን በደረቁ ዝም ብለን ነው የምንጥለው በመጋቢት ላይ እስከ ሚያዚያ አጋማሽ ማለት ነው፤ ራሱ ውኃ ስላለው አይሞትም፤ በዝናብ ከዘራነው ግን በሽታ ያጠቃዋል፤ ራሱን ተቋቁሞ ፍሬ አይሰጠንም በደረቁ እንዘራውና ዝናብ መጠበቅ ነው”⁸³ ይላሉ።

አያይዘውም የድንች ዘር ሲዘሩ ያገኘኋቸው አቶ ሃብታሙ ስለ ድንች አዘራር የሚከተለውን ብለዋል፡-

እኔ በበሬው በቀደድሁት ቦይ ላይ ዘሩን እየጣሉ ይከተላሉ። ስመለስ ደግሞ በበሬው አፈር እያለበስሁ እመለሳለሁ። ሁለት ጊዜ ሄጄ በሶስተኛው ላይ እየጣሉ ይከተላሉ። በሽናው⁸⁴ መሀል የሚቀረው መሬት ለመኮትኮቻና አፈር ማሳቀፊያ ሲሆን ሐምሌ ላይ ደግሞ ተጎንና ተጎኑ ሴት አተርና ባቄላ እተክልበታለሁ።⁸⁵

⁸³ አቶ ሀብታሙ ጌታነህ ፣ አደጋ ውባጅቀበሌ፣ መሀል አምባ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ 18/09/2006።
⁸⁴ ድንች የሚዘራበት እያንዳንዱ መስመር
⁸⁵ አቶ ሀብታሙ ጌታነህ፣ አደጋ ውባጅ ቀበሌ፣ መሀል አምባ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ 03/07/2007

ይህንን ሃሳብ እን ቁስ ወርቁ⁸⁶፣ ቁስ አወቀ⁸⁷፣ አቶ ሀብታሙ⁸⁸፣ አቶ ሞላ⁸⁹፣ ሲያጠናክሩ ድንች መዝራት ሳይሆን የሚባለው መጣል ነው። ድንች በሚጣልበት ወቅት የመጀመሪያው ከተጣለበት መስመር የሚቀጥለው አስኪጣል ድረስ በከብት ሶስት ጊዜ ይመላለሳል (ሶስት መስመር ያርሳል)። ይህም ድንቹ ከተጣለበት ቀጥሎ ያለው ለዘሩ አፈር ማልበሻ ሲሆን ቀጣዩ ደግሞ እንዲሁ ለመስመሩ እርቀት መስጫ፣ ሶስተኛው ደግሞ ለቀጣዩ መስመር መጣያ ነው ይላሉ። በመጋቢትና በሚያዚያ በደረቁ የተዘራው ድንች ዝናብ ካገኘ ቶሎ ይበቅላል። አቶ ይሁን ስለ ድንች ሲገልጹ፦

ንሺ መሬት ብለን በደረቁ የጣልነው ድንች ዝናብ ሲያገኝ ሸክክ ብሎ ይወጣል፤ ያ ሁለት ጆሮ እንዳወጣ አፈሩን ብድግ ብድግ በማድረግ ያልወጣም ታለ እንዲወጣ እንቀሰቅሰዋለን፤ ተዚያ ወዲያ በደንብ ሲበቅል በሁለት ሰንበቱ⁹⁰ በደንብ ይከተኮታል። አሁንም በሁለት ሰንበቱ በከብት እንደግረዋለን። ተዚያ ወዲያ መቆፈሪያ አየነካውም። ተተነካ ያፍራል፤ ይደነግጣል ፍሬም አይሰጥም በማለት ይገልጻሉ።⁹¹

ፎቶ 14፡- ድንች ዘር ሲጣል (ሲዘራ) ንሸታ፣ 8/8/2007

⁸⁶ ቁስ ወርቁ ወልደ ጊዮርጊስ፣ አግዛ ጋርዳ ቀበሌ፣ ስሚዞ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ፣ 09/07/2007

⁸⁷ ቁስ አወቀ ተፈራ፣ አብስሳ ዋርዳ ቀበሌ፣ ሳሙኤል ደሽ፣ ቃለመጠይቅ 03/07/2007

⁸⁸ አቶ ሀብታሙ ጌታነህ፣ አደጋ ወባጅ ቀበሌ፣ መሀል አምባ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ 03/07/2007

⁸⁹ አደጋ ወባጅ ቀበሌ፣ መስቀለኛ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ 0607/2007

⁹⁰ ሰንበት ማለት እሁድ ሲሆን አንድ ሰንበት፣ ሁለት ሰንበት ሲል አንድ ሳምንት ሁለት ሳምንት ማለት ነው።

⁹¹ አቶ ይሁን አድማስ፣ አግዛ ጋርዳ ቀበሌ፣ ሹምታ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ የተደረገበት ቀን፣ 04/09/2006።

በጥቅሱ መግቢያ ላይ የተጠቀሰው “ንሺ” መሬት ተብሎ የተቀሰበት ምክንያት መሬት ልክ እንደ ሴት ዘር ተቀብላ በመያዝ ለፍሬ እንዲበቃ ታርጋለች። እህል ተዘርቶ ለፍሬ እስኪበቃና እስኪሰበሰብ ድረስ ከፍተኛው ሚና የመሬት ነው። ሴትም ተቀበለችውን የወንድ ዘር በማህጸኗ ተሸክማ የመያዝ ሃላፊነት አለባት ስለዚህ ሴት መሬት ተምሳሌት በመሆኗ ነው። ድንች ሁለት ቅጠል እንዳወጣ የመጀመሪያ ዙር ኩትኳቶ ይከናወናል። ይህም የጠበቀው አፈር እንዲቀል/እንዲላላ ለማድረግ ሲሆን የመጀመሪያው ኩትኳቶ በተከናወነ በአስራ አምስት ቀን ለሁለተኛ ጊዜ ይከተኩታል፤ በድጋሚ ለሶስተኛ ጊዜ ይከተኩታል፤ በመጨረሻም በፈረስ (በበሬ) ይደገራል። ከዚህ በኋላ ይደነግጣል⁹² ስለሚባል ምንም አይነት መቆፈሪያ አይነካውም።

ፎቶ 15:- ድንች ሲከተኩት⁹³

ፎቶ 16:- ድንች ሲደገር/አፈር ሲታቀፍ⁹⁴

ገበሬው በአካባቢው ባገኘው ዕውቀት ተጠቅሞ በድንች ዘር መሃል ለመከትከቻና አፈር ማሳቀፊያ ቦታ በመተው በእያንዳንዱ መስመር መሀል የሚኖረውን ክፍት ቦታ

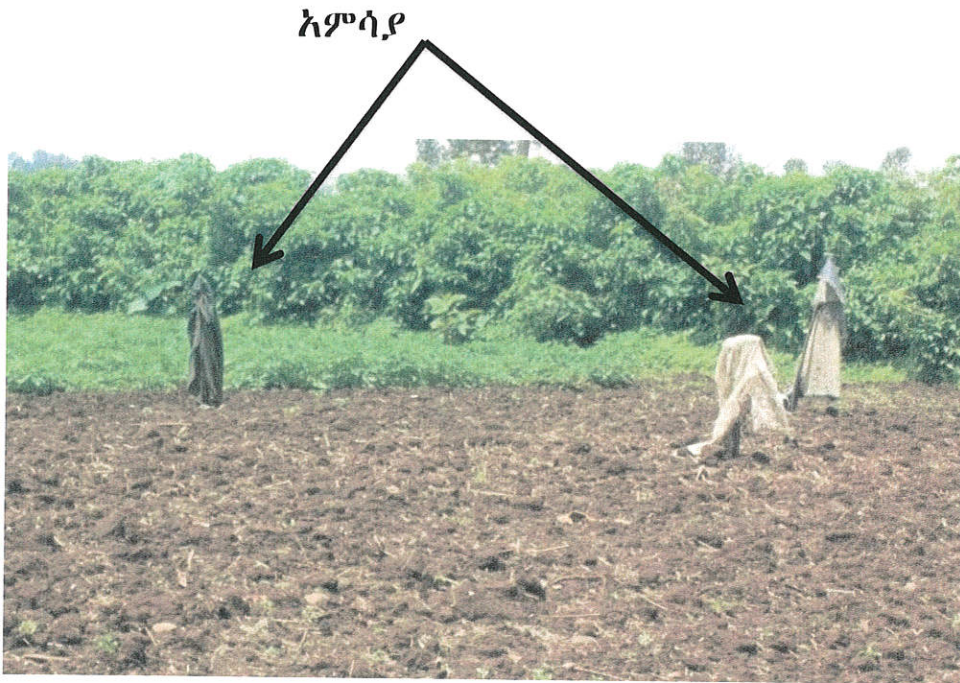
⁹² “ይደነግጣል” የሚሉት ድንቺ በስሩ የሚያፈራ በመሆኑና ስር እየሰደደና እያሰፋ ስለሚሄድ ስሩ ከተነካ ያፍራል ማለታቸው ነው። ይህም በሚከተኩትበት ወቅት ስሩ ሊቆራረጥ ስለሚችል አጥጋቢ ፍሬ እንዳይሰጥ ይሆናል።

⁹³ ሹምታ፣ 4/9/2006

⁹⁴ ሹምታ፣ 15/10/2006

በሚያርሰው መስመር በመለካት ይተዋል። ኮትኮቶ እና አፈር አሳቅፎ ሲጨርሱም በሚኖረው ባዶ ቦታ ሌላ ዘር ይዘራበታል።

አቶ የኔት “በፊት መሬቱ ሰፊ በነበረበት ጊዜ ሁሉም፣ ሴት አተሩም፣ ባቄላውም እራሱን በቻለ ማሳ ይዘራ ነበር አሁን ግን በድንቼ መሃል ይዘራል፤ ከጤፉ መሬትም አንድ ሁለት ሽና ተቀንሶ ይዘራል። ኑግና ተልባም እንደዚሁ ነው የሚዘራው”፤⁹⁵ በማለት ይገልጻሉ። በገበሬዎች ዘንድ የምትባክን የእርሻ መሬት የለችም። ሌላው በዚህ ወቅት የሚዘራው በቆሎ ነው። በቆሎ የሚዘራው በብተና ሲሆን የሚዘራበት ወቅት ደግሞ በአእዋፋት የመለቀም ሁኔታው ሰፊ ነው። የተዘራው በቆሎ ወፍ እንዳይለቅመውም ለማድረግ በማሳ ውስጥ “አምሳያ”⁹⁶ በመስራት ይከላከላታል።

ፎቶ 17:- አምሳያ የተደረገበት የቦቆሎ ማሳ አግዛ 12/9/2006

⁹⁵ አቶ የኔት ፈንታሁን፣ አብስላ ዋርዳ ቀበሌ፣ ባኳ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ፣ 06/07/2007

⁹⁶ ማሳ ላይ እንጨት በመትከል ሰው እንዲመስል ያረጁ ልብሶችን በማድረግና አሮጌ ባርኔጣ በመሰካት የሚሰራ

ሌላው በዚህ ወቅት የሚዘራው ማሽላ ነው። በአካባቢው አጠራር ማሽላ በመባል የሚታወቅ ሲሆን በቆላ ሰም አካባቢ ከመጋቢት 25 እስከ ሚያዚያ 15 ይዘራል፤ በደጋውና በወይና ደጋው አካባቢ ደግሞ በግንቦት ይዘራል። ስለ ማሽላ አቶ ልመንህ ሲናገሩ ሁለት አይነት የማሽላ ዘር አለ ይላሉ። አገሬ ማሽላ ሃረርጌ (ነጭና ቀይ)ና ቸኮለች⁹⁷ ማሽላ የሚሉት ናቸው። ሃረርጌ ማሽላ በሚያዚያ መጨረሻ ተዘርቶ በጥቅምት የሚደርስ ሲሆን ፈጠኔ ማሽላ ደግሞ የሶስት ወር በመሆኗ በነሃሴ ትደርሳለች። ስያሜዋን ያገኘችው ለፍሬ ከምትደርስበት የጊዜ ማጠር ጋር በተያያዘ እንደሆነ ይገልጻሉ።⁹⁸ ማሽላ በተዘራ በአንድ ሳምንት ውስጥ ይበቅላል፤ ሶስት ቅጠል ማውጣት ሲጀምር ይኮተኮታል፤ ሶስት ቅጠል ሲወጣ ተክሉ ጠንክሯል ስርም ሰዷል ስለሚባል ነው። ከእስራ አምስት ቀን በኋላ ለሁለተኛ ጊዜ የኮተኮታል፤ ከአንድ ወር በኋላ ምንጣሮ ይመነጠራል።

የገብስ መሬት በመጋቢት፣ በሚያዚያና በግንቦት ከአራት እስከ አምስት ጊዜ ተደጋግሞ ከታረሰ በኋላ ከግንቦት አስራ አምስት እስከ ግንቦት ሰላሳ ድረስ ይዘራል፤ ቄስ ታዩ “ገብስ ዝናቡ ተሰጠ ተግንቦት ይዘን እስተ ሰኔ መባቻ እንዘራለን” ይላሉ።⁹⁹ ገብስ መታረም ስለማያስፈልገው አይታረምም።

የዳጉሳ መሬት ልክ እንደ ጤፍና ስንዴ ተደጋግሞ መታረስን ይፈልጋል። ከአምስት እስከ ስምንት ጊዜ መታረስና መሬቱ በሚገባ መለስለስ አለበት። ከተዘራና ከበቀለ በኋላም አንድ ጊዜ ብቻ አረሙ ይነቀላል (ይታረማል)።

ይህ ወቅት የእርሻ ጊዜ ነው። ይሁን እንጂ ሁሉም ገበሬ እኩል ሰራተኛና ስራ ወዳድ ነው ማለት አይቻልም። ጠንካራ ገበሬ ያለውን ያህል ሰነፍና ደካማ የሆነም ገበሬ አለ። አንዳንድ ገበሬ አቅሙ እያለውና መስራት አየቻለ መሬቱን አከራይቶ ቤተሰቡን በርሀብ የሚቀጣም አለ። ቄስ ወርቁ ሲናገሩ “በስመ ገበሬ ሁሉም አንድ አይደለም

⁹⁷ ከሌላው ማሽላ ዘር ቀድሞ በሶስት ወር በነሃሴ የምትደረስ
⁹⁸ አቶ ልመን ዳኛው፣ አግዛ ጋርዳ ቀበሌ፣ ሹምታ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ የተደረገበት ቀን 29/07/07።
⁹⁹ ቄስ ታዩ ታፈረ፣ አብስላ ዋርዳ ቀበሌ፣ ዋህላ ፣ ቃለመጠይቅ የተደረገበት ቀን፣ 24/06/2007።

ቤተሰቡን በረሀብ እየቀጣ መሬቱን አከራይቶ አረቂ ሲጠጣ የሚውልአለ። እንዲህ አይነቱ አገር አሰዳቢ እንዲህ እየተባለም ይሰደባል።” አይይዘውም ቁስ ወርቁ ግጥሙን እንደሚከተለው ይገልጻሉ፡-

ያላረሰ ጎበዝ እርፍ ያልነቀነቀቀ
በሐምሌ መባቻ ተጣጥፎ ወደቀ።¹⁰⁰

ማህበረሰቡ ከሳሽና ነቃሽ በሌለበት ቃላዊ ግጥሙ አማካኝነት ባገኘው አገጣሚ ሁሉ ደካማውን/ሰነፋውን ይወቅሳል፤ ምክንያቱም Bascom (1954: 333-349) እንደሚሉት የፎክሎር አንዱ ተግባር ማስተማር በመሆኑ ከስህተታቸው እንዲማሩ በስም እየተጠቀሱ ይገጠምባቸዋል።

በዚህም መሰረት በእርሻ ስራው ደካማ የሆነ ገበሬ ክረምቱን መውጣት አይችልም፤ ያንን የችግር ወቅት ሊያሳልፍ የሚችለውን ጎመን እንኳን መዝራት ባለመቻሉ እስከ ሐምሌ እንኳን መድረስ አልቻለም፤ የሚል ነው።

ሲነግዱ አትነግድ ሲያረሱ አትረስና
አሟረቱብኝ በል ተጥላው ዋልና።¹⁰¹

ተኝቶ እየዋለ ተምሳናው ጥላ
ሰው ዋለብኝ ይላል አልሽ አይበለኝና።¹⁰²

አንዳንድ ስራ የማይወድ ሰው የራሱን ድክመት በሰው በማላክክ ከጥፋቱ ለማምለጥ ሲሞክር ይስተዋላል። ለምን አትሰራም ቢባል እንዳልሰራ ተውሎብኛል (ተደግሞብኛል)

¹⁰⁰ ቁስ ወርቁ ወልደ ጊዮርጊስ፣ አግዛጋርዳ ኤሊያስ ቀበሌ ፣ ስሚዞ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ 09/07/2007።

¹⁰¹ አቶ ጥሩነህ ቢተው፣ በቡድን አንድ ወይይት ወቅት የተናገሩት፣ 21/07/2007፣ጓሽታ።

¹⁰² ወ/ሮ ወዴ ተካ፣ አብሰላ ጥርዳ ሳሙኤል ቀበሌ፣ ሳሙኤል ደሽ፣ ቃለመጠይቅ 03/07/07።

ይላል። የመጨረሻውን ስንኝ ብንመለከት “ተውሎብኛል ይላል አልሽ አይበለኝና”¹⁰³ የተሰመረበት ሃረግ የሚያመለክተው ፈጣሪ ይህን ተናገርሽ ብሎ ከግፍ አይቁጠርብኝ፤ እኔንም እንደሰኝ ከመሆን ያውጣኝ ነው የምትለው።

ከዚህም በተጨማሪ ለልጆቻቸው የሥራን አስፈላጊነት ይነግሩበታል። ማንም ሰው ካልሰራ ስለሚቸገር ከዚህ ለማምለጥ ጠንክረው መስራት እንዳለባቸው በግጥሙ ይነግሯቸዋል ያንን እያዘሙ ያድጋሉ፤ ይሰራሉ።

በማህበረሰቡ ዘንድ “ግፍ መናገር/ በሰው መፍረድ” ጥሩ አይደለም በራስ ይደርሳል ስለሚባል ያንን በመፍራት ፈጣሪ ይህን ተናግረሻል ብሎ ከግፍ አይቁጠርብኝ የሚል ነው። ሰነፉን እንደሚወቅሱት ሁሉ በተቃራኒው ደግሞ ጠንካራውንም ያበረታታሉ።

“ያረሰማ ኅበዝ እርፍ የነቀነቀ
ወፍጮው እንዳገሳ መስከረም ዘለቀ።”¹⁰⁴

እነዚህን ሁለት ስንኞች ብንመለከታቸው ጠንክሮ ያረሰ ገበሬ ምን ጊዜም ቢሆን በችግር አለንጋ አይገረፍም። ቤቱ ሙሉ ነው። የክረምቱን ወራት ያለ ምንም ችግር ያልፈዋል። መስከረም የብርሃን እና የተስፋ ጊዜ ነው። ሌላው ቢቀር በመስከረም ሰመሬታ ገብስ ይደርሳል ስለዚህ ጠንክሮ በግንቦት የዘራው በነሐሴ ስለሚደርስለት መሸጋገሪያ አለው ማለት ነው። የበልጉ እርሻ የተዘራው ተዘርቶ ያልተዘራው ደግሞ ለዘር ዝግጁ ሆኖ ወደ ክረምቱ ይሸጋገራል።

5.3. ክረምት (ከሰኔ እስከ ነሃሴ)

እነዚህ ወራቶች የእርሻ በሰላ፣ የዘር፣ የኩትኳቶ፣ የአረም፣ በደጋውና በወይና ደጋው አካባቢ የአጨዳና የውቂያ ጊዜያቶች ናቸው። በሚያዚያና በግንቦት የተዘሩት ድንችና

¹⁰³ አጽንኦቱ የኔ ነው

¹⁰⁴ ወ/ሮ ወዴ ተካ፣ አብስላ ዋርዳ ሳሙኤል ቀበሌ፣ ሳሙኤል ደሽ፣ ቃለመጠይቅ 03/07/07።

ማሸላ (በቆሎ) በሰኔ የሚታረሙበትና የሚከተኩበት ጊዜ ነው። በግንቦት ግልሻሽ¹⁰⁵ የታረሰው እርሻ በሰኔ ተደጋግሞ ይታረሳል፤ ለዘርም ይዘጋጃል። የክረምቱ ወራት በገበሬው ዘንድ የጨለማ ጊዜ ነው። “የሐምሌ ጨለማ” ይባላል። የችግር፣ የሥጋት፣ የሰቀቀን ጊዜ በመሆኑ በጥቁር ይመሰላል።

የዳጉሳ እርሻ ከሰድስት እስከ ሰባት ጊዜ ተደጋግሞ የሚታረስና የሚለሰልስ ሲሆን እስከ ሰኔ አስራ አምስት ባለው ጊዜ ውስጥ ይዘራል። ጤፍ ከሐምሌ አምስት ጀምሮ እስከ ሐምሌ አስራ አምስት ቀን በቆላ ሰም (በሞቃት)፣ ከሐምሌ አስራ አምስት እስከ ሐምሌ ሰላሳ ድረስ ያለው ደግሞ በደጋና በወይና ደጋ እንዲሁም በነሐሴ መጀመሪያ ሳምንት፣ በነሐሴ መጨረሻ እና በጳጉሜ በደጋው ጤፍ መዝሪያ ወቅት ነው። ይህ ጊዜ በግቢ የታረሰው መሬት በደንብ ለስልሶና ተጎልጉሎ ለጤፍ፣ ለዳጉሳና ለሰንዴ ዘር የሚዘጋጅበት ጊዜ ነው።

በመጋቢትና በግንቦት የታረሰው የጤፍ መሬት ከሰኔ ሃያ በኋላ መጎልጎልና ለጭቃ በራይ መዘጋጀት አለበት። መሬቱ ተደጋግሞ ይታረስና ይደቃል። በአካባቢው ሰርገኛ፣ ቀይ፣ ፊሶ¹⁰⁶ እና ቢመሾ¹⁰⁷ የሚባሉ የጤፍ አይነቶች ይዘራሉ። ሰርገኛ ጤፍ የነጭና የቀይ ጤፍ ድብልቅ ሲሆን ቀይ ጤፍ ደግሞ ስጋ የመሰለ መልክ ያለው በመሆኑ ቀይ ጤፍ ሲባል ፊሶ የሚባለው ጤፍ ጥቁር ጤፍ ሆኖ ብቻውን ለእንጀራነት የማይውል ነው። በተለይም ፊሶና ቢመሾ በደጋው አካባቢ ብቻ የሚበቅሉ የጤፍ አይነቶች ናቸው። ፊሶ በነሐሴ መጀመሪያ ተዘርቶ በህዳር የሚደርስ ሲሆን ቢመሾ ደግሞ በነሃሴ መጨረሻ የምትዘራና ከሌሎች እኩል በህዳር የምትደርስ ጤፍ ናት። ለጤፍ መዝሪያ የሚዘጋጀው መሬት በቅድሚያ መጎልጎል አለበት።

በጉልጓሎ ወቅት የደቀቀውን እርሻ አራሽ በተወሰነ እርቀት ቦይ እየተቀደደ ይተዋል፤ ሴቶቹ፣ ወንዶቹ፣ ልጆቹ ለጉልጓሎ ወጥተው ሳሩን በሚገባ ከእርሻው መሃል አፈሩን

¹⁰⁵ ግልሻሽ፡- የቅስቀሳ እርሻ

¹⁰⁶ በጣም ጥቁር ጤፍ ነው

¹⁰⁷ በነሃሴ መጨረሻ ተዘርታ በህዳር ለአጨዳ የምትደርስ ቀይ ጤፍ ናት

አያራገፉና እያወጡ በተቀደደው ቦይ መሀል ስሩን ወደላይ እየገለበጡ ያስቀምጣሉ። በዚህ መንገድ ጉልህም ይከናወናል። ይህ ታርሶ የደቀቀው የጤፍ መሬት በሚገባ ተጎልጉሎ ከዘጠኝ እስከ አስራ አምስት ቀን አረሙ እንዲወጣ (እንዲበቅል) ይተዋል፤ ለጭቃ በራይና ለዘር ዝግጁ ሆኖ ዝናብ ይጠብቃል። ስራውን አስመልክቶ የጤፍ መሬት ጭቃ በራይ ሲያበራዩና ሲዘሩ ያገኘኋቸው አቶ ፈንቴ የሚከተለውን ይላሉ፡-

የጤፍ እርሻ በደንብ ከደቀቀ በኋላ አፈሩ እየተራገፈ የሳሩ ስር ወደላይ ተገልብጦ በተቀደደው ፈሰስ ይቀመጣል፤ ይጎለጎላል፤ ከዘጠኝ እስከ አስራአምስት ቀን በኋላ አረሙ በደንብ ሲወጣ በርከት ያሉ ከብቶች በጤፍ እርሻ ላይ እየነዳን እንዲ ደቀድቁትና እንዲጠቀጥቁት እናደርጋለን። በከብት ጭቃ በራይ¹⁰⁸ እናበራያለን። ጭቃ በራይን የምናከናውነው ደሀና የተመቻቸ ካፊያ ስናገኝ ነው። ሀይለኛ ዝናብ ከሆነም ዘሩ ይቀልጥብናል። በከብት አበራይተን ስንጨርስ ወዲያውኑ በብተና እንዘራለን። ወዲያው ነው የምንዘራው፤ በብተና ስንዘራ ዘሩ እንዳይደራረብ አንድ ጊዜ የምንዘራባትን ቦታ በአይናችን መትረን ስናበቃ በእግራችን ምልክት እናወጣለን፤ እንደዚያ እያደረግን ተሐምሌ አምስት እስከ ሐምሌ እኩሌታ ጤፍን እንዘራለን።¹⁰⁹

ከዚህ ገለጻ መረዳት እንደሚቻለው በጉልህም ወቅት የሳሩ ስር ወደላይ የሚሆንበት ምክንያት አፈር አግኝቶ በድጋሚ እንዳይበቅል ለማድረግ፤ ስሩን ለጸሐይ ለማጋለጥና አፈርና ውኃ ለማሳጣት ነው። በከብት የሚደቀደቀው ዘሩ ድቃቅ ከመሆኑ የተነሳ ሲበቅል አፈሩን ፈንቅሎ የመውጣት አቅም ስለሌው ይበሰብሳል። ይህ እንዳይሆንም በሚገባ መሬቱ በከብት መደቅደቅና መተምተም አለበት። የዝናቡ መጠንም ወሳኝነት አለው። ሀይለኛ ዝናብ ከሆነ ጤፍ በጎርፍ ተጠራርጎ ይወሰዳል፤ ወይም ይበሰብሳል።

¹⁰⁸ በተጎለጎለው የጤፍ እርሻ ላይ ብዙ ከብት እየነዱ ማስጠቀሙ
¹⁰⁹ አቶ ፈንቴ ወርቁ፣ አግዛ ጋርዳ ኤሊያስ ቀበሌ፣ ሹምታ ደሽ፣ ቃለመጠየቅ፣ 24/11/2007

ዝናብ ስለጣለ ብቻ ዘር አይዘራም። ዝናብ በሌለበትም አይዘራም ስለዚህ ጭቃ በራይ የሚከናወነው ደህና ካፊያ ዝናብ ሲኖር ብቻ ነው። በዚህ ጊዜ መሬቱ በሚገባ በከብት ተደቅድቆ ልትም ሲል የጤፍ ዘር ይዘራል። ዘር በብተና በሚዘራበት ወቅት በአንድ ቦታ ላይ ተደራርቦ እንዳይዘራ እና ዘር እንዳይባክን በአይን እየገመቱ በእግራቸው መስመር በማውጣት፣ ቅጠል ምልክት በማድረግ ይለዩታል፤ ያን ሲጨርሱ ደግሞ አሁንም መስመር ያወጣሉ። ይዘራሉ። ይህንን ለመከላከል ከላይ የተጠቀሱትን ዘዴዎች ይጠቀማሉ። ይህም ከልምድ ያገኘውና ያዳበረው እውቀት ነው። እንዲሁም እንደጤፍና አየር ንብረቱ የዘሩ ጊዜ የተለያየ በመሆኑ በደጋማው አካባቢ የሚበቅለው በመሾ ጤፍ ነሐሴ መጨረሻ ላይ ተዘርቶ ህዳር ላይ ይደርሳል። ይህም ሁሉም ጤፍ በሐምሌ ተዘርቶ ያልቃል ማለት አይደለም።

የጤፍ መሬት በዚህ መንገድ ተዘጋጅቶ ነው የሚዘራው፤ በከብት በደንብ የሚጠቀጠቀው ከጉልጓሎ በኋላ የሚወጣው አረም እንዲጠፋ ለማድረግ እና የጤፍ ዘር ደቃቅ በመሆኑ ወደውስጥ እንዳይገባና ሳይበቅል እንዳይቀር ነው። እንዲሁም ዘሩም እንዳይደራረብ (በተዘራበት ቦታ ተደግሞ እንዳይዘራ) በእግራቸው መስመር (ምልክት) እያወጡ ይዘራሉ። ጤፍ ከተዘራ በኋላም ጎርፍ ጠራርጎ እንዳይወስደው ለማድረግ በእርሻው ውስጥ የጎርፍ መውረጃ ቦይ ይቀደዳል። በቦዩ መካከል የሚገኘውን አፈር ለማውጣትም አካፋን ወይም ሌላ መሳሪያን አይጠቀሙም። ባህላዊ በሆነ መንገድ በቀላል ዘዴ ጊዜያቸውንና ጉልበታቸውን በማያባክን መልኩ ይጠቀማሉ። ይህን በተመለከተ አቶ ፈንቴ :-

የጎርፍ መውረጃ ፈሰስ ስንቀድ ሳብር¹¹⁰ ነው የምናርሰው፤ አንድ ጊዜ ከተከፈተ በኋላ በሁለተኛው ስንሄድበት አፈሩንም ለማንሳት አካፋ አንጠቀምም፤ በድግሩና በእርፍ መካከል እርጥብ የሰሚዛ¹¹¹ እንጨት ሰባብረን አስገብተን በቦዩ ስንሄድ እንጨቱ አፈሩን ግራና

¹¹⁰ ሳብር:- አግድመት
¹¹¹ ሰሚዛ:- ሰንሰል

ቀኝ እየጠረገ መሀሉን ክፍት ያደርገዋል። በቃ ፈሰሱ እንደዚህ ነው የሚሆነው በማለት ይገልጻሉ።¹¹²

ከዚህ ገለጻ መረዳት የሚቻለው ገበሬው የባህላዊ ግብርና ዕውቀቱን ተጠቅሞ ጊዜውንና ጉልበቱን ሳያባክንና ተጨማሪ ሌላ መሳሪያም ሳያስፈልገው በቦዩ መካከል የሚገኘውን አፈር በበሬ እቃው፣ በእርፉና በድግሩ መካከል እርጥብ የሰሚዛ እንጨቶችን በመሰካት የቦዩን አፈር እንዲያስተካክለውና መገሉ ክፍት እንዲሆን በማድረግ በቀላል ዘዴ ይጠቀማል። እንዲሁም የጎርፍ መውረጃ ቦዮችን አግድመት በማረስ ያዘጋጃል።

ፎቶ 18:-የጤፍ እርሻ ሲጎለጎል፣ ሹምታ፣ 11/11/2007።

ፎቶ 19:-የጤፍ እርሻ ጭቃ በራይ ሲበራይና ለዘር ሲዘጋጅ፣ ሹምታ፣ 25/11/2007።

¹¹² አቶ ፈንቴ ወርቁ፣ አግዛ ጋርዳ ኤሊያስ ቀበሌ፣ ሹምታ ደሽ፣ ተደረገበት ቀን 25/11/2007።

ፎቶ 21 :- የጤፍ ዘር ሲጠራ/ ሲበጠር 25/11/2007

ፎቶ 20:- የጤፍ ዘር በብተና ሲዘራ 25/11/2007

ስንዴ የሚበቅለው በአብዛኛው በቆላ ሰም (በሞቃት) አካባቢ ሲሆን አልፎ አልፎ በወይና ደጋው አካባቢ የሚበቅል ሲሆን ደጋማው የአየር ንብረት ባለበት አካባቢ ግን አይበቅልም። የመዘሪያ ጊዜውም ከሐምሌ አስራ አምስት ጀምሮ እስከ ሐምሌ ሰላሳ ድረስ ነው። የስንዴ ማሳ ዝግጅት እንደጤፍ በመሆኑ እርሻው በሚገባ ታርሶ ይለሰልሳል። ስለዚህም ቢያንስ ከአምስት እስከ ሰባት ጊዜ ይታረሳል። አቶ ጌትነት እንደሚሉት “ስንዴ ብዙ እርሻ የሚፈልግ ቢሆንም በጋ ላይ አይታረስም፤ ዝናብ ተጠብቆ ነው የሚታረሰው። ዝናብ ሲዘንብ ግንቦትን ሰኔን ይዘን እስከ ሐምሌ እኩሌታ እስቲዘራ ድረስ ተደጋግሞ ይታረሳል። ልዩነቱ የጤፍ እርሻ ጭቃ በራይ ሲኖረው የስንዴ ግን አይበራይም።”¹¹³

ባቄላ ሐምሌ መጀመሪያ ላይ ይዘራል። አተር የሚዘራው ደግሞ ሐምሌ መጨረሻ ላይ ነው። ቄስ ታየ እንደሚሉት “ወንድ አተርን”¹¹⁴ ቡክር /ቀደም ብለን/ እንዘራዋለን፤ ሴት

¹¹³ አቶ ጌትነት አድማስ፣ አደጋ ጓሽታ ውባጅ ቀበሌ፣ ጓሽታ ደሽ፣ ቡድን አንድ ውይይት 21/07/2007)
¹¹⁴ ባቄላ

አተሩ¹¹⁵ ቶሎ ስለሚደርስ እንዲያ ወደ ሐምሌው መጨረሻ ዳ ብለን ነው የምንዘራው። ተልባ፤ ኑግ የመሳሰሉትም የሚዘሩት በዚህ ጊዜ ነው። ይህ ወቅት ያለው ሁሉ እየተሟጠጠ የሚዘራበት ጊዜ ነው።”¹¹⁶

ገበሬው ተፈጥሮ በለገሰችው ላይ የራሱን ጥረት በማክል አካባቢውን ለመቆጣጠር ከፍተኛ ጥረት ሲያደርግ ይስተዋላል። በአካባቢው በተፈጥሮና ሰው ሰራሽ የሚከሰቱ ችግሮችን ለመቋቋም የሚያደርገው ጥረት ቀላል የሚባል አይደለም። በዚህ በክረምት ወቅትም የሚያከናውናቸው ልማድና እምነቶች አሉ። ዋናውና የማይቀረው በጊዜውና በውቅቱ በየዓመቱ የሚከናወኖቹ አንዱ “ጠለተ በረድ”¹¹⁷ ማዞር ነው። ሌላው ደግሞ የከብቶችን በዓል ማክበር ነው። የገበሬው ስጋት የሆነውን በረድ ባህላዊ በሆነ መንገድ ለመከላከል ሲጠቀም ይስተዋላል። ቁስ ወርቁ ስለዚህ ሲናገሩ፡-

በአካባቢያችን በረዶ በጣም ያስቸግረናል፤ ስለዚህ ድሮ እህል ነበር የምናዋጣው አሁን ግን ገንዘብ በጠስ እናዋጣና ለደብተራው እንሰጣለን፤ ደብተራውም ያን መድሃኒት ይሰጠናል፤ መድሃኒቱ የተክል ስር ነው። ደሞ መሬት ስለማይነካው ያን በቀበሌው ድንበር አዙረን በረጅምና ደረቅ የቅርቀሃ እንጨት ላይ አስረን ሜዳ ላይ ተክለን እንተወዋለን ይላሉ።¹¹⁸

በአካባቢው በረዶ ብዙ ጊዜ እህል ስለሚያጠፋቸው ገበሬዎች እያዋጡ ለባህላዊ መድሃኒት አዋቂዎች (ደብተራዎች) በየአመቱ ገንዘብ እየሰጡ የሚሰጣቸውን የባህል መድሃኒት በቀበሌው አካላይ ድንበር አዙረው አማካኝ በሆነ ሜዳማ ቦታ ላይ ይሰቅሉታል። መሬት ከነካውም ድግምቱ ይረክሳል ተብሎ ስለሚታመን መሬት

¹¹⁵ አተር
¹¹⁶ ቁስ ታዬ ታፈረ፤ አብስላ ዋርዳ ቀበሌ፤ ዋህሳ ደሽ፤ ቃለመጠይቅ፤ 07/07/2007
¹¹⁷ ጠለተ በረድ፡- ሰብላቸውን በረዶ እንዳያጠፋቸው ለማድረግ የሚከላከሉበት ባህላዊ በደብተራዎች የሚዘጋጅ ድግምት ነው። ይህ ግን አሁን ተለውጧል። ለውጥና ቀጣይነት በሚለው ምዕራፍ ስር ተጠቅሷል።
¹¹⁸ ቁስ ወርቁ ወልደ ጊዮርጊስ፤ አግዛ ጋርዳ ኤሊያስ ቀበሌ፤ ስሜዞ ደሽ፤ ቃለመጠይቅ፤ 29/07/2007

አይነካውም። የቅርከሃን ተክል የሚጠቀሙት ለረዥምነቱ ሲሆን እጹ ድግምት ተደርጎበት ነው የሚሰጣቸው። ሜዳ ላይ የሚሆንበት ምክንያት መብረቅ መድሃኒቱ ላይ ብቻ እንዲያርፍና ለማድረግ ነው። ሌላ እንዳያጠፋ። ያን በማድረጋቸው ከበረድ እንደሚደኑ፣ ባለማድረጋቸው ደግሞ በበረድ እንደሚመቱ ያምናሉ። አካባቢው በበረድ ከተመታ የሆነ ነገር አድርገናል ብለው ያስባሉ። ለዚህም አጋላጭ ናቸው ብለው የሚያምኑባቸው የሞተን ሰው በእለቱ ያለመቅበር፣ በአላትን (በሰንበት ማረስ፣ መፍጨት፣ መቆፈር...) መሻር የተሰረቀ ታቦት የሆነ ቦታ ላይ ሲጣል፣ በሰው እጅ የጠፋ ሰው ሲኖር... በረድ ይመታናል ብለው ያምናሉ። ይህም የፈጣሪ ቁጣ ነው ይላሉ። በተለይም በአካባቢው ድንገተኛና ከወትሮው የበረታ በረዶ ከጣለ በረዶው ሲያባራ አካባቢያቸውን የማሰስ ተግባርን ያከናውናሉ። ይህን በተመለከተ ቁስ ታዬ እንዲህ በማለት ይገልጹታል፡-

“በረዶው አካባቢውን ደጋግሞ የሚመታው ከሆነ በአካባቢያችን የተጣላ ሰው ታለ ይቅር ለግዜር እንዲባባል፣ እንዲታረቅ፣ የተበደለም ሰው ካለ እንዲካስ ተደርጎ በቤተክርስቲያናችን ጸም፣ ጸሎት ወይ ለሶስት፣ ወይ ለሰባት ቀን ይታወጃል። ሁሉም ይጸማል እግዚታ ይደረጋል። በዚህ ፈጣሪ ይቅር ይለናል። ይህን የምናደርገው ለበረዶ ብቻ አይደለም። ዝናብም ሲጠፋ እንደህ እናደርጋለን።”¹¹⁹

እንደ ቁስ ታዬ ገለጻ ጥናቱ የሚካሄድባቸው ማህበረሰቦች የክርስትና እምነት ተከታዮች በመሆናቸው በተደጋጋሚ በረዶ ሲመታቸው ወይም ዝናብ ሲጠፋ ጸም፣ ጸሎትና ምህላ ለሃጢያት ማስተሰሪያ ያደርጋሉ። በሰሩት ክፋት/ ሃጢያት ምክንያት መጠነኛ ቅጣት ነው ብለው ያምናሉ። ይህ ሲሆንም ሊያስተምረን ነው ብለው የሚያምኑት አንድ ኃይል/ ልዕለሰብ አለ።

¹¹⁹ ቁስ ታዬ ታፈረ፣ አብስላ ሞርዳ ቀበሌ፣ ሞህላ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ፣ 07/07/2007

የክረምት ወቅት በገበሬው ዘንድ የችግር ጊዜ ነው። ይህ ችግርም አጠቃላይ በመሆኑ በማህበራዊውም ሆነ በኢኮኖሚውም የሚያስከትለው ጫና ቀላል አይደለም። በዚህም ምክንያት ማህበረሰቡ ከወዲሁ የሥነልቦና፣ ቅድመ ዝግጅት እንዲያደርግ፣ ለዘር የሚሆነውንም እህል ከመብላት እንዲቆጠብና የዘሩን እህል እንዲያዘጋጅ የሚጠቁም ነው።

በሚያዚያ በጓሮ መሬት ላይ የተበተነው የጎመን ዘር ከሰኔ ጀምሮ ለመብል የሚደርስበት ወቅት በመሆኑ በአብዛኛው ገበሬ ቤት የሚበላው ጎመን ነው። በመጋቢትና በሚያዚያ የተዘራው ድንችም ሰኔ መጨረሻ ጀምሮ ለመብል የሚደርስ ቢሆንም እንደጎመን አይበላም።

በጓሯቸው የዘሩትን ጎመን ሲያርሙ ያገኘኋቸው አቶ ይሁን እንደሚሉት “ክረምቱ ይዘት ከሚመጣው ዝናብና ስራ ጋር ተያይዞ በቤት ሁሉም ነገር ያጥራል፤ ያለው ተሟጦ የሚዘራበት ወቅት ነው። ስለዚህ ቀለባችን ጎመን ነው። ‘ምን ቢያርሱ እንደጎመን አይጎርሱ’ ነው።”¹²⁰

“እንግዲህ ጀመረ ሰኔ አቆለቆለ

በኩርማን እንጅራ ጎመን ተቆለለ” እያለ ይዘፍናል (እንደ ላይኛው)።

ይህ ቃላዊ ግጥም የተነገረበት አውድ በግቢው መጨረሻ እና በክረምቱ መግቢያ ወቅት ላይ እንደሆነ ከግጥሙ መንፈስ መረዳት ይቻላል። በክረምት ወራት ቀድሞ የሚደርሰው ጎመን በመሆኑ በገበሬው ቤት ለምግብነት የሚውለው ጎመን ነው።

በዚህ ወቅት በጎመኑም፣ በገብሱም፣ በማሽላውም ይዘፈናል፤ ከክረምቱ ችግር ጋር ተያይዞ። አዳንድ ቆጣቢም ይኖራል። ለዚህም በአካባቢው “የክረምት መሻገሪያህን በጋ ላይ ተመልከት” የሚል ብሂል አለ። ገበሬው ቀድሞ የሚዘራው ለችግር ደራሽ የሆነውን

¹²⁰ አቶ ይሁን አድማስ፣ አግዛ ጋርዳ ኤሊያስ ቀበሌ፣ ሹምታ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ፣ 04/09/2006

ጎመን ነው። የአካባቢው ነዋሪዎች እንደሚሉት የክረምቱ የችግር፣ የሰራ ጫና ጊዜ በመሆኑ በአጠቃላይ በጣም ከባድ ነው።¹²¹

አቶ አየለ የችግሩን ሁኔታ ሲገልጹ “ተሰራ ጫናው በቤት ውስጥ የባልና የሚሰት ሁኔታም እንዳይኖር ያደርጋል ተችግሩ አኳያ ተወደደም ተጠላም መብል ነው የሰውን ልጅ የሚያፋቅረው፤ ‘ሆድን በጎመን ቢደልሉት ጉልበት በዳገት ይለግማል’ ይባላል በማለት ነው።”¹²²

በዚህ ወቅት የሚከናወነው ሌላው የከብቶች ጭፊ¹²³ ነው። በአዊ ብሄረሰቡ ዘንድ ጭፊ ማድረግ የተለመደ ነው። ጭፊው ለሰው ሲሆን በግል ለከብት ሲሆን ደግሞ በጋራ ይከናወናል። በአካባቢው ለእንስሳት በዓመት ሁለት ጊዜ በሐምሌና በህዳር ጭፊ ይከናወናል። በሐምሌ የሚከናወነው በአጠቃላይ ለከብቶች ሲሆን ከብት ያለው ሰው በሙሉ እንደየአቅሙ ገንዘብ በማዋጣት በግ ይገዛል። እንደ ገንዘቡ የመግዛት አቅም በጉን በመያዝ ከስምንት ሰዓት በኋላም ከብቱ ወደሚሰማራበት መስክ በመሄድ ይታረዳል። ከዚያም በእርጥብ ቅጠል የበጉ ደም እየተነከረ ለከብቱ ይረጫል። ስጋውም ተጠባብሶ በቦታው ለተገኘው ሰው ይቃመሳል። ይህም የሚደረገው አንድም ከብቶችን ከተለያዩ በሽታዎች ለመከላከል፣ አንድም የከብት በዓል ለሆነው አቡነ ኪሮስ¹²⁴ መስእዋት ለማቅረብ ነው። ለዚህም ስጋው ወደ ቤትም አይሔድም፤ ቢተርፍ እንኳን እዚያው ሜዳ ላይ ነው የሚቀረው። የዚህ ምክንያቱ መስዋዕት የሆነ ነገር ወደቤት ስለማይገባ ሲሆን በሌላ በኩል ደግሞ ከብቶች ላይ ያድራል ተብሎ የሚታሰበው በሽታ ወደቤት እንዳይገባ ለማድረግ ነው።

የክረምቱ ችግር በኢኮኖሚ ብቻ ሳይሆን በማህበራዊ ሕይወት በኩልም የሚያስከትለው ጫና ቀላል አይደለም። ማህበረሰቡ የፎክሎር ዘርፎች የሆኑትን ቃላዊ ግጥሞችን

¹²¹ አቶ ይሁን አድማስ፣ አግዛ ጋርዳ ኤሊያስ ቀበሌ፣ ሹምታ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ፣ 04/09/2006
¹²² አቶ አየለ አንተነህ፣ አደጋ ጓሽታ ውባጅ ቀበሌ፣ ሰባት አይና ደሽ፣ ቃለመጠይቅ፣ 22/06/07

¹²³ ጭፊ፡- ለአምልኮ የሚደረግ የበግ እርድ

¹²⁴ ሐምሌ 13 ቀን የሚከበር የከብት በዓል ሲሆን አቡነ ኪሮስ ከብት ጠባቂ ናቸው ተብሎ በማህበረሰቡ ዘንድ ይታመናል።

በመጠቀም ችግሩን፣ ብሶቱን፣ መጎዳቱን፣ መደሰቱን ማግኘቱን ማጣቱን ሁሉ ይገልጽበታል። አቶ አየለ ስለዚህ ሁኔታ ሲገልጹ፡-

“እስኪ በሶ ብላ እስኪ ገንፎ ብላ ይሻለው እንደሆነ ገመምተኛው “ገላ”¹²⁵።

የተነገረበት ሁኔታ የሰመሬታ ገብስ እየፈጨች ነው። ሰመሬታ ገብስ ደግሞ የሚደርሰው በነሐሴ ውስጥ ነው። ይህን መልእክት የምታስተላልፈው ለባሏ ነው። የክምረቱ ችግር የሆድን መራብ ብቻ ሳይሆን የስሜት መራብንም በማስከተል ሥነልቦናዊ ጫናን ይፈጥራል። በባህሉ ስሜትን አውጥቶ በቀጥታ መናገር ነውር ነው። ይህንን ችግርም ለመግለጽ የተጠቀመችበት ቃላዊ ግጥምን ነው። በባልዋ የደረሰባትን በደል ሳትፈራ በቀጥታ ሳይሆን በዘፈንና በእንጉርጉሮ ወፍጮ ስር ሆና የተናገረችው። ለምናልባትም ከጎመኑ በዚያ ወቅት የሚሻለው ምግብ በሶና ገንፎ በመሆኑ ባሏ ይህንን ገንፎና በሶ ቢበላ ከድካሙ አገግሞ ስሜቱ እሷን እሷን ያሰኘው ይሆናል ብላ በማሰብ በምግብ ልትጠግነው አሰባና ደካማነቱንም ለመግለጽ ባሏን በግጥም ትናገረዋለች።

ባል የተነገረው ነገር በቀጥታ ለእሱ መሆኑን ሲረዳ፣ እሱም በነገር እንደሸነፍጠችውና ደካማ ጎኑን እንደነካችበት ስለሚገባው የመልስ ምቱን ወንድነቱ አስገድዶት ዱላ በመምዘዝ ሳይሆን የሚወጣው እንደሷው በነገር አለንጋ በመግረፍ በመሆኑ በግጥም መልስ ይሰጣል።

“በሶውን ብበላ ገንፎውን ብበላ ክፍቱን የከረመው መች ይሆናል ጤና” በማለት ይመልሳል።¹²⁶

ባል ይህን ሲል ጾታዊ ግንኙነት ሳታደርግ ብዙ ጊዜ በመቆየቷ ስሜቷን ለማርካት የሚጠይቀውን ጉልበትና ሀይል በዚህ በአጭር ጊዜ ማግኘት እንደማይችል ይነግራታል።

¹²⁵ የወንድ የመራቢያ ክፍል።
¹²⁶ አቶ አየለ አንተነህ፣ አደጋ ጓሽታ ውባጅ ቀበሌ፣ ሰባት አይና ደሽ፣ ቃለመጠይቅ 22/06/07

ይህን ሲላት እሷ ግን ማታ ላይ በምድጃ ዙሪያ ተቀምጠው ስለሚያመሹ ተሰብስባና ገመናዋን ሸፍና አለመቀመጧን የነገራት መሰሏት ብድሯን በሌላ ግጥም ስትመልስ ይስተዋላል። ምክንያቱም የቃል ግጥሞች ትርጉም እንደያንዳንዱ የምናብ፣ የጊዜና የሁነት ሁኔታ መሰረት የሚያደርግ በመሆኑ እሷ በተረዳችበት ሁኔታ እንዲህ በማለት ምላሹን ትሰጣለች፡-

“ይከፈት ይከደን የታባህ አየኸው
በጎመኑ ቶፋ አይንህን ተክለኸው”። (እንደ ላይኛው)

ይህም የክረምቱ ወቅት ቀለብ ጎመን በመሆኑ ትኩስ ይሁን እየተባለ የሚቀቀለው ማታ ላይ በመሆኑ የደከመው አባወራ በጊዜ ጎኑን ተምኝታው ለማሳረፍ ስለሚቸኩል ከምድጃው ዳር ተቀምጦ በሰለ አልበሰለ በማለት ሲጠባበቅ ያመሻል፤ ስለዚህ እሷም ለመሆኑ ሌላ ነገር የምትመለከትበት ምን አይን አለህ ሁሉም ነገርህ ምግቡ ላይ ነው በማለት ትናገረዋለች። እሱም፡-

“የተውሁትን ነገር አንቺ ታመጣኸው
ቀርድደኸ¹²⁷ ሳትጨርሽ ሁለት ጊዜ ቃምኸው”። (እንደ ላይኛው)

እሱም የክረምቱ ወቅት ጎተራ ተሟጦ የሚዘራበት ወቅት ቢሆንም ከውጭ ያለው እስኪገባ ድረስ ያለችዋም ቢሆን ጨርሳ እንዳትጠፋ ለማድረግ ለምግብነት የሚጠቀመው ጎመንን ነው። ጎመን ደግሞ አንድ ጊዜ ተከትፎ አይጨመርም፤ እየተከተፈ የፊት የፊቱ ነው ወደ ቶፋው የሚጨመረው፤ መጀመሪያ የተደረገው ገርገብ ሲል የሚቀጥለው ይጨመራል፤ ምክንያቱም የሚቀቀለው ጎመን ብዙ ስለሆነ አንድ ጊዜ በጨመር ስለማይችለው ሲጎድል ሲጎድል ነው የሚጨመረው። ታዲያ የራብ ማስታገሻ ገርገብ ካለው ጎመን ይቀምሳሉ። ያንን የተመለከተው አባወራ ደግሞ ይህንን ጎመኑ ተከትፎ ሳያልቅ አንቺው ቀድመኸ በቅምሻ ጨረሰኸው ይላታል። በዚህ መንገድ

¹²⁷ መቀርደድ፡- ለጎመን ብቻ ሲሆን በማጭድ ጎምን መክተፍ ማለት ነው።

ቅሬታን በማያጭር መልኩ የልብ የልባቸውን፣ የስሜታቸውን ይጨዋወታሉ፤ የልባቸውን ይተነፍሳሉ።

በዚህ ጊዜ በሰዎቹ ብቻ ሳይሆኑ በቅደም ተከተል ፊትና ኋላ እየሆኑ የሚደርሱት የምግብ አይነቶቹም እንዲሁ በሰውኛ ዘይቤ ይገጠምላቸዋል። ቀድሞ ለነፍስ የደረሰው ጎመን በገብስ ዘፈነም ይባላል።

“ጎመን ባወጣው ነፍስ
እሪጥ አለች ገብስ”፤
ደጃች ሰመሬታ ተው አንጠል¹²⁸ አትናገር
አንገቴን ታርጂ ባቆየሁት አገር።¹²⁹

የሰመሬታ ገብስ በነሃሴ ሲደርስ ቶሎ ታጭዶና ተበራይቶ (ተወቅቶ) ለምግብነት እንዲውል ይደረጋል፤ ገብሱ እንጀራም፣ በሶም፣ ገንፎም፣ ቆሎም እየሆነ ለምግብነት ይዘጋጃል። በዚህም ጊዜ ገብስ ተወዳጅ ስለሚሆን የጎመን ነገር ቀነስ እያለ ይሄዳል፤ እሱም ቢሆን ያብብና ማዘርዘር ይጀምራል፤ እንደበፊቱ እየተቀነጠሰ ሳይሆን እንዳንደ ቅጠል እየተለቀመች ለምግብነት ትውላለች፤ ነገር ግን አቅርቦቷም ይቀንሳል፤ በዚህም ጊዜ ገብስ ብልጫውን ስለሚወስድ ነው እንደዚህ የተገጠመው። ሁሉም ተራውን ጠብቆ ፊትና ኋላ መሆኑ ስለማይቀር ገብስም ቦታውን ለማሸላ ይለቃል። ቶሎ የሚደርሰው የማሸላ ዘር “ፈጠኔ” ሲደርስም እንዲህ ተብሎ ይዘፍናል፡-

“ፊታውራሪ ጎመን ደጃች ሰመሬታ
ማሸላ ደረሰ ባለዘጠኝ ኩታ” (እንደላይኛው)።

¹²⁸ “አንጠል” ግፍ አትናገር ነገም ያንተ ተራ ይደርሳል፤ በኛ ደረሰው ባንተም ስለሚደርስ አትኩራራ ለማለት ነው።
¹²⁹ ወ/ር ገነቴ ደምለው፣ ቴሌሊ፣ ከመሰከ መልስ ስለውሎዬ ስንንጋገር የነገሩኝ

እህሎች እንደጠቀሟቸው ማለትም እንደ ነፍስ አድንኳቸው ደረጃ አላቸው። ቀድሞ ለችግር ጊዜ የሚደርሰው ጎመን በመሆኑ የፈታውራሪነት ማእረግ፣ ሰመሬታ ገብስ የደጃዝማችነት ማእረግ፣ ቢሰጣቸውም ፈጠኔ ማሽላ ነሐሴ ላይ በመድረሱ ምክንያት እንደ በፊቱ ሊሆኑ እንደማይችሉ በግጥም ይነገራል። ይሁን እንጂ ዋናው መልእክት ቢያንስ ቢያንስ አሁን ማሽላ ስለደረሰ በመጠኑም ቢሆን ለውጥ እናገኛለን ነው። ምክንያቱም ብቻውን እንጀራ ይሆን የነበረው ገብስ ከማሽላ ጋር ሆኖ እንጀራ ይሆናል፤ እንዲሁም እሸቱ ማሽላ እየተጠበሰም፣ እየተቀቀለም፣ ተፈልሎ እየተቆላም ለምግብነት ይውላል። ስለዚህ አሁን ትንሽም ቢሆን ለውጥ አግኝተናል በማለት እራሳቸውን ያጽናናሉ ከራሳቸውም ያመልጣሉ። ከራስ፣ ከአካባቢ፣ ከባህል... ማምለጥ የፎክሎር አንዱ ባህሪው ነው (ፈቃድ፣ 1990)።

ይህ ሁሉ የሚሆነው ጥቢው እስኪደርስ ነው። በሰልጣን ደረጃም ቢሆን ተዋረዱ ከላይ ወደታች ነው። ይሁን እንጂ የተሻለ ከመጣ ወይም የነበረው በሌላ ከተተካ ያ ይወደድና ይከበር የነበረው እንደ ተራ ነገር መታየት ይጀምራል። ልክ እንደጎመኑ፤ “ሁሉም የሚያምረው በጊዜው ነው” “ጎመን ባፍላው እጅ ይጠብሳል” አይነት ነው።

5.4. ጥቢ (ከመስከረም እስከ ህዳር)

ከመስከረም እስከ ህዳር ድረስ ያለው ጊዜ ጥቢ በመባል የሚታወቅ ነው። ይህ ወቅት ለገበሬው ሁለት ተቃራኒ ስሜቶችን የሚያስተናግድበት ነው። እነዚህም የመልካም ብስራትና የጭንቅ ጊዜ ናቸው። “መስከረም ጠባ” ይባላል። ይህ ጊዜ የንጋት፣ ተስፋ ጊዜ ነው። ይህንን ጊዜ ንጋት ላይ ፀሐይ ልትወጣ ስትል ሰማዩ ላይ በሚታየው ብርቱካናማ ቀለም ይመስሉታል።

በክረምቱ ወራት ከብቱንና ቤተሰቡን ደራሽ ውኃ እንዳይበላበት፣ ከብቶቹን ዋሻማ/ ጉድይ¹³⁰ እንዳይገድልበት፣ ሰብሉን በረዶ እንዳይመታበት... ሲጨነቅ የከረመው ገበሬ መስከረም ሲጠባ በሰላም መድረሱን ምስጋና ለፈጣሪው የሚያቀርብበት ነው። ለዚህም

¹³⁰ የከብቶችን ሆድ በመንፋት የሚገድል ተክል

“መስከረም ሲጠባ አደይ ሲፈነዳ እንኳን ሰው ዘመዱን ይጠይቃል ባዳ።” በማለት ያዘነገረ። ክረምቱን እንደ ጨለማ ጊዜ በመቁጠርም ያ የጭንቅ፣ የዝናብና የጨለማ ወራት አለፈ በማለት ወቅቱን ጥቢ ይሉታል። ለዚህም “የዘንድሮን ክረምት ወጣናት በመላ በኩርማን እንጀራ ጎመን ተቆልላ” በማለትም የክረምቱን በሰላም ማለፍ ብሰራታቸውን ይገልጻሉ።

የጭንቅ ጊዜው ደግሞ አሽቶ፣ አብቦና ጎምርቶ የሚያየው ሰብሉ በሰላም ለፍሬ ደርሶ ወደቤት ይገባ ይሆን? የሚል ስጋት ነው። ገበሬውን ለስጋት የሚጥሉት ነገሮች በተፈጥሮ ያለውቅቱ የሚጥለው ዝናብ አስከትሎት ሊመጣ የሚችለው በረዶ እንዲሁም ውርጭ ከባድ ስጋቶች ናቸው፤ አባቶች የህዳር በረዶን አስከፊነት ለማሳየት “ከህዳር በረዶ ከልጅ አጋሚዶ”¹³¹ ያድናችሁ” በማለት ሲመርቁ ይሰማል። የህዳር በረዶ የዘረዘረውን፣ ለፍሬ የደረሰውን እህል እንዳልሆነ የሚያደርግ የገበሬ ስጋት ነው። የልጅ ሌባም ውስጥ አዋቂ በመሆኑ ድርጊቱ አደገኛ ነው።

ሌላው ስጋት ከራስ ቸልተኝነት የሚከሰት ሲሆን የአዝመራ በወፍ፣ በእንስሳትና በአውሬ መበላት... ናቸው። አዝመራን በወፍና በአውሬ (ጦጣ፣ አሳማ፣ ጃርት¹³²...) ከመበላት ለመጠበቅ የተለያዩ ዘዴዎችን ይጠቀማሉ። ይህን አስመልክቶ ቁስ አወቀ ሲናገሩ፡-

በገመድ እየፈተልን ብር አንጉድ¹³³ እንሰራና ተማሳው ውስጥ አልጋ ሰርተን ድንጋይ ለቅመን አሱን ይዘን አልጋችን ላይ ሁነን በብር አንጉድ እየተጋዘን ወፍ ስንጠብቅ እንውላለን። ወፍ ቢመጣም ባይመጣም ድንጋይ በብር አንጉድ አድርገን መወርወራችን አይቀርም፤ ድንጋይ ሲሄድ የሚያሰማው ድምጽ ለጉድ ነው። ሽፍውውው... ሲል የዛፉን ቅጠል ሁሉ ያነቃነቃዋል፤ ሳናያት የተቀመጠጭ ወፍ ካለችም ያኔ ድራሻ

¹³¹ ወንበዴ፣ ሌባ
¹³² እሾኻማ አካል ያላት የዱር እንስሳ
¹³³ በገመድ ተፈትሎ መሃሉ ላይ የድንጋይ ማስቀመጫ ያለው የወፍ ማባረሪያ (ወንጭፍ/ ወፍ ከልክል)

ይጠፋል። ሁለተኛው ደግሞ አዝመራን አሳማ እንዳይበላው መከላከል ነው፤ ሌሊት ደግሞ ገርጎት የምትባል አለች፤ እሷ እንዳትበላ ደግሞ የሆነ ሸቆ¹³⁴ የሚባል አለ እንጨት እንተክልና እሱን አስረን ስንተው ትንሽ ንፋስ ሲነካው ኳኳኳ... ስለሚል ሰው መጣ ብላ ትታ ትሄዳለች።¹³⁵

ጠንቃቃ ገበሬ ሰብሉን ባህላዊ በሆነ መንገድ የተለያዩ ዘዴዎችን በመጠቀም ከእንስሳትና ከእዋፋት ይጠብቃል። በእኔ የጥናት አካባቢ የቅርክሃ ተክል በብዛት ስለሚበቅል የሱን ሁለት፣ ሶስት ልፋፊ ረዘም ባለ እንጨት ላይ አስረው በተወሰነ እርቀት በማሳው ውስጥ ይተክላሉ። ይህም ንፋስ ሲነካው በሚያሰማው ድምጽና እንዲሁም አምሳይ በመስራትና በመትከል ይከላከላሉ። ይህን የሚያደርጉት ወፎችን ለማባረር የሚወረወረው ድንጋይ እህሉን እንዳያረግፈው፣ እንዲሁም ወፎችንም ሆነ እንስሳትን ለማባረር የሚገባው ሰው ሰብሉን እንዳይረጋግጠው ለማድረግ ነው። ሌላው በማሳው ውስጥ ማማ በመስራት በብር አንጉድ ድንጋይ በመወርወር፣ ከከብቶች ለመከላከል ደግሞ በማሳው ዙሪያ እሾኻማ ተክሎችን በማጠር ይጠብቃል። የሰብል ጥበቃን ቁስ አወቀ እንደሚከተለው ገልጸውታል፡- ‘እህልን በጥቅምት ልጅን በጡት’ እንደሚባለው ሰብል ፍሬ እንዲሰጥ ተተፈለገ መጠበቅ ያለበት በእሾቴ ወቅት ነው። ታለዚያም በእሾትነቴ ወቅት ወፊት ትጠጣውና ግንዱ ብቻ ይቀራል። ልጅም በልጅነቴ ባህሉን፣ ደንቡን፣ ወጉን፣ ካልተማረና ካለወቀ ዝምብሎ ቁመና ብቻ ነው የሚሆነው። ለራሱም ላገርም አይጠቅምም። ጠንካራ ገበሬ እንዲህም ይባላል።”¹³⁶

- ሀ. “በልቼ ላልበላ ጎኔ ላይንሳ
- ልጄን አሳለፍኋት በ እገሌ ማሳ።”
- ለ. እንደ እገሌ ቢሆን እነደ መውደርደሩ
- እንኳንስ ተህሉ አናድርም ተዱሩ።

¹³⁴ የቀርክሃ ተክል የደረቀ ልፋፊ.
¹³⁵ ቁስ አወቀ ተፈራ፣ አብስሳ ሳሙኤል ቀበሌ ሳሙኤል ደሽ፣ ቃለ-መጠይቅ፣ 02/07/2007።
¹³⁶ ቁስ አወቀ ተፈራ፣ አብስሳ ሳሙኤል ቀበሌ ሳሙኤል ደሽ፣ ቃለ-መጠይቅ፣ 02/07/2007።

ሐ. ያ አያ የክሌ ቢያውጨፈጭፍብኝ

እኔስ ብዬ ነበር ልጆቼን ፈጀብኝ።(እንደ ላይኛው)

እንደ ቄስ አውቀ ገለጸ ጠንቃቃ ገበሬዎች ሰብላቸውን ተግተው ነው የሚጠብቁት። ወጥመድ በማጥመድ ሁሉ ይጠብቃሉ። ከላይ ያለው ግጥም የሚያመለክተው በጠንቃቃው ገበሬ ማሳ የገባች ጦጣ እሷም ሳትበላ ልጇ በወጥመድ ተይዛባት እንደቀረችና እሷም ምንም እንዳልበላች ለማመላከት የተገጠመ ነው። ቀጣዩም ስንኝ በጠንካራ ገበሬ በዚህ ጊዜ ነው ሰብሎ በንቃት ከአእዋፋት፣ ከእንስሳት፣ ከአውሬ... የሚጠበቀው። ይህ ካልሆነ ለፍሬ ደርሶ ሊሰበሰብ አይችልም፤ ልጅም በህጻንነቱ በስነምግባር ካልታነጸ ውስጡ ባዶ ነው የሚሆነው ተመለስ ቢሉት ፈጽሞ መመለስ አይቻልም፤ ለዚህም ነው እህልንና ልጅን በማመሳሰል የሚናገሩት። እህልና ልጅ በጮርቃነታቸው ነው መጠበቅ ያለባቸው። በጥቅምትና በህዳር አዝመራን ለመጠበቅ የራስን ብልሃት፣ ዕውቀትና ዘዴ መጠቀም ያስፈልጋል።

ሰብሉን በንቃት የማይጠብቅ ሰነፍ ገበሬም ካለ በጦጣ ወይም በሌሎች ሰብልን በሚያጠቁ እንስሳት እያስመሰሉ ይተቿቸዋል። ይህን አስመልክቶ ወ/ሮ ገነቴ፡-

አያ የክሌ¹³⁷ ምላስ ለስላሳ
አይናገረኝም ተዝንቦ ብፈሳ።
እገሌ ሲጮህ እገሌ ሲያቅራራ
ጠግቤ ወጣሁኝ ከልጆቼ ጋራ።¹³⁸

አዝመራውን በአግባቡ የማይጠብቅና ቀስ ብሎ የሚሄድ፣ ፍጥነት የሌለውና ግዴልሽ የሆነን ሰው ልክ ጦጣ እንደዘፈነበት በማስመሰል በአካባቢው ገበሬዎች ይዘፈንበታል። በተከታታይ የቀረቡት ሁለቱ ስንኞችም ተመሳሳይ ሃሳብን የሚያንጸባርቁ ናቸው። አቶ

¹³⁷ በጥናታዊ ጽሁፉ ውስጥ ስማቸውን እንዳላስገባ ስለተጠየቅሁ ስማቸውን በመተው ይህን ሃረግ ለመጠቀም ተገድጃለሁ።
¹³⁸ ወ/ሮ ገነቴ ደምለው፣ ቴ.ሊ.ሊ፣ 15/9/2006

ሞላ ስለራሳቸው እንዲህ በማለት ነበር የገለጹት፡- “እኔ በወጣትነቴ ዘመን ግዴላሽ ነበርሁ እና አንድ ቀን ጥጋት አዝመራዬ ላይ ጠጣ ሰፍሮበት ነበር። ተዲያ ያንን ጠጣ አንዱን ሳባርር ሌላይቱ ትገባለች። አልቻልሁም። ተዲያ ሰዎች መጡና ተባብረን አስወጣናቸው። ወዲያው እንዲህ ተብሎ ተዘፈነብኝ ፡-

ያ ሞላ እንዳላማው የአድዮ ዘለሳ

ጠግቤ እነሳለሁ እግሩን እስኪያነሳ።”¹³⁹

የመጀመሪያው ስንኝ ሀሳብ የአደይ አበባ ተክል ሲደርቅ ግንዱ ለአጥር መከለያ ይሆናል። ዘለሳ ማለት አጥር ማለት ነው። ምናልባት ነፋስን ሊከልል ይችል እንደሆነ እንጂ ምንም ነገርን አያስቀርም፤ አቅም (ጥንካሬ) የለውም። ለዚህም ነው ጠግቤ እነሳለሁ እግሩን እስኪያነሳ የሚሉት፤ እሱ ፈጥኖ ደርሶ አያባርር፤ አቅምም ሆነ ጉልበት የለውም ልፍስፍስ ነው። ስለዚህ ሰብሉ የጠጣ መፈንጫ ነው ይሉታል። ይህም ለተገጠመበት ሰው ትልቅ መልዕክት አለው።

ከዚያ በኋላ ሰብሌ ላይ እንኳን ጠጣ ልትገባ ወፍም አታርፍበትም። ጠንቃቃ ገበሬ ሆንሁኝ ደሞ በዚህ ሌላ ተዘፈነ።

ያ ሞላ እንዳላማው ቢያወጨፈጭፍብኝ

እኔስ ብዬ ነበር ልጆቼን ፈጅብኝ (እንደ ላይኛው)።

አለች ጠጣዋ ተባለና ተዘፈነብኝ” ይላሉ። እኔም መመለስ ነበረብኝና “እንዲህ አልኳቸው” አሉ።

“ትገብር ካላችሁ ጠጣዎም ትገብር

የንጉስ አይደለም ወይ የምትጭረው ምድር” (እንደ ላይኛው)።

¹³⁹ አቶ ሞላ እንዳላማው፡ አደጋ ወባጅ ቀበሌ፤ በቡድን ወይይት በ24/06/2007

በዚህም ከስህተታቸው ተምረው ለቀጣይ ጥሩ እንዲሆኑ ያስተምራቸዋል፤ በተለይም የሚዘፈንባቸው በጓደኞቻቸውና በእረኞቹ በመሆኑ በየሜዳው ይዘፈንባቸዋል፤ በዚህ ምክንያት ያንን ጥፋት ላለመድገም ይረዳቸዋል፤ ያስተምራቸዋል፡፡

የክረምቱ የችግር ጊዜ አልፎ ጥቅምት በቆላ ሰም አካባቢ ህዳር ደግሞ በደጋው አካባቢ የእሸት ወቅት በመሆኑ ያ የክረምቱ ጊዜ አልፎ መስከረም፣ ጥቅምትና ህዳር ልጆችና እረኞች በሜዳ ጠግበው የሚገቡበት ጊዜ ነው፡፡ አቶ ሀብታሙ የሚከተለውን ብለዋል፡-

እየው እንግዲህ እኛ ልጆች ሆነን በጥቅምት የሴት አተሩ፣ የወንድ አተሩ፣ የስንዴው እሸት በጊዜ በጊዜው ሲደርስ ተዘያው ተመስኩ እሳት እናነድና ከየማሳው የሰበሰብነውን እንኩቶ እያነኩትን ስንበላ እንውላለን፡፡ ማታ ወደ ጎጂችን ስንገባ ማንም ሌላ እህል መብላት አያስብም፡፡ እህል ብሉ ብሎም የሚጠይቅም የለም፡፡ ያንዜ መስክ ውሎ የገባ ልጅ ይርበዋል ብሎ የሚያስብ ማንም የለም፡፡ ለዚህ ነው ‘የጥቅምትን ርሃብ የሃምሌን ውኃ ጥም እናት አታውቀውም’ የሚባለው፡፡¹⁴⁰

አልፎ የሚሄድ ማንኛውም መንገደኛ ሰው እሸትን ቆርጦ ቢበላ ከልካይ የለበትም፡፡ ለሌላውም እሸት ቅመሱ ተብሎ ይሰጣል፡፡ ከብት እንጂ ሰው አይከለከልም፤ ማጥፋት እንጂ መብላት አይከለከልም፡፡

በአጠቃላይ ከመስከረም እስከ ህዳር ድረስ ያለው ጊዜ የሰብል መንከባከቢያ ይሁን እንጂ በህዳር የመስኖ ገብስ፣ ፊሶ ጤፍ ይታጨዳል፤ እርሻ የሚጀምረው በጥቅምት ወራት ነው፡፡ ቧች¹⁴¹ መሬትና የገብስ ማሳ የነበረው መሬት ይገመሳል/ ይሰነጠቃል፤ ይታረሳል፡፡

¹⁴⁰ ሀብታሙ ጌታነህ፣ አደጋ ጓሽታ ውባጅ ቀበሌ፣ መሀል አምባ ደሽ፣ ቃለ-መጠይቅ፣29/06/2007፡፡
¹⁴¹ “ቧች” እዳሬ መሬት፣ ሳይታረስ እንዲሁ የከረመ መሬት

5.5. መኸር (ከህዳር እስከ የካቲት)

ይህ ወቅት ለገበሬው የልፋቱን ዋጋ የሚያገኝበት፣ ፍሬውን የሚሰበስብበትና የሚያስገባበት ወቅት ነው። ለዚህም ነው “መኸር” በማለት የሚጠራው፣ ይህን ወቅት ከመብሰል ከመጎምራት ጋር በማያያዝ በቀይ ቡናማ ቀለም ይወከላል።

ገበሬው በባህላዊ የግብርና ዕውቀት ተጠቅሞ ያመረተውን ሰብል የደረሰ የደረሰውን የሚያጭድበትና ወቅቱ የሚያስገባበት ጊዜ ነው። አጨዳው የሚከናወነው በተናጠል ወይም በወንፈል ሊሆን ይችላል። አቶ ሞላ “ትሳስ፣ ጥር፣ የካቲት የአጨዳ የበራይ ወቅት ነው። ድሮ ድሮ በወንፈል ነበር የምናጭደው አሁን ደሞ ስሙ ተለውጦ በአንድ ለአምስት አደረጃጀት¹⁴² ነው” በማለት ይገልጻል።¹⁴³

በአጨዳ ወቅት በደጋው አካባቢ የሚኖሩት ተቀምጠው በሞቃታማው አካባቢ ደግሞ አጎንብሰው ነው የሚያጭዱት። ይህም የሆነበት ምክንያት የደጋማው አካባቢ እህል ቁመቱ አጭር በመሆኑ ሲሆን በሞቃታማው አካባቢ የሚበቅለው እህል ቁመቱ ረዘም ያለ ስለሆነ ነው። የታጨደው ሰብልም ያልደረቀ ካለው እንዲደርቅ በማሳው ላይ ተዘርግቶ ከ3-5 ቀናት ይቆያል። ከዚህም በተጨማሪ እህሉ “ይጨምታል” ገለባው ሲጠነክር ፍሬው በርከት ይላል ተብሎ ስለሚታሰብ ነው። ከዚያም በበአላት ቀናት በነደ በነደ¹⁴⁴ ይታሰርና ከ10-15 የሚሆኑ ነደዎች ባንድ ላይ ተሰብስበው በዚያው በማሳው ላይ ተቆምጮ /ተጎብሶ/¹⁴⁵ ይቆያል። ይህም የሚሆነው ሰብሉን አንስቶ መከመር ብቻ ስለሆነ በዓላትን አያሸርም። እንዲሁም ብዙ የሚያግዝ ሰው የሚገኘው በዚህ በበዓላት ቀን ነው።

¹⁴² አንድ ለአምስት አደረጃጀት፡- በመንግስት ትእዛዝ መደራጀት አለባችሁ ተብለው የተደረጁት እንጂ ባህላዊ አደረጃጀት አይደለም።

¹⁴³ አቶ ሞላ ፈቃድ፣ አደጋ ጓሽታ ውባጅ ቀበሌ፣ መስቀለኛ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ 24/06207።

¹⁴⁴ ነደ፡- በእቅፍ ሙሉ የሚሆን የታጨደ ጤፍ አንድ ላይ ይታሰራል ይህ የታሰረው ነደ ይባላል።

¹⁴⁵ መቆመጭ ፡- ማለት የተወሰኑ የእህል ነደዎችን አልፎ አልፎ በአንድ በአንድ ላይ በማሳው መከመር/ማስቀመጥ።

በመጨረሻም ቁምጭው እየተሰበሰበ በሸክም አውድማ በሚዘጋጅበት አካባቢ ይጓዝና በአንድ ላይ ይከመራል። ችግር ያለበት ሰው ቶሎ ወቅቶ ሊያስገባ ይችላል። በአብዛኛው ማህበረሰብ ዘንድ ግን ጥምቀት ሳይውል ጤፍ አይወቃም። ምክንያቱም አይበረክትም፣ ረድኤት አይኖረውም ብለው ስለሚያምኑ ነው።

በውቂያ ወቅት በቅድሚያ አውድማ ይዘጋጃል። ለአውድማ የሚሆነው መሬት በሚገባ ከተመነጠረና ከተፈቀፈቀ በኋላ ውኃ እየተርከፈከፈ ይጠረጋል፤ ከዚያም በከብቶች በደንብ ይጠቀጠቃል። ስለ አውድማ አዘገጃጀት ወ/ሮ ሰገዴ የሚከተለውን ብለዋል።

አውድማ ሲዘጋጅ ይበጠራል፣ ይፈቀፈቃል፣ ውኃ ይረበረባል፣ በላፋት¹⁴⁶ ይጠረጋል፣ በከብት ይደቀደቃል፣ ይተመተማል፣ ተዘያ በትልቅ ቅርጫት እበት ተበጥብጦ ይለቀለቃል። ሲደርቅ በደንብ እንዲጠብቅም መጀመሪያ ጥራጥሬ ይበራይበታል። ተዘያ እንደገና በደንብ ተለቅልቆ ጤፍ ይበራይበታል።¹⁴⁷

ከወ/ሮ ሰገዴ ሃሰብ ለጤፍ የሚደረገው ዝግጅት ከእርሻው ጀምሮ ከፍተኛ ጥንቃቄን የሚጠይቅ መሆኑን ያሳያል። ከላይ ካየናቸው በተጨማሪ በአውድማ ዝግጅቱም ላይ የተለየ ሁኔታ ይታያል። ጤፍና ስንዴ የሚበራየው ሌሎች እህሎች በአውድማው ላይ ከተበራዩና የተሰነጣጠቀው መሬት በደንብ ከተደፈነና ድጋሚ ከተለቀለቀ በኋላ ነው።

እህል በሚበራይበት ወቅት የራሱ የሆነ ቅደም ተከተልና አካሄድ ያለው መሆኑን ከላይ ያለው ገለጻ ያሳያል። የመጀመሪያው ተግባር ለአውድማ የሚሆን ቦታ ማዘጋጀት ነው። አውድማው በሚዘጋጅበትም ወቅት ለአውድማነት የተመረጠው ቦታ በደንብ ተፈቅፍቆ ይጠረጋል፣ ከሳር ከሌሎች ነገሮች ይጸዳል፣ ውኃ እየተርከፈከፈም በከብቶች ይደቀደቃል፣ በመጨረሻም በእበት በደንብ ይለቀለቃል። ይህም የሚሆነው የተመረተው

¹⁴⁶ ከቅርከሃ ቀጫጭን ቅርንጫፍ የሚዘጋጅ መጥረጊያ
¹⁴⁷ ወ/ሮ ሰገዴ ሞላ፣ አብስላ ሞርዳ ቀበሌ፣ ባኳ ደሽ፣ ቃለ-መጠይቅ 27/06/2007

ምርት ጥራቱ እንዳይጓደል ለማድረግ ነው። የተለቀለቀው አውድማ ሲደርቅም ቀጣዩ ስራ እህሉን ማበራየት ነው።

ፎቶ 22:- አቶ ልመንህ ዳኛው በመንሽ ውቻሬ ሲያወጡ ሹምታ፣ 17/06/2007።

የእህል በራይን በተመለከተ አቶ ልመንህ የሚከተለውን ብለዋል፡-

እህል በራይ ከመጀመሩ በፊት የተቃና፣ በራይ በምርቃት የሚጀመረው ምርቱ የተትረፈረፈ እንዲሆንና በረከት እንዲኖረው ነው። በበራይ ወቅት በተለይም ጤፍ ሲበራይ ከሌሊቱ ዘጠኝ ሰዓት ከክምሩ እየተመዘዘ ከ“ተዘረዘረ”¹⁴⁸ በኋላ በከብት እግር ይበራያል፤ ከብት እየዘረበት በመንሽ እየተገላበጠ በደንብ ይበራያል፤ ወደ ላይ ማለት ሲጀምር ውቻሬ¹⁴⁹ ይሳባል፤ ያው

¹⁴⁸ ተዘረዘረ፡- እህሉ ከክምሩ እየተናደ አውድማው ላይ ተነሰነሰ (ለመበራየት ተዘጋጀ) ማለት ሲሆን በበራይ ሂደት ይህም የመጀመሪያው ደረጃ ነው።

¹⁴⁹ ውቻሬ፡- በበራይ ሂደት ሁለተኛው ደረጃ ነው።

እንዳይደክመን፤ ከብቶችን እያሞጋገስን እንዘፍናለን፤ “በርዬ ጎንዬ በእግርህም አሻሽ፤ በቀንድህም መንሽ፤ እንጨርሰ ሳይመሽ።” “በርዬ ኑርልኝ፤ ገለባውን ብላ ፍሬውን ተውልኝ።” እያልን እናበራያለን ውቻሬው በመንሽ እየተበረበረ ታውድማው ዳር ይሆናል እንጂ ወደ ውጭ አይወጣም፤ ተዚያ ውቻሬው በትንሽ በትንሹ እየገባ በደንብ ተተረገጠ በኋላ ገለባው¹⁵⁰ ወደውጭ ይወጣል፤ ተዚያ በእግር እየተበረበረ በላፋት እየተንጣረበ በደንብ ተለይቶ ቅልጥሙ ይወጣል፤ ተዚያ ወዲያ እህሉ መሀል ላይ ይሰበሰብና ወደ ምስራቅ ለሁለት ተከፍሎ መሃሉ ክፍት ይሆናል፤ ተዚያ ሁለት ሆነው ወደላይ ቡናን¹⁵¹ ማባኘን ነው፤ ከዚያም በ“ማዝራት”¹⁵² ይለያል፤ በመሀል በመሀሉም ለሰራተኞች ጠላ፤ ቆሎ አብዘው አለ ይበላል ይጠጣል፤ ምርቱ ተጣርቶ ተመግባቱ በፊትም ታውድማው ድግስ አለ፤ ቆሎ በኑግ፤ እንጀራ ጠላ ይመጣል።¹⁵³

በበራይ ወቅት ውቻሬው ከአውድማው ዳር የሚሆንበት ምክንያት ሙሉ በሙሉ ምርቱ ያልተለየለት በመሆኑ ተመልሶ በድጋሚ ወደ አውድማ ይገባና እንደገና በከብት ይደቀደቃል። ይህ የሚሆነው ከስር ያለውን ገለባ ወደላይ እንዲወጣ ለማድረግና ለማነሳሳት እንዲመች ነው። በዚህ የተለያዩ መሳሪያዎችን የሚጠቀሙ ሲሆን በዋናነት ለዚህ ተግባር የሚያገለግሉት መንሸና ላፋት መጥረጊያ ናቸው።

መንሽ ለበራይ ጊዜ ገለባን ከምርት ለመለየት የሚያገለግል ባለ ሁለት ወይም ባለ ሶስት ጣት ሹካ መሰል እንጨት መሳሪያ፤ ላፋት ለደጅ መጥረጊያ የሚያገለግል ቢሆንም

¹⁵⁰ ገለባ፡- በከብቶች እግር በደንብ ታሽቶ ምርቱ ከተለየ በኋላ የሚወጣው ተረፈ ምርት ሲሆን ገለባ የማውጣቱ ሂደት ሶስተኛው ደረጃ ነው።
¹⁵¹ ቡናን፡- ገለባው ከወጣ በኋላ በንፋስ ኃይል ተባኖ የሚወጣው ሲሆን በምርት ሂደቱ አራተኛው ደረጃ ነው።
¹⁵² ማዝራት፡- ይህ በምርት ሂደት ወቅት የመጨረሻው ደረጃ ሲሆን ምርቱንና ግርዱን የሚለይበት ሂደት ነው።
¹⁵³ አቶ ልመንህ ዳኛው፤ አግዛ ጋርዳ ኤሊያስ ቀበሌ፤ ሹምታ ደሽ፤ ቃለ-መጠይቅ፤ 10/07/2007።

በአውድማ ላይ የሚገኘው መጥረጊያ ግን ቁመቱ ረጅም እና ለማንጣረቢያ የሚያገለግል፤ እንዲሁም ከብቶቹ እህሉን እንዳይበሉ ለመከላከል ከተክል ልጥና ከቀጫጭን እንጨት ጎድጎድ ብሎ በክብ የተሰራ የአፍ መለጎሚያ፤ እና ለከብቶች መንጃ እረዘም ያለ ቀጭን ለበቅን ይጠቀማሉ። ከነዚህ መሳሪያዎች በተጨማሪ ከቅጠል የተሰራ ጊዜያዊ ዳስ አለ፤ ይህ ጊዜያዊ ዳስ ሲደክማቸው ለማረፊያነትና ለመመገቢያነትም ያገለግላል።

ወዳጆ በሬ በሬ በርዬ በልና በርዬ በልና
አንተም ወደ ሳርህ እኛም ወደ ቡና።¹⁵⁴

እያሉ ከብቶቻቸውን ወደ ወንዝ ውኃ እንዲጠጡ ከሰደዱ በኋላ ውቻሬውን አውጥተው እንደጨረሱም ሰዎቹ ከእርጥብ ቅጠል በተሰራ ዳስ መሰል ጥላ ውስጥ አረፍ ብለው ምሳቸውን አብዚ ይበላሉ፤ ጠላ ይጠጣሉ።

ፎቶ 23:-አውድማ ላይ ምሳ እየበሉ ጠላ ሲጠጡ፤ ሹምታ፡10/7/2007

¹⁵⁴ አቶ ጌታሁን ብሩ፤ አግዛ ጋርዳ ቀበሌ፤ሹምታ ደሽ፤ቃለመጠይቅ፡10/7/2007

በመቀጠልም ውቅሬው ተመልሶ በትንሽ በትንሽ እየገባ በድጋሚ በከብቶች ከተደቀደቀ በኋላ ገለባው መውጣት ሲጀመር ከብቶቹ ምርቱን እንዳይበሉ በድጋሚ አፋቸው ይለገማል። በመሀል በመሀሉ እየተተካኩ የሚያበራዩት ሰዎች ጠላ ይጠጣሉ፤ ቆሎ ይበላሉ። በዚህ መንገድ ስራቸውን ካከናወኑ በኋላ ምርቱን ከገለባውና ከግርዳ ለይተው ምርታቸውን ያስገባሉ። በዚህ መንገድ ነው የእህል በራይ የሚከናወነው። ምርታቸውን አጥርተው ሲያስገቡም እንዲህ እያሉ ይዘፍናሉ፡-

በሐምሌ ጉልጉዬ መስከረም አርሜ፤
በዘርዘራ ማጭድ በህዳር አጭጃ፤
መኸሩን ሸክፌ እበላለሁ እኔ፤
ጥርስ የመሰለውን ነጭ ጤፍ አብቅዬ።

በማለት ከላይ ያለውን አጠቃላይ ምርት የማምረት ሂደት የአራቱን ወቅቶች አጠቃለው ይገልጹታል። እያንዳንዱ ተግባራት የሚከናወንበት ራሱን የቻለ ጊዜ ያለው መሆኑ በግጥሙ ተገልጿል። ገበሬው ወቅቱን ጠብቆ መሰራት ያለበትን ስራ በጊዜው ከሰራ ምንግዜም ውጤታማ እንደሚሆን ግጥሙ ያሳያል።

ምርቱ ወደ ቤት ከገባ በኋላም እንደሚውልበት ተግባር ተለይቶ ይቀመጣል። በተለይም ለዘር የሚሆኑ የእህል አይነቶችን በመምረጥ በኩል ከወንዶች የተሻለ ዕውቀት ሴቶች አላቸው። በዚህ በኩል የሴቶቹ ሚና ቀላል የሚባል አይደለም። ወ/ሮ ሰገዴ ይህን ሃሳብ ሲያጠናክሩ ዘር የማበጠሩና የመምረጡ ስራ ከወንዶች በበለጠ የሴቶች ስራና ኃላፊነት ነው። የእያንዳንዱን ሰብል ወደ ቤት ከገባ በኋላ በአይነት በአይነት መለየትና የዘሩን፣ የቀለቡን ለይቶ ማስቀመጥ የሴቶች ድርሻ ነው። ወንዱ ሴቷ አዘጋጅታ ያቀረበችለትን ዘር መዝራት ነው። ከቤት ቢያልቅባት እንኳን መግዛቱም ሆነ ዘር የመለወጡ ተግባር የሴቷ ነው።

አንዳንድ ጊዜ የተመረተው ምርት ለዘር የማይሆንበት ሁኔታ ይፈጠራል፤ ከምሩን ዝናብ ተመታው ሊደልብ ይችላል። ይኸ ደሞ ለዘር አይሆንም። በመጀመሪያ ዘር አይበላም። ምርቱ ሲገባ ገና ለቀለብ፣ ለዘር፣ ለማቅናት¹⁵⁵ ተብሎ ነው የሚቀመጠው፤ ትል ያልወጋው፣ ያልታመከ፣ ያልደለበ ድንችም ተሆነ መቆፈሪያ ያልሸረፈውና ያልታመመ ነው ዘር የሚሆነው። ገብስም ተሆነ ያልዋራ¹⁵⁶፣ እንዲህ ታልሆነ ግን መግዛት ወይም ደህና ንጹህ ዘር ካለው መለወጥ ነው። ማሽላም ተሆነ ገና ሲሸለቀቅ እስተጫፉ ድረስ የያዘና ሙሉ የሆነና ትል ያልበላው ነው። ድንችም ተሆነ አንድ ሁለቱ ሽና እዚያው ሳይቆፈር ይቀመጣል። ታለዚያ ተመርጦ ወይ ባልጋ ወይ በመደብ ተዘርግቶ ይቀመጣል። በተረፈ ግን ዘር አይበላም። ተበላቸው ዘረ በላ ትባላለች። ይህን ስራ ደግሞ የሴቷ ነው። ዘርን መጠበቅ ያለባት ሴቷ ናት ዘርና ልጅ አንድ ነው።¹⁵⁷

እንደ ወ/ሮ ሰገዴ አገላለጽ አዝመራው ወደቤት እንደገባ ምርቱን በአይነት በአይነት መለየት፣ እንዲሁም ለሚቀጥለው አዝመራ የሚሆን የዘር እህልን አጣርቶና አዘጋጅቶ ከሌላው ለይቶ ማስቀመጥ የሴቷ ስራ ነው። የበቆሎ ዘር የሚመረጠው ከማሳው ገና በሚሸለቀቅበት ወቅት ነው። ምክንያቱም ልባሱ አስፈላጊ ስለሆነ በማሳ ላይ በሽልቀቃ ወቅት ዘሩን ይመርጣል። የሚመረጠው የበቆሎ ዘር እስከጫፉ ሙሉ ለሙሉ የያዘ መሆን አለበት በምንም አይነት ቆረቆንዳው መታየት የለበትም፤ ከታች እስከላይ ድረስ ሙሉ መሆን አለበት። ጎደሎ የሆነ ነገር ጥሩ እንዳልሆነ ስለሚታመን ዘርን በእንደዚህ ሁኔታ መምረጡ ተገቢ እንዳለሆነ ይታመናል። በዚህ መንገድ የተመረጠው ለዘር የሚሆን በቆሎ ልባሱ ወደላይ ይነሳና ተሰብስቦ ከ7-10 የሚሆነው በአንድነት ከታሰረ

¹⁵⁵ ለማቅናት፡- ለመሸጥ
¹⁵⁶ “ያልዋራ” ያልታመከና ያልደለበ ወይም በዝናብ ምክንያት መልኩ ወደቢጫነት ያልተቀየረ ትክክለኛ ቀለም / መልክ ያለው ማለት ነው።
¹⁵⁷ ወ/ሮ ሰገዴ ሞላ፣ አብስሳ ሳሙኤል ቀበሌ፣ ባኳ ደሽ፣ ቃለመጠይቁ፣ 27/11/2007።

በኋላ በቤት ጥግ አየር ንፋስና ጭስ በሚያገኝበት ቦታ ላይ ይሰቀላል። ይህም የሚሆነው በቆሎ በቀላሉ በተባይ ስለሚበላ እንዳይነቅዝና እንዳይበላሽ ለማድረግ ነው። ሌሎቹ ወደቤት ከገቡ በኋላ መረጣው ይከናወናል።

ባቄላና አተር፣ ፍሬው ትላልቅ እና ያልተሰባበረና ያልተጨማደደ እንዲሁም ትል ያልወጋው ይመረጣል። ይህንንም በሳር ከተሰፋ ሰፊድ አበጥረው አንጓለውና አጥርተው በመለየት ያስቀምጡታል። የገብስ የጤፍና የሰንዴ ዘርም ሲመረጥ መልኩ ቢጫ ያልሆነ የመድለብ (እምክ እምክ) የሚል ሽታ የሌለው፣ ዋግ ያልበላው ተመርጠውና ተለይተው በጎታ¹⁵⁸ ወይም በጉሽጉሽ¹⁵⁹ ከስር የጤፍ ገለባ በማድረግ ያስቀምጡታል።

የድንች ዘርም ንጹህ ንጹሁ ተመርጦ ይቀመጣል። በሚዘራበት ወቅትም ትል ያልወጋው፣ ያልበሰበሰ፣ መቆፈሪያ ያልነካው፣ መሆን ስላለበት ከመዘራቱ በፊትም፣ በየጊዜውም ይመረጣል። ምክንያቱም በውስጡ ውኃ ስላለውና ሊበላሽ ስለሚችል በየጊዜው እየተመረጠ ለዘር ይዘጋጃል። ለዘር የሚዘጋጀው ድንችም በቆጥ ላይ ወይም መደብ ላይ አየር እንዲያገኝ ሆኖ ተዘርግቶ ነው የሚቀመጠው እንጂ በኬሻ አይከተትም። ይህን ሁሉ ተግባር የምታከናውነው ሴቷ ናት። ይህም በሴትነቷ ልጅ የመውለድና የመንከባከብ ተግባር የሴቷ ተፈጥሯዊ ተግባር እንደሆነው ሁሉ የእህልን ዘርም የመምረጡና የማስቀመጡ ተግባር ለሴቷ የተሠጠ ነው።

በአካባቢው በማህበረሰብ ዘንድ የእህል ዘር እንደልጅ ነው የሚታየው። ልጅ አድጎ ትውልድ እንደሚተካ ሁሉ ዘርም በአግባቡ ከተያዘ ጥሩ ፍሬ ይሰጣል። ያለበለዚያ ግን የተዘራው ዘር ፈሬ አይሰጥም። የአካባቢው ማህበረሰብ “ሴትና መሬት የሰጧትን

¹⁵⁸ ለእህል ማስቀመጫነት የሚያገለግል ከጭቃና ከገለባ በሴቶች የሚሰራ ሆኖ ከሁለት እስከ አስራአምስት ኩንታል ጤፍ መያዝ የሚችል ሆኖ እናትና ደልገን የሚባሉ ክፍሎች አሉት። እናት የሚባለው ከአንድ አስከ ሁለት ኩንታል የሚዝ የጎታው የታችኛው ክፍል ሲሆን ደልገን የሚባሉት ብዛታቸው በእናት ጎታው ስፋትና ጥበት የሚወሰን ሆኖ ከ3 እስከ 7 ሊደረሱ ይችላሉ። እነዚህ ደልገኖች በመጠን የተለያዩ ሆነው በእናት ጎታው ላይ እየተደራረቡ ተሰክተው የሚቀመጡ ናቸው። ለጎታ ስራ የመረጠው ቀይ አፈር ሆኖ እስከ ሶስት ወር ድረስ ቤጊዜው በገለባ እየታሸ ሊቆይ ይችላል።

¹⁵⁹ ጉሽጉሽ በመጠኑ አነስተኛ ሆኖ ከጭቃ የሚዘጋጅ ሲሆን በእናት ጎታና በደንገልም የተከፋፈለ አይደለም። ይህም ለዘር እና ለዱቄት ማስቀመጫ የሚሆን ነው።

ታቦቅላለች” እንደሚሉት ጥሩ ዘር እንዲሆን ዘሩን በአግባቡ መርጣ ታስቀምጣለች። ምን ቢቸግራትም ለዘር የተባለውን እህል አትበላም። ለዘር የተባለን እህል መብላት በማህበረሰቡ ዘንድ ያሥነቅፋል። ልጅን እንደመብላትም ስለሚቆጠር “ዘረበላ” ተብላ ትሰደባለች።

የሴቶችን ስራ ብዙ ነው። እንደ አቶ ሞላ አገላለጽ “የሴቶች ድርሻ ምግብ ማብሰልና ልጅ ማሳደግ ቢሆንም ግብርናው ላይ ማለዳ እኔ ቁርስ ቀምጬ ወደ እርሻ ስሄድ እሷ ደሞ ንሮ ላይ ማሽላ ስትኮተኩት ትውላለች፤ ምናልባትም ጦስኙን ጤናዳሙን ምኑን ትተክላለች፤ ያደሰው አትቦዝንም፤ ወደገጠር ስንወጣ ደሞ ዳጉሳ እናርማለን፤ ማሽላ እንኮተኩታለን በዘሩ ጊዜ ደሞ ሲዘራ ዘር ታቀብላለች ያን ያን ትሰራለች፤ ታርማለች ትኮተኩታለች”።¹⁶⁰ ስለዚህ ሁኔታ ወ/ሮ ጥሩም እንዲህ በማለት ይገልጻሉ፡-

የኔ ስራ መጎልጎል፣ ማረም፣ በአረም ጊዜ አረም፣ እሱ (ባለቤታቸው) እርሻ ሲሄድ እቤት አበሰላለሁ፣ ንሮ አርማለሁ፣ እጎለጉላለሁ፣ ባጨዳው ጊዜ አጭዳለሁ፣ ነዶ አስራለሁ፣ ዘር አቀብላለሁ፣ ምርቱን አምርቶ ሲያስገባ ደሞ ይኸ ለቀለብ፣ ይኼን ታህል ዘር ይፈጃል ብዬ ለዘር አስቀምጣለሁ። አጫጅ ከሌለ ደግሞ ያው የሚዘራውን ለዘር የሚበቃኝን አጥርቼ፣ አዝርቼ፣ ጤፍም ቢዘራ አጥርቼ አበጥሬ፣ ገብስም ቢሆን አጥርቼ አዘጋጅቼ ነው የምሰጠው ።¹⁶¹

እንደ አቶ ሞላና እንደ ወ/ሮ ጥሩ ገለጻ ሴቶች ከቤት ውስጥ ስራቸው በተጨማሪ በራ ያጣምዳሉ፤ በጉልጌው ጊዜ ይጎለጉላሉ፤ በአረም ጊዜ ያርማሉ፤ በኩትኳቶው ጊዜ ይኮተኩታሉ፤ በዘር ጊዜ ዘር ያበጥራሉ፤ ዘር ያቀብላሉ፤ በአሁኑ ሰዓት አብረው ይዘራሉ፤ በእርሻ ወቅትም ለማረሻ አስቸጋሪ የሆኑትን በመኮኮኮቻና በመቆፈሪያ

¹⁶⁰ አቶ ሞላ ፈቃዴ፣ አደጋ ውባጅ ቀበሌ፣ መስቀለኛ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ 03/07/2007

¹⁶¹ ወ/ሮ ጥሩ ጌታነህ ፣ አደጋ ውባጅ ቀበሌ፣ መስቀለኛ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ 2/07/2007

ይንቅላሉ። እንጨት ይፈልግሉ። በበራይ ወቅትም አውድማ ይለቀልቃሉ፤ አብዛኛውን ስራ ከወንዶች እኩል ያከናውናሉ። የጓሮ አትክልት እና ቅመማ ቅመም ይተክላሉ፤ ይንከባከባሉ።

በባህላዊ ግብርና ስራ በወቅቶች የተከፋፈለ ተግባር እንዳለ ሆኖ ወቅትን ሳይጠብቁ አመቱን ሙሉ የሚከናወኑ ተግባራትም አሉ። የጓሮ መሬትን የመንከባከቡ ተግባር በአብዛኛው የሴቶች ነው። በዚህ መሰረት በቤት ጓሮ የሚገኝ መሬት በርካታ አይነት ተክሎችንና እጽዋትን ከመያዙም በተጨማሪ ለእርሻ ተግባርም ይውላል።

ፎቶ 24:- ሴቶችና ወንዶች ባንድነት የጤፍ አረም ሲያርሙ፤ ጓሽታ፤

የአካባቢው ኗሪዎች እንደሚገልጹት በጓሮ በሚገኘው መሬት ላይ የሚደረገው ባህላዊ ማዳበሪያ እንደ ተክሉ ወይም እንደሚዘራው ሰብል አይነት ይወሰናል። ወ/ሮ ገነቴ ስለ ባህላዊ ማዳበሪያ ሲናገሩ የሚከተለውን ብለዋል።

የጓሮ መሬት ዘመሚትና ምስጥ ያለው ተሆነ በተክሎቹ ዙሪያ አመድ እንጨምራለን። አመድ ደረቅ ነው ዘመሚት¹⁶² ደግሞ እርጥበትን ይፈልጋል። ለድንች የሚዘጋጅ መሬት ተሆነ ደሞ የከብቶቹ እዳሪ አይጨመርበትም። ውስጡ ቆራጭ ትል ስለሚፈጥር፣ ድንቹን ይበላዋል። በድንች መሬት ላይ የሚጨመረው የፈረሶችን ፋንድያ፣ የቤቱን ጥራጊ እየደፋን እናቀልዘዋለን። እንደዚያ ታልሆነ ይበላሻል። የሚዘራው ገብስ፣ ስንዴ፣ ጤፍ... ተሆነ ደሞ የከብቶችን እዳሪ እንዲያ ደሞ ጥራጊውን እንደፋብታለን።¹⁶³

እንደ ወ/ሮ ገነቴ አገላለጽ የቤቱ ጥራጊም ሆነ የከብቶች ፍግ በማንኛውም የእርሻ መሬት ላይ ዝም ብሎ አይደፋም። በመሬቱ ላይ ቀደም ብሎ የሚዘራው እህል ስለሚወሰን እንደ ሰብሉ አይነት ተለይቶ ይደፋል። ያለበለዚያ ከጥቅሙ ጉዳቱ ያመዝናል። ይህንን በልምዱና በሕይወት ተሞክሮው ያዳበረውን ባህላዊ የግብርና ዕውቀት ተጠቅሞ እያንዳንዱን ነገር በትኩረት በመከታተልና በመመልከት ምን ማዳበሪያ ቢደረግበት ይጎዳዋል? የትኛውስ ይጠቅመዋል በማለት ለይቶ ይጠቀማል። በጓሮ አትክልቶች ላይም የሚደረገው ነገር ተመሳሳይ ነው። ለምሳሌ በጤናዳም ተክል ላይ አመድ ይደረጋል። ይህም ዘመሚት የሚባል ነፍሳት የተክሉን ስር እንደይቆራርጠው ለማድረግ ነው።

ምርትን በማምረት ሂደት ውስጥ በርካታ ተግባራቶች፣ እምነቶችና ልማዶች የሚከናወኑ ሲሆን አብዛኛዎቹ በመኸር ወቅት በተለይም በበራይ ወቅት የሚከናወኑ ናቸው። እነዚህን ልማዶችንና እምነቶችን አንዳንዶቹ ለምን እንደሚፈጽሟቸው እንኳን ሳያውቁ ሲወርድ ሲዋረድ የመጣ ነው በሚል ብቻ ይተገብሯቸዋል። አንዳንዶቹ ደግሞ የልማዶቹን ምክንያት ተረድተው የሚፈጽሟቸው ናቸው።

¹⁶² ዘመሚት ቀይ ትንንሽ ጉነዳን የተክሎችን ስር የሚቆራርጥ
¹⁶³ ወ/ሮ ገነቴ ደምለው ቴሊ.ሊ. በተለያዩ ወቅት መረጃን ያቀበሉኝ

5.6. ከግብርናው ጋር ተያያዥነት ያላቸው ልማዶችና እምነቶች

በምዕራፍ ሁለት ስር እንደተብራራው ለዚህ ጥናት የተጠቀምሁት የSchoemaker (1990:3) የፎክሎር ምደባን ነው። በዚህም መሰረት ሰዎች “የሚያደርጉት” ልማድና እምነት አንዱ የፎክሎር ዘርፍ ነው። ይህን የፎክሎር ዘርፍ የሆነውን ልማድና እምነት ከግብርናው ጋር በተያያዘ መንገድ ይተነተናል። ስለዚህም Schoemaker ሰዎች የሚያደርጉት ብሎ ባስቀመጠው መሰረት ልማድና እምነትን ሁለቱንም ለማየት ሞክሪያለሁ።

በዚህ በመኸር ወቅትም ገበሬው የባህላዊ ግብርናው ዕውቀት አካል ከሆነው ምርትን ከመሰብሰብና ከማስገባት ጋር ተያይዞ ገበሬው የሚያከናውናቸው በርካታ “እምነቶች” እና “ልማዶች” እንዳሉት በምልክታዬ ወቅት ያየሁትንና በቃለመጠይቅ ያዳበርሁትን መረጃ በቅደም ተከተል ቀጥሎ አቀርባለሁ።

በምርት ሂደቱ ማለትም በበራይ ወቅት ሁለት አይነት የምረቃ ሥርዓት ይከናወናል። የመጀመሪያው አውድማ ከመጣሉ (እህሉ ከመነሥነሱ) በፊት የሚከወነው ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ከብቶቹ ከአውድማው ጨርሰው ሊወጡ ሲሉ የሚደረገው ሥርዓት ነው። የመጀመሪያው የምርቃት ሥርዓት የሚከናወነው ምርቱን ከመበራየቱ ወይም ከምሩ ከመጣሉ በፊት ለአምላካቸው ምስጋናና ጸሎት የሚያቀርቡበትና አምላካቸው ጥሩ ነገር እንዲያደርግላቸው የሚጠይቁበት ነው። ሥርዓት ነው። በዚህ ወቅት በሥራው ከሚሳተፉት መካከል በዕድሜ አንጋፋ የሆነው ሰው ቆሞ ይመርቃል። ይህን ምርቃት ባህል አስመልክቶ የዚህ ጥናት መረጃ አቀባይ ብላታ ዳኛው እንደሚከተለው ይገልጻል፡-

አውድማው ላይ እህሉ ከመነሥነሱ በፊት ይመረቃል፤ ሽመጋግሌዎች ይመርቃሉ። እንግዲህ ሲመረቅም አገሩን አማን፤ ገበያውን ጥጋብ ያድርገው፤ ታገሱ ተመለሱ የሚል መንግስት ይሰጠን፤ እህል በልቶ ከሚጣላ ያድናችሁ። “በዝናብ አብቅሎ

በጸሐይ አብስሎ” ለዚህ ያደረሰን አምላክ አሁንም በሰላም እንድናስገባ ይርዳን። እህሉን ረድኤት በረከት ያውርድበት። የጣናን ያህል ምርት ይሰጠን፤ የጤና ቀለብ ያድርገው፤ እየተባለ ይመረቃል፤ ተቀባዮችም አሜን! አሜን! በማለት ምርቃቱን ይቀበላሉ፤ ከዚያም ተመረቁት ሽማግሌዎች አንዱ የመጀመሪያውን ከክምሩ ስቦ ይጥላል (ይነሰንሳል)፤ ከዚያ ወዲያ አንድ ሰው፤ በርከት ያለ ከሆነ ደግሞ ሁለት ሁነው ክምሩን እየናዱ ይጥላሉ፤ ሌሎቹ ደግሞ አፋቸውን ለጉመው በተነሰነሰው እህል ላይ ከብቶቹን ይነዳሉ።¹⁶⁴

እንደ ብላታ ዳኛው ገለጻ ምርቃት በዚህ ማህበረሰብ ዘንድ ትልቅ ቦታ ያለው ትውፊት ነው። የምርቃትን ስርዓት የሚያከናውኑት በዕድሜ ጠና ያሉ ወንዶችም ሴቶችም ናቸው። ይሁን እንጂ በራይ ሲጀመር ግን የሚመርቁት ወንዶች ናቸው። ይህም በባህሉ ሴት አውድማ ስለማትገባ ነው። ምርቃቱን በዕድሜ ተዋረድ ከታች ወደ ላይ ሶስት ሰው ይመርቃል። ሶስት ቁጥር ከብዙ ነገር ጋር ይገናኛል፤ ማህበረሰቡ የክርስትና እምነት ተከታይ ከመሆኑ ጋር ተያይዞ የሰላሴን ሶስትነት፣ የክርስቶስን ሶስት ቀን በክርስ ምድር መቆየት፣ ዮናስ በአሳ ነበሪ ሆድ ሶስት ቀን ማደር (ት.ዮ፡2÷1)፣ ... ሲያያዝ፣ ምስክርነት በሶስት ይጸናል፤ ምርቃት በሶስት ሰው ያሳርጋል።

ሌላው ደግሞ በምረቃ ወቅት የሚባክን ጊዜን ለማስቀረት ሲባልም በሶስት እንዲጸና የተደረገ ይመስለኛል። ምክንያቱም እኔ እንዳየሁት አንዳንዶቹ ሲመርቁ ረጅም ጊዜን ጊዜን ይወስዳሉ። ስለዚህ ቁጥሩ ከዚህ ከፍ ካለ በርካታ ጊዜን ቆመው ምርቃትን ብቻ ሲቀበሉ ሊያሳልፉ ይችላሉ።

በዕድሜ ከፍተኛው ምርቃቱን ያሳርጋል፤ በዚህ ወቅት በአድሜ ዝቅ ያሉት ሁሉም ቆመው ምረቃቱን ይቀበላሉ። መራቂውም ቢሆን ቆሞ ነው ምርቃቱን የሚሰጠው።

¹⁶⁴ ብላታ ዳኛው ሞገሴ፣ አግዛ ጋርዳ ኤሊያስ ቀበሌ፣ ሹምታ ደሽ፣ ቃለ-መጠይቅ፣ 09/ 07/ 2007

ምርቃቱን የሚያሳርጉት በዕድሜ ከሁሉም ታላቅ የሆኑ ናቸው። በዚህ ጊዜ ስለሀገር ሰላምና ስለህብረተሰቡ ጤና፣ ስለ ገቢያ ጥጋብ፣ ስለአካባቢው፣ ስለ ምርቱ፣ ስለ ከብቱ፣ ስለ መንግስቱ... ይመረቃል። የሚመረቀው ሰው ቶሎ ቶሎ አሜን ካላለና ቀድሞት ሌላው አሜን ካለ የምርቃቱ በረከት ለዚያ ይተላለፋል ተብሎ ይታመናል። የኤሳውን ምርቃት ያቆብ እንደወሰደ (ዘፍ፣27÷1-33) “ምርቃት ከአሜን ይቀራል” እንደሚባለው ማለት ነው። ታላቅን ማክበር በባህሉ ትኩረት የሚሰጠው እሴት ነው። በዚህም መሰረት በእድሜ ትልቁ በመመረቅ ያሳርጋል በዚህም ምርቃቱ ይጸናል ተብሎ ይታሰባል። በባህሉ በእድሜ ትልቁን እንደ ፈጣሪ መመልከት አለ። ከዚህ በተጨማሪም በአውድማ ላይ የከብት ምርቃትም ልማድም ይከናወናል።

የከብት ምርቃት የሚከናወነው በበራይ ወቅት ነው። ይኸውም በበራይ ሂደቱ ሶስተኛው ደረጃ መገባደጃ አካባቢ የሚፈጸም ተግባር ነው። ከብት የመመረቅ ስርዓት ከብቶቹ የማበራቶቹን ተግባር ጨርሰው ከአውድማው ከመውጣታቸው በፊት ይከናወናል። ይህን ስርዓት የሚያከናውነው አባወራው ሲሆን እርጥብ አባሎ ቅጠል በሁለት እጆቹ በመያዝ ቀድሞ ያበራይ የነበረው ሰው ሌላ ከሆነ እሱ ይገባና ይቀበላል። ከዚያም ከብቶች ይዞሩበት የነበረውን አቅጣጫ በመቀየር ከግራ ወደ ቀኝ እያዞረ በአውድማው መሐል ላይ ካለው ጀምሮ እስከ ዳር አዟሪው ድረስ በእጁ በያዘው የአባሎ ቅጠል የከብቶቹን ጀርባ ያሥነካና ምርቱን ያሥነካል። ከብቶቹን ነክቶ ምርቱን በነካ ቁጥርም የተለያዩ ወንዞችንና ሀገራትን በመጥራት “የአንከሻውን፣ የጓጉሳውን፣ የባንጃውን አውርድ!” ጣና ያህል ምርት አውርድ! ይላል። የከብቶቹን ጀርባ ነክቶ ምርቱን በነካ ቁጥርም ከከብቶቹ ጭራ ትንሽ ትንሽ ጸጉር ይነጫል። እንዲህ እያደረገም አውድማውን ሶስት ጊዜ ይዞርና ከብቶቹን ከአውድማው በስተቀኝ በኩል ያስወጣቸዋል። ይህ ሂደትም ከብት መመረቅ ይባላል።

በአካባቢው ማህበረሰብ ዘንድ ቀኝ የመልካም ነገር ምሳሌ ነው። ቀኝ የብርሃን መውጫ ነው። ከምኝታው ሲነሳ በቀኝ ጎኑ ነው። ሲጸልይ በቀኝ አውለኝ ይላል። በዚህ

መሰረት ቀኝ ለማህበረሰቡ የሰኬቱ ምልክት። የምኞቱ ማስፈጸሚያ ነው። ይህን አስመልክቶ ቁስ ታየ የሚከተለውን ብለዋል፡-

ክምሩ ተደቀቀ በኋላ አባወራው ከብቶቹን በቀኝ እያዞረ በእርጥብ አባሎ ቅጠል የከብቶቹን ጀርባና ምርቱን በመንካት አውርድ! አውርድ! እያለ ሶስት ጊዜ ያዞራቸዋል። የከብቶቹን ጀርባ በመታ ቁጥርም ካንዳንዳቸው ከብቶች ጠጉር ይነቅላል። የሸኩዳድን አውርድ! የጓጉሳን አውርድ! እያለ በምርቱ ላይ ያለውን የሚመኘውን፣ የሚፈልገውን ተሰፋውን፣ ይናገራል። ተዚያም ሶስትዜ ታዞረ ወዲያ ከብቶቹን ታውድማው በስተቀኝ በኩል ያስወጣቸዋል።¹⁶⁵

እህሉ ተንጣርቦ ሲያበቃ ከመባኑ (ባ- ይጠብቃል) በፊት ከሚነዱት ከብቶች ጭራ የተነጨው ጸጉር በተመቱበት እርጥብ የአባሎ ቅጠል ተጠቅልሎ በምርቱ መሀል ይቀመጣል። ለመባኑን ለሁለት ከመክፈሉ በፊት ከመሀል ይወጣና ለብቻ ተቀምጦ ይቆያል። በመጨረሻ እህሉ ወደ ቤት ሲገባ አብሮ ይገባል። ይህም እህሉን ወሳጅ¹⁶⁶ እንዳይወስደው መከላከያ ነው። እርጥብ ነገር በማህበረሰቡ ዘንድ የመልካም ነገር ምሳሌ ነው። የአባሎ ቅጠል ደግሞ አመቱን ሙሉ ለምለምና ድርቅን መቋቋም የሚችል ተክል ነው፤ አይደርቅም፤ እርጥብ ነገር ሁልጊዜም ይለመልማል፤ ያብባል፤ ያፈራል፤ ይበዛል። ስዚህም ምርቱ ልክ እንደዚሁ እንዲበዛ ስለሚፈለግ ነው። ከዚሁም በተጨማሪ አባሎ በማህበረሰቡ ዘንድ ለሰላላ¹⁶⁷ መንፈስ መድሐኒትም ነው ተብሎ ይታመናል።

¹⁶⁵ ቁስ ታየ ታፈረ፣ አብስላ ዋርዳ ሳሙኤል ቀበሌ፣ ዋህላ ደሽ፣ ቃለ-መጠይቅ 3/7/2007
¹⁶⁶ “ወሳጅ”፡- የሰውን እህል፣ ገንዘብ... በአይን በማየት የሚወስድ (የሰላላ መንፈስ ያለበት) ይሉታል
¹⁶⁷ ሰላላ፡- ልዕለ ሰብ የሆነና ለሰው የማታይ ረቂቅ መንፈስ ሆኖ በሰው ላይ የሚያድር መንፈስ ሆኖ ያለፋብትንና ያልደከመበትን የሰው ላብ፣ ገንዘብ፣ እህል፣ ሀብት... ይወስዳል ተብሎ የሚታሰብ መንፈስ

ከብቶቹ ወደ አውድማው ሲገቡ ምናልባትም የሰላቢው መንፈስ አብሮ ይገባል ተብሎ ስለሚታሰብ ከብቶቹ ላይ ሆኖ የሰበሰበውን እህል ጥሎ እንዲሄድ ለማድረግ የከብቶቹን ጀርባ እየመቱ አውርድ! አውርድ! ይላሉ። ከላያቸው የተነቀለውም ጸጉር በከብቶቹ ላይ የነበረውን እህል እንዲያስቀር ከብቶቹ ላይ አለ ብለው ለሚያምኑት መንፈስ ማስደነገጫ ከመሆኑ በተጨማሪ ከብቶቹ ላይ ያለውንም ይዞ ይመጣል ተብሎ ይታሰባል። ስለዚህም ከጭራቸው ተነቅሎ ከእርጥብ አባሎ ጋር የሚታሰረውና ምርቱ ውስጥ የሚጨመረው ምርቱ እንዲበዛና እንዲበረክት ነው። ከብቶቹም እርጥብ እንዲሆኑና እንዲወልዱ እንዲረቡ ሲባል ነው። ከምርቃቱ ሌላ የሚከናወኑ ሌሎች ልማዶችና እምነቶችም አሉ።

ከነዚህ እምነቶችና ልማዶች ጋር የተገናኘው ሌላው ፎክሎራዊ ትውፊት ከቁሳቁሶች ጋር የተያያዘ ጉዳይ ነው። በመኸር ወቅት አውድማን ጠርቦ ከማዘጋጀት ጀምሮ ሰብሉ ተበራይቶ እስኪገባ ድረስ ባለው ሂደት በርካታ ቁሳቁሶች አገልግሎት ላይ ይውላሉ። በተለይም በአውድማ ዝግጅት ወቅት ከድቅደቃ ጀምሮ አገልግሎት ላይ የዋሉ እቃዎች እህሉ ተበራይቶ እስኪገባ ድረስ እዚያው በአውድማ አካባቢ ይቆያሉ እንጂ ወደ ቤት አይገቡም። ይህንንም በተመለከተ ቁስ አወቀ እንደሚከተለው ይገልጻሉ።

አውድማ ስናዘጋጅ የእበት መበጥበጫው ቅርጫት፣ ጭራንፎው /ላፋት መጥረጊያው ወደቤት አይሄድም። ሴትዮዋ ውኃ የምትቀዳበት ማድጋ¹⁶⁸ እንኳን ታፋ ላይ በጥርሳችን ሸረፍ ሸረፍ አድረግን ታውድማው እናስቀምጠዋለን። ታለዚያማ ያውድማው ረዴት ይሄዳል። እህሉን አበራይተን ስንጨረስ በቅርጫቱ እንሰፍርበታለን። ተዚያ ወዲያ ላፋቱም ምርቱና ግርዱ ተተለየ ወዲያ እየተጠረገ ይሰበሰብበታል። ይህ ብቻ አደለም አውድማ ስንጥል ደሞ ተቤታችን እሳት የሚጭርም ሆነ እቃ የሚዋስ፣ ከብት

¹⁶⁸ ማድጋ፡- ከሃያ እስከ ሰላሳ ሊትር ሊይዝ የሚችል ከሸክላ የተሰራ የውኃ መቅጃ/ መሸከሚያ እንስራ ("ን" ይላላል)

የሚለምን የለም። ያን ታደረገ ደሞ ሰላቢነቱ ታውቆ ተማህበር ይወጣል፤ ተሰው ይገለጻል። ሁሉም ያነውረውና እንደውሻ ነው የሚታየው።¹⁶⁹

እንደ ቁስ አወቀ ገለጻ ይህ ክንውን የሚደረገው የአውድማው በረከት ከዕቃው ጋር አብሮ ይሄዳል፤ በዚህም ምርቱ ይቀንሳል ተብሎ ስለሚታሰብ ነው። በአውድማው ዙሪያ አውድማውን የሚተያይ ክፉ መንፈስና የአውድማውን በረከት የሚጠብቅ ነገር አለ ተብሎ ስለሚታሰብ በአውድማው ዙሪያ የሚገኙ ነገሮች ሁሉ እህሉ ተበራይቶ እስኪያልቅ ድረስ ከዚያው አካባቢ እንዲቆዩ ይደረጋል። ይህም መጥፎውን መንፈስ መሄጃ ማሳጣት ሲሆን ለጥሩው ደግሞ ክብርን መግለጫ ነው።

በአጉማስ¹⁷⁰ መደቃት፡- በአውድማ አካባቢ የሚያለፍ ማንኛውም መንገደኛ ሰው ከአውድማው ድግስ ጥሬ (ቆሎ፣ ንፍሮ) ሳይቀምስ መሄድ የለበትም። ምክንያቱም የአውድማው አጉማስ ይደቃዋል። በዚህም ሰብብ ይታመማል ተብሎ ስለሚታመን ነው። በሌላ በኩል ደግሞ የአውድማውን እህል ረዴት፣ በረከት ይወስደዋል በሚል ነው። ስለዚህ አውድማው ላይ ካለው እህል ይልቅ አይነም ሆነ ቀልቡ በበሰለው እህል ላይ እንዲያርፍ ለማድረግ ቢቻል በውዴታ ካልሆነ ደግሞ በግዴታም ቢሆን እንዲቀምስ ይደረጋል።

የአባወራው ውኃ አለመንካት፡- እህል ተበራይቶ (ተወቅቶ) ወደ ቤት እስኪገባ ድረስ የቤቱ አባወራ ሲበላም ሆነ ሲጠጣ እጁንም እግሩንም አይታጠብም፤ በአጠቃላይ ምንም አይነት ውኃ አይነካውም። ይህም የሚሆነው አባወራው ከታጠበ የእህሉ በረከት ታጥቦ ይሄዳል፤ ምርቱ ገለባ ብቻ ሆኖ ይቀራል። በሚል እምነት ነው።

¹⁶⁹ ቁስ አወቀ ተፈራ፣ አብስላ ዋርሰዳ ሰሙኤል ቀበሌ፣ ሳሙኤል ደሽ፣ ቃለ-መጠይቅ 03/07/2007
¹⁷⁰ አጉማስን አንዳንዶች በአይን የማይታይ ረቂቅ መንፈስ ሆኖ አውድማውን ከሌላ ነገር የሚጠብቅ፣ አልፎ አልፎም ጥቃት ሊያደርስ የሚችል ብለው ሲገልጹት አንዳንዶቹ ደግሞ የአውድማው መንፈስ የረበበበት የቤቱ አባወራ ነው በማለት ይገልጹታል። እኔም ሁለቱንም በማቻቻል ለመጠቀም ሞክራለሁ።

በአውድማ ወቅት የቤቱ አባወራ ወደቤት አይሄድም እህሉ ተጣርቶ እስኪያበቃ ድረስ አውዳማው ዘንድ ይቆያል። አውድማው ላይ የሚመጡ ምግቦችም አብዛኛው ቆሎ በመሆኑ የእጅን መታጠብ ልብ ብሎ የሚያስበው የለም። ለመጠጥነት የሚቀርበውም ቢሆን አቅም በፈቀደ መጠን ጠላ ነው። ስለዚህ አውድማው ውኃን እንደልብ ማገኘት አይቻልም።

ሴት አውድማ ያለመግባት፡- እህሉ ተባኖ ለመሰፈር እስኪደርስ አውድማ ውስጥ ሴት አትገባም። ይህ ሲባል ግን ሁሉንም ሴቶች የሚመለከት አይደለም። የሚመለከተው ያገቡ ሴቶችን ነው። ለአቅመ ሄዋን ያልደረሱትን ልጃገረዶች ግን እንደ ወንድ ስለሚቆጠሩ በአውድማው ውስጥ ገብተው ከብቶችን በማዞር ይረዳሉ።

ፎቶ 25፡- ለአቅመ ሄዋን ያልደረሱት ሴት አውድማ ውስጥ ከብት ስታዞር/ ስትነዳ፣ ሹምታ፣ 17/06/2007።

በዚህ ወቅት ያገቡ ሴቶች ተግባር እህል አብስሎ ለሰራተኞቹ ማቅረብ ነው። ተበራይቶ ካለቀ በኋላ የቤቱ አባወራ ላምብታውን¹⁷¹ አንስቶ አውድማው በተለቀለቀበት ቅርጫት

¹⁷¹ እህሉ ከመሰፈሩ በፊት መጀመሪያ የሚነሳና ለቤተክርስቲያን የሚሰጥ አሰራት በኩራት

ምርቱን ያፍስና መልሶ በመገልበጥ ለሚሰጡ ሰፍራ እንድታነሳ ያስረክባታል። ወጣቶቹ ሴት አውድማ እንዳትገባ የምትከለክልበትን ምክንያት እንደማያውቁ ይገልጻሉ። ነገር ግን በልምድ ሲወርድ ሲዋረድ የመጣ ባህል እንደሆነ ያምናሉ። በዕድሜ የገፉት አቶ አየለ እንደሚሉት ደግሞ፡-

አውድማ ሲጣል ሁሉም ነገር ንጹህ መሆን አለበት፤ ሰውም ሁሉም ጥዱ ነው የሚሆነው፤ ተጥላው¹⁷² “ተምኑ” ሁሉ። አውድማ ተተጣለ ጀምሮ አባወራው ወደቤት አይሄድም ሊሳሳት ይችላል። እሷም ወደ አውድማው አትመጣም እሷን ሲያይ ልቡ ይከጅልና ይሳሳታል፤ በማለት ነው። አውድማው ላይ የሚረበው መንፈስ ንጹህ ነገር ይወዳልና ነው።¹⁷³

በአውድማው አካባቢ በአይን የማይታይ መንፈስ አለ ብለው ስለሚያስቡ ያ መንፈስ ደግሞ አንዲቆጣ አይፈልጉም። ከተቆጣ ምርታቸውን በሆነ መንገድ እንደሚያሳጣቸው ያስባሉ። ስለዚህም ሴቷ ከተፈጥሮ ጋር ተያይዞ የወር አበባ ላይ ልትሆን ትችላለች። ባትሆንም እንኳ ወንዱ በሴትነቷ ሊሸነፍ ስለሚችል ወደ አውድማ እንዳትመጣ ይደረጋል።

ምርትን ከምስራቅ ወደ ምዕራብ መክፈል፡- የተንጣረበው እህል ለመባኘን ሲደርስ አውድማው ላይ ከምስራቅ ወደ ምዕራብ ይከፍሉታል። ይህን በተመለከተ አቶ ጌታሁን እንዲህ ይገልጻሉ።

ጤፉን ታውድማው ላይ አንጣርበን ስንጨርስ አንድ ላይ ሰበስበን ቁጭ እናደርገዋለን። እየው እንግዲህ (በእጃቸው ወደ ፀሐይ

¹⁷² ጥላ፡- ጾታዊ ግንኙነት መፈጸም ሲሆን ከጥላ አድራጭ ማለት ከሴት ጋር አድራጭ ማለት ነው። ይህን የፈጸመ ሰው ቢያንስ ከአምስት እስከ ሰባት ቀን መቆየት አለበት። ስለዚህ ግብርስጋ ግንኙነት የፈጸመ ሰው አውድማ እንዲገባ አይደለም ወደ አውድማው እንዲቀርብ አይፈቀድለትም።
¹⁷³ አቶ አየለ አንተነህ፣ አደጋ ጓሽታ ውባጅ ቀበሌ፣ ሰባት አይና ደሽ፣ ቃለ-መጠይቅ 17/07/2007

መውጫ እያመላከቱ) ተዚህ ወደዚህ ተጀምበር መውጫ ወደ ማዘቀዘቂያዎ ለሁለት እንከፍለዋለን። ሁለት ሆነው ተግራና ተቀኝ እንዲያባኑ ነው። የፀሐይ መውጫ የንጋቱ ማብሰሪያ ናት። መጥለቂያዎ ደግሞ የጨለማውን መንገስ የሚያሳይ ነው። እህሉም ዛሬ እንዲህ ያየሽው ሰኔ ላይ የለም። ምስራቅ ቀኝ ናት፣ የብርሃን መውጫ ናት። ብርሃኑን ስናይ ተስፋችን ይለመልማል፤ ጨለማውን አንወደውም። ተምኝታችን ስንነሳ ቀኝ አውለን እንላለን።¹⁷⁴

እንደ አቶ ጌታሁን ገለጸ “ምስራቅ” የሁሉ ነገር መነሻ፣ የብርሃን መውጫ፣ የንጋት፣ የተስፋ፣ የአዲስ ነገር መገኛ ምልክት ነው። የአካባቢው ማህበረሰብ የክርስትና እምነት ተከታዮች በመሆናቸው ምስራቅ ቀኝ ነው። ለዚህም እንደ ማሳያ ሰው ከምኝታው “በቀኝ ጎኑ” ይነሳል። በጥኋት ተነስቶ ሲታጠብ “በቀኝ አውለኝ” ይላል። የቤቱን ደፍባል¹⁷⁵ በምስራቅ ያደርጋል። “ምዕራብ” ደግሞ የጸሐይ መጥለቂያ፣ የጨለማው መንገሻ የመጥፎ ነገር፣ የችግር፣ የመከራ ምልክት ነው ይላሉ። ሰው ከሰው ጋር ሲጣላ፣ ስራ አልሳካለት/ አልቀናው ካለ ዛሬ በቀኝ ጎኑ አልተነሳም፣ ቀኝ አውለኝ አላለም ማለት በማህበረሰቡ ዘንድ የተለመደ ነው። በቀኝ ጎኑ ካልተነሳ በግራው በምዕራብ ነው እንደ ማለት ነው። ከብቶቹንም ከአውድማ ሲያስወጣ በቀኝ በኩል ነው። እንዲሁም በመጨረሻው ከአውድማ ከብት የማውጣት ስርዓት ከመድረሱ በፊት ከግራ ወደኝ ይዞሩ የነበሩ ከብቶችን ከቀኝ ወደ ግራ እንዲዞሩ ይደረጋል።

ስለዚህም ምርቱን አውድማ ላይ ለማባኔን የሚከፍሉት “ከምስራቅ ወደ ምዕራብ” ነው። ይህም ምስራቅ የጸሐይ መውጫ ናት፣ ቀኝ ናት፣ የጨለማው መገፈፍ የሚታወቀው በምስራቅ በኩል የብርሃን ወገግታ ሲታይ ነው። ምዕራብ ግራ ነው፣ የምሽት፣ የጨለማ ምልክት፣ የጸሐይ መጥለቂያ፣ መሸሸጊያ ነው። ጨለማው የክረምቱ ተምሳሌት ብርሃኑ

¹⁷⁴ አቶ ጌታሁን ብሩ፣ አግዛ ጋርዳ ቀበሌ፣ ሹምታ ደሽ ፣10/9/2007
¹⁷⁵ ደፍባል፡- ዋና የቤት መውጫ በር/ የወንድ በር በጓዳ በር ወንድ አይወጣም በዋናው በር እንጂ ይህም ወንድ በር ይባላል።

ደግሞ የበጋው ተምሳሌት ነው። እንዲሁም ከምስራቅ ደምቃ የታየችው ጸሐይ እያዘቀዘቀች... እያዘቀዘቀች.. ብርሃኗን እየቀነሰች ሄዳ የምትጠልቀው /የምትሸሸገው/ በምዕራብ በኩል ነው። ምርቱም እንደዚያው ባለበት አይቆይም እየቀነሰ፤ እየቀነሰ... ሄዶ በመጨረሻም ልክ እንደ ጸሐይ ምሽት እንደምትጠፋው በክረምት ይጠፋል/ያልቃል/። ጸሐይም በማግስቱ ትወጣለች፤ ክረምቱም አልፎ በጋው ይመጣል፤ የሕይወት አደቱም ሆነ የምርት ሂደቱ በዚህ መንገድ ይቀጥላል።

ነጠላ ማልበስ፡- ምርቱ ተጣርቶ ካበቃ በኋላ ነጠላ ይለብሳል። ይህ የሚሆንበትን አቶ ጌታሁን እንደሚከተለው ይገልጹታል።

ምርቱን አባነንና አጥርተን ስንጨርስ ሴትዮዋ ተቤት ድግስ እህል ውሃና ኩታ ይዛ ትመጣለች። ንጹህ የሴቶች ኩታ ተዘርግቶ ምርቱ ይለብሳል። ሲሰራ የዋለ ያደረው ሰው በአውድማው ዙሪያ ይቀመጥና ሲጀመር እንደተደረገው ምረቃ አድረግን ፈጣሪያችንን አመስግንን ተመጣው ተመጣው ድግስ ተቆሎውም ተጠላውም ታረቂውም ሰው ተመቅመሱ በፊት ታውድማው ላይ እናነጥበበታለን። ምርቱን የሚተያይው ሁሉ ተዚያ ተበሰለውና ተተነጠበው ይቋደሳል። ተዚያ ወዲያ ላምበታውን ለቤተክርስቲያን አንስቶ ሰፍሮ ይተውላታል። ሴትዮይቱ ሰፍራ ታስገባለች።¹⁷⁶

በዚህ ጊዜ ከቤት ተዘጋጅቶ የመጣው ቆሎ በኑግ፣ አበዚ (ፍስክ ከሆነ የቅቤ፣ የእርጎና የአይብ)፣ ጠላ፣ አረቂ በእህሉ ዙሪያ ይሆንና ምረቃት ይከናወናል። ከዚያም ከቆሎው፣ ከጠላው ይፈስበታል /ይነጥብበታል/ ይህም በአካባቢው ያለው እህሉን የሚተያየው ነገር ሁሉ የፈሰሰው ላይ ያርፋል ወይም ከፈሰሰው ይቋደሳል። ምርቱም የሚሸፈነው እሱን ትቶ ከበሰለው እንዲቋደስ ለማድረግ ነው። ከዚያም ያለው ሰው ሁሉ ከእህሉ እንዲበላ

¹⁷⁶ አቶ ጌታሁን ብሩ፣ አግዛ ጋርዳ ቀበሌ፣ ሹምታ ደሻ ፣ 10/07/2007

ወይም እንዲቀምስ ይደረጋል። በመጨረሻም ነጠላው ከምርቱ ላይ ከተነሳ በሐዋላ ከመሰፈሩ በፊት ላምብታ ይነሳል።

ላምብታ ማንሳት፡- በተጠኘው ማህበረሰብ ዘንድ የመጀመሪያውን ወይም ቀዳሚውን ያከብራሉ፤ (በዕድሜ፣ በችሎታ፣ ወይም በትልቅነት) ለሚያምኑት ይሰጣሉ። በዚህም መሰረት የተመረተው እህል ተሰፍሮ ወደ ቤት ከመግባቱ በፊት በመጀመሪያ ከእህሉ ላይ በግምት ወይም ተለክቶ ይነሳል። ከላይ አቶ ጌታሁን እንደገለጹት “በዘናብ አብቅሎ በፀሐይ አብስሎ ለሰጠን አምላክ” እህሉ መሰፈር ከመጀመሩ በፊት ላምብታው ይነሳል። ይህም እህል ተሸጦ እጣንና መብራት ተገዝቶ ወይም እህሉ የተሸጠበት ገንዘብ ለቤተክርስቲያን መባ /አስራት/ ይሰጣል። ገንዘቡ ለቤተክርስቲያን እስካልተሰጠ ድረስ እህሉ እቤት ቢገባም አይቀመስም። ምክንያቱም ከሁሉም በፊት ቀዳሚው የመጀመሪያውን ማግኘት ስላለበት ነው። ቀዳሚያቸውም ፈጣሪያቸው ነው። የማህበረሰቡ ቀዳሚውን ማክበር ለተከታዩ የምግባር መቅረጫ ተከታዩ ካባቶቹ ዕውቀትን ለመቅሰም በቅድሚያ ምግባሮችን ማየትና መማር ይኖርበታል። አቶ ጌታሁን ሲናገሩ ልጆቹ ከኔ መማር ያለባቸው ጥሩ ጥሩውን ነው ይላሉ።

በማህበረሰቡ ውስጥ ካሉት እሴቶች አንዱና ዋነኛው ቀዳሚውን ማክበር። ቀዳሚውን (ታላቁን) ያላከበረ ለሰውም ሆነ ለፈጣሪው ታዛዥ አይደለም ተብሎ ይታሰባል። በሰራውም ውጤታማ አይደለም ይባላል። ይህ እንዳይሆን ደግሞ ሁሉም ወላጅ ለልጁ የሚያስተምረው ታላቅን ማክበርንና ታዛዥ መሆንን ነው። ወላጅ ለልጁ ዕውቀት ማስተላለፍን የሚጀምረውም በዚህ መንገድ ነው። ይህም በሰዎች ዘንድ ተወዳጅነትን፣ በረከትን ምርቃትን ያስገኛል። በፈጣሪ ዘንድም እንደዚሁ ይሆናል ተብሎ ይታሰባል። ስለዚህ ይህንን ምርቃት ለማግኘት ሲባል ታላቅ ወደ ቤት ሲገባ ኖሩ በማለት ተነስቶ መቀበል፣ በትሩን መቀበልና ማስቀመጥ፣ በመንገድ ቅድሚያ መስጠት፣ አቅመ ደካማን ማገዝ... ተግባራትን ያከናውናሉ።

ይህ ወቅት ገበሬው ከዚህ ሁሉ ልፋትና ድካም በኋላ ምርቱን አስገብቶ መጠነኛ እረፍት የሚያገኝበት እራሱን የሚያዝናናበትም ጊዜ ነው። ከህዳር 21 (ማሪያም) ጀምሮ በየአካባቢው የንግስ በአላት ሰለሚኖሩና እንዲሁም የሰርግ ጊዜያቶች በመሆናቸው ይህ ወቅት ለገበሬው የደስታና የፈንጠዝያም ወቅትም ነው።

በአጠቃላይ የባህላዊ ግብርና ዕውቀትን መሰረት በማድረግ በዚህ ምዕራፍ በወቅቶች ተከፋፍሎ የቀረበው ተግባር ላይ በየወቅቶቹ በድግግሞሽ የሚቀርቡ ስራዎች ይታያሉ። ይሁን እንጂ በወቅቶቹ የሚቀርቡት ተግባራት የተለያዩ ከመሆናቸው በተጨማሪ የአንዳንድ ሰብሎች ማሳ ፈጽሞ የማይታረስበት ጊዜ እንዳለም ተገልጿል። ከሰብሎቹ የመዝራያ ወቅት ጋርም ተያይዞ በተለያዩ ወቅቶች የተለያዩ ሰብሎች ስለሚዘሩ ተግባራቶቹ ሲደጋገሙ ይስተዋላል። ይህም የገበሬው ባህላዊ ዕውቀት ከተፈጥሮ ጋር ቁርኝት ያለው በመሆኑ እያንዳንዱን ተግባር የሚያከናውነው ወቅቶቹን መሰረት አድረጎ ሲሆን ይህም የህይወቱ ኡደት ከነዚህ ወቅቶች ጋር በጥብቅ የተሳሰረ መሆኑን መረዳት ይቻላል።

ከዚህም በተጨማሪ በደጋው፣ በወይና ደጋውና በሞቃታማው የአየር ንብረት አካባቢ የሚኖሩ ሰዎች ለእርሻ የሚጠቀሙባቸው እንስሳት የተለያዩ መሆናቸውና በወይና ደጋውና በሞቃታማው አካባቢ የማይበቅልና በደጋማው የአየር ንብረት ብቻ የሚበቅሉ የጤፍ ዝርያዎች መኖራቸውን በጥናቱ ለማረጋገጥ ችያለሁ። እንዲሁም ገበሬው በአዝመራ ወቅት የሚያጋጥሙትን ወይም ሊያጋጥሙ ይችላሉ ብሎ ያሰባቸውን ነገሮች ቀድሞ በባህላዊው መንገድ ለመከላከል ሲሞክር በጥናቱ ተስተውሏል።

እንዲሁም ገበሬው ዘር ጊዜው ላይ ተመስርቶ ወደፊትና ወደላ አድረጎ ለመዝራት ቀድሞ የዝናብ አመጣጡን ሁኔታ ማወቅ የሚችልበት ባህላዊ መንገድ እንዳለው በዚህ ጥናት የታዩ ጉዳዮች ናቸው።

ሰብሉን እያፈራረቁ በመዘራትና ለከብቶች የሚሆን ሳር በማድረግም ሌላው የመሬቱን ለምነት የሚጠብቁበት የባህላዊ ግብርና እውቀታቸው ነው። ከዚህም በተጨማሪ በግብርና የሚሰጠውን ዘመናዊ ማዳበሪያና ገበሬው እራሱ የሚያዘገጃውን የተፈጥሮ ማዳበሪያ (ባህላዊውንና ዘመናዊውን) በመጠቀም የመሬቱን ለምነትና ምርታማነቱን አቻችሎ ሲሄድ ተስተውሏል። ከዚህም በተጨማሪ በጓሮ መሬቱ ላይ የሚጨምራቸው ባህላዊ ማዳበሪያዎች እንደ እህሉ ሁኔታ የሚወሰኑ እንጂ በዘፈቀደ የሚጨምራቸው እንዳልሆኑ ጥናቱ አሳይቷል።

ለዘር የሚሆኑ እህሎችን የመምረጡ ዕውቀት ከወንዶቹ ይልቅ የሴቶቹ እንደሆነ ኅልቶ ታይቷል። ዘር የማዠጋጀትና የማስቀመጡ ስራና ሃላፊነት ሙሉ ለሙሉ የሴቷ እንደሆነ ለማረጋገጥ ተችሏል።

በሰብላ ስብሰባ ወቅት የሚፈጽማቸው በርካታ የሆኑ ልማዳዊ እምነቶች አሉት። እነዚህም የከብት ምርቃት፣ ከአውድማ ቁሳቁሶች ጋር የተያያዙ፣ በአውድማ ወቅት የአባወራ ውኃ ያለመንካት፣ ለአቅመ ሄዋን የደረሰች ሴት አውድማ ያለመግባት፣ ምርትን ከምስራቅ ወደ ምዕራብ አቅጣጫ መክፈል፣ ምርቱን ነጠላ ማልበስ፣ ላምብታ ማንሳት የመሳሰሉት ልማዶችን እንዴትና ለምን እንደሚፈጸሙ ለማየት ተችሏል።

ምዕራፍ ስድስት

የባህላዊ ግብርና ዕውቀት አይነቶችና የዕውቀት ተስተላልፎ

ይህ ምዕራፍ ሁለት ክፍሎች ያሉት ሲሆን የመጀመሪያው ክፍል የባህላዊ ግብርና ዕውቀት አይነቶች ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ተስተላልፏዊ መንገድ ነው።

6.1. የባህላዊ ግብርና ዕውቀት አይነቶች

የባህላዊ ዕውቀት በሁለት ይከፈላል። ይህም የመጀመሪያው በውርስ የሚገኘውና ሁለተኛው ደግሞ በልምድ የሚዳብር የግብርና ዕውቀት ነው።¹⁷⁷ በዚህ ጥናት የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ግን በመሰረታዊነት በሶስት እንደሚከፈል ለማየት ችያለሁ።

ከላይ ተብራርቶ እንደቀረበው የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ሶስት አይነት ናቸው። እነሱም በውርስ የሚገኘው የማህበረሰብ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት፣ በግል ጥረት፣ በጥልቅ ምልክታና ትርጓሜ የሚመሰረተው የቡድን የባህላዊ ግብርና ዕውቀት እና የግለሰብ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ናቸው። እነዚህም አንደሚከተለው ቀርበዋል።

¹⁷⁷ Brosius et.al (1986:187) broadly speaking, such indigenous knowledge falls into two categories. On the one hand, there is knowledge that is inherited from generation to generation and is generally shared by most of the members of the society. This cultural information is often passed on as folk wisdom in the context of folktales or is preserved and transmitted in the context of rituals and various religious ceremonies. The second category includes information gained through individual experience-empirical observations made by individual farmers during the course of agricultural activities. The two categories of indigenous knowledge are not mutually exclusive. Information collected by an individual may become knowledge that is shared by members of the group through time. The larger pattern of shared social knowledge also provides a contextual framework in which an individual's empirical observations can be interpreted and translated into knowledge.

6.1.1. የማህበረሰብ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት

የመጀመሪያው የማህበረሰብ ዕውቀት ነው። በአንድ አካባቢ የሚኖር ማህበረሰብ የጋራ የሆኑ በርካታ እሴቶች ባለቤት ነው። ይህ የጋራ የሆነ እሴትም ማህበረሰቡን በአንድ አስተሳሰብ ያኖረ ክር ነው። ይህ ክር ደግሞ ጥብቅ ቁርኝትን ፈጥሮ እስካሁን ያዘለቀው አካባቢው፣ ባህሉና ዕውቀት ነው። ይህ ክር በምንም መንገድ ሊበጠስ ወይም ሊቋረጥ የማይችል ነው። ይህ ቁርኝት ከአሁን በፊት የነበረ ያለና ወደፊትም የሚቀጥል ነው። ትውልድ አልፎ ትውልድ በተተካ ቁጥር ይህ በውርስ የሚገኘው ባህላዊ የግብርና ዕውቀት እንደ ሰንሰለት እየተያያዘና ትውልድን እያስተሳሰረ ይቀጥላል። ይህ ዕውቀት በሁሉም የማህበረሰቡ አባላት ዘንድ ያለና የሚታወቅ ዕውቀት ነው።

ይህ የጋራ የሆነው ዕውቀት በተለያዩ መንገድ ይገለጻል። ለምሳሌም በእርሻ መሳሪያው፣ በአስተራረስ ዘዴው፣ በማዳበሪያ አጠቃቀሙ፣ የተፈጥሮ ሃብት አጠባበቁ፣ የመስኖ ውኃ አጠቃቀሙ፣... ብንመለከት በተመሳሳይ መንገድ የሚከወኑ ድርጊቶች ናቸው።

ይህ የማህበረሰብ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ማህበረሰቡ በጋራ የሚጠቀምበት ዕውቀት ነው። ዕውቀት ከአያት ቅድመ አያት ሲወርድ ሲዋረድ የመጣ በመሆኑ ሁሉም በተመሳሳይ መንገድ ይጠቀምበታል። በመሆኑም በሁሉም የማህበረሰቡ አባላት ዘንድ የተለመደና የታወቀ ዕውቀት ነው። ማህበረሰቡ በጋራ ወይም በግል በሁሉም ቦታ በተመሳሳይ መንገድ የሚተገብሩት እና ሁሉም በጋራ የሚያውቁት የዕውቀት አይነት ነው።

የባህላዊ ግብርና ዕውቀት በረጅም ዘመናት ጊዜና ትውልድ የተለመደና አሁንም ድረስ እየተተገበረ ያለ የማህበረሰብ ዕውቀት ነው። የአካባቢውን የአየር ጠባይ መሰረት አድርገው የሚበቅሉት የእህል አይነቶች አሁን ላይ የተፈጠሩ ወይም የተገኙ ሳይሆኑ ከጥንት ጀምሮ በዚያው አካባቢ ሲዘፍና ሲበቅሉ የነበሩና አሁንም እየተጠቀሟቸው ያሉ ናቸው። እንዲሁም የሰብል አይነቱን መሰረት ያደረገ የማሳ ዝግጅትና የመዝሪያ ጊዜው ወጥ የሆነ ነው። በሞቃታማው አካባቢ የሚኖረው ማህበረሰብ ጤፍን ከሐምሌ 5 እስከ

ሐምሌ 15 ድረስ ባለው ጊዜ ውስጥ የሚዘራ ሲሆን በደጋማው አካባቢ ደግሞ እነ ቢመሾ በነሐሴ መጨረሻ ተዘርተው ከሌላው እኩል የሚደርሱ የጤፍ አይነቶች ናቸው። ይህም የማህበረሰቡ አካል የሚተገብረው ሆኖ እንደ አየር ንብረቱና እንደእህሉ የመዘራያ ጊዜያቸው ይለያያል።

ሌላው ውኃ ባለበት አካባቢ ድንች በበጋ ሁለት ጊዜና በክረምት አንድ ጊዜ በጠቅላላው ሶስት ጊዜ ይመረታል። ውኃ በሌለበት አካባቢ ደግሞ በግቢው (በመጋቢት)ና በክረምቱ (በሐምሌ) ሁለት ጊዜ ይዘራሉ (ላልቶ ሲነበብ)። የማሳ የዝግጅት ጊዜውና ሰብሎችን የመዝራያ ጊዜው የበሬ እቃዎች እርሻ ከተጀመረበት ጊዜ ጀምሮ እስካሁን እየተሰራባቸው ያሉ ናቸው። እነዚህ እውቀቶች ባጠቃላይ የማህበረሰቡ ሃብቶች ናቸው። ባጠቃላይ የማህበረሰቡ ባህላዊ የግብርና ዕውቀት በውርስ ያገኘው ሆኖ እንደ አካባቢውና እንደ ሁኔታው ሁሉም የማህበረሰቡ አባላት የሚቀበሉት፣ የሚከውኑትና የሚጠቀሙበት የዕውቀት አይነት ነው። በማህበረሰቡ ውስጥም የተለያየ ቡድን አለ።

6.1.2. የቡድን ዕውቀት

ሁለተኛው የቡድን ዕውቀት ነው። ይህ ዕውቀት የተከፋፈለ (የጥቂት ሰዎች) ተመሳሳይ ሙያ ባላቸው እና ከአንድ በላይ በሆኑ ሰዎች የተያዘ ዕውቀት ነው።

ይህ ዕውቀት በሁሉም የማህበረሰቡ አባላት የተያዘ ዕውቀት ሳይሆን ከማህበረሰቡ መካከል በሚኖሩ የተወሰኑ ሰዎች ብቻ የተያዘ ዕውቀት ነው። የቡድን ዕውቀት ከግለሰብ ግለሰብ እንደሚለያይ ሁሉ ከቡድን ቡድን በዕድሜ፣ በጾታ፣ በመደብ፣ በስራ/ በሙያ ወዘተ. ይለያል። በቡድን ውስጥ ከሁለት እስከ ብዙ ቁጥር ድረስ አባላት ሊኖር ይችላል። ቡድን ከቤተሰብ ሊነሳም ይችላል። የቡድን ዕውቀት ሲባል በጋራ የሚሰራ ሳይሆን ተመሳሳይ ሙያ ወይም ዕውቀት ያላቸው በተለያየ አካባቢና ቦታ የሚኖሩ ሰዎች ናቸው። እነዚህ የቡድን እውቀቶች በተለያየ መንገድ ሊገለጹ ይችላሉ። ከነዚህም ውስጥ የባህላዊ የእርሻ መሳሪያዎች የማረቅ ዕውቀት፣ የቆዳ ስራ ዕውቀት፣

የብረታ ብረት ስራ ዕውቀት... ናቸው። እነዚህ የዕውቀት ባለቤቶች ለባህላዊ ግብርና እጅግ አስፈላጊ የሆኑ ባለሙያዎች ናቸው።

የባህላዊ ግብርና ዕውቀት የማህበረሰብ ዕውቀትነቱ ተግባራዊ ሊሆን የሚችለው ሲፈተሽና ሲረጋገጥ መሆኑ የፎክሎር ዘርፍነቱን ያመላክታል። እነዚህን በቡድን የተፈጠሩ እውቀቶችን ማህበረሰቡ ፈትሾ ካላጸደቃቸው በስተቀር ተግባራዊ አይሆኑም። ወይም ደግሞ የማህበረሰብ ዕውቀት መሆን አይችሉም። የፎክሎር አፍላቂው፣ አድናቂውና አጽዳቂው ማህበረሰቡ ነው። ዕውቀት ግለሰቡ በራሱ የሚፈጥረው የተባይ መከላከያ፣ የዘር አያያዝ፣ የማዳበሪያ አጠቃቀም... ሊሆን ይችላል። ይህ ዕውቀት ካልተረጋገጠ በስተቀር ወደተግባር ሊገባ አይችልም።

6.1.3. የግለሰብ ዕውቀት

ሶስተኛው ደግሞ የግለሰብ ዕውቀት ነው። ማንም የማህበረሰቡ አባል ተጽእኖ ሳያሳድርበት ግለሰቡ በራሱ የሚፈጥረው ዕውቀት ነው። ይህም በግለሰብ የተያዘ ዕውቀት ነው። ግለሰቡ በራሱ ጥረት በጥልቅ ምልክታ እና ትርጓሜ የሚፈጥረው ዕውቀት ነው። የግለሰብ ዕውቀት እያንዳንዱ ግለሰብ፣ የማህበረሰቡም ሆነ የቡድን አባል ነው። ምክንያቱም እንደ ማህበረሰብ አባልነቱ በውርስ ያገኘው ዕውቀት ባለቤት ነው። እንደ ሙያው ሁኔታ ደግሞ የቡድን አባል ሊሆን ይችላል። በዚህም መሰረት ግለሰቡ ከማህበረሰቡ ያገኘውን ዕውቀት መነሻ በማድረግ በካባቢው የሚያየውንና የሚመለከተውን እንዲሁም በተለያዩ ጊዜ በተፈጥሮ የሚከሰተውን ሁሉ ባንድ ላይ በማጣመር ከልምዱና ከሕይወት ተሞክሮው በመነሳት ለሚያየው ነገር ሁሉ ትርጉም ይሰጣል። ለእያንዳንዱ ነገር መከላከያና ማለፊያ መንገድ ያበጅለታል።

ገበሬው በራሱ ተለምዶ ያዳበራቸው በርካታ እውቀቶች ባለቤት ነው። ለዚህም የእህል ዘሮችን በማየት በማዳበሪያ የበቀለ መሆኑን አለመሆኑን የሚለዩበት የየራሳቸው መንገድ አላቸው። አንድ ስማቸውን መግለጽ ያልፈለጉ አባት የሚከተለውን ብለዋል፡-

መረጃ አቀባይ ከሆኑት አንዱ በሁለት እጃቸው ጤፍ በመያዝ እስኪ የትኛው ነው በማዳበሪያ የበቀለው በማለት ጠየቁኝ። እኔም አላውቅም ብዬ መለስሁላቸው። አላቸውም መሬት ላይ ሁለቱንም ጤፍ በድንጋይ መቱት፣ አንደኛው ጤፍ ብን ብሎ ዱቄት ሲሆን ሁለተኛው ጤፍ ጠንካራ በመሆኑ በአንድ ጊዜ ሊበተን/ ዱቄት ሊሆን አልቻለም። ምክንያቱን ሲነግሩኝ ቶሎ ደቄት የሆነው በመንግስቱ ማዳበሪያ የበቀለው ሲሆን ጠንካራው ደግሞ ያለማዳበሪያ የበቀለ ነው አሉኝ። በእንጀራውም ቢሆን በማዳበሪያ የበቀለ አንድ ኩንታል ጤፍ ከ400 እስከ 600¹⁷⁸ እንጀራ ሲሆን ፣ ካለማዳበሪያ የበቀለው ደግሞ ከ600 እስከ 800 ድረስ ይሆናል። ምርቱ ሲታይ የማዳበሪያው ይበልጣል ግን ውኃ እሚባል አያነሳም።¹⁷⁹

ከላይ በቀረበው ሃሳብ መሰረትነት ገበሬው ይህንን የሁለቱን እህል በሳይንሳዊ ማዳበሪያ የበቀለውንና ያለማዳበሪያ የበቀለውን የለዩበት መንገድ ደመነፈሳዊ አይደለም። በተግባር ሞክረውና ፈትሸው ያገኙት በመሆኑ በማዳበሪያ እና ያለ ማዳበሪያ የበቀለው ጤፍ በእንጀራ ላይ የሚያመጣውን ልዩነት ይናገራሉ። ገበሬው እንዲህ አይነቱን ተግባር ሲያከናውን አካባቢውን፣ ተፈጥሮንና ባህሉን ሳይጥስ አውዱን መሰረት አድርጎ መረጃዎችን በመተንተንና በተርጎም ነው። ከአውዱ ካፈነገጠና ባህሉን ከጣሰ በአካባቢው ማህበረሰብ ዘንድ መናቅ፣ መወገዝ ብሎም መገለል ይደርስበታል። ይህ እንዳይሆን በማህበረሰቡ የተደነገጉ ባህላዊ ህግጋቶች እንደበዓላትን መሻር (በማይታረስበት ቀን ማረስ፣ መቆፈር) ታላቅን አለማክበር (የሚሉትን አለመተግበር) በደስታና በሀዘን ቦታዎች አለመገኘት) በሽምግልና ቦታ አለመገኘት፣ ድንበር መግፋት፣ መስረቅ...ናቸው። ይህ እንዳይሆን በማህበረሰቡ የተደነገጉ ህግጋቶቹንና ደንቦቹን ጠብቆ፣ ነውር የተባሉትን ከእሱ አርቆ አውዱን መሰረት በማድረግ የራሱን የፈጠራ ስራ ከልምዱ ተነስቶ ይፈጥራል።

¹⁷⁸ የእንጀራው መጠን የሚለካው በምጣዳ አይነት ነው። ዝቅተኛው ቁጥር በቤት ምጣድ ሲሆን ከፍተኛው ቁጥር ደግሞ ለድርጅት በሚሆኑ/ ለገበያ የሚቀርቡ እና በአነስተኛ ምጣድ የሚጋገር

¹⁷⁹ ስማቸው እንዲጠቀስ ያልፈለጉ፣ አደጋ ጓሽታ ውባጅ ቀበሌ፣ ሰባት አይና ደሽ፣ ቃለ-መጠይቅ 22/06/07)።

አብዛኞቹ የተደነገጉ ህግጋቶች የማህበረሰቡን ወግና ባህል የሚደግፉና የሚያጠናክሩ ናቸው። በደስታ ቦታ፣ በሽምግልና ቦታ፣ መገኘት አንድ የሃሳብ መለዋወጫ መንገዶች በመሆናቸው የዕውቀት ማስተላለፊያ መንገዶች ናቸው። ይህን አስመልክቶ አቶ ሽመካ ሲናገሩ፡-

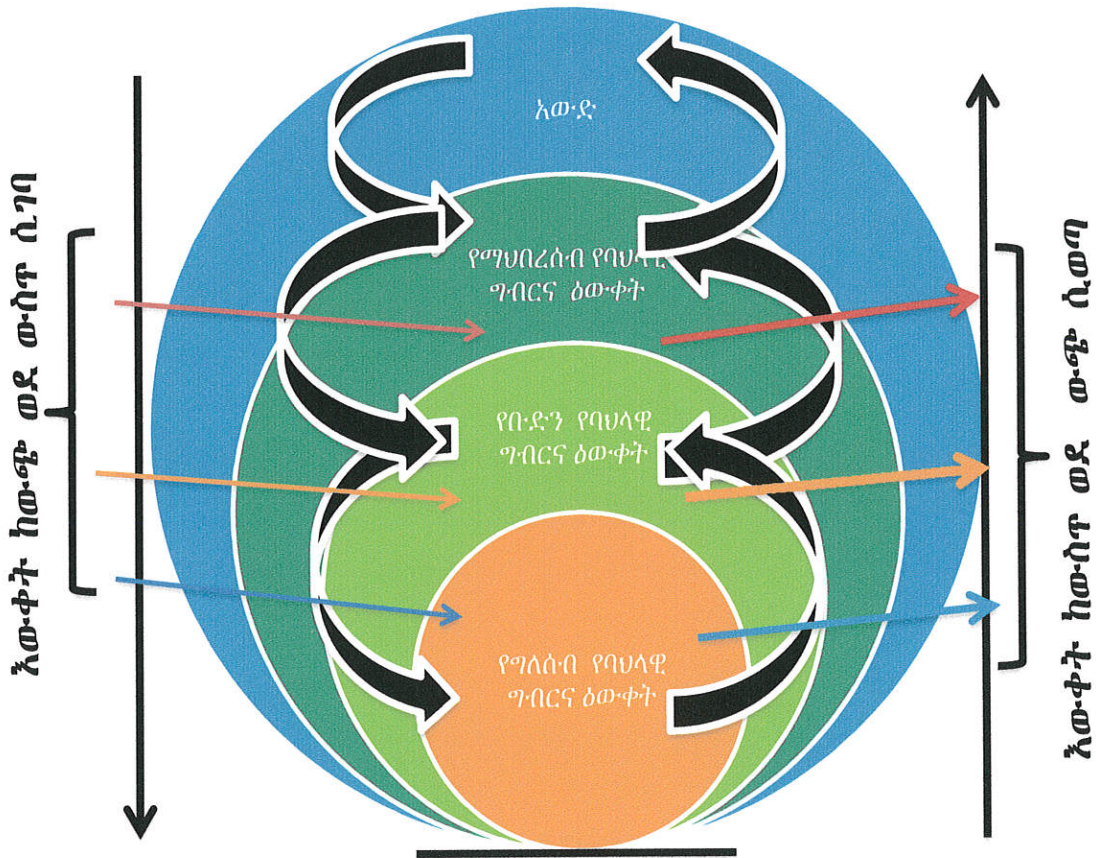
ያው በዓላት ሲሆኑ በማይታረሰበትና ስራ በማይሰራበት ቀን ወይሽምግልና ይኖርል፤ ወይ ልቅሶ ይኖራል። ተዚያ መልስ ተድንበር ቁጭ ብለን ስለግብርናው፣ ስለጠጥታው፣ ስለልማቱ... እናወራለን። የሞተን የማይቀብር፣ መገኘት ባለበት ቦታ የማይገኝ ተሆነ ተብዙ ነገር ይገለጻል። ተነዚህ ቦታዎች ብዙ እናወራለን። ብዙ ቁምነገር እንጨብጣለን። እገሌ ይህን አደረገ ሲባል እንዴት አደረገው? መቼ ነው? ለምን ሰራው?... ብለን እናወራለን። ስለ ስራችን እንነጋገራለን። በሱ ብዙ ብዙ አውርተን እኸኸ... ብለን ያንን ሁላችንም በልባችን ይዘን እንኸዳለን። ብዙ ቁምነገርም እናወራለን፣ እንጨዋወታለን።¹⁸⁰

እንደ አቶ ሽመካ ገለጻ ሀይማኖታዊ በዓላትን ሲያከብሩ ስራን አይሰሩም። በዚህ ወቅትም በጋራ ወይም በቡድን በመሆን ስላገኙት ልምድና ዕውቀት ሀሳባቸውን ያስተላልፏቸዋል። እነዚህ ህግጋቶችና ደንቦችን ማክበር በማህበረሰቡ ዘንድ ተቀባይነት እንዲኖር ከማድረጋቸውም በተጨማሪ ባህላዊ ዕውቀትን ለመፍጠርም ሆነ ለማስተላለፍ የሚረዱ ዋና መንገዶች ናቸው።

ይህንንም ዕውቀት ሲፈጥር በደመንፈስ ሳይሆን ካየውና ከሰማው በመነሳት አዲስ ሃሳብ ይፈጥራል፤ የፈጠረውንም ሀሳባዊ ዕውቀት ደጋግሞ ይሞክራል፤ ይፈትሻል። በዚህ መንገድ የሚፈጠረው ዕውቀት ከግለሰብ እስከ ማህበረሰብ ድረስ በተለያዩ አጋጣሚዎችና መንገዶች ይተላለፋል።

¹⁸⁰ አቶ ሽመካ ገዳሙ፣ አደጋ ውባጅ ቀበሌ፣ መስቀለኛ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ 24/6/2007።

6.2. የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ተስተላልፎ

ምስል 1:-የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ተስተላልፎ ሞዴል¹⁸¹

በሞዴሉ ላይ ለማየት እንደተሞከረው በአንድ ሰፊ ክብ ውስጥ መጠናቸው የተለያዩ ሶስት ክቦች ይታያሉ። እነዚህ ክቦች የየራሳቸው የሆነ ውክልና አላቸው። ከላይ በተራ ቁጥር 6.1. የተገለጹት የዕውቀት አይነቶች በነዚህ በእያንዳንዱ ክብ ተወክለዋል። ክቦችም የየራሳቸው የሆነ ትርጉም ተሰጥቷቸዋል፤ ከዚህ ቀጥሎ የቀረበውን የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ተስተላልፎ ሞዴልን ምንነት በዝርዝር ለማሳየት እሞክራለሁ።

¹⁸¹ ካብብሁትና አንጋፋ መረጃ አቀባቹ ከሰውኝ በመነሳት እኔ እረሴ የሰራሁት ሞዴል

አውድ:- ሁሉን ክቦች አቅፎ የያዘው ሰማያዊ ቀለም ያለው ክብ፣ አውድ ነው። አውድ የሁሉ ነገር መነሻ ነው። የባህላዊ ግብርና ዕውቀትን ለማፍለቅም ሆነ ለማስተላለፍ አውድ መሰረታዊ ጉዳይ ነው። አውድ ሲባል ተፈጥሮን፣ አካባቢን፣ ሰውን፣ እጽዋትን፣ እንስሳትን... ሁሉ የሚያጠቃልል ነው። አውድ የአንድ የፎክሎር ዘር የተገኘበት ቦታ፣ የተከወነበት ጊዜ፣ ባህላዊ ና ማህበራዊ ሁኔታና አጠቃላይ ድባቡ እንደሆነ የተለያዩ ምሁራን ይገልጻሉ (Sims and Stephens; 2005, Catherina, Bell; 1997, Ben-Amos; 1975)። በመሆኑም ለባህላዊ ግብርና ዕውቀት መፈጠርም ሆነ መኖር ወሳኝ ነው የሚል እምነት አለኝ። ስለዚህም ገበሬው በአውድ ላይ ሆኖ አዳዲስ የባህላዊ ግብርና ዕውቀትን ያመነጫል/ይፈጥራል። ያን የፈጠረውን ዕውቀት ደግሞ ለሰዎች ለማስተላለፍ አውድ ያስፈልገዋል። የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ተግባራዊነትም አውድ ላይ ይሞክራል፣ ይፈትሻል። ስለዚህ ባህላዊ ግብርና ዕውቀት ከአውድ ይነሳል/ይመነጫል ተመልሶ አውድ ላይ ያርፋል። ምክንያቱም አውድ ሁሉም ነገር ነው።

የማህበረሰብ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት:- ይህ ዕውቀት በውርስ እንደሚተላለፍ በምዕራፍ ሁለት ስር ተጠቅሷል። በሞዴሉ ውስጥ በመጠኑ አነስ ብሎ በአውዱ ውስጥ የሚገኘው አረንጓዴ ቀለም ያለውና በውስጡም መጠናቸው የተለያዩ ሁለት ክቦችን የያዘው ክብ የማህበረሰብ የባህላዊ ግብርና ዕውቀትን እንዲወክል ሆኖ የቀረበ ነው። ቡድንና ግለሰብ በማህበረሰብ ውስጥ ያሉና የማህበረሰቡ አካል መሆናቸውን ያመላክታል። ይህ በውርስ የሚገኘው ዕውቀትም ሁሉም የማህበረሰቡ አባላት የሚጠቀሙበት የጋራ የሆነ ዕውቀት ነው። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆነው የእርሻ መሳሪያዎች አዘገጃጀትና አጠቃቀም ነው። ይህ የእርሻ መሳሪያ ሲወርድ ሲዋረድ የመጣና የማህበረሰቡ አካል የሆነ ሁሉ ሳይጠራጠርና ሳይፈራ የሚጠቀምበት ነው። ይህ የማህበረሰብ ዕውቀትም በተለያዩ የድርጊቱ መከወኛ አውዶች በስነቃሎች፣ በተረኮች፣ በተረቶች...በቃል በመንገር በልማዶች፣ በእምነቶች... በተግባር በማሳየትና ከትውልድ ትውልድ እስካሁን ድረስ በልምድ ሲተላለፍ የቆየና ሲወርድ ሲዋረድ የመጣ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ነው። ይህን በተመለከተ አቶ አየለ ሲናገሩ:-

ገና ኮመቻ ነኝ የናቴ ብርቅ ነኝ ከብት ጠብቅ፤ በግ ጠብቅ ሲሉኝ
 ኸጄ ያንዱን እርፍ ለቀም አቁሞት ያለውን፤ ያንም አባባ እስቲ
 ልረስ ልቀቀውማ! ታለቀቀው ልብ አይሆነኝም! ስሄድ በፈሰሱ
 ሰወድቅ፤ ለመድሀት ጎሳ እነሱ ተጥላ ላይ ሆነው ቀን እስተ ቀን
 ያሳርሱኛል። ዝም ብዬ የማንም ሳርስ ለመድሀት በልጅነቴ
 የሰምንት ዓመት ልጅ ብሆን ነው፤ ጎሳ ጎሳ ግን እንዲህ አርገው፤
 እንዲህ አይሆንም እየተባልሁ ለመድሀት ይላሉ።¹⁸²

እንደ አቶ አየለ ገለጻ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ተስተላልፎ በቃል በመንገርና በድርጊት
 በማሳየት የሚለመድ በመሆኑ አቶ አየለ በልጅነት ዕድሜያቸው በራሳቸው ጥረት ሰዎች
 ሲያርሱ የሚያደርጉትን በመመልከትና በመተግበር፤ የሚሉትን በትኩረት በማዳመጥ
 ነው የእርሻ ስራን የለመዱት። አቶ አይና ደግሞ “የአይት የቅድመ አይታችን ልምድ
 ሆኖ ሲወርድ ሲዋረድ የመጣ ነው፤ አባቶቻችን ሲያርሱ እንረስ እንላለን፤ በዚያው
 መንገድ ካባቴ ተማርሁት፤ አሁንም ልጆቼን ሳስተምር እርሻ ቦታ ይመጣሉ በሉ
 እንደዚህ አርጋችሁ እረሱ እያልሁ ማረሻው ሲዘል ብድግ እያደረግሁ፤ እያወጣሁ፤
 አይዟችሁ እያልሁ፤ እየተከተልሁ አስተማርኋቸው በማለት ይገልጻሉ።”¹⁸³

የማህበረሰቡ አካል የሆነ ሁሉ የግብርና ሙያን ከማን ተማርኸው ተብሎ ሲጠየቅ
 የሚሰጠው ምላሽ ከአባቴ የሚል ሲሆን እንዴት ተማርኸው ሲባልም አባቴን፤ ታላቅ
 ወንድሜን፤ ከብት ስጠብቅ... እነ እገሌ ሲያርሱ አይቼ ተማርሁት የሚል ምላሽ
 ይሰጣል። ይህም የዕውቀት ተስተላልፎ በቃልና በድርጊት በልምድ የሚተላለፍ
 መሆኑን የሚያመላክት ሲሆን የማህበረሰብ ዕውቀት ሁሉም የሚያውቀው የወል ሀብት
 ነው። በማህበረሰቡ ውስጥም የተለያዩ ዕውቀትና ችሎታ ያላቸው ቡድኖች ይኖራሉ።

የቡድን ዕውቀት፡- ቡድን ከአንድ በላይ በሆኑ ሰዎች ይመሰረታል። አንድ ቤተሰብ
 አንድ ቡድን ሊሆን ይችላል። ከላይ ያለው በሁለት ክቦች ውስጥ ያለ የቡድን ዕውቀት

¹⁸² አቶ አየለ አንተነህ፤ አደጋ ወባጅ ቀበሌ፤ ሰባት አይና ደሽ፤ ቃለመጠይቅ 27/07/2007
¹⁸³ አቶ አይና አለማየሁ፤ አግዛ ጋርዳ ቀበሌ፤ ሹምታ ደሽ፤ ቃለመጠይቅ 29/11/ 2007

በውስጡ የግለሰብ ዕውቀትን ይዟል። ይህ ክብ ከማህበረሰብ ክብ በመጠኑ አነስ ከግለሰብ ደግሞ ሰፊ ያለ ነው። በውስጡም ብዙ ግለሰቦችንና ቡድኖችን የያዘ ነው። ቡድኖቹ እንደየ እውቀታቸውና እንደየ ሙያቸው አይነት ቁጥራቸው ብዙ ወይም ትንሽ ሊሆኑ ይችላሉ። ቡድኑን የሚፈጥሩትም የተለያዩ ዕውቀትና ችሎታ ያላቸው ግለሰቦች ናቸው። ይህ ቡድንም ተመሳሳይ ሙያ ያላቸው ግለሰቦችን ወይም በተመሳሳይ ደረጃ ዕውቀት ያላቸው ሰዎች ሊሆኑ ይችላሉ፤ ለምሳሌ የባህላዊ ግብርና መሳሪያ የሆነውን ሞፈርና ቀንበር የሚያርቁ ሰዎች፣ ማረሻን የሚሰሩ ሰዎች፣ ምራንን ከቆዳ የሚሰሩ ሰዎች... ሊሆኑ ይችላሉ። የቡድኑ አባላት የሚቀበሉት ዕውቀት ተመሳሳይ ቢሆንም እንደ አቀባበላቸው ከግለሰብ ግለሰብ ግን ልዩነት ሊኖር ይችላል።

በተጠኘ ማህበረሰቡ ውስጥ የተለያዩ ሙያ ባለቤት ቡድኖች አሉ። ይህን በተመለከተ ቁስ ወርቁ ሲገልጹ፡-

ሁሉም ገበሬ አንድ አይነት ችሎታ የለውም። አፈጣጠራችንስ ለየቅል አይደል? የአንድ እናት ልጆች እንኳን አንድ አይደሉም። አንዳንዱ የሰማውን፣ ያየውን ቶሎ ይይዛል። አሁን በዚህ በኛ አካባቢ ሁሉም ገበሬ ሞፈር አይቀድም። አሉ በዚህ የታወቁ። እርፍን እንኳ ማንም የሚሰራት ናት። ሞፈርና ቀንበር ግን ባለሙያን ይፈልጋል። እንኳን ሞፈርና ቀንበር ቀላሉን ጅራፍ መፍተል አንኳን ታለሙያ አይሆንም። እንደገመድ አይፈተልም። ይኸው ነው ሁሉም ሙያን ይጠይቃል። ምራን የሚሰሩ የቆዳ ሰራተኞች አሉ። ሞፈር ቀንበርን አራቂዎች አሉ። ማረሻንና ወገልን የሚሰሩ፣ እንኳን ሌላ በየጊዜው ማረሻን የሚሰሉልን ባለሙያዎች አሉ። እነዚህን በፈርጃቸው አስቀምጦ ማየት ነው። ማረሻ የሚሰራው ሁሉ አንድ አይደለም። ተከሌ እከሌ ይሻላል ብለን እንመርጣለን። እኔ እንዲሰራልኝ የምፈልገውን ሌላው አይፈልገው ይሆናል። ተኔ ፍላጎት ጋር

የሚስማማውን መርጫ እሽዳለሁ። ሌላውም እንደዚያው ነው የሚያደርገው። ግን በሙያቸው የሚከበሩና ሙያቸውን የሚያስከብሩ ቆፍጣኖች አሉ። እነዚህ ሰዎች እንደኛው ገበሬዎች ናቸው። ያርሳሉ፣ ይዘራሉ፣ ያመርታሉ።¹⁸⁴

እንደ ቁስ ወርቁ ገለጻ ለግብርና ስራ አስፈላጊ የሆኑ ግብአቶችን የሚያሟሉ የተለያዩ ዕውቀት ባለቤት የሆኑ ገበሬዎች በመካከላቸው አሉ። ይህም የልዩ ሙያ ባለቤትነታቸው ነው። እነዚህ ባለሙያዎች እንደየ ሙያቸው የቡድን ዕውቀት አላቸው። ከዚህም በተጨማሪ የቡድን ዕውቀት በተለያዩ ሁኔታ ሊንጸባረቅ /ሊከሰት ይችላል።

እንዲሁም በማህበረሰቡ ውስጥ የሚኖሩ የተለያዩ የሙያ ዕውቀት ያላቸው ቡድኖችም አሉ። እነዚህ የተለያዩ ሙያ ባለቤት የሆኑት ቡድኖች ከባህላዊ ግብርና ዕውቀት ጋር የጠበቀ ቁርኝት አላቸው። ምክንያቱም እነዚህ የቡድን አካላት ይህንን የቡድን ዕውቀት የሚተገብሩት ከግብርናው ጎን ለጎን በተለይም የእርሻ ስራ በማይከናወንበትና የእጅ ስራ¹⁸⁵ በሆኑት ቀናቶች ነው። ለምሳሌ ማረሻ፣ ወገልና መኮትኮቻ የሚሰሩት፣ ምራን የሚሰሩት ቆዳ በማለስለስ ስራ የተሰማሩት፣ ሞፈርና ቀንበርን የሚያርቁ የሙያ ባለቤቶች የማህበረሰቡ አባል የሆኑና ገበሬዎች ናቸው። እንደ ገበሬነታቸው አራሾች ናቸው። የተጨማሪ ዕውቀት ባለሙያዎችም ናቸው። በዚህ ተጨማሪ የሙያ ባለቤትነታቸው ከገበሬው ጋር ከእርሻው ባለፈ የሚያስተሳስራቸውና የሚያቆራኛቸው ነገር አለ። ይሁን እንጂ እነዚህ ባለሙያዎች የተጨማሪ ሙያ ባለቤቶች በመሆናቸው በየሙያቸው አግባብነት ቡድን በሚል ሊከፈሉ ችለዋል።

እውቀታቸውም ከቡድን ቡድን ይለያያል፤ ምክንያቱም መሰረት የሚያደርገው የቡድኑን ዕውቀት በመሆኑ ነው። ይህን በተመለከተ አቶ አለማየሁ “ማረሻና ወገል ለማሰራት

¹⁸⁴ ቁስ ወርቁ ወልደ ጊዮርጊስ፣ አግዛጋርዳ ኤሊያስ ቀበሌ ፣ ሰሜዞ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ 29/07/2007
¹⁸⁵ እርሻ የማይታረስባቸው ነገር ግን አረም ፣ ኩትኳቶና አጨዳን... የማይከለክሉ የበዓላት ቀናት የእጅ ስራ ይባላሉ

ስንፈልግ ብረቴዎች ዘንድ፣ ኮር ስንፈልግ ቆዳ ፋቂዎች ዘንድ፣ ሞፈር ቀንበር ስንፈልግ አራቂዎች ዘንድ እንኸዳለን፤ እነሱም ታለኛ እኛም ታለነሱ ነገሩ ሁሉ አንጉል ነው” ይላሉ።¹⁸⁶ እነዚህ የሙያ ባለቤቶች እንደ ገበሬነታቸው አራሾች ናቸው። የተጨማሪ ዕውቀት ባለሙያዎችም ናቸው። በዚህ ተጨማሪ የሙያ ባለቤትነታቸው ከገበሬው ጋር ከእርሻው ባለፈ የሚያስተሳስራቸውና የሚያቆራኛቸው ነው።

ይህም በባህላዊ ግብርና ዕውቀት ምክንያት አንዱ ቡድን ከሌላው ቡድን የሚጋራው ዕውቀትና ችሎታ መኖሩንና ቡድኖችም እርስ በራሳቸው የዕውቀት ትስስር ያላቸው መሆኑን የሚያሳይ ነው። ማረሻ የሚሰራ ሰው ሞፈርና ቀንበር አራቂ ያስፈልገዋል። ምራንም የሚሰራው ሞፈርና ቀንበር አራቂ፣ ማረሻ የሚሰራ ያስፈልገዋል። ሁሉም እንደ ሀረግ የተሳሰረ ነው። ይህም ትስስርም በቡድኖች መካካል ያለውን የዕውቀት ተያያዥነት ያመላክታል። እያንዳንዱ ቡድንም መሰረት የሚያደርገው ሙያዊ ዕውቀቱን ይሆናል። ይህ የቡድን ዕውቀትም በመሰረታዊነት ከግለሰብ ዕውቀት ይነሳል።

የግለሰብ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት፡- በሁሉም ክቦች መሃል የሚገኝ በመጠኑ አነስ ያለ ክብ ነው። ይህ ክብ የግለሰብን ዕውቀት የሚያመላክት ነው። ግለሰብ፣ በቡድን ብሎም በማህበረሰብ ውስጥ ይገኛል። በምዕራፍ አምስት ላይ እንደተመለከትነው ዛሬ ላይ የቡድን ዕውቀት ብሎም የማህበረሰብ ዕውቀት ሊሆን የቻለውን የማሸላ የተባይ ማጥፊያና ባህላዊ ማዳበሪያ ብስባሽ አዘገጃጀትን ብንመለከት መጀመሪያ በግለሰቦች የተፈጠረ ነው።

ግለሰብ በራሱ ጥረት ባካባቢው ካየውና በትኩረት ከተመለከተው፣ በራሱ ላይ ከደረሰው መጥፎም ሆነ ጥሩ ነገር፣ ባጠቃላይ ከሕይወት ተሞክሮው ተነስቶ አዲስ ነገር ይፈጥራል፣ ያፈልቃል። ይህንም በተግባር ይሞክራል፣ ትክክለኛ መሆኑን ያረጋግጣል። በተግባር ፈትኖ ውጤቱን ሳያይ ግን ለማንም ትንፋሽ አይልም።

¹⁸⁶ አቶ አለማየሁ ምትክ፣ አብስላ ሰሙኤል ቀበሌ፣ ዳምቢሲ ደሽ፣ ቃለ መጠይቅ የተደረገበት ቀን፡ 24/06/2007

ምክንያቱም ባይሳካ ያገር መሳቂያ መሆንን አይፈልገውም። ይህንንም በዘር አጠባበቅ፣ በጓሮ መሬት አያያዝ፣ በተባይ መከላከያ፣ በእርሻ መሳሪያ አዘገጃጀት... ይተገብረዋል። ተግባራዊነቱን ሲያረጋግጥ ለጓደኛ፣ ለጎረቤት ያወራል፣ ያሳያል። ይህ ሃሳብ አቶ ጌታሁን እንዲህ በማለት ያጠናክሩታል፡-

በዚህ በአካባቢያችን ቀበሌ ያለ አንድ ወጣት ማሽላውን ነቀዝ እየበላች አስቸገረችው። ተግብርና የሚመጣው መድሃኒትም ቢሆን ብዙም አላጠፋትም ማሽላውን ዱቀት እያረገች አስቸገረች። ታዲያ ይኼ ልጅ አረቁውን ተውኃ ጋር ባንዱ ማዳበሪያ ኬሻ ማሽላ ደባልቆ አሸና አስቀመጠ ልክ በሰባት ወሩ ቢያየው አንዲት ፍሬ እንኳን አልተበላችም፤ ተዚያ ወዲያ እሱ ነገረን፤ መጀመሪያ ማንም አላመነውም ነበር ኋላ ግን አንድ ሲል ሁለት ሲል መጠቀም ጀመረ አሁን እንኳ ሁላው ገበሬ ገብቶበታል።¹⁸⁷

ግለሰቡ እንዲህ አይነቱን ተግባርም ሲያከናውን ሰባት ወር ሙሉ ለማንም ሳይነግር በግሉ በሚስጥር ይዞ ነው። ምናልባትም የጀመረው ሃሰብ፣ ስራ እውን ሳይሆንና ሳይሳካ ቢቀር በማህበረሰቡ ዘንድ ይናቃል፤ መዘባበቻና ጣት መቀሰሪያም ይሆናል። እንደ እገሌ እንዳትሆኑ እየተባለም ይተረትበታል። “የሰው ማስጠንቀቂያ የመዘገያ ማጥበቂያ” መሆንን ስለማይፈልገው በብርቱ ይጠነቀቃል።

ይህ ዕውቀት የሰብል ተባይ መከላከያ፣ የተፈጥሮ ማዳበሪያ አዘገጃጀት፣ የዘር አጠባበቅ፣ የእንስሳት በሽታ መድሃኒት፣ የእርሻ መሳሪያ አዘገጃጀት ... ሊሆን ይችላል። ማህበረሰቡም ሆነ ቡድኑ ትክክለኛነቱን ሳያረጋግጥ ለመተግበር አይሞክርም። ሙከራው ከተሳካ መጀመሪያ ለቤተሰቡና በጣም ቅርብ ለሆኑት ሰዎች ይናገራል፤ ተግባራዊነቱንም ያሳያል። ይህንንም በመጀመሪያ ደረጃ እራሱ ሞክሮ ተግባራዊነቱን

¹⁸⁷ አቶ ጌታሁን ብሩ፣ አግዛ ጋርዳ ቀበሌ፣ ሹምታ ደሽ ቃለመጠይቅ፣ 4/9/2006።

ሳይረጋግጥ ለአንድ ሰውም ትንፍሽ አይልም። ተግባራዊነቱ ሲረጋገጥ ግን ይህ በግል የፈጠረው ዕውቀት ከባለቤቱ ይወጣና ወደሌሎች ይተላለፋል፤ መተላለፊያ መንገዱም ቃላዊ ወይም ተግባራዊ ሊሆን ይችላል። ከፈጣሪው ከወጣ በኋላ የቡድን ዕውቀት ይሆናል።

በማህበረሰቡ ዘንድ የዕውቀቱ ፈጣሪ በመሆኑ በተገኘው አጋጣሚ ሁሉ “ዕድሜ ለእገሌ” እየተባለ ስሙ ይነሳል። በባህላዊ መንገድም ሲሆን የባለቤትነት መብቱ ይጠበቅለታል። ይህ ዕውቀት ከአንዱ ወደ አንዱ የሚተላለፍበትን ሂደት ከዚህ በታች ለመግለጥ ተሞክሯል።

ከላይ በምስሉ በስተግራና በስተቀኝ በኩል ያሉትን ሁለት ቀስቶች ብንመለከታቸው ቀስቶቹ በተቃራኒ አቅጣጫ የሚያመለክቱ ናቸው። ከምስሉ በስተግራ በኩል የሚገኘው ቀስት ከላይ ወደታች ያመላክታል፤ ይህም ዕውቀት ከአውድ ተነስቶ እስከ ግለሰብ ድረስ የሚሄድ መሆኑን ሲያሳይ በስተቀኝ በኩል ያለው ቀስት ደግሞ ከታች ወደላይ የሚያመላክት ነው። ይህም ዕውቀት ከግለሰብ ተነስቶ እስከ ማህበረሰብና አውድ ድረስ የሚሄድ መሆኑን ያሳያል።

እንዲሁም በስተግራ በኩል ወደ ምስሉ የሚገቡ ቀስቶች ዕውቀት በተለያዩ መንገድ ከተጎራባች አካባቢ፣ ከቴክኖሎጂው፣ ከግብርና ሰራተኛው... ወደ ማህበረሰቡ የሚገቡ የተለያዩ የባህላዊ ግብርና ማለትም እውቀቶች የማዳበሪያ አዘገጃጀት፣ የዘር አያየዝ፣ የተባይ መከላከያ... የሚያመለክት ሲሆን በስተቀኝ በኩል ወደ ውጭ የሚያመለክቱት ቀስቶች ደግሞ ዕውቀት ከማህበረሰቡ ወደ ተለያዩ አካባቢዎች በሥነ-ቃሉ፣ በተረትና ምሳሌው፣ በልማዱ፣ በእምነቱ፣ በምልክታው... መውጣቱን የሚያመለክት ነው። የቀስቶቹ ቀለማቸው መለያየት የተለያዩ አይነት ዕውቀት መሆኑንና ይህ ዕውቀት ወደ ሌላ ሲተላለፍ በቀጥታ የመጣው ዕውቀት ሳይሆን በተለያዩ ምክንያት ሊለወጥና ሊሻሻል ወይም ሊቀነስና ሊጨመርበት ስለሚችል ወደውስጥ በገባበት መንገድ እንደማይመለስ የቀለሞቹ መለያየት ያመለክታል። እንዲሁም ዕውቀቱ በገባበት በኩል ካሉት ቀስቶች

በወጣበት አቅጣጫ በኩል ያለው በመጠን የጨመረው ዕውቀቱ ተሸሽሎና ተለውጦ ወይም ተጨምሮበት እንደሚተላለፍ ለማሳየት ነው።

በክቡ ውስጥ ያሉት እያንዳንዳቸው ቀስቶች ደግሞ ዕውቀት ከአንዱ የማህበረሰብ ክፍል ወደ ሌላው እንዴት እንደሚተላለፍ የሚያመላክቱ ናቸው። ቀስቶቹ እኩል መጠን አላቸው ብዬ አስባለሁ። ይህም ሁሉም ዕውቀት ሲተላለፍ በእኩል መንገድ ነው የሚል እሳቤን ያሳያል። ይሁን እንጂ የዕውቀት አቀባበል ግን እንደየግለሰቡ፣ ቡድኑ ወይም ማህበረሰቡ የአቀባበልና የአተገባበር ሁኔታ ልዩነት ሊኖረው ይችላል። ሁሉም ማረሻና ወገል የሚሰሩ ሰዎች አንድ አይነት ችሎታ ሊኖራቸው አይችልም። እንደየግለሰቡ የዕውቀት ሁኔታ የሚወሰን በመሆኑ እንደ ቡድኑ ተመሳሳይ ሙያ ያላቸው ቢሆንም እንደግለሰብ ደግሞ የተለያዩ ችሎታ አላቸው። ለዚህም ነው ገበሬዎች ከእገሌ እገሌ ይሻላል በማለት አማርጠው የሚያሰሩት።

የክቡቹ በመጠን መለያየት እያንዳንዱ ማለትም የግለሰብ፣ የቡድንና የማህበረሰብ ዕውቀት በደረጃ መጠናቸው የሚለያይ መሆኑን ያሳያል። ይህም ግለሰብ ነጠላ፣ ቡድን ከአንድ በላይ እና ማህበረሰብ ደግሞ ብዙ ቁጥር ያላቸው መሆኑን ያሳያል። ይህም ባህላዊ ግብርና ዕውቀት ከግለሰብ፣ ቡድን ብሎም ማህበረሰብ እያለ ሲሄድ እየሰፋ የሚሄድ ሲሆን የዕውቀት ልዩነቱም በዚያው መጠን እየተለያየ ይሄዳል።

ምስሉን ስንመለከተው ሁሉም አንድ ቦታ ላይ ከምስሉ መጨረሻ ላይ ይገናኛሉ። ይህ የመገናኛ ነጥባቸው ሁሉንም ያስተሳሰራቸውና አንድ ያደረጋቸው ዋናውና መሰረታዊ ነገሩ አውድ ነው። ግለሰብም ቡድንም ሆነ ማህበረሰብ በአውድ ውስጥ የሚገኙ፣ በአንድ አይነት የኑሮ ዘይቤና ባህል ተሳስረው፣ ተግባብተውና ተስማምተው የሚኖሩበት አካባቢ ወይም አውዱ (መሬቱ፣ አየሩ፣ ወንዙ፣ ባህሉ...) ሲሆን ሌላው ያስተሳሰራቸው ነገር ሙያዊ የሆነው የጋራ እሴታቸው እና የህልውና መሰረታቸው የባህላዊ ግብርና እውቀታቸው ነው።

ይህ ዕውቀት ደግሞ የሚተገበረው አውድ ላይ ነው፤ ስለዚህ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ከሚኖሩበት አካባቢያዊ ሁኔታ ጋር ተዳምሮ ማህበረሰቡን በአንድ አስተሳስቷል። ስለዚህም በአንድ በተመሳሳይ አውድ ውስጥ የሚገኙ፣ በተመሳሳይ ሁኔታ እውቀታቸውን የሚጋሩና የጋራ እሴት ያላቸው ማህበረሰቦች ናቸው ማለት ነው።

ለመተንተኛነት የተቀመጠውን የእርሻ መሳሪያ እዚህ ላይ ማየት ይቻላል። አንዱን በሬ የግለሰብ ዕውቀት ይወክላል። ሁለቱ በሬ ደግሞ የቡድን ዕውቀት ይሆናል። ጥንድ ጥንድ የሆኑት የእርሻ መሳሪያዎችም የተለያዩ ቡድንንና እውቀትን ይወክላል። እንዲሁም በነጠላ በነጠላ ሆነው የሚገኙት ሌሎችን የእርሻ መሳሪያ ክፍሎች ስንመለከት ደግሞ የተለያዩ መጠን፣ አገልግሎት እና አይነት ያላቸው ነገሮች ናቸው። ይህ በተለያዩ መጠንና አይነት የተገለጸው የእርሻ መሳሪያ ማህበረሰቡን የሚወክል ነው። እነዚህ መሳሪያዎች ከበሬዎች ጋር ባንድ ላይ ህብር ሰርተው እናያቸዋለን። ይህም የዕውቀት ትስስሩን ያሳያል። የእነሱ መኖር ብቻ ደግሞ የሚያስገኘው ምንም ነገር የለም። ገበሬው መኖር አለበት፤ የገበሬው መኖርም ብቻውን ትርጉም አልባ ነው። ትርጉም ይኖራቸው ዘንድ የሚታረሰው የእርሻ መሬት መኖርን ግድ ይላል። መሬቱ አውድን የሚወክል ነው። ስለዚህ ማህበረሰቡ ዕውቀትና አውዱ የጠበቀ ትስስር እንዳላቸው ያሳያል።

ጅራፉ ደግሞ ባህልን እንዲወክል የተቀመጠ ነው። በሬዎቹ መስመራቸውን ሲስቱ በጅራፍ እየተገረፉ ይመለሳሉ። በሬው ሳይገረፍበት ድምጹን ሲሰማ ወደ ለቀቀው መስመር ይገባል። ጅራፍ መግረፊያ ሳይሆን ማስፈራሪያ ነው። በሬው ወደወጣበት መስመር አልመለስ ሲል ግን መገረፉ አይቀሬ ነው። ማህበረሰቡም ከደንቡ ሲያፈነግጥ በባህሉ መሰረትነት ይመከራል/ ይወቀሳል። አልመለስ ሲል ግን ባህሉ በሚፈቅደው መሰረት ይቀጣል። ገበሬው ደግሞ እውቀቱን ማህበረሰቡንና አውድን የሚያስተሳስር ክር ነው።

የበሬዎቹ፣ የእርሻ መሳሪያውና የገበሬው ተግባር የሚገለጠው በመሬት ላይ በመሆኑ በአንድነት የእነሱ ህብር ሲገለጽ ህልውናቸው እንላለን። ያለበለዚያ ግን አንዱ ያለ አንዱ እርባና ቢስ ይሆናል። ይህን የተዘረዘረውን ነገር ከባህላዊ ግብርና ዕውቀት ምስል ጋር ማመሳሰል ተገቢ ነው። የእርሻ መሳሪያው በራሱ የተሰናሰለበት መንገድ የማህበረሰቡን አጠቃላይ አወቃቀርና እዛዊ ሰንሰለት ያሳያል።

በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ለማየት የተሞከረው የባህላዊ ግብርና ዕውቀት በተለያዩ ደረጃ በግለሰብ፣ በቡድን ብሎም በማህበረሰብ የሚፈጠርና ተግባራዊነቱም ሲረጋገጥ ዕውቀቱን በጋራ የሚጋሩት መሆኑን ለማየት ሞክሮያለሁ። ከዚህም በተጨማሪ የዕውቀት ፈጣሪ ባለቤት ማህበረሰቡ በተገኘው አጋጣሚ ሁሉ ሲመርቀው፣ ሲያመሰግነውና የባለቤትነት መብቱን ሲጠብቅለት ይስተዋላል። በገበሬዎች መካከል ምንም አይነት የፈጠራ መብትን የመንጠቅ ተግባር ሲከናወን አይስተዋልም። ማህበረሰቡ በአንድ ቦታ/አካባቢ የሚኖርና የባህላዊ ግብርና ዕውቀት የጋራ ተጠቃሚ በመሆኑ በአውድና በባህላዊ ዕውቀት የተሳሰረ መሆኑን በዚህ ጥናት ለማየት ችያለሁ።

ምዕራፍ ሰባት

ለውጥና ቀጣይነት

ይህ ምዕራፍ በጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ የሚኖሩ ገበሬዎች የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ለውጥና ለለውጡ መከሰት ምክንያት ስለሆኑት ጉዳዮችና ቀጣይነት የሚቀርብበት ነው። ማህበረሰብም ሆነ ባህል በውስጣዊም ይሁን ውጫዊ ጉዳዮች መነሻነት፣ በሰው ሰራሽም ሆነ ተፈጥሯዊ ለውጥ ምክንያት እየተለወጠ መሄዱ አይቀሬ ነው። ለለውጡ መፋጠን የበለጠ ኅልቶ የሚጠቀስና የሚቀርብ ምክንያት ካልሆነ በስተቀር ውስጣዊም ሆነ ውጫዊ ጉዳዮች ለውጡን ማስከተላቸው አይቀሬ ነው። ለውጥ ደግሞ የፎክሎር አንዱ ባህሪ ነው። በዚህ መሰረት በተጠኘው ማህበረሰብ ዘንድ ለለውጥ የተጋለጠውን ወይም ለውጡ ያረፈበትን እና ሲወርድ ሲዋረድ የመጣውና እስካሁን ድረስ ጠብቆት ያቆየውን በተለያዩ ሁኔታዎች ቀጥሎ እንመለከታለን።

7.1. ለውጥ

ለውጥ፣ በነበረው ተጨባጭ ሁኔታ ላይ በጊዜ በሂደት የተፈጠሩ ማሻሻያዎች መኖራቸውን የሚያሳይ ነው (sisms and stephens 2005)። ለውጥ በማኛውም ባህል ውስጥ የሚከሰት ጉዳይ ነው። ለውጥ የፎክሎር አንዱ ባህሪ እንደሆነ በምዕራፍ ሁለት ስር ተጠቅሷል። በዚህም መሰረት ባህላዊ የግብርና ዕውቀትም በዚህ ውስጥ ማለፉ የማይቀር ነው። ባህል ተለዋዋጭ ነው። ይህን በተመለከተ የባህላዊ ግብርና በማይለወጥና በረጋ አለም ውስጥ የሚኖር አይደለም። ሁሌም በለውጥና በእንቅስቃሴ ውስጥ ያለ ነው። ለውጡ በአንድም ሆነ በሌላም መንገድ ሊከሰት ይችላል። ይህም ለውጥ ሰው ሰራሽና ተፈጥሯዊ በሆነ መንገድ ሊከሰት ይችላል።¹⁸⁸

¹⁸⁸ Traditional agriculturalists do not live in static worlds. They are surrounded by change, especially cyclical change, and are well aware of it and capable of conceptualizing it (Brousile et al. 1986:194).

ለባህላዊ ግብርና ዕውቀት ለውጦች መከሰት ሰው ሰራሽ ነገር እና በተፈጥሯዊ ሁኔታ የሚከሰት ብሎ በመክፈል ማየት ይቻላል። ይህም የሰው ቁጥር መብዛት፣ የደኖች መጨፍጨፍ፣ የመሬት መራቆት፣ የአየር ንብረት ለውጥ፣ የዝናብ ከወቅቱ ቀድሞ ወይም ዘግይቶ መምጣት... ለሰው መከሰት እንደ ምክንያት ሊቆጠሩ ይችላሉ። የሰው ቁጥር ከዕለት ወደዕለት እየጨመረ በመሆኑ ለእርሻ የሚሆን መሬት ማግኘት እጅግ አስቸጋሪ እየሆነ ነው። ይህን በተመለከተ አቶ ሽመካ ሲናገሩ፡-

...ህዝቡ አሁን በጣም በዛ ድሮ የነበሩት፣ በጓሽታ ማሪያም የነበሩት ቤተክርስቲያን ሲሰሩ በ 55፣ በ 56፣ በ 57 ዓ.ም. በዚህ በኔ ዕድሜ አርባ ምናምን ሰዎች ናቸው የነበሩት። ዛሬ ግን ወደ 500 ምናምን ደርሷል፤ ለዚያውም አባወራው ብቻ። በየቤቱ ያለውን እዚያው ቤቱ ይቁጠረው። ስለሆነ መሬት ተራቆተች፣ ደን አለቀ።¹⁸⁹

እንደ አቶ ሽመካ አገላለጽ አባወራው ብቻ ከ500 በላይ ነው ማለት ልጆችን፣ ሴቶችንና አረጋዊያን ሳይጨምር መሆኑ ነው። ለመሬት መራቆት አንዱ ምክንያት መሆኑ ነው። ይህ የመሬት መራቆት ደግሞ ለባህላዊ ግብርና ዕውቀት መለወጥ እንደ አንድ ምክንያት ሊወሰድ ይችላል። የሰው ቁጥር እየጨመረ በመጣ ቁጥር ለመኖሪያ ቤት ያስፈልገዋል፤ ቤት ለመስራትም መሬት፣ ማገር፣ አውራጅና አቋም፣ ልጥና የክዳን ሳር (ሰንበሌጥ) ያስፈልገዋል። እነዚህን ነገሮችም የሚያገኘው ከጫካና ከዱር ነው። ስለዚህ ፍላጎቱን ለማሟላት ሲል መሬቱንና እንጨቱን ለማግኘት ሲል ደኑን ይጨፈጭፋል፤ ቤቱንም ይሰራል፤ የቀረውንም መሬት ለእርሻ ይጠቀማል። ይህም ለአየር ንብረት ለውጥ የድርሻውን አበርክቷል።

በአሁኑ ሰዓት በአካባቢው ከተለወጡ ነገሮች አንዱ በባህላዊ መንገድ መሬትን ለማልማት የሚጠቀሙበት መንገድ ነው። በቀደመው ጊዜ መሬት ለም እንዲሆንና

¹⁸⁹ አቶ ሽመካ ገዳሙ ፣አደጋ ጓሽታ ቀበሌ፣ ጓሽታ ማሪያም ደሽ፣ ቃለመጠይቁ የተደረገበት ቀን 24/06/2007

እንዲዳብር ለማድረግ ክረምቱ ሲመጣ በየአካባቢያቸው በ “ላም ራስ” አማካኝነት ከ10-12 የሚሆኑ ሰዎች በአንድ ላይ በመደራጀት ከሰኔ 12 እስከ ህዳር 12 ድረስ ቅራት ይቀሩ ነበር። በየቤቱ ያሉ የቀንድ ከብቶች በአንድ ላይ በማድረግ በማህበር ተደራጅተውና እጣ ተጣጥለው በየተራ በየማሳቸው ላይ በማሳደር የከብቶቹን እዳሪ ለመሬቱ ማዳበሪያነት ይጠቀሙ ነበር። በአሁኑ ሰዓት ግን ቅራት የለም። አቶ አወቀ እንዲህ ይላሉ

ድሮ የምንጠቀመው በሁራ¹⁹⁰ ነበር። ድሮ ከብታቴው ብዙ፤ መሬቱም ሰፊ ነበር። ከሰኔ 12 እስከ ህዳር 12 ድረስ ወይ አስር ወይ አስራ አምስት ሆነን ባንድ ላይ የላም ራስ አለን በሱ አማካኝነት እጣ ተጣጥለን ተመዳድብን እንዲያ አንድ ሰባትም ሆነ ሁለት ሰባት በተራችን ደገሌ¹⁹¹ እየሰራን በማሳችን ላይ ስንቀራ እናድር ነበር ያው የከብታቴው ሽንቱም ሆነ እቦቱ እዚያው እየተደቀደቀ ጥሩ ማዳበሪያ ይሆን ነበር። አሁን ግን የለም ቀርቷል። ከብቱም አልቋል። አማጋም¹⁹² የለም፤ ያሉትንም ተደጅ አስረን ነው የምንጠብቅ። ሌባውም አስቸገረ ሰውም ተጨካክነ። መስኩም እርሻ ሆነ፤ ሰውም፤ ሌባውም በረከተ፤ ከብቱም ጠፋ ያችን ያለችዋንም ሁሉም በየቤቱ አስሮ ይጠብቃል።¹⁹³

የአቶ አወቀን ሃሳብ የቡድኑ ተወያዮች ሁሉም የሚስማሙበት ሃሳብ ነው። በአሁኑ ሰዓት እንኳን ጾሙን የሚያድርና ከብት የሚታሰርብት መሬት ለእርሻ የሚሆነውም መሬት እያነሰ ነው። በቀን ከብት የሚሰማራበት ቦታ የለም። ሌባውም እጅግ በርክቷል። ከብት ይውልባቸው የነበሩት ተራራማ መሬቶችም አሁን ተከልለዋል። ስማቸው እንዲጠቀስ ያልፈለጉ አንድ አባት ስለ ግጦሽ መሬት የሚከተለውን ብለዋል።

¹⁹⁰ ብዙ ከብቶችን በአንድ ማሳ ላይ ከ5-10 ቀን በመቅራት (በማሳደር) የከብቶችን እዳሪ ለመሬት ማዳበሪያነት መጠቀም
¹⁹¹ የከብት ማሰሪያ ግንድ
¹⁹² የከብት መሰማሪያ ሚዳ /መስክ/
¹⁹³ አቶ አወቀ ታዬ አብሰላ ዋርዳ ቀበሌ፣ ዋህላ ደሽ ፣ ቡድን ውይይት 21/11/2007

በጎቼንም ሸጬ ትጓን አረባለሁ
ከብቶቼንም ሸጬ ቅማል አረባለሁ
ጋራ ተከልክሏል ጎኔን አግጣለሁ።¹⁹⁴

ይህ ግጥም በአሁኑ ሰዓት ያለውን የመሬት ጥበት ያመላክታል። የጊዜው ሁኔታ ያስከተለውን ለውጥ በማየት ገጣሚው ጊዜውን ያማርራሉ፤ ይህ ሁሉ ጊዜው ያመጣብን ነው። ሰው ከቆዩ ብዙ ነገር ያያል እኛም እዚህ ደርሰን ብዙ ነገር አየን የሚሉ ይመስላሉ። ይሁን እንጂ ለለውጡ መከሰት ምክንያቶች እራሳቸው አንደሆኑ ማወቅ የፈለጉ አይመስሉም። ወይም እራሳቸውን ከተጠያቂነት ለማውጣት በግጥሙ ውስጥ ሲደበቁ ይስተዋላል።

ገበሬው ከብቶቹን ይወዳል፤ የእነሱን ትንፋሽ እያሸተተ መኖርን የለመደ ነው። አሁን ግን እነሱን የሚያውልበት ቦታ የለውም። ድሮ ያውልበት የነበረው መስክ ዛሬ የለም ለእርሻ ውሏል። የማይታረሱ መሬቶችም ከሰውና ከእንስሳት ንክኪ ነጻ ይሁኑ ተብለው ተከልለዋል። ስለዚህ ደጃ ላይ አስሮ ሁሉንም መቀለብ አይችልም፤ አንድ ወይም ሁለትና ሶስት ቢኖረው ነው። ከብቶች ለገበሬው ሲቸግረው አውጥቶ የሚሸጣቸው ልብሱና ጉርሱ ናቸው። እነርሱን ሸጬ በችጋር ልገረፍ ነው የሚለው። ትጓንና ቅማል የችግር ምልክቶች ናቸው።

ባህላዊ ማዳበሪያ አዘገጃጀቱም ለውጡ ያረፈበት ነው። በቀደመ ጊዜ ባህላዊ ማዳበሪያውን የሚያዘጋጁት በማሳው ላይ ነበር አሁን ግን ገበሬው በቤቱ አቅራቢያ ለኮምፖስት መስሪያ የሚሆን ጉድጓድ ቆፍሮ ያዘጋጃል። በየእለቱ የከብቶቹን አዛባ፣ የቤት ጥራጊ፣ አመድ፣ የተክሎቹን ቅጠላ ቅጠልና የተረጋገጠ የከብቶች መኖር በተዘጋጀለት ጉድጓድ ውስጥ ትጨምራለች፤ በዚህ መንገድ ኮምፖስት ይሰራል። ከዚህ በተጨማሪም አቶ አለማየሁ የሚከተለውን ብለዋል።

¹⁹⁴ ስማቸው እንዲጠቀስ ያልፈለጉ አባት በእድሜያቸው ወደ 80 የሚገመቱ፤ መረጃውን የሰጡበት ቀን 16/11/2007

ባህላዊ ማዳበሪያን አስመልክቶ ቁስ ታዬ የሚከተለውን ብለዋል፡-

አሁን የጠቀመን ብስባሽ ነው። እደጃችን አዘጋጅተን በከብት ጭነን እንወስደዋለን። የ“ግብርናውን”ም¹⁹⁵ ብስባሹንም እንድ ማሳ ላይ እንጠቀማለን፤ ኮምፖዩተር የመሬቱን ለምነት ሁለት ዓመት ሶስት ዓመት ይጠብቃል፤ የግብርናው ግን ባንድዜ መሬቱን ገሎ ለአንድ ዓመት ጥሩ ምርት ይሰጣል። ታዲያ መሬቱ ይደርቃል። ለመሬቱ ኮምፖዩተርን ለፍሬው ደሞ “ዩሪና ዳቡ”ን እንጠቀማለን።¹⁹⁶

ገበሬው በባህላዊ ግብርና ዕውቀት ተጠቅሞ ያዘጋጀውን ባህላዊ ማዳበሪያ እና በግብርና በኩል የሚሰጠውን ዘመናዊ ማዳበሪያ (ባህላዊውንና ዘመናዊውን) የወራት ጊዜ በመስጠት በአንድ ማሳ ላይ በመጠቀም የመሬቱን ለምነትና ምርታማነቱን አቻችሎ ሲሄድ ይስተዋላል። ይህም በመጀመሪያ ባህላዊው ማዳበሪያ ከአፈሩ ጋር እንዲዋሃድ የሚያደርጉት ደጋግመው በማረስ ሲሆን የለመደውና የሚያውቀው፣ ራሱ ያዘጋጀው ማዳበሪያ የመሬቱን ለምነት እንደሚጠብቅለትና ሳይንሳዊ ማዳበሪያው ደግሞ በዘር ጊዜ የሚጨመር እና ለጊዜው ጥሩ ምርት ቢሰጥም የመሬቱን ለምነት ግን እንደሚያሳጣው በልምድ ባዳበረው ዕውቀት ተገንዝቦታል። ስለዚህም ሁለቱን በማቻቻል መጠቀምን እንደ አማራጭ ወስደታል። ሌላው መሬትን ለማልማት የሚጠቀሙበትን የነበረውን ዘዴ ቁስ ታዬ ሲናገሩ፡-

ድሮ መሬቱ አላበቅል ሲለን አንድ ዓመት ሁለት ዓመት በዘኑን እንተወዋለን ወይ ሳር ያበቅላል ወይ ግብጦ በትነን እንተወዋለን። ግብጦ ዝም ብሎ ነበር የሚበተነው እርሻ አይልም፤ መሬትንም ያቀልዛል፤ እንዲያ አድርግን እንተወዋለን። ተዘያ ወዲያ ሲታረስ

¹⁹⁵ በግብርና በኩል የሚመጣውን ዘመናዊ ማዳበሪያ ዩሪናና ዳፕ
¹⁹⁶ ቁስ ታዬ ታፈረ፤ አብስሳ ዋርዳ ሳሙኤል ቀበሌ፤ የሀሳ ደሽ፤ ቃለ መጠይቁ የተደረገበት ቀን 24/06/2007

ምርቱ ሌላ ነው! አሁን እንኳን ጦም የሚያድር መሬት ላለው ቤተሰብም የሚበቃ አይደለም። መሬቱ አንድዜ ሁለትዜ ካልተሰነጠቀ በስተቀር እንደድሮው ዝም ብሎ ግብጦ አያበቅልም። መሬቱ እምቢ ብሏል።¹⁹⁷

መሬቱ የሚሰጠው ምርት ከቀነሰ ለአንድ ዓመት፣ ለሁለት ዓመት፣ ጾሙን ያድራል፣ አይታረስም ነበር። ሳር ሆኖ ከብት እንዲውልበት ይደረጋል። ይህም የከብቶቹ እዳሬ መሬቱን ያዳብረዋል። አቶ ይሁን ስለ መሬት ማሳደር ሲናገሩ

ድሮ ድሮ ይህ (በአካባቢው ያለውን የእርሻ መሬት በእጃቸው እየጠቀሙ) የምታይው ሁሉ መስክ የከብት መዋያ ነበር። ብዙ የእርሻ መሬትም ስለነበረን ወይ ሳር እናድረገዋለን፤ ወይም ደግሞ ግብጦ ተበትኖበት ይከርማል። ዛሬ ግን እንደምታይው አዝመራ ብቻ ሆኗል። እንኳን ቦዘኑን የሚያድር የሚታረሰውም እያጠጠ ነው። ያንኑ አንድ ዓመት ገብስ አንድ ዓመት ጤፍ አንድ ዓመት ድንች እንዘራዋለን።¹⁹⁸

እንደ አቶ ይሁን ገለጻ የእርሻ መሬታቸው ሰፊ በነበረበት ሰዓት መሬታቸውን ያለ እህል በማክረም ወይም ግብጦ በመዝራት ያከርሙት ነበር። የግብጦ መሬት አይታረስም ከብትም አይበላውም፤ ለማዳበሪያነት ነው የሚዘራው የመሬትን ለምነት ይጠብቃል ብለው ይዘሩታል። በዚህ መንገድም መሬታቸው መልሶ እንዲያገግም ያደረጉት ነበር። አሁን ላይ ግን ይህን ማድረግ በቤተሰባቸው ጉሮሮ ላይ መቆም ነው።

ለዚህ ምክንያት ሆኖ የሚጠቀሰው የህዝብ ቁጥር መብዛት ነው። በአሁኑ ሰዓት አብዛኛው በአስራዎቹ ክልል የሚገኘው ወጣት መሬት አልባ ነው። የሚያርሰው መሬት

¹⁹⁷ ቁስ ታዬ ታፈረ ኢብሰላ ዋርዳቀበሌ ዋህላ ደሻ፣ ቃለ መጠይቁ የተደረገበት ቀን24/6/2007
¹⁹⁸ አቶ ይሁን አድማስ

የለውም በዚህም ምክንያት ወደ ከተማ እየፈለሰ በቀን ሰራተኝነት እየተሰማራ ነው። የወጣቶች ከገጠር ወደ ከተማ መፍለስ አንዱ የለውጥ ሁኔታ ማሳያ ነው። ማህበረሰብም ሆነ ባህል በውስጣዊም ይሁን ውጫዊ ጉዳዮች መነሻነት፣ በሰው ሰራሽም ሆነ ተፈጥሯዊ ለውጥ ምክንያት እየተለወጠ መሄዱ አይቀሬ ነው። ለለውጡ መፋጠን የበለጠ ኅልቶ የሚጠቀስና የሚቀርብ ምክንያት ካልሆነ በስተቀር ውስጣዊም ሆነ ውጫዊ ጉዳዮቹ ለውጡን ማስከተላቸው አይቀሬ ነው። ለውጥ ደግሞ የፎክሎር አንዱ ባህሪ ነው።

ሌላው የመሬትን ለምነት መጠበቂያ የነበረው በመሬታቸው ዙሪያ የሚገኘውን ድንበር ሳያርሱ መተው ነበር። ይህም ከእርሻው በዝናብ አማካኝነት የሚጠረገው አፈር እዚያው እንዲቀር ያደርገዋል። ይህም በአሁኑ ሰዓት የለም። በድንበር መካከል የሚተወው መሬት አንድ ወይም ሁለት ፈሰስ ስለሚሆን ያንን ከመተው ይልቅ መጠቀሙን ይመርጣሉ። ምክንያቱም የእርሻ መሬት እጥረት አለ። አሁን የመጣው ይላሉ አቶ አየለ “አሁን የመጣው የመሬት መንከባከቢያ ዘዴ በእርከኑ መሬታችንን ቢባክንም ትንሽ የተራራውን ኅርፍ ይከላከለዋል። ገጠ የነበረውን መሬት እየመለሰው ነው።”¹⁹⁹

በቀደመ ጊዜ ብዙ ማዳበሪያ የማይፈልገው መሬትም ዛሬ ያለ ማዳበሪያ ምንም አይበቅልም ለማንኛውም የእህል አይነት ማዳበሪያ መጠቀም ግድ ይላል። ይህን አስመልክቶ የዘመኑ ወጣት ገበሬዎች ከሆኑት አንዱ ወጣት ሀብታሙ የሚከተለውን ብሏል።

ረጅም ዛፍ አይቶ ይሰፍራል ጉሬዛ
ምነው በኛ ዘመን ማዳበሪያው በዛ።²⁰⁰ በማለት

በአሁኑ ሰዓት ሁሉም ነገር በማዳበሪያ የሚዘራ በመሆኑ ወጣቶቹ ይህንን በምሬት ይናገራሉ። ምንም በማዳበሪያ ተጠቅመው ብዙ ምርት ቢያመርቱም ደስተኞች

¹⁹⁹ አቶ አየለ አንተነህ፣ አደጋ ውባጅ ቀበሌ፣ ሰባት አይና ደሽ፣ ቃለመጠይቅ 27/7/2007 ።
²⁰⁰ ወጣት ሀብታሙ ጌታነህ፣ ቃለመጠይቅ የደረገበት ቀን 21/7/2007 አደጋ ጓሽታ - መሀል አምባ።

አለመሆናቸውን የግጥሙ መንፈስ ያስረዳል። “ብዙ ብናመርትም ተጠቃሚዎች አይደለንም ዞሮ ዞሮ ተገደን ለምንወስደው የማደበሪያ እዳ ነው የሚውለው እኛስ ያቺው የበፊቷ ትሻለን ነበር”።

ገበሬው ያመረተውን ምርት በብዙ ዋጋ የሚሸጥ ቢሆንም ደስተኛ አይደለም። ምክንያቱ የዋጋው ውድነት በጊዜ ሂደት የመጣ ቢሆንም ባንድም ሆነ በሌላ መንገድ የኑሮ ውድነቱ ተቋዳሽ ነው። “የምናመርተውን እህል ሽጠን ያው ለማዳበሪያና ለምርጥ ዞር እዳ ነው የምንከፍለው ለኛ ጠብ ያለ ነገር የለውም። በሁለትና በሶስት ሽልንግ ይገዛ የነበረ በሬ ዛሬ ላይ አስርና አስራ አምስት ሺ ብር አወጣ አምስት ብር ይገዛ የነበረ ዳውላ ጤፍ ዛሬ ሁለት ሺ ብር ነው። “ከቆየን ገና ብዙ እናያለን” በማለት በጊዜ ሂደት የተለወጠውን ነገር ይገልጻሉ።²⁰¹

በጥናት አካባቢዬ በቀደሙት ጊዜያት በርካታ የሰብል አይነቶች በብዛት ይበቅሉ የነበረ ቢሆንም በአሁኑ ሰዓት አብዛኞቹ የገብስ ዝርያዎች (ስንዴ መና፣ ጎረንጅ፣ ሳልደሚ፣ አጃ፣ ሰመሬታ ገብስ ...) የሚባሉት በመጥፋት ላይ ናቸው። የሰማኒያ አመቱ አቶ አየለ ስለዚህ ሲናገሩ፡-

ይህ አሁን ያለንበት ቦታ በውስጡ ሰው ደፍሮ አያለፍበትም ነበር። ቀፎ ለመስቀል በውስጡ ለማለፍ በልባችን እየተሳብን ነበር የምንገባው እልም ያለ ጫካ ነበር። እኔ ወደዚህ ቦታ ስመጣ ገና የ25 ዓመት ኮመቻ ነበርሁ። ያን ጫካ እየመነጠርን በዱላ ጫር ጫር አድርገን ማሸላ ስንዘራ ይተኛ ነበር። ዛሬ ግን እንደምታይው ምድረ በዳ ነው። እንኳን ተጭሮ መካራ አይተንም አርሰን የረባ አናገኝም። መሬቱን ግጠን የበላነው እኛ ነን ጥቅሙን ሳናውቀው፣ ሳይቸግረን፣ ዛሬ ነገር ተተበላሽ ምን ዋጋ አለው። ድሮ የምናፍሰው ሰነፍ ቆሎ፣ ሳልደሚ፣ ጠመኝ፣ ስንዴ

²⁰¹ አቶ አየለ አንተነህ፣ አደጋ ውባጅ ቀበሌ፣ ሰባት አይና ደሽ፣ ቃለመጠይቅ 27/7/2007

መና ጠፋ። መሬቱ እምቢ አለ። አጃን እንኳ እኛ ነን የተውነው!
ልፋቱ መስራ! ውጤቱ የረባ አደለም በማለት ይናገራል። ምርቶች
በመሬቱ መበላት ምክንያት አለበቅል አለ። አጃን ግን የሚገኘው
ምርት የልፋቱን ያህል ባለመሆኑ፤ እንደ ተልባና ኑግ ያሉትን
ደግሞ ከመሬት ጥበት የተነሳ ከጤፍ አንድ ሁለት መስመር ቀንሶ
ለቀለብ ብቻ የምንዘራቸው ሁነዋል።²⁰²

የስራ ባህላዊ አደረጃጀቶች (ደቦ፣ወንፈል) የመሳሰሉት ባህላዊ የስራ አደረጃጀቶች በሌላ
አደረጃጀት ተተክተዋል። ደቦ አምስትም ስድስትም የሚፈላለጉ ሰዎች በአንድ ላይ
ሆነው የሚሰሩበት የስራ ማህበር ነው። ስራ ካለ መቅረት አይቻልም፤ ካቅም በላይ
ከሆነ ደግሞ ሰው መተካትና ማሰራት ይቻላል። የደቦ አባላት የሚሳተፉት በግብርና
ስራ ብቻ ሳይሆን ለቤት ስራ የሚሆን እንጨት በመፍለጥ፣ ልጥ በማዘጋጀት፣ ቤት
በመስራት፣ ወዘተ. ይሳተፋሉ። ወንፈል ማህበር ሳይሆን ለተዋለለት የጉልበት ስራ
በተናጠል ወይም በቡድን የሚከፈል የጉልበት ብድር ነው። ይህን በተመለከተ አቶ
ሽመካ የሚከተለውን ብለዋል።

አሁን ያለው አደረጃጀት እኛ በፈለግነው ሳይሆን በግብርናዎችና
አመራሮች አምስት አምስት አድርገው አቧድነው ይተውናል።
ያው እንግዲህ ስናርስም፣ ስናጭድም፣ ስናርምም አብረን ነው።
አንዳንድ ዋልጌ ታለ የሱ ምርት ሲወድቅ በግምገማ አብረህ
ትወድቃለህ፤ በዚያ ያው መጣላት፣ መፋጀት ነው።²⁰³

የአሁኑ አደረጃጀት በገበሬው ውዴታ ላይ የተመሰረተ ሳይሆን በአደራጆች ፍላጎት ላይ
የተመሰረተ ነው። በዚህም በአንዱ ምክንያት ሌላው ሊጎዳ የሚችልበት አጋጣሚም
ሊፈጠር እንደሚችል ያሳያል። ባህላዊ አደረጃጀቶች ባህላቸውን መሰረት አድርገው
የውዴታ የሚቋቋሙ በመሆናቸው የራሳቸው የሆነ ያልተጻፈ ባህላዊ መተዳደሪያ

²⁰² አቶ አየለ አንተነህ፣ አደጋ ውባጅ ቀበሌ፣ ሰባት አይና ደሽ፣ ቃለመጠይቅ 27/7/2007
²⁰³ አቶ ሽመካ ገዳሙ ፣ አደጋ ውባጅ ቀበሌ፣ መስቀለኛ ደሽ፣ ቃለ-መጠይቅ፣24/06/2007

ያላቸው ነበሩ። በዚህም እርሻ፣ ጉልጓሎ፣ አጨዳ፣ ውቂያ፣ የቤት ስራ፣ እና የመሳሰሉትን ስራዎች በጋራ ይሰራበት የነበረ ነው። የአሁኑ ግን በግብርናው ስራ ላይ ብቻ የሚያተኩር እና በመመሪያ የሚሰራ በመሆኑ ቅጣቱ ወይም እርምጃው የሚከናወነው ከመመሪያና ደንብ አኳያ በአመራርና አስፈጻሚ አካልት ነው።

ሌላው የሰብል አዘራር ዘዴ ነው፤ ገበሬው ከአያት ቅድመአያቶቹ የተቀበለው የሰብል አዘራር ዘዴ ብተና ነው። ይሁን እንጂ አብዛኛው ገበሬ በመስመር እንዲዘራ እየተደረገ ነው። ይህም አንዱ የለውጥ አይነት ነው። ይህንን በተመለከተ አቶ ይሁን ሲናገሩ፡-

ድሮ ድሮ እኛ የለመድነውና የኖርንበት የአዘራር ዘዴ ብተና ነው። አሁን አሁን ግን በመስመር ዝሩ እየተባልን እየተገደድን ነው። በብተና በምንዘራበት ጊዜ ካፈያው እንደተመቸን አበራይተን አንድ ሰው ምልክት እያደረገ ይዘራው ነበር። አሁንም እየተደበቅን ነው የምንዘራው። የመጣው ቴክኖሎጂው ግን ጊዜን ጉልበትን እና የሰው ብዛትን ይጠይቃል፤ መስመር የሚያወጣ አለ፤ ዘሩን እየዘራ የሚሄድ አለ፤ ማዳበሪያ የሚጨምር አለ። በዚያ ላይ ሳያለቅ ዝናብ ተዘነበ ይቋረጣል። በዚያ ላይ በመስመሩ መሀል የሚቀረው መሬት ይባክናል። ላራሙቻ ነው የሚሆነው።

በምልክታዬ ወቅት እንዳየሁት ግማሽ ሄክታር በሆነ በአንድ የግብርና ስርቶ ማሳያ ጣቢያ ላይ ጤፍን በመስመር ሲዘሩ ያገኘኋቸው የግብርና የልማት ጣቢያ ሰራተኞች መስመር የሚያወጣ አንድ ሰው አለ፤ ክዳኑ በተበሳ በውኃ መያዣ ፕላስቲክ የጤፍን ዘር የያዘ አለ፤ ማዳበሪያ የያዘ ሌላ ሰው አለ። በመጀመሪያ መስመር ይወጣል፤ በመቀጠል ዘሩን የያዘው ሰው መስመሩን ተከትሎ አፉ በተበሰው ፕላስቲክ ጤፍን እየዘራ ይሄዳል ቀጥሎ ማዳበሪያውን የያዘው ማዳበሪያውን አየጨመረ እንዲሁ እየተከተለ ይሄዳል። በዚህ በሩብ ሄክታር ቦታ ላይ ጤፍ ለመዝራት የወሰደው ጊዜ ከአራት ሰዓት በላይ ነው።

ፎቶ 26:- ጤፍ በመስመር በእጅ ሲዘራ²⁰⁴

ፎቶ 27:- ጤፍ በአንድ በውኃ መያዣ ፕላስቲክ ሲዘራ፣ 11/11/2007

²⁰⁴ ከጻጉሳ ሸኩዳድ ወረዳ የኮሙኒኬሽን ቢሮ ለጥናቱ እንዲስማማ ሆኖ የተወሰደ

ፎቶ 28:- በአንድ ጊዜ 13 መስመር ጤፍና 13 መስመር ማዳበሪያ የሚዘራ በገበሬው የተፈጠረ እና የተሸሻለው ዘዴ²⁰⁵

ይህንን ችግር ለመፍታት ገበሬው በራሱ ጥረት አዳዲስ ፈጠራዎችን በመፍጠር ጊዜውን ለመቆጠብ ሲሞክር ይስተዋላል። “ችግር ብልሃትን ይፈጥራል” እንዲሉ በዘር ወቅት የተፈጠረባቸውን የጊዜና የሰው ሃይል እጥረት ለመከላከል በራሳቸው ጥረት ከአንድ የውኃ መያዣ ፕላስቲክ በአንድ ጊዜ አስራ ሶስት መስመር የሚዘራ ባህላዊ መዘሪያዎችን በመስራት ችግሩን ለመቅረፍ ሲሰራ ይስተዋላል። በዘመናዊ የአዘራር ዘዴዎችም ውስጥ የገበሬው ባህላዊ የግብርና እውቀቱ መፍትሄ ሰጪ ወይም ችግር ፈቺ ሲሆን ይስተዋላል። ምክንያቱም የጤፍ ማሳ ጭቃ በራይ ከተበራየ በኋላ ወዲያውኑ ተዘርቶ ማለቅ አለበት። መዋልም ሆነ ማደር የለበትም ዝናብም እንዲያቋርጥ አይፈለግም።

²⁰⁵ ከጓጉሳ ሸኩዳድ ወረዳ የኮሙኒኬሽን ቢሮ ለጥናቱ እንዲሰማማ ሆኖ የተወሰደ (26 የውኃ መያዣ ፕላስቲኮች በሁለት ረድፍ ሆነው በአንዱ ረድፍ የጤፍ ዘር በሌላው ረድፍ ደግሞ ማዳበሪያ በማድረግ የሚዘሩበት ሲሆን ጊዜና ጉልበት ቆጣቢ ዘዴ ነው። ይህም ገበሬው ባህላዊ የግብርና ዕውቀትን ተጠቅሞ በአካባቢው በቀላሉ ከሚያገኘው የወዳደቀ የውኃ መያዣ ፕላስቲክ የተሰራ ነው።

ሌላው ከዘመኑ ቴክኖሎጂ ጋር ለመዘመን ሲባል የመጡ ናቸው። እነዚህም ምርጥ ዘር፣ ጸረ-አረም፣ ጸረ- ተባይ... የመሳሰሉት በጊዜ ሂደት ከእድገት ጋር በተያያዘ የተፈጠሩ የቴክኖሎጂ ውጤቶች ናቸው። ገበሬውም እነዚህን የተለያዩ የምርጥ ዘር አይነቶችን እየተጠቀመ ይገኛል። በዚህም ምክንያት ነባር ዝርያዎች እየጠፉና እየተለወጡ በአዳዲስ ዝርያዎች እየተተኩ ነው። ይህን አስመልክቶ አቶ ይሁን ሲናገሩ

ይኸ በግብርናው የሚመጣው ምርጥ ዘር በማዳበሪያ ሲዘራ ባንድ ጊዜ ነው የሚጓፍለው²⁰⁶። ተዘያ ኃይለኛ ዝናብና ንፋስ ሲመጣ ለጥ ይላል። ፍሬውም ረግፎ ይቀራል። የድሮው ዘር ብዙም ከፍ ስለማይል ብጭጭ አይልም። ውርጫም ብዙም አይጎዳውም ነበር። ይኼ ቶሎ ያድግና ቡክር ስለሚሆን ትንሽ ያስቸግራል። የኛን አካባቢ ውርጭና በረዶ ሊቋቋመው አልቻለም።²⁰⁷

እንደ አቶ ይሁን ገለጻ እነዚህ አዳዲስ ዝርያዎች በሽታንና ሌሎች ነገሮችን ንፋስን፣ ወጀቦን መቋቋም የሚችሉ አይደሉም። ቶሎ ስለሚያድጉ በቀላሉ ለነፋስ የተጋለጡ ናቸው። በቀላሉም ይወድቃሉ/ ይተኛሉ። ፍሬው መሬት ረግፎ ይቀራል። ችግርን የሚቋቋም ዘር ማምጣት አልቻሉም። በማለት ይገልጻሉ። ቢሆንም ገበሬው ችግሮችን በተለያዩ መንገድ ለማቃለል እየሞከረና ተቀብሎ እየተጠቀመ ይገኛል። ይህ ለውጥ በዘር እህሎች ላይም እየታየ ነው። ይህን በተመለከተ አቶ በላይ በቡድን ውይይቱ ላይ የሚከተለውን ብለዋል። “በአሁኑ ጊዜ ዘር የሚሆን እህል መለየትና ማስቀመጥ የታለ፣ የለም እኮ አሁን እሱ ቀርቷል። ተግብርናው የሚመጣውን ምርጥ ዘር ነው የምንዘራው። አሁን ዘር ማዘጋጀትም አይጠበቅብንም። ይኸ የጠፋ እንደሁ ግን እንጃ።”²⁰⁸ እንደ አቶ በላይ ሃሳብ ከቴክኖሎጂው ጋር የመጡት በተለይም በምርጥ ዘር ምክንያት የተከሰቱ ለውጦች በባህላዊ ዘር አመራረጥና አያያዝ ላይ ለውጥን አስከትለዋል። ገበሬው ወደፊት ምርጥ ዘሩ ቢቋረጥስ የሚል ስጋት አለበት። ይህም

²⁰⁶ የሚጓፍለው :- የሚያድገው
²⁰⁷ አቶ ይሁን አድማስ፣ አግዛ ጋርዳ ኤሊያስ ቀበሌ፣ ሹምታ ደሽ፣ ቃለመጠይቅ፣ 15/11/2007።
²⁰⁸ የቡድን ሁለት ውይይት 19/11/ 2008።

አብዛኛው ገበሬ ዘንድ ምርጥ ዘርን በመጠቀም ላይ በመሆኑ ነባር ዝርያዎችን የመምረጥና የመዝራቱ ሁኔታ እየተለወጠ ነው። ይህ ለውጥ ግን አሉታዊ ለውጥ ነው። ይሁን እንጂ የተወሰኑ ገበሬዎች ባህላዊውን ዘር መጠቀምን ይመርጣሉ።

ጠለተ በረድ በቀደመው ጊዜ በባህላዊ መድሃኒት አዋቂዎች (በደብተራ) የሚዘገጅን ድግምት ይጠቀሙ ነበር። አሁን ላይ ግን ይህ ቀርቷል። ቁስ ወርቁ የሚከተለውን ብለዋል።

ድሮ ደብተራ ሲጫወትብን ነበር አሁን ግን እሱን ትተን ተቤክሲያን ወንጌል አውጥተን፤ ጥላ ይዘን፤ የሰኔ ሚካኤል በድንበሩ አዙረን ወንጌሉን ታስገባን በኋላ በእዚያው በግ አርደን (መስዋዕት) እሱን ተቀማምሰን እንለያያለን። አሁን የሚያስፈራራን የለም ተመጣም የራሱ ያምላክ ቁጣ እንጂ የሰው አይደለም። አምላክ ደሞ ብዙም አይጎዳም እኛን የጨረሱን ደብተራዎች እሰበሳቸው አየተፎካከሩ ነበር። አሁን እሱ የለም።²⁰⁹

ከቁስ ወርቁ ገለጸ መረዳት የሚቻለው ለተለያዩ ደብተራዎች እህል ወይም ገንዘብ በማዋጣትና ለተለያዩ ደብተራዎች በመክፈል በደብተራዎች ድግምት ይጠቀሙ ነበር። አሁን ግን ይህንን በመተው በሃይመኖታዊ ስርዓት በሚፈቅደው መንገድ ለአምላካቸው መስዋዕት በማቅረብና ጸሎት በማድረስ ለመከላከል እየሞከሩ መሆኑን ነው።

ሌላው ለውጥ የሆነው በተፈጥሮ ምክንያት የመጣው የዝናብ ወቅት ከተለመደው ዘግይቶ ወይም ቀድሞ መምጣት ነው። ይህም በደን መራቆት ምክንያት የመጣ የአየር መዛባት ለውጥ ነው። ቀደም ባሉት ጊዜያት በአካባቢው የነበሩት በርካታ የተፈጥሮ ደኖች እየተመነጠሩ ለእርሻ ተግባር በመዋላቸው ምክንያት የዝናቡ ዘግይቶ ወይም ቀድሞ መምጣት ሰብሎችን በትክክለኛው ወቅት እንዳይዘሩ ከማድረጉም በላይ

²⁰⁹ አቶ አይቼው በላይ፣ በቡድን ወይይት ላይ ያነሱት ሃሳብ 29/7/2007

የተዘራውም ቢሆን በትክክለኛውን ጊዜ እንዳያፈራና ፍሬ እንዳይሰጥ ያደርገዋል። ይህን አስመልክቶ በቡድን ውይይት ላይ አቶ አይቼው የሚከተለውን ሃሳብ ገልጸዋል፡-

... ድሮ ይህ አካባቢ ዱር ነበር፤ አውሬው መቼም ለብቻ ነው መሸት ካለ ማን ብቻውን ወጥቶ! ለጉድ ነበር አውሬው። አሳማ፣ ከርከሮ፣ ጃርት የምትባል ደሞ አለች ድንችና ማሽላ የምትባል፣ ጠጣው ማቴ ነበር። ያን አዝመራ ሲደረስ አልጋችን ሰርተን አለጋ ላይ ሆነን አይናችንን ሳንነቀል በብር አንጉድ ነበር የምንጠብቀው፤ ድንጋዩን እንዲህ አነስ አነስ ያለውን እህሉን እንዳያረግፈው ጉሎውን ነበር የምንጠቀመው። አሁን ጫካም ዱርም የለም፣ አሳማውም፣ ጃርቱም፣ ጠጣውም፣ ጠፍቷል። አሁን አምሳያችንን ሰርተን ንፋስ ሲያወዛውዘው ይውላል።

ከአቶ አይቼው ገለጻ መረዳት እንደሚቻለው በአሁኑ ሰዓት አልጋ ሰርቶ ሰብል መጠበቅ ቀርቷል። በዚህ ሃሳብ ሁሉም የቡድን ተወያዮች የተስማሙበትና የተቀበሉት ነው። የምክንያቱም ሰብልን የሚያጠፉ አውሬዎች እንደ አሳማና ከርከሮ፣ ጠጣ ያሉት የእንስሳት መጠለያ የነበረው ዱር በመመንጠፍ ምክንያት ካካባቢው የሉም ጠፍተዋል። ስለዚህ እነሱን ለመጠበቅ ይጠፋ የነበረው ጊዜ ዛሬ ለሌላ ተግባር ይውላል።

በዚህ የለውጥ ሂደት ውስጥ የሚያልፉት ትግበራዎች ብቻ ሳይሆኑ ልማዶች እምነቶች ቃላዊ ፈጠራዎችም ሁሉ በጊዜና በሁኔታዎች አስገዳጅነት ተለውጠዋል ወይም ቀርተዋል። ነገር ግን ለውጥ ቢኖርም ሳይለወጡ የሚቀጥሉ ነገሮች አሉ።

7.2. ቀጣይነት

ቀጣይነት፣ በጊዜ ሂደት ውስጥ የልምድን ሰንሰላታዊነትና (ተያያዥነትና) የማያቋርጥ ጉዞ የሚገልጽ ነው (sisms and stephens 2005)። ቀጣይነት በማንኛውም ባህላዊ ውስጥ የሚከሰትና የቡድንን ማንነትንም የሚገነባው በረጅም ጊዜ ሂደት ውስጥ ነው። ይህም በረጅም የጊዜ ሂደት ውስጥ በማለፉ ልማድ ሆኖ ከትውልድ ትውልድ እየቀጠለ ያለ መሆኑን የሚያመለክት ነው።

የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ቀጣይነትን በተመለከተ ከትውልድ ትውልድ ሲወርድና ሲወራረስ በመጣው የዕውቀት ክፍል በምዕራፍ ሁለት በ2.2.5 ስር ስለ ማህበረሰብ ዕውቀት ለመግለጽ እንደተሞከረው የባህላዊ ግብርና ዕውቀት እስካሁን ድረስ በቅብብሎሽ የመጣው ቀጣይነት ያለው ዕውቀት በመሆኑና ልምድ ስለሆነ ነው።

ገበሬው ከአይት ከቅድም አያቶቹ የተቀበለውና አሁንም እየተጠቀመበት ያለው የባህላዊ እርሻ መሳሪያ እረጅም ዘመናትን ያስቆጠረ ነው። በእያንዳንዳቸው የበሬ እቃዎች ላይ ምንም አይነት ለውጥ ሳያደርግባቸው እስካሁን ድረስ ለረጅም ዘመናት እየተጠቀመባቸው ይገኛል።

ከዚህም በተጨማሪ እርሻ የሚጀምርበት ጊዜ፣ የአስተራረስ ዘዴው፣ የሚዘራበት ወቅትም ሆነ የሚሰበስብበት ወቅት ሲወርድ ሲዋረድ የመጣ ዕውቀት እንጂ አሁን በአንዲት ጀምበር የተከሰተ አይደለም። ይህም እረጅም ዘመናትን ያስቆጠረው የአስተራረስ ዘዴና መሳሪያ የለመደውና ከራሱ ጋር የተዋሃደው ነው። ብላታ ዳኛው ስለ ቀጣይነት የሚከተለውን ብለዋል፡-

የእርሻ መሳሪያው ያው መቼም ከአይት ቅድመ አይታችን የወረሥነው ልምድ ሆኖ ሲወርድ ሲዋረድ የመጣ ነው። የበሬ እቃው፣ ማጭዳ፣ መንሽ፣ መኮትኮቻው ያው የድሮ ነው። የምንዘራውም ያው እነሱ ባቆዩን መንገድ ነው። ክረምቱን

ጠብቀን እነሱ ባበጁትና ባቆዩን እናዘምራለን፤ በጋው ሲመጣ አዝመራችንን እንሰበስባለን። እኛ የለወጥነው ነገር የለም። ታለወቀቱና ታለጊዜው አንዘራም። እንዘራ ብንል እንኳን አዝመራው መና ሆኖ ይቀራል።²¹⁰

ግብርና ተጀመረበት ተብሎ ከሚጠቀሰው ጀምሮ እስካሁን ድረስ ግብርናውም ሆነ ገበሬው አሉ። ገበሬው አሁንም ድረስ እየተጠቀመበት ያለው የግብርና መሳሪያም ከጥንት ጀምሮ እስካሁን ድረስ ያለው ነው፤ ማረሻው፣ ማጭዳ፣ መንሹ፣ ቅርጫቱ፣ መኮትኮቻው፣ በሬው... ጥንትም የነበሩ አሁንም ያሉ ናቸው። የአስተራረስ ዘዴውን በተመለከተም እርሻ የሚጀምርበት ጊዜ፣ የሰብል ማሳን የማረሻ ጊዜ፣ የመዝሪያ ጊዜ፣ ያው የተለመደው ነው። የሚዘራበት ወቅትም ሆነ የሚሰበስብበት ወቅት ሲወርድ ሲዋረድ የመጣ ዕውቀት እንጂ አሁን የመጣ አይደለም።

ጥናቱ የተከናወነበት አካባቢ ማህበረሰብ የኦርቶዶክስ እምነት ተከታይ በመሆኑ በአካባቢው ሃይማኖታዊ የሆኑ በዓላትን ቅዳሜና እሁድን ጨምሮ ሙሉ ለሙሉ ስራ የማይሰራባቸውና በከፊል የሚሰራባቸው ጊዜዎች አሉ። ይህን በተመለከተ ቁስ ወርቁ እንዲህ ይላሉ፡-

ቅድምም ታያት ተቅደመ አያታችን የወረሥነው የአባት አደሩ፣ በበአላት እንዲች ብለን በሬ አንጠምድም በአቦና በስላሴ፣ በሚካል፣ በገብሬል፣ በማሪያም፣ በመደሃኒያለምና በባለገዢሃር፣ ሰንበትን እሁድ ቅዳሜን፣ እርሻም ሆነ ሌላ ስራ አይሰራም። እንዲህ በሬ የማይጠመድባቸውና የእጅ ስራ የሚሰራባቸው ቀናት አሉ። ይህን ብናደርግ የሰማዩን ቁጣ²¹¹ አንችለውም። ግብርኖች ስሩ ይሉናል እኛ ግን አንሰራም። አንዳመት ስሩ ብለው በግድ እንዲህ አልፎ

²¹⁰ ብላታ ዳኛው ሞገሴ አግዛ ጋርዳ ቀበሌ፣ ሹምታ ደሽ ፣ ቃለመጠይቁ የተደረገበት ቀን 21/07/2007
²¹¹ የሰማይ ቁጣ፡- በረዶ፣ መብረቅ፣ ሀይለኛ ውሽንፍርና ዝናብ፣ ነፋስ የመሳሰሉት ከፈጣሪ ዘንድ የሚሰጥ ቅጣት ናቸው ተብለው ይታመናሉ።

አልፎ ቢያርሱት ድንቹን እንዳል አስቀረብን፤ በረድ መታን።
 በሰራው ቀን የሰራነውን ተባረከልን ይበቃናል። እንኳን አሁን
 ይቺን የበሬ ግንባር የምታክል መሬት ቀርቶ ሞፈር ዘመትም²¹²
 እናርስ የነበረው በዚህ ባባት አደሩ ባህል ነው። ይህ የማይሻር
 ነው። ተፈጣሪ ያጣላል፤ ሻረረ! የማንስ ያለህ ይባላል።²¹³

አካባቢው ማህበረሰብ ዘንድ በበአላት ማረስ ፈጣሪያቸው ዘንድ “የሰማይ ቁጣ”ን የመሰለ
 ቅጣት ያስቀጣል ብለው ያምናሉ። በዚህም መሰረት እስካሁን ድረስ እያከበሩት
 ይገኛል። ከዚህ ጋር ተያያዥነት ያላውና እስካሁን ያልተቀየረው ልማድና እምነት
 “ቁጥር” ነው። በዚህ ማህበረሰብ “ሶስት” ቁጥር ትልቅ ቦታ አለው፤ ከብዙ ነገር ጋር
 ይገናኛል፤ ማህበረሰቡ የክርስትና እምነት ተከታይ ከመሆኑ ጋር ተያይዞ የሰላሴን
 ሶስትነት፣ የክርስቶስን ሶስት ቀን በክርስ ምድር መቆየት፣ ዮናስ በአሳ ነበሪ ሆኖ ሶስት
 ቀን ማደር (ት.ዮ:2÷1)፣ ... ሲያያዝ፣ ምስክርነት በሶስት ይጻፍል፤ ምርቃት በሶስት
 ሰው ያሳርጋል። ይህ አሁንም ድረስ ያለና የቀጠለ እምነት ነው።

ይህ ቀጣይነት ያለምንም ለውጥ ሳይነካካ ይቀጥላል ማለት አይደለም። ከትውልድ
 ትውልድ ሲተላለፍ ከጊዜው ሂደትና መርዘም የተነሳም የሚለወጡ ነገሮች መኖራቸው
 አይቀሬ ነው። ምክንያቱም ቀጣይነትና ለውጥ የማይነጣጠሉ የፎክሎር ገጽታዎች
 ናቸው። ስለዚህ በተፈጥሮም ይሁን በሰው ሰራሽ ነገሮች ምክንያት ለለውጥ መጋለጡ
 አይቀሬ ነው።

²¹² ሞፈር ዘመት፡- ከአንድ ቀበሌ ወደ ሌላ ቀበሌ ወይም ወረዳ ሄዶ ማረስ
²¹³ ቁስ ወርቁ ወልደ ጊዮርጊስ፣ አግዛ ጋርዳ ቀበሌ፣ ወዳሽቲ ደሽ፣27/09/2007

ምዕራፍ ስምንት

ማጠቃለያና ይሁንታ

8.1. ማጠቃለያ

የዚህ ጥናት ትኩረት “የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ትንተና በጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ” የሚል ነው። በዚህም መሰረትነት በጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ የሚገኙ ገበሬዎች የባህላዊ ግብርና እውቀታቸው ምንድን ነው? እንዴት ይገለጻል? እንዴትስ ይተላለፋል? ቀጣይነቱና ለውጡስ ምን ይመስላል? ከዚህ ጋር የተያያዙት ስነቃሎች፣ ልማዶችና እምነቶች እንዴት ይተገበራሉ? የሚሉትን ማየት የዚህ ጥናት ዋና ጉዳይ ነው። ከዚህም በተጨማሪ ከዚህ ከጥናቱ ጋር ተቀራራቢነት ያላቸው ቀደምት ስራዎች፣ ጥናቶች ተቃኝተው የሚያመሳስላቸው እና የሚያለያዩቸው ጉዳይ ተብራርቶ ቀርቧል።

የጥናቱ ዋና ትኩረት የሆነው ባህላዊ የግብርና ዕውቀት ትንተና ከማሳ ዝግጅት እስከ ሰብል ስብሰባ ድረስ ያለውን የተመለከተ ሆኖ በነዚህ ወቅቶች ገበሬው የሚያነሳቸው ባህላዊ፣ ኢኮኖሚያዊና ፖለቲካዊ ጉዳዮችን የሚመለከቱ ስነቃሎች ልማዶችና እምነቶች ለምን እንደሚተገበሩ? እንዴት እንደሚተገበሩ እና የት እንደሚተገበሩ? ትርጓሜ ተሰጥቷል።

ይህም የጥናቱን ንድፈ ሃሳብ፣ ጽንሰ ሃሳብና የጥናቱን ዘዴዎች መሰረት በማድረግ የተከናወነ ነው። ጥናቱ ፎክሎር የሚለውን ጽንሰ ሃሳብ መሰረት ያደረገ ነው። ቃሉ በአንድ አካባቢ የሚኖሩና የጋራ የሆነ ዕውቀት ያስተሳሰራቸው ማህበረሰቦች የሚመለከት እንደሆነ በጥናቱ ተገልጿል። “ለፎክሎር አንድ ወጥ ብያኔ አንደሌለው ሁሉ አንድ ወጥ የሆነ የፎክሎር ጥናታዊ ዘዴም የለም...” (Goldstein, 1964:2) Goldstein ገለጻ ፎክሎርን ለማጥናት አንድ ወጥ የሆነ የምርምር ዘዴ እንደሌለና የተለያዩ ዘዴዎች መጠቀም እንደሚቻል ያሳያል። የራሱ የሆነ የጥናት ዘዴም ሆነ ንድፈ ሀሳባዊ መሰረት

የሌለው መሆኑም በምእራፍ ሶስት ስር መጠቀሱ ይታወሳል። በዚህም መሰረት ጥናቱ ግቡን ይመታ ዘንድ የተለያዩ ንድፈ ሀሳቦች ተግባራዊ ተደርገዋል።

በመረጃ ትንተናውም በምእራፍ አምስት የባህላዊ የግብርና ዕውቀት ለመተንተን ማህበራዊ ግንባታ ንድፈ ሃሳብንና ሥነ-ፋይዳዊ ንድፈ ሃሳብን፣ መሰረት በማድረግ በአውዳዊና በተምሳሌታዊ የመተንተኛ ዘዴዎች ተተንትኖ ቀርቧል። በዚህም ገበሬው ስራውን በዘፈቀደ የሚያከናውን ሳይሆን የዓመቱን ወራቶች እኩል አራት ቦታ በወቅቶች በመከፋፈልና ለየወቅቶችም ከስራው ጋር ተዛማጅነት ያለው ስያሜ ማለትም ግቢ (ከክረምቱ በፊት ያለውን)፣ ክረምት (የዝናቡን ጊዜ)፣ ጥቢ (የክረምቱን መውጫ) እና መኸር (የሰብል መሰብሰቢያ ጊዜን) ብሎ በመከፋፈል ከጊዜው ዝንፍ ሳይል ተግባሩን በጊዜው ያከናውናል። በተለይም በግቢ ወቅት የዝናብ ቀድሞ ወይም ዘግይቶ መምጣት ለእርሻ ስራቸው ወሳኝ ስለሆነ በባህላዊ ግብርና እውቀታቸው ባዳበሩት ልምድ ባህላዊ በሆነ መንገድ ድንጋይ ፈንቅለው በሚያዩት ምልክት ማሳቸውን ያዘጋጃሉ።

በዚህም የዝናቡ ሁኔታ የሰብሎችን መዘሪያ ወቅት ሳይለቅ ወደፊትና ወደኋላ በማድረግ እንደሚዘፋ በጥናቱ ታይቷል። የዝናቡ ሁኔታ ተጽእኖ ቢያሳድርበትም በጊዜ ሂደት በልምድ ያዳበረውን ዕውቀት ተጠቅሞ ችግሮችን በመቋቋም ይሰራል፣ ያመርታል፣ በዚህ መንገድም ኑሮውንም ሆነ ህይወቱን እንደሚገፋ በጥናቱ ተረጋግጧል።

ገበሬው ከመስክ ላይ ያለ ድንጋይን በመፈንቀል ከውስጡ የሚወጡ ነፍሳትን በመመልከት የዝናብን የአመጣጥ ሁኔታ መተንበይ ይችላል። ይህንም መሰረት አድርገው ማሳቸውን ያዘጋጃሉ። በትንበያቸው መሰረት ዝናቡ ቀድሞ የሚጀምር ከሆነ የመዘሪያ ጊዜውን ሳይለቅ በመዘሪያው ወቅት መጀመሪያ አካባቢ ይዘራሉ። የሚዘገይ ከሆነ ደግሞ በመዘሪያው መጨረሻ አካባቢ ይዘራሉ። ይህን የሚያደርጉበት ምክንያትም ከጊዜው ቀድሞ የመጣ ዝናብ በእሹቱ ወራት መጠኑ ይቀንሳል፣ ዘግየት ብሎ የጀመረው ደግሞ በጥቢ ወቅት ዝናቡ ይከብድና በፍሬው ወራት ፍሬውን

ያረግፈዋል፤ ይህ እንዳይሆን ለመከላከል የዝናብ ትንቢያውን እንደሚጠቀሙበት በጥናቱ ለማወቅ ተችሏል።

በሥራ ወቅቶችም የዓመቱ ወራት ስራዎችን ከፋፍሎ በሰዓቱና በጊዜው ይሰራል። በግቢ ወቅት እርሻ በማረስ መሬቱን አለስልሶ ለዘር ያዘጋጃል። በመጋቢት፣ በሚያዚያና በግንቦት የሚዘሩ የእህል አይነቶችን ይዘራል የሚታረመውን አረም ያርማል፤ የሚከተኩትን ይከተኩታል፤ ለቀጣዩ ወቅት ማሳዎችን ለዘር ያዘጋጃል የጤፍና የዳጉሳ ማሳዎችን ያለሰልሳል፤ ይጎለጉላላ ያበራያል፤ ይዘራል። ቀደም ብለው የተዘሩትን ያርማል ይከተኩታል። በክረምቱ ወቅት የሚዘሩ ያሉትን ያህል በነሐሴ የሚታጨድና ለምግብነት የሚደርስ ገብስም እንዳለ ጥናቱ አሳይቷል።

ከዚህም በተጨማሪ በጥቢና በመኸር የሚያከናውናቸው ተግባሮች አሉት። ጥቢ በክረምት የተዘሩት ሰብሎች አረም የሚታረምበት፣ ሰብልን ከወፍና ከእንስሳት የሚጠበቅበት ጊዜ ነው፤ “ልጅን በጡት እህልን በጥቅምት” እንደሚባለው። ዘር መዝራት፣ እርሻ ማረስ እና የደረሱ የደረሱ ሰብሎችን ማጨድ የዚህ ወቅት ስራዎች ናቸው። መኸር ሁሉም ሰብል የሚታጨድበት፣ የሚሰበሰብበት፣ የሚወቃበት እና ገበሬው የልፋቱን ውጤት የሚያይበት ጊዜ መሆኑ ለማየት ተችሏል።

ከወቅቶቹ ጋር ቁርኝቱን ጥብቅ አድርጎ የሚሰራው ገበሬ በስራ ወቅቶቹ ተግባሮቹን ሲያከናውን የሚፈጽማቸውና የሚላቸው ፎክሎራዊ ጉዳዮች የሆኑ ስነቃሎች፣ ልማዶች፣ እምነቶች አሉት። በስነቃሉ ሰነፉን ገበሬ ይነቅፍበታል፣ ጠንካራውን ያወድስበታል፣ የደረሰበትን ችግርም ሆነ በደል ይተነፍስበታል፣ ተቃውሞውን ይገልጽበታል። እየሰራ ያንጎራጉራል፣ ያቅራራል፣ ከብቶቹን ያሞጋግሳል። በልማዶቹና እምነቶቹ ለተትረፈረፈ ምርት፣ ለሰላም፣ ለፍቅር፣... አምላኩን ይማጸንበታል። ይደርስብኛል ብሎ ከሚያስበው መጥፎ ነገር ይከላከልበታል። በዚህም ገበሬው ባህሉንና ወጉን ልምዱንና እምነቱን ይጠብቃል።

ባጠቃላይ ስነቃሉን፣ እምነቱንና ልማዱን እንደ መሳሪያ በመጠቀም ብሶቱን በመተንፈስ እራሱን ከድካም አላቆ ለተወሰነ ጊዜም ቢሆን በምናቡ ድካምን፣ በደልን እንደሚረሳበትና፣ ውስጣዊ እርካታን እንደሚያገኝበት በጥናቱ የታዩ ፍሬ ሀሳቦች መካከል ተጠቃሾች ናቸው፡፡

በምርት ሂደት ወቅትም ባህሉን ጠብቆ ከዘመናዊው ጋር አቻችሎ ለመሄድ ጥረት ሲያደርግ ይስተዋላል፡፡ ከሕይወት ተሞክሮው ካገኘው ልምድና ዕውቀት በመነሳትም ባህላዊ የማዳበሪያ አጠቃቀሙን ተከትሎ ሳይንሳዊው ማዳበሪያ ለአንድ ዓመት ጥሩ ምርት ቢሰጥም ለቀጣይ ዓመት መሬቱን ስለሚጎዳውና ባህላዊው ደግሞ ምርቱ ዝቅ ያለ ቢሆንም ቢያንስ ለሁለትና ለሶስት ዓመት የመሬቱን ለምነት ስለሚጠብቅለት በማሳው ላይ ሁለቱንም የማዳበሪያ አይነቶች በማቻቻል ሲጠቀም ይስተዋላል፡፡ ማዳበሪያዎቹን ሲጠቀምም በእርሻው ጊዜ ባህላዊውን በዘር ጊዜ ደግሞ ሳይንሳዊውን ሲጠቀሙ በጥናቱ የተስተዋለ ሲሆን ለፍሬው ሳይንሳዊውን ለመሬቱ ለምነት ደግሞ ባህላዊውን እንደሚጠቀም በጥናቱ ለማየት ተችሏል፡፡

የባህላዊ ግብርና ዕውቀት አይነትና ተስተላልፎ የሚለው ክፍል በማህበራዊ ሥነ-ዕውቀት እና በሥነ-ፋይዳ ንድፈ ሀሳቦች መሰረትነት እና በተምሳሌታዊና በአውዳዊ የመተንተኛ ዘዴዎች አማካኝነት ከአውዱ የተሰበሰበው መረጃ ተተንትኖ ቀርቧል፡፡ በዚህም መሰረት ጥናቱ በሚካሄድበት አካባቢ የሚኖረው ማህበረሰብ ሶስት የዕውቀት አይነቶች ያሉት ሲሆን የግለሰብ፣ የቡድንና የማህበረሰብ ዕውቀት ናቸው፡፡ የማህበረሰቡ ዕውቀት ሁሉም የሚያውቀውና ከአያት ከቅድመ አያቶቹ፣ ከእናት ከአባቱ እንደወረሰው፣ እንደለመደው የሚናገረው ዕውቀት ሲሆን ሌላው የቡድንና የግለሰብ ዕውቀት ነው፡፡ የቡድንና የግለሰብ ዕውቀት በተሞክሮ በምልክታ እና በተለያዩ መንገድ የሚገኝና የሚዳብር ነው፡፡ ይህም ዕውቀት ከግለሰብ ተነስቶ እስከ ማህበረሰብ፣ ከማህበረሰብ ተነስቶ እስከ ግለሰብ ድረስ የሚደርስ ነው፡፡ የግለሰብንም ሆነ የቡድንን ዕውቀት ማህበረሰቡ ተቀብሎ እውነትነቱንና ተግባራዊነቱን ፈትሾ ካላረጋገጠና ካላጸደቀው በስተቀር ተግባራዊ ሊሆን

እንደማይችል በጥናቱ ታይቷል። ማህበረሰቡ፣ ግለሰቡ ወይም ቡድኑ ለፈጠረው ስራ የባለቤትነቱን መብት አክብሮ የሚጠብቅለት መሆኑን ለማየት ተችሏል።

ዕውቀት ከተጎራባች አካባቢዎች፣ ከግብርና ሰራተኞች... ወደ ማህበረሰቡ ይገባል። ከማህበረሰብም ወደ ሌሎች (ወደ አካባቢው) ይተላለፋል። ተስተላልፎው ግን መጀመሪያ በተቀበሉበት መንገድ ሳይሆን በራሳቸው መንገድ አሻሽለውና ጨምረውበት ያስተላልፏቸዋል። መተላለፊያ መንገዱም ቃላት፣ ተግባራዊና አውዳዊ እንደሆነ በዚህ ጥናት የታየ ሲሆን የሚተላለፍበት የተለያዩ ማህበራዊ አውዶች እንዳሉ ጥናቱ ያመላክታቸው ናቸው።

የአካባቢውን ማህበረሰብ አንድ ያደረገውና ያስተሳሰረው ክር እንዳለ በጥናቱ ያሳየ ሲሆን ይህም ከባቢያዊ ሁኔታው አውዱ እና የባህላዊ ግብርና ዕውቀት እንደሆነ ለማየት ተችሏል።

ለውጥና ቀጣይነት የፎክሎር አንዱ ባህሪ ነው። በዚህም የባህላዊ ግብርና ዕውቀቱ፣ ስነቃሉ፣ ልማዱና እምነቱ በለውጥ ሂደት ውስጥ እያለፈ ያለውን ያህል ቀጣይ ሆኖ እየዘለቀ ነው። ለውጡ ያረፈባቸው ሰብሎች፣ ከባቢያዊ ሁኔታው፣ በሰው ሰራሽና በተፈጥሮ ምክንያት የተከሰቱ ናቸው። ለዚህም ዋና ምክንያት ሆኖ የሚጠቀሰው የሰው ቁጥር መብዛት ነው።

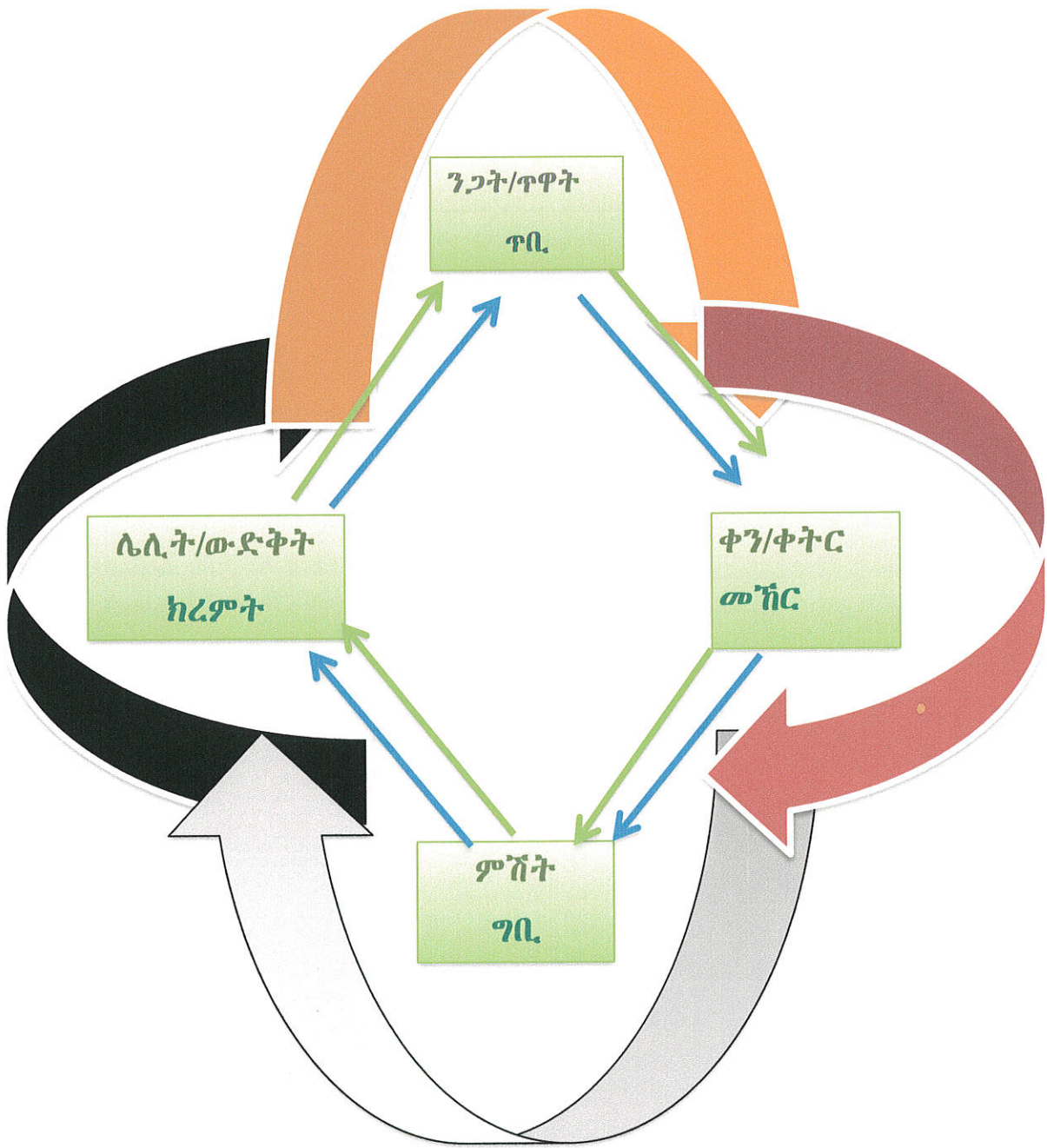
ባጠቃላይ በዚህ ጥናት በመረጃ ትንተናው ወቅት የታዩት ገናን ነጥቦች፡-

1. ገበሬው በአካባቢው ያያቸውን ወይም ያገኛቸውን ነገሮች ከራሱ፣ ከባህሉ፣ ከእምነቱና ልማዱ ጋር አስማምቶ፣ ፈትሾና አረጋግጦ ካልሆነ በስተቀር አይቀበልም። አስገዳጅ ነገር እንኳን ቢኖር ለራሱ አማራጮችን ይወስዳል።
2. በአሁኑ ሰዓት ለሁሉም አካባቢ የሚሰጠውን ዩሪያና ዳፕ ለማንኛውም የእህል አይነት እንደሚጠቀሙበት ባህላዊ ማዳበሪያውን አይጠቀሙም። እንደ ተክሉ

እንደ መሬቱ አይተውና ለይተው ይጠቀማሉ። እርጥበት ላለው መሬት አመድን፣ ለድንች መሬት የፈረስ ፋንድያና የበጎችን በጠጥ፣ ከድንች ውጪ ላሉት ደግሞ የከብቶችን ፍግ ይጨምራሉ። ይህም ተክሉን ከተባይ ለመከላከል ይጠቅማል። ይህ በልምድ ያዳበረው ዕውቀት ነው።

3. ገበሬው የባህላዊ ግብርና ዕውቀት በተግባር ድርጊቱ በሚከናወንበት አውድ፣ ለልጆቹ፣ ለጓደኞቹ፣ በማህበራዊ ግንኙነት ቦታዎች፣ ለቡድኑ ወይም ለማህበረሰቡ ያስተላልፋል።
4. በባህሉ የማይነኩ የተከለከሉ ነገሮችን መንካት፣ የማይደረጉ ነገሮችን ማድረግ በጥቅምትና በሚያዚያ የሥንዴና የጤፍ ማሳን ማረስ፣ በበአላት ቀን ማረስ ዋጋ ያስከፍላል ብለው ያምናሉ።
5. ገበሬው በራሱ ከከፋፈላቸው ወቅቶች ጋር የሕይወት ምህዋሩ በጥብቅ የተሳሰረ/ የተቆራኘ ነው።

ጠቅለል ባለ መልኩ የገበሬው ባህላዊ የግብርና ዕውቀት ተደጋጋሚና ዑደታዊ ነው። ዑደቱ ከቀን ከወቅትና ከሕይወት ጋር በእጅጉ የተሳሰረ ነው። ዕውቀትም፣ የሕይወት ተሞክሮውም ሆነ ልምዱ የሚመነጨው በዚህ ሂደት ውስጥ ነው። ኡደቱ ቋሚ አይደለም የማይቋርጥ እንጂ፣ በዚህም በማጠቃለያው ላይ ያለው ምስል የሚያመለክተውም ይህንኑ ነው። ምስሉ የሚከተለውን ይመስላል።

ምስል 2:- ማጠቃለያ ምስል²¹⁴

²¹⁴ በአጥኝዋ የተዘጋጀ

በመጀመሪያ በምስሉ ዙሪያ ያሉት የተለያዩ ቀለም ያላቸው ቀስቶች የማህበረሰቡን እይታ መሰረት በማድረግ የየራሳቸው የሆነ ውክልና የተሰጣቸው ናቸው።

ብርቱካናማው ቀለም:- የአካባቢው ማህበረሰብ ጥጻት ፀሐይ ገና ልትወጣ ስትል ከሚኖራት ቀለም ጋር ያያዩዝታል። ብርቱካናማ ቀለም ከጊዜ፤ ንጋትን/ጥዋት የወክለ ሲሆን ንጋት የጨለማውን መገፈፍና በብርሃን መተካት የምናውቀበት የሁሉ ነገር መጀመሪያችን (ለሥራ፣ ለጸሎት፣ ለትምህርት...) የአዲስ ነገር መነሻ ነው። ይህ ቀለም በወቅት፡- ጥቢን ይወክላል። ጥቢ የክረምቱ ማብቃት የሚታወቅበት፣ አዝመራው የሚያሸትበት፣ ክረምቱ/ የጨለማው ጊዜ የሚያበቃበት፣ ልጆች በመስክ ጠግበው የሚገቡበት፣ እንስሳት የሚቦርቁበትን ጊዜ ነው። ቀለሙ ባጠቃላይ የተስፋ ምልክት ነው። ይህ ተስፋ ደግሞ ወደ ውጤት፣ ወደ ፍሬ ይሸጋገራል።

ቡኒ ቀለም:- በአካባቢው ማህበረሰብ ዘንድ ለፍሬ መድረስን፣ መጎምራትን መብሰልን፣ የሚያመላክት ነው። ይህም የምኞትና የተስፋ ወጤት እውን የሚሆንበት ነው። ይህ ቀለም ከጊዜ፡- እኩለ ቀንን ቀትርን ይወክላል፤ ይህም ጥዋት የተጀመረ ስራ የሚገባደድበት ሙቀቱ ጠንከር የሚልበት ነው። እንቅስቃሴው እየፈጠነ የሚሄድበትና እረፍት የሚወሰድበት ጊዜ ነው። ቡኒ ቀለም ከወቅት፡- መኸርን ይወክላል፤ በመኸር ወቅት ዓመቱን ሙሉ የተለፋበት ሰብል ሁሉ አፍርቶና ጎምርቶ ለፍሬ የሚበቃበት እና የሚሰበሰብበት ነው። ገበሬው መጠነኛ እረፍት የሚያገኝበት ነው። ባጠቃላይ ቡኒ ቀለም መብሰልን ለፍሬ መድረስን የሚያመላክት ነው።

ግራጫ ቀለም:- በማህበረሰቡ ዘንድ የደበዘዘና ቀዝቃዛ ነው። ይህ ቀለም ከጊዜ ምሽትን ይወክላል። ምሽት ወደጨለማው መንድርደሪያ እና ቀዝቃዛ ነው። ሰውም ሆነ ከብቱ ቀጣዩን የጨለማ ጊዜ ለማሳለፍ ወደ ቤት የሚሰበሰብበት ነው። ከወቅት ግቢን /በልግን ይወክላል። ግቢ ወደ ክረምቱ መቃረቢያ ጊዜ ነው። ማሰብን ማሰላሰልን ማስተዋልን የሚጠይቅ ጊዜ ነው። ልክ በምሽት ሰውና እንስሳት ወደ ቤት እንደሚገቡ ሁሉ ለክረምቱ ማሳለፊያ የሚሆነው ማገዶ የሚሰበሰብበትና ወደ ደረቁ ቦታ ወደ ቤት የሚገባበት ነው። የስጋት ጊዜ ነው ቀጣዩን ወቅት በማሰብና በመፍራት። የቀኑን ማለቅ ምሽቱ እንደሚነግረን ሁሉ የክረምቱን መድረስም ግቢ/ በልግ ይነግረናል። ፍርሃት የሚረብበት ነው፤ መጨውን በመፍራት።

ጥቁር ቀለም:- ጥቁር ቀለም በአካባቢው ማህበረሰብ ዘንድ የሀዘን፣ የችግር፣ የመከራ፣ የመጥፎ ነገር ምልክት ተደርጎ ይወሰዳል። በዚህም መሰረት ጥቁር ቀለም በጊዜ፣- ጨለማ/ሌሊትን ይወክላል። መከራን ጭንቀትን ይወክላል። ይህ ሰዓት ጨለማ ነው። ንጋቱ እስኪመጣ ድረስ ጨለማው አስፈሪና ከባድ ነው። የሚሆነውን ነገር ሁሉ በማሰብና በመፍራት ያልፋል። ይህ ቀለም በወቅት ደግሞ ክረምትን ይወክላል። ክረምት በገበሬው ዘንድ የጭንቀትና የመከራ፣ የችግር ጊዜ ነው። ያለው ሁሉ ተሟጦ የሚዘራበትና የሚበላ የሚያጥርበት ጊዜ ነው። ማገዶ የሚቸግርበት፣ ልክ እንደሌሊት ሁሉ አሰቸጋሪ ወቅት ነው። ገበሬው ዝናቡን ተስፋ አድርጎ የሚዘራበት፣ የሚያርምበትና የሚነካካብበት ጊዜ ነው። የዘራውን ጎርፍ ጠራርጎ እንዳይወስድበት ተከብከብ የሚሰራበት፣ የጎርፍ መውረጃ ሰዎችን የሚያዘጋጅበት ነው። በግቢ ከጨመረው ባህላዊ ማዳበሪያ ጋር ሳይንሳዊውን የሚያቀላቅልበትና የሚዘራበት ጊዜ ነው። የተዘራው ሰብል ለፍሬ ይደርስ ይሆን ብሎ የሚያስብበት፣ ከብቶቹንና ቤተሰቡን ደረሽ ጎርፍ እንዳይወስድበት፣ ከብቶቹን ዋሻማ እንዳይገድልብት የሚፈራበት ጊዜ ነው። ባጠቃላይ የስጋትና የፍርሃት ጊዜ ነው።

እነዚህ ካላይ ያየናቸው ኡደቶች ወቅትና ጊዜ ከገበሬው ጋር በጥብቅ የተቆራኙ ናቸው። ገበሬው በግቢ/በልግ ላይ የዘራው እህል ሞቶ በጥቢ አብቦ ተስፋ ሆኖ ይታያል። በመሽር አፍርቶ አዲስ ዘር ይሰጣል። ጊዜም እንዲሁ ጥዋት፣ ቀን ምሽትና ማታ/ ሌሊት ከዚህ ጋር የተያያዙ ናቸው። ዕውቀት የሚፈጥረውም ሆነ ስራውን የሚተገብረው በዚህ ኡደት ነው። ኡደቱ ግን በቀስቶቹ እንደምንመለከተው ወጣ ገባ ነው። ይህም የገበሬው ህይወት አልጋ ባልጋ አይደለም። ህይወቱ መሰናክል የበዛበትና ለችግሮቹ መፍትሄ እየፈለገ በማያቋርጥ ሂደት ውስጥ አሁንም ያለ ወደፊትም የሚቀጥል ነው። በውስጥ ያሉት ቀስቶች የዕርስ በዕርስ ትስስሩን የሚያሳዩ ናቸው።

ገበሬው በህይወት ለመኖርም ሆነ ለመለወጥ የኑሮው ዘይቤ የተመሰረተው በግብርናው ላይ በመሆኑ ሁልጊዜ ያለ መሰልቸት ትኩረቱን ግብርናው ላይ ያደረገ ነው። በዚህ ወቅትም በርካታ የህይወት መሰናክሎች ቢያጋጥሙትም በህይወት ተሞክሮው በዳበረው የኑሮ ዘይቤ መሰረትነት ከባህሉ ጋር እያዋካደ ችግሮችን እየፈታ የሚቀጥልበት መንገድ አለው።

8.2. ይሁንታ

1. የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ከትውልድ ትውልድ ሲተላለፍ እስካሁን ድረስ የዘለቀ እንደሆነ በጥናቱ ውስጥ ተጠቅሷል። ይሁንና የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ሲጠና በብዛት አይስተዋልም። ስለዚህ ዕውቀት ለቀጣይ ትውልድ በሰነድነት የሚቆይበት መንገድ ቢመቻች፤
2. ይህን የባህላዊ ግብርና ዕውቀት የሚጠቀሙ ገበሬዎች እውቀታቸውን ከረጅም ጊዜ ልምድ ያካበቱት በመሆኑ ይህ ዕውቀት ከዘመናዊው ጋር ተሳስሮ የሚሄድበት መንገድ ቢፈጠር፤
3. ለአካባቢው የአየር ንብረት የሚሰማውን የሰብል አይነት/ ዝርያ ገበሬው ለይቶ የሚያውቀው በመሆኑ በየቀበሌው የሚገኙ ግብርና ሰራተኞቹም ከማስገደድ ይልቅ የገበሬውን ሃሳብ ተቀብለው ቢያጤኑት፤
4. ፖሊሲና መመሪያ አውጭዎችም ከታች የመነሳትና ማህበረሰቡን ዕውቀት መሰረቱን የመመርመርና ተነጋግረው የመስራት ልምድን ቢያዳብሩና አብረው ቢሰሩ።
5. ይህ ጥናት ብዙ ቀርነቶች ይኖሩታልና ሌሎች የመሰኩ ተመራማሪዎች ክፍተቱን ቢሞሉት፤
6. ለዘመናዊው ግብርና መሰረት የሚሆነው ባህላዊው ስለሆነ ለባህላዊ ግብርና ዕውቀት ተኩረት ተሰጥቶት ተቀናጅቶ የሚሄድበት መንገድ ቢመቻች።
7. ማህበረሰቡም በረጅም ጊዜ ልምድ ያዳበረውን ባህላዊ የግብርና እውቀቱን ለተተኪው ትውልድ የሚያስተላልፍበት፤ ልምዱንና ተሞክሮውን የሚያካፍልበት ተለያዩ መድረኮች ቢፈጠሩለት።

ዋቢ መጻሕፍት²¹⁵

አማርኛ

መጽሐፍ ቅዱስ። የብሉይ እና የሀዲስ ኪዳን መጻሕፍት፤ አዲስ አበባ፣ ብርሃንና ሰላም ቀዳማዊ ኃይለስላሴ ማተሚያ ቤት፣ 1980።

ማርክሲዝም ሌኒኒዝም መዝገብ ቃላት። አዲስ አበባ፣ ኩራዝ አሳታሚ ድርጅት፣ 1978።

ሰዋገኝ አስራት። “ፈረስና የፈረስ ማህበር ማህበረሰባዊ ፋይዳ በባንጃና በጓጉሳ ሽኩባድ ወረዳ።” አዲስ አበባ፣ አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ የማስተርስ ዲግሪ ማሟያ ጽሁፍ፣ 2002።

ባህልና ቱሪዝም ሚኒስቴር። የአዋጅ የሲዳማና የጉርጂ አሮሞ ባህላዊ የፍትህ ሥርዓቶች። አዲስ አበባ፣ በኦፕል ማተሚያ ቤት ታተመ፣ 2006።

ብርሃኑ አሳዬ። “በባንጃና በአንክሻ ወረዳዎች ውስጥ የሚኖሩ ሴቶች በአዋ የሚያዘኙቸው የስራ ላይ ዘፈኖች ጭብጥ ገለጻና ትንተና።” አዲስ አበባ፣ አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ የማስተርስ ዲግሪ ማሟያ ጽሁፍ፣ 1999።

አሉላ ፓንክረስትና ገብሬ ይንቴሶ። “ሀገራዊ ዕውቀትና ተዛማጅ ቴክኖሎጂ በኢትዮጵያ።” ሽፈራው በቀለ (አርታኢ)። ባህልና ልማት በኢትዮጵያ። ገጽ 77-96 ፎረም ፎር ሶሻል ሰተዲስ፣ አዲስ አበባ፣ 2004።

አያሌው ሲሳይ። የአገው ሀዝቦችና የዛጉዌ ሥርወ መንግስት ታሪክ። አዲስ አበባ፣ ንግድ ማተሚያ ድርጅት፣ 1997።

ኪዳነወልድ ክፍሌ። መጽሐፈ ሰዋሰው ወግስ ወመዝገብ ቃላት ሐዲስ፣ አዲስ አበባ፣ አርትስቲክ ማተሚያ ቤት፣ 1948።

የአዋ ሞን ገንዘብና ኢኮኖሚ ልማት መምሪያ። “የ2004 አመታዊ ሪፖርት።” እንጅባራ፣ 2004።

_____ ። “2007 አመታዊ ሪፖርት።” እንጅባራ፣ 2007።

የኢትዮጵያ ቋንቋዎች ጥናትና ምርምር ማዕከል። አማርኛ መዝገብ ቃላት፣ አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ፣ አርትስቲክ ማተሚያ ቤት፣ 1993።

²¹⁵ የ “MLA” የዋቢ መጻሕፍት አጠቃቀስን መሰረት ደረገ ነው።

የጓጉሳ ሽኩቻ ወረዳ ገንዘብና ኢኮኖሚ ልማት፡፡ አመታዊ መጽሔት፡ ቲላሊ፡ 2007፡፡
ያለው እንዳወቀ፡፡ የምርምር መሰረታዊ መርሆዎችና አተገባበር፡፡ ንግድ ማተሚያ
ድርጅት፡ 2004፡፡

ደስታ ተክለወለድ፡፡ ዐዲስ ያማርኛ መዝገበ ቃላት፡ አዲስ አበባ፡ አርት-ስቲክ ማተሚያ
ቤት፡ 1962፡፡

ፈቃደ አዘዘ፡፡ የስነ-ቃል መምሪያ፡ አዲስ አበባ፡ ኢተርናሽናል ጀርመናዊ የጎልማሶች
ትምህርት መረዳጃ ተቋም፡ 1991፡፡

_____ ፡፡ “የመስከ ስራ የስነ-ቃል አሰባሰብ፡ አከለሳሰ፡ አተናተን እና አሰናነድ፡፡”
ለ“ባህልና የባህል አመራር ልማት፡ ሀገር- አቀፍ ኮንፈረንስ”፡ ዝግጅት ባህልና
ቱሪዝም ሚኒስቴር፡ አዲስ አበባ፡ 1999፡፡

_____ ፡፡ “ቁዘማ፡ ፎክሎር /ባህል/ እና ልማት በኢትዮጵያ፡፡” ባህልና ልማት
በኢትዮጵያ፡ ፎረም ፎርሶሻል ስተዲስ፡ አዲስ አበባ፡ ኢ.ሲ.ሊ.ፐስ ማተሚያ ቤት፡
2004፡፡

ዣን ክሎድ ኮርመይ፡፡ ሰዕላዊ መዝገበ ቃላት፡፡ አዲስ አበባ፡ አሳታሚ የትምህርት
መሳሪያዎችና ማከፋፈያ ድርጅት፡ በ1984 በመጀመሪያ በአማርኛ ተተርጉሞ
ታተመ፡፡

English

- Abera Ogata. "Indigenous common grazing Land Management in Chencha Woreda, South Ethiopia." MA Thesis in Regional and Local Development, Addis Ababa University, Addis Ababa, 2006.
- Agrawal, A. "Dismantling the divide between Indigenous and Scientific Knowledge." *Development and Change*. Vol. 26, No 3, (1995). 413-439.
- Akullo, D. and Knzikwera, R. Indigenous Knowledge in Agriculture: A Case Study of the Challenge in Sharing Knowledge of Past Generation in Globalization in A Globalized Context in Uganda. World Library and Information Congress: *73rd IFLA General Conference and Council*. Durban, South Africa, 2007.
- Alemayehu Moges. "Traditional Ethiopian Medicine." *The Eighth International Conference of Ethiopian Studies*. Addis Ababa, 1984. pp. 109-144.
- Alemu Alene. "The Use of Indigenous Knowledge for the Management of Crop Production Constraints: The Case of Awi Community in Ankesha Guogusa Woreda." M.A. Thesis, Institute of Ethiopian Studies, Addis Ababa University, Addis Ababa, 2008.
- Anan, P. "Indigenous Agricultural Knowledge- A Sample Practice in Northeast Thailand." *International Journal of Environmental and Rural Development*. Department of Plant Science and Agricultural Resources, KhonKaen University, Thailand, 2010. pp. 68-73.
- Atteh, D. *Indigenous Local Knowledge as Key to Local Level Development: Possibilities, Constraints and Planning issues in the context of African Studies in Technology and Social Change*. Ames: Towa State. USA. Towa University, No. 20, 1992.

- Bahru Zewude. *A History of Modern Ethiopia 1855-1974*. Addis Ababa: Addis Ababa University Press. 1991.
- Bascom, W. *Four Functions of Folklore*. *Journal of American Folklore*. Vol. 67. No. 266. (1954). pp. 333-349.
- Bauman, R. "The Field Study of Folklore in Context." *In: Hand Book of American Folklore*, edited by Richard M. Dorson with Inta Gale Carpenter, Bloomington. Indian University Press, 1983. pp, 362- 368.
- _____. *Story Performance and Event*. Cambridge University Press, 1986.
- _____. (ed.) *Folklore, Cultural Performance, and Popular Entertainments: A Communication-Centered Hand book*. New York: Oxford University Press, 1992.
- Bayleyegn Tasew. *Metaphors of Peace and Violence in the Folklore Discourse of South Western Ethiopia: A Comparative Study*. Amsterdam: VU University Press, 2009.
- Bekalu Molla. "Traditional Agricultural Practice and Resource Management among the Agew of Gojjam." MA Thesis, Department of Social Anthropology, Addis Ababa, Addis Ababa University, 1994.
- Ben-Amos, D. "Toward a Definition of Folklore in Context." *Journal of American Folklore*. 1971.
- _____. "Context in Context" Western Folklore," *Theorizing Folklore: Toward New Perspectives on the Politics of Culture*. Vol. 52, 1993. No 2/4, p 209-226.
- _____. *Theorizing Folklore: Towards New Perspective on the Politics of Culture*, 1993.
- _____. "Folklore in Context." *Journal of African Studies*, 15 (3): 2006. pp. 24-255.

- Berger, P. & Luck Mann, T. *The social construction of reality: A treatise in the sociology of knowledge*. New York: Doubleday, 1966.
- Bernard, R. *Research Methods in Anthropology: Qualitative and Quantitative Approach's* 4th ed. Lanhum: Altamira Press, 2006.
- Brousile P. et al. "Ethno ecology: An Approach to Understanding Traditional Agricultural Knowledge:" *Traditional Agriculture in Southeast Asia: A Human Ecology perspective*, Westview Press (Boulder, Colorado), 1986.
- Bulmer, R. 1974. *Folk biology in the New Guinea highlands. Social Sciences Information* 13: pp.9-28.
- Catherina, B. *Ritual: Perspective and Dimensions*. Oxford: Oxford University, 1997.
- Catherine, D. *A practical Guide to Research Methods A Frined Manual for Mastering Research Techniques and Projects*. British Librery Cataloguing in Publication, Oxford United Kingdom, 2007.
- Central Statistical Agency (CSA). *The 2007 Population and Housing Census of Ethiopia*. Addis Ababa: Branna Printing Enterprise, 2010.
- Creswell, W. *Qualitative Inquiry, and Research Design: Chosing Among Five approaches*. London: Saga Publication, 2002.
- _____. *Qualitative Inquiry Research Design: Choosing Among Five Approaches*. (2nded.) Thousand Oaks, London, New Delhi: Sage Publications, Inc., 2007.
- Crotty, M. *The Foundations of Social Research: Meaning and Perspective in the Research Process*. London SAGE Publications, 1998.
- Cliford, J. *The Predicament of Culture: Twentieth-Century Ethnography, Literature and Art*. Cambridge, mass., Harvard University Press. 1988.
- Denscomde, M. *The Good Research Guide for Small-Scale Social Research Project* 3rd Ed. England: Open University Press, 2007.

- Denzin N. and Lincoln Y. (eds.) *Hand book of Qualitative Research*. London SAGE Publications, 2000.
- Desalegn Abera. "The Role of indigenous knowledge and water harvesting in sustainable agricultural system in Tigray, Ethiopia." PhD Dissertation, Saskatoon, University of Saskatchewan, 2006.
- Desalegn Amsalu. "Traditional Association in Rural Ethiopia." M.A. Thesis, School of Graduate studies, Addis Ababa University, 2007.
- Dorson, R. *Folklore and Folk life: An Introduction*. Chicago, the University of Chicago Press, 1972.
- Dundes, A. *The Study of Folklore*. Englewood: N.J. prentice Hall Inc., 1965.
- _____. "Who are the Folk? *In interpreting Folklore* pp1-19: Indiana University Press, Bloomington, 1980.
- _____. *Folklore Matters: The Psychoanalytic Study of the Grimm's tales*. USA Knoxville: The University of Tennessee Press, 1989.
- Ellen, R. Parkes, P. and Bicker, A. (eds.) *Introduction in Indigenous Environmental Knowledge and its Transformations*. Amsterdam, the Netherlands: Harwood Academic Publishers, 2000. pp.1-34.
- Emery, R. "The Participation of Indigenous People & Their Knowledge," *in: Environmental Assessment & Development Planning Center for Traditional Knowledge*. Ottawa, Canada, 1996. pp. 16-25.
- Fetterman, D. *Ethnography: Step by Step Applied Social Research Methods Series*; Sage Publication, Inc. 2010.
- Ferraro, G. *Cultural anthropology an applied perspective*. U.S.A; an international Thomson publishing company, 1998.
- Finnegan, R. *Oral Literature in Africa*. Nairobi: Oxford University press, 1970.
- _____. *Oral Poetry its nature, Significance and social context*. Cambridge: Cambridge University Press, 1977.

- _____. *Oral Traditions and The Verbal Art*. Routledge, Inc. New York, 1992.
- Firew Mekbib. "Folksong based appraisal of Bio cultural Heritage of Sorghum (*Sorghum bicolor* (L.) Moench): A new approach in ethno-biology." *Journal of Ethno biology and Ethno medicine*. Vol. 3, 2009. pp.1-18.
- _____. "Infra-specific Folk Taxonomy in Sorghum (*Sorghum bicolor* (L.) Moench) in Ethiopia: folk nomenclature, classification, and criteria." *Journal of Ethno biology and Ethno medicine*. Vol. 5, 2007. pp.1-38.
- Gamast, F. *The Qemant Agew of Ethiopia: A study in cultural Change of a Pagan-Hebraic Michigan*: University Microfilms Inc. 1968.
- Gecall, R. Kenya Folk Tales. Nairobi, East African Literature Bureau, 1970.
- _____. *Folkloristic: An Introduction*. USA, Indiana University Press, 1995.
- Gibald, Joseph. *MLA Handbook for Writers of Research Papers*. 6th ed. New York: 2003.
- Given, L. *The Saga Encyclopedia of Qualitative Research Methods*. London, Saga Publication, Inc. 2008.
- Glassi, H. "Tradition" *The Journal of American Folklore*, vol. 108, No 430, Common Ground: key words for the Study of Expressive Culture, American Folklore Society. 1995. pp345-412.
- Goldstein, K. *A Guide for Field Workers in Folklore*. London: Folklore Associates, Inc. 1964.
- Gorges R. and Michael J. *People Studying People*. University of California Press, 1964.
- Green, T. *Folklore: An Encyclopedia of Beliefs, Customs, Tales, Music, and Art*. Santa Barbara California, Denorer Colorado, England, 1997.

- Grenier, L. *Working with Indigenous Knowledge: A Guide for Researchers*. IDRC, Ottawa, 1998.
- Gusfield, J. and Jerzy, M. "Secular Symbolism Studies of Ritual, Ceremony and, Symbolic Order in Modern Life." *Annual Review of Sociology*, Vol.10, 1984. pp.417-335.
- Habtamu Tekelay. "Farmers' Indigenous Agricultural Knowledge Practice in South East Zone of Tigray." M.A. Thesis, Institute of Ethiopian Studies, Indigenous Cultural Studies, Addis Ababa University. 2011.
- Haimanot Reta. "An Ethno-botanical Study of Useful Plants of the Farming Site in Gozanne Woreda, East Gojjam Zone of Amhara Region, Ethiopia." MSC in Biology (Botanical Science), Addis Ababa University, 2010.
- Hymes, D. "The Contribution of Folklore to Sociolinguistics Research." *Toward New Perspectives in Folklore*. Eds. Americo Paredes and Richard Bauman. Austin: University Press of Texas Press, 1972. pp.35-71.
- Hamlyn D. Epistemology, history of In Honderich T. (ed.) *The Oxford Companion to Philosophy* Oxford, Oxford University Press. (no year)
- Hammersley, M. and Atkinson, P. *Ethnography Principles in Practice*. New York, published in the USA and Canada by Routledge, Third edition, 2007.
- Henry, B. "The Use and Role of Indigenous Knowledge in Small-Scale Agricultural Systems in Africa: the Case of Farmers? in Northern Malawi." PhD Dissertation, Department of Geographical and Earth Science, University of Glasegawe, 2010.
- Houston, D. *Wonderful Ethiopians of the Ancient Cushitic Empire Book 1. Nations of the Cushite Empire. Marvelous Facts From Authentic*

- Records*. The Universal Publishing Company Oklahoma City, OKLA, U.S.A. 1926.
- Jackson, B. *Fieldwork*. Urbana and Chicago: University of Illinois Press, 1987.
- Jaccord J. and Jacob J. *Construction and Model- Building skills A Practical Guide for Social Scientists*. New York: The Gilford Press, 2010.
- Julina, F. *Ethnography Research*. Lapan, 2008.
- Johnson, A. Individuality and experimentation in traditional agriculture. *Human Ecology*. 1972. 1:149-59.
- Kruger, S. *Ethnography in the Performing Arts: A Student Guide*. Liver Pol: The higher Palatine Education Dance, Derma Academy and Music, 2008.
- Kothari, C. *Research Methodology. Methods and Techniques*. india: new age international limited publisher, 1985.
- Leslau, W. *English Amharic Context Dictionary*. Belgium; Otto Harrassowitz - Wiesbaden Printing Press, 1973.
- Lloyd-Evans, `S. Focus Group Doing Development Researched. Van Dana. Desai, and Robert B, Potter. London: Saga Publication (no year). pp.153-162.
- Mac Donald, A Field Work Collection oral Literature. in Richard Dorson, (ed.) *Folklore and Folk life: An Introduction*. Chicago and London: The University of Chicago Press, 1972.
- Matthews, B. and Ross, L. (*Research Methods: A Practical guide for the Social Sciences*. University of Birmingham, 2010.
- Maykut, P. and More, R. *Beginning Qualitative Research A philosophic and Practical Guide*. The Flamer Press, London. Washington. D.C. 1994.
- McCann, J. *An Agricultural History of Ethiopia, 1800-1990*. The United States of America, The University of Wisconsin Press, 1995.

- Michael Shiferaw. "Liking Indigenous With the 'Conventional' Measures for Sustainable Land Management in the Highlands of Ethiopia: A Case Study of Digil Watershed, East Gojjam." MA, Department of Geography, Addis Ababa, Addis Ababa University, 2002.
- Melakneh Mengistu. The Major Themes and Motifs of Southern Agew Folktales. M.A. thesis, School of Graduate Studies, Addis Ababa University, 1990.
- Michael. O. (ed.) *Putting Folklore to Use. Kentucky.* University Press of Kentucky, 1994.
- Mohapatra, P. "Tribal Pest Control Practices of Tami Nadu for Sustainable Agriculture." *Indian Journal of traditional Knowledge.* Vol. 8 (2), 2009. pp.218-224.
- Mullen, P. *Listening to Old Voices.* Urbana and Chicago, University of Illinois Press, 1992.
- Murchison, M. *Ethnography Essentials: Designing, Conducting and presenting Your Research,* SanFrancisco: Jossey-Bass, 2010.
- Negash Demssie et.al. "Indigenous Technical Knowledge of Farmers in North Shewa: Soil and Water Conservation and Pest control." In Dejene Aredo (ed.) *IKS in Ethiopia: Proceeding of the First National Workshop of the Ethiopian Chapter OSSREA.* Addis Ababa. 2005. pp.106-119.
- Normala, Othman, and et al. "Indigenous Knowledge and Biodiversity Conservation in Sabah, Malaysia." *International Journal of Social Science and Humanity.* Vol. 2, No. 2, 2012. pp.159-163.
- Okpewho, I. *African Oral Literature.* Background Character. Indianapolis: Indianapolis University Press, 2004.
- Oring, E. (ed.) *Folk Groups and Folk Genres: An Introduction.* Logan: Utah State University Press, 1986.

- O'Reilly, K. *Ethnographic Methods*. London. Routledge, 2005.
- Owuor, A. "Integrating African indigenous knowledge in Kenya's formal education system: The potential for sustainable development." *Journal of Contemporary Issues in Education*, 2(2), 2007. pp. 21-37.
- Polthanee, "Indigenous Agricultural Knowledge - A Sample Practice in Northeast Thailand". 2010.
- Radcliff-Brown, A. "On the Concepts of Function in Social Science," in *American Anthropologist*. No. 37. 1935.
- Robson, C. *Real World Research, 2nd edition* Oxford Blackwell, 2002.
- Rajasekaran, B. and Martin, A. "A Framework for incorporating IKSs into agricultural extension organization for sustainable agricultural development in India." *Paper presented at 9th Annual Conference of the Association for International Agricultural and Extension Education*, Arlington, Virginia USA. 1992.
- _____. "A Framework for Incorporating Indigenous Knowledge System into Agricultural Research and Extension Organizations for Sustainable Agricultural Development in India." PhD Dissertation. Ames, Iowa, Iowa State University, 1993.
- Robert, A. and Michael J. *Folkloristic: An Introduction*. USA, Indiana University Press, 1995.
- Russell, H. *Research Methods in Cultural Anthropology*. London: Sage Publication (4th ed.) 1990.
- Savage, J. "Ethnographic Evidences the Value of Applied Ethnography in health care". *Journal of Research in Nursing*: 2006. 383-389. 21 March 2015, <<http://jrn.sagepub.com/content/11/5/383>>
- Schoemaker, G. (ed.) *The Emergence of Folklore Everyday Life: Field Guide and Source Book*. Bloomington, Indiana: Trickster press, 1990.

- Shoko, "Indigenous Weather Forecasting System: A Case Study of the Biotic Weather forecasting Indicators for Wards 12 and 13 in Meringa District, Zimbabwe" 2012.
- Sims, M. and Stephens M. *Living Folklore: An Introduction to the Study of People and Their Traditions*. Utah State University Press / Logan, Utah: 2005.
- Spradeley, P. *Participant Observation*. Printed in United States of America, 1980.
- Sundamari, M. and Ranganathan, T. *Indigenous agricultural practices for sustainable farming*. Agro bios (India). Jodhpur, India, 2003.
- Tadsse Tamerat. *Church and State in Ethiopia 1270-1527* London, Oxford at the Clearendon Press, 1972.
- Toelkon, B. *The Dynamic of Folklore*. Utah State University of Oslo, Institution for Educational Research. 1996.
- Warren, D. Using IK for agricultural development. *World Bank Discussion Papers 127*. Washington DC: World Bank, 1991.
- _____. "Indigenous Knowledge, Biodiversity Conservation and Development." *International Conference on Conservation of Biodiversity in Africa: Local Initiatives and Institutional Role*. In Nairobi, Kenya, From Aug 30-Sept. 3, 1992.
- _____. "Putting Local Knowledge to Good Use." *International Agricultural Development*. Vol. 13 No. 4, 1993. 8-10.
- Wolcott, H. *Ethnography: A Way of Seeing*. America: A Division of Rowan & Littlefield Publishers, Inc. 1999.
- Woldeselassie Abute. "Indigenous Knowledge of Shifting Cultivators and Strategies of Natural Resource Management: The Case of Gumuze in

Metekel North Western Ethiopia.” Proceeding of *The Ethiopia Chapter of OSSREA*, 2005. pp.70-105.

Workenehe Abebe. “Identification and Documentation of Indigenous Knowledge of Beekeeping Practices in Selected Districts of Ethiopia.” *Journal of Agricultural Extension and Rural Development*. Vol. 3(5), 2011. pp. 82-87.

Workman, M. “Folklore and Literature: From Text to Context.” Introduction: Children and Folklore. (ed.) Blatt, Gloria T. New York and London: Columbia University Press, 1993. 131-139.

አባሪ አንድ:- የመስክ ጥናት ጥያቄዎች

አጠቃላይ መግቢያ:- የጥያቄው መመሪያ የተዘጋጀው በፎክሎር የትምህርት ዘርፍ ለ3ኛ ዲግሪ (PhD) መርሃ ግብር ለመመረቂያ ጥናት ትምህርታዊ አላማ ነው።

1.1. ለቃለ -መጠይቅ መረጃ አቀባይ የቀረቡ የመነሻ ጥያቄዎች

የዚህ ቃለ-መጠይቅ አላማ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ላይ ለ3ኛ ዲግሪ (PhD) ማሟያ ለሚሰራው ጥናት ግብአት የሚሆን መረጃ ለመሰብሰብ የሚያስችሉ ጥያቄዎችን የያዘ ነው። እነዚህ ጥያቄዎች ለውይይት መነሻ እንዲሆኑ የተዘጋጁ ናቸው። ይሁን እንጂ ከጥያቄዎች እና ከሚሰጡ መልሶች እየተመዘዙ የሚነሱ ጥያቄዎች ሊኖሩ ይችላሉ። መረጃዎቹ የሚሰበሰቡት ለትምህርታዊ አላማ ብቻ ነው። የምትሰጡኝ መረጃም ሚስጥራዊነቱ የተጠበቀ ነው። ስለዚህ ለዚህ ቃለ መጠይቅ በቀናነት ትክክለኛ የሆኑ መረጃዎችን እንድትሰጡኝ በትህትና እየጠየቅሁ መረጃዎችንም በወረቀት ለመያዝ አስቸጋሪ መሆኑን ተገንዝባችሁ በመቅረጸ ድምጽና በምስል ወድምጽ እንዲሁም በፎቶግራፍ እንድይዝ ቀና ትብብራችሁን እየጠየቅሁ ለምታደርጉልኝ ቀና ትብብርም ከወዲሁ አመሰግናለሁ።

ሀ. የቃለ-መጠይቅ መረጃ አቀባዮች ግላዊ መረጃ

1. ስም _____
2. ዕድሜ _____
3. ጾታ _____
4. ሃይማኖት _____
5. የጋብቻ ሁኔታ _____
6. ስራ _____
7. የት/ደረጃ _____
8. ቀበሌ _____ ጎጥ _____

- 9. በአካባቢው የቆይታ ጊዜ _____
- 10. የገቢ ምንጭ _____
- 11. የቃለ መጠይቅ ቦታ _____
- 12. የጠያቂው ስም _____
- 13. ቃለ መጠይቁ የተካሄደበት ቀን _____

ለ. ቃለ-መጠይቆች

- 1. እናንተ በአካባቢያችሁ መሰረትነት ምን ተብላችሁ ትጠራላችሁ?
- 2. አካባቢያችሁ ምን አይነት የአየር ንብረት አለው?
- 3. የሰንት ዓመት ልጅ ሆነው እርሻ ጀመሩ?
- 4. የእርሻ ሙያን ከማን እና እንዴት ተማሩት? በምን ታርሳላችሁ? (በበሬ ወይስ በፈረስ) በፈረስ ማረስ መቼ ተጀመረ? ለምን? እንዴት?
- 5. በዚህ አካባቢ ሰንት አይነት ማሳ አለ?
- 6. አዝመራ ከተሰበሰበ በኋላ እርሻ መቼ ትጀምራላችሁ? ማሳን ለዘር እንዴት ታዘጋጃላችሁ? በዓመት ሰንት ጊዜ ታመርታላችሁ? የምርት ወቅቶቹ መቼ መቼ ናቸው? አይነት የማሳ ዝግጅት ታደርጋላችሁ?
- 7. በዚህ አካባቢ የሚበቅለው የእህል አይነት ምን ምን ነው? ስያሜውን እንዴት አገኘ?
- 8. አዝመራን ከእንሰሳት፣ ከአእዋፋት፣ ከአይጥና ከተባይ እንዴት ትጠብቁታላችሁ? ዘር የሚሆኑ የሰብል አይነቶችን እንዴት ትለዩታላችሁ?
- 9. በግብርና ስራው ላይ የሴቶች፣ የልጆችና የሌሎች የቤተሰብዎ ድርሻ ምንድን ነው?
- 10. ይህን ከላይ የወረሱትን ዕውቀት ለልጆችዎ በምን መንገድ ያስተምሯቸዋል?
- 11. አሁን አዳዲስ የአስተራረስና የአመራረት ዘዴ አለ? ከየት መጣ? ከቆየው የአመራረት ዘዴ ጋር ያለው አንድነትና ልዩነት ምን ይመስላል? (በፊት የነበሩ ሀገር በቀል የእህል ዝርያዎች፣ ምርጥ ዘር፣ ሰው ሰራሽና የተፈጥሮ ማዳበሪ፣ የአፈር አጠባበቅ...)

12. ከግብርናው ጋር ተያይዞ የሚባል አባባል፣ ተረት፣ ዘፈን፣ ...ካለ እስኪ ይንገሩኝ

13. ሴቶች በግብርና ሙያ ላይ ይሳተፋሉ? ከተሳተፉስ በምን በምን ስራ ላይ? የማይሳተፉበትስ የስራ አይነት አለ? ካለ ለምን ?

ውድ ጊዜያችሁን መስዋዕት አድርጋችሁ ይህን መረጃ ስለጣችሁኝ በጣም አመሰግናለሁ!

1.2. ተተኳሪ የቡድን ውይይት ጥያቄዎች

የዚህ የተተኳሪ ቡድን ውይይት አላማ በጓጉሳ ሽኩዳድ ወረዳ የባህላዊ ግብርና ዕውቀት ላይ ለ3ኛ ዲግሪ (PhD) ማሟያ ለሚሰራው ጥናት ግብአት የሚሆን መረጃ ለመሰብሰብ ነው። የምትሰጡኝ መረጃም ሚስጥራዊነቱ የተጠበቀ ነው። ለዚህ ጥናት ስኬትም የእናንተ የቡድን ውይይት ተሳትፎ ወሳኝነት አለው። ስለዚህ በቀናነት ትክክለኛ የሆኑ መረጃዎችን እንድትሰጡኝ በትህትና እየጠየቅሁ መረጃዎችንም በወረቀት ለመያዝ አስቸጋሪ መሆኑን ተገንዝባችሁ በመቅረጸ ድምጽ፣ በምስልና ድምጽ መቅረጫ እንዲሁም በፎቶግራፍ እንድይዝ ቀና ትብብራችሁን እየጠየቅሁ ለምታደርጉልኝ ቀና ትብብርም ከወዲሁ አመሰግናለሁ።

ሀ. የተተኳሪ ቡድን ውይይት ተሳታፊዎች ግላዊ መረጃ

- 1. ስም _____
- 2. ዕድሜ _____
- 3. ጾታ _____
- 4. ሃይማኖት _____
- 5. የጋብቻ ሁኔታ _____
- 6. ስራ _____
- 7. የት/ደረጃ _____
- 8. ቀበሌ _____ ጎጥ _____
- 9. በአካባቢው የቆይታ ጊዜ _____

- 10. የገቢ ምንጭ _____
- 11. የቡድን ውይይቱ የተካሄደበት ቦታ _____
- 12. የጠያቂው ስም _____
- 13. የቡድን ውይይቱ የተካሄደበት ቀን _____

ለ. የተተኳሪ ቡድን ውይይት ተሳታፊ መነሻ ጥያቄዎች

- 1) አካባቢያቸው ምን ዓይነት የአየር ንብረት አለው?
- 2) ዝናብ ቀድሞ ሲመጣ ወይም ሲዘገይ ምን ታደርጋላችሁ?
- 3) የእርሻ ሙያን ከማን እና እንዴት ተማራችሁት?
- 4) በምን ታርሳላችሁ? _____ ማረስ መቼ ተጀመረ? እንዴት?
- 5) አዝመራ ከተሰበሰበ በኋላ እርሻ መቼ ተጀምራላችሁ?
- 6) ማሳ ዝግጅታችሁ እንዴት ነው?
- 7) የአፈርን ለምነት እንዴት ትጠብቃላችሁ?
- 8) በዚህ አካባቢ የሚበቅለው የእህል ዓይነት ምን ምን ነው? ስያሜውን እንዴት አገኘ? ሰብላ መቼ እና እንዴት ይዘራል?
- 9) አሁን አዳዲስ የአስተራረስና የአመራረት ዘዴ አለ? ከየት መጣ? ከቆየው የአመራረት ዘዴ ጋር ያለው አንድነትና ልዩነት ምን ይመስላል? (በፊት የነበሩ ሀገር በቀል የእህል ዝርያዎች፣ ምርጥ ዘር፣ ሰው ሰራሽና የተፈጥሮ ማዳበሪ፣ የአፈር አጠባበቅ...)

ውድ ጊዜያችሁን መስዋዕት አድርጋችሁ ይህን መረጃ ስለጣችሁኝ በጣም አመሰግናለሁ!

አባሪ ሁለት፡- የመረጃ አቀባዮች ዝርዝር

ተ. ቁ	ሙሉ ስም	ጾታ	ዕድሜ	ቀበሌ	ጎጥ	መረጃው የተሰበሰበበት ጊዜ
1	አቶ ሀብታሙ ጌታነህ	ወ	25	አደጋ ወባጅ	መሀልአምባ	29/6/07፣3/7/07፣21/7/2007
2	አቶ ልመን ዳኛው	ወ	57	አግዛ ጋርዳ	ሹምታ	29/11/2007
2	አቶ ሞላ እንዳላማው	ወ	54	አደጋ ወባጅ		24/6/2007፣
1	አቶ ሞላ ፈቃዴ	ወ	63	አደጋ ወባጅ	መሰቀለኛ	19/11/2007
1፣2	ወ/ሮ ሰገዴ ሞላ	ሴ	28	አብስላ ሞርዳ	ባኳ	3/7/07፣27/7/07፣19/11/2007
1	አቶ ሸመካ ገዳሙ	ወ	60	አደጋ ወባጅ	መሰቀለኛ	24/6/2007፣
2	አቶ በላይ አለማየሁ	ወ	52	» »	ላይ ዘረገማ	19/11/2007
3	አቶ በየነ ኃይሉ	ወ	38	ጉሻ		17/07/2007
1	ቄስ ታየ ታፈረ	ወ	56	አብስላ ሞርዳ	ዋህሳ	24/6/07፣ 3/7/07
2	አቶ ታደሰ ዳምጤ	ወ	60	» » »	ዳምቢሲ	21/11/2007
2	አቶ ታዴ ደስታ	ወ	60	» » »	» »	21/07/2007
1፣2	ወ/ሮ አለሚቱ ታዬ	ሴ	40	አደጋ ወባጅ	መሰቀለኛ	27/6/07፣21/7/07
1	አቶ አለማየሁ ምትክ	ወ	57	አብስላ ሞርዳ	ዳምቢሲ	24/06/07፣22/11/0
2	አቶ አሰጋ አየነው	ወ	85	አግዛ ጋርዳ	ስሚዞ	21/11/2007
1፣2	ወ/ሮ አስቻል ይሁን	ሴ	33	» » » »	ሹምታ	4/9/06፣ 8/7/2007
3	አቶ አበራ መኩሪያ	ወ	60	ጉደር		18/09/2006
1	ቄስ አወቀ ተፈራ	ወ	83	አብስላ ሞርዳ	ሳሙኤል	03/7/2007፣
2	አቶ አወቀ ታየ	ወ	57	» »	ባኳ መስቀላ	21/11/2007
1፣2	አቶ አየለ አንተነህ	ወ	83	አደጋ ወባጅ	ሰባት ዓይና	22/6/07፣2/7/07፣27/7/2007
3	አቶ አያና አለማየሁ	ወ	60	አስኩና		29/07/2007
2	አቶ አይቸው በላይ	ወ	45	አደጋ ወባጅ	ላይ ዘረገማ	29/11/2007
2	ወ/ሮ አዳኔ ተክሌ	ሴ	56	አብስላ ሞርዳ	ሳሙኤል	29/11/2007
2	ወጣት አንደሊም ይሁን	ወ	23	አግዛ ጋርዳ	ሹምታ	21/11/2007
2	ወ/ሮ እናት አዛገ	ሴ	55	አደጋ ወባጅ	ላይ ጮኸኛ	21/11/2007
1	ቄስ ወርቁ ወልደ ጊዮርጊስ	ወ	68	አግዛ ጋርዳ	ወዳሽቲ	21/9/06፣9/7/07፣ 29/7/2007
1	ወ/ሮ ወዴ ተካ	ሴ	60	አብስላ ሞርዳ	ሳሙኤል	3/7/07
1	አቶ የትዋለ ከበደ	ወ	75	ቲሊሊ		ከመስክ መልስ በየዕለቱ
3	አቶ የኔት ፈንታሁን	ወ	67	ጀምብር		7/07/2007

1	አቶ ይሁን አድማስ	ወ	62	አግዛ ጋርዳ	ሹምታ	4/9/06፣7/9/06፣15/11/2007
1	ብላታ ዳኛው ሞገሴ	ወ	90	አግዛ ጋርዳ	ሹምታ	9/7/2007
1	ወ/ሮ ገነቴ ደምለው	ሴ	63	ቲሊሊ		ከመስክ መልስ በየዕለቱ
1	ወ/ሮ ገነቴ ጌቴ	ሴ	55	አግዛ ጋርዳ	ሹምታ	7/9/06፣
3	አቶ ገደፋዬ አለሙ	ወ	76	ዳንጊያ		29/07/2007
2	አቶ ጌትነት አድማስ	ወ	48	አደጋ ወ-ባጅ	ወ-ባጅ	19/11/2007
1	አቶ ጌታሁን ብሩ	ወ	78	አግዛ ጋርዳ	ሹምታ	4/9/06፣7/9/06፣10/7/2007
2	ወ/ሮ ጥሩ ጌታሁን	ሴ	60	አደጋ ወ-ባጅ	ሰባት አይና	21/11/2007
2	አቶ ጥሩነህ ቢተው	ወ	66	አብስላ ሞርዳ	ምትሃ	19/11/2007
2	አቶ ጥበቡ ጉዳይ	ወ	49	አደጋ ወ-ባጅ	መስቀለኛ	29/11/2007
3	አቶ ፈንቴ ወርቁ	ወ	75	አግዛ ጋርዳ	ሹምታ	25/11/2007
2	አቶ ፈንታሁን በየነ	ወ	75	አብስላ ሞርዳ	ቻዌ	19/11/2007

በሰንጠረዥ ውስጥ፡- በተራ ቁጥር 1 የሚገኙት ቁልፍ መረጃ አቀባዮች፤

በተራ ቁጥር 2 የሚገኙት ተተካሪ የቡድን ውይይት ተሳታፊዎች እና

በተራ ቁጥር 3 የሚገኙት ሌሎች መረጃ አቀባዮች ናቸው፡፡

አባሪ ሶስት:- ልዩ ልዩ ፎቶግራፎች

አቶ ሸመካ ገዳሙ ቃለ መጠይቅ
ሲደረግላቸው፣ ጓሽታ 24/6/2007 ፎቶ
በዳኝ ይሁን

የተጎለጎለ የጤፍ እርሻ፣ ሹምታ፣
20/11/2007 ፎቶ በአጥኚዋ

ብላታ ዳኛው ሞገሴ ጋር ቃለ-መጠይቅ
ሲደረግ 09/7/2007 ፎቶ በዳኝ ይሁን።

በምልከታ መረጃ ሲሰበሰብ፣24/11/2007
ፎቶ በዳኝ ይሁን።

ለዘር የተዘጋጀ ድንች

አጥኝዋ በመስክ ጥናት ላይ

እርጥብ ቅጠል የተጣለበት የአውድማ ዳስ፣ 4/6/2007፣ ፎቶ በአጥኝዋ

የተደገረ ድንች ቅጠሉን እያቃኑ አፈር ሲያሳቅፉ፣7/9/2006፣ ፎቶ በአጥኝዋ

የጤፍን መሬት ጭቃ በራይ ሲያበራዩ፤

ሊዘራ የቀረበ ድንች፤

የአውድማ ላይ መሳሪያዎች ላፋት መጥረጊያና መንሽ፤ 09/7/2007 ፎቶ በአጥኝዋ

ስንተውው አንዱን ትልቁን መተን የጣልን እንደሆነ አንድ ገዝም ሚሆነውን ይዞት ይወድቃል። ሌላውንም ዠምረን ዠምረን ስናበቃ አንጨርሰውም ። አንዱን ትልቁን ስንጥል ያንን ሁሉ ይዞት ይወርዳል። ተዚያ ወዲያ ያነ የወደቀውን በእሳት እንልና እንጨቱን እንደቤት መዝጊያ ጨፉን አሹለን ያን እንደዚህ (በዱላቸው መሬቱን እየወጉ) እየተከልን የተውነው እንደሁ ዘቀዝቆ ነው የሚበቅል ማሸላው፤ ማሸላ ነው የምንተክል። በጋራ ቁጭ እያልን በዚያ ገጥ አንዱ፤ በዚህ ገጥ አንዱ፤ (በእጃቸው ቦታውን እያመላከቱ) እንዲያ በዚያ ደሞ አንዱ ነው። ጥበቃውም ዛሬ የኔ ቢሆን ነገ ደግሞ የሱ ነው፤ በወንፈል ነው የምንጠብቀው ጠጣው መከራ ነበር (ራሳቸውን በእጃቸው ይዘው) ማሸላው ጠጣ ቢሰቀል ዘመም አይልም። ክንድ ሙሉ (እጃቸውን ከክርን እስከ መሃል ጣታቸው ጫፍ ድረስ ያለውን እያሳዩ) ነው ማሸላው አናርሰውም ባመዱ ባቃጠልነው ነው የምንተክለው እርሻ የለም መሬቱ ዝም ብሎ ነበር። አንዲት ፍጠረት ፈጥራ ነው ወደዚህ የገባሁ ያቺን በቅፍ ይጄ ተዘህ ተዱሩ ገባሁ።

አካባቢያቸው ምን አይነት የአየር ንብረት አለው?

አይ እኛ በውልም ባይሆን ወደ ቆላው ነን።

የሰንት ዓመት ልጅ ሆነው እርሻ ጀመሩ?

ገና ኮመቻ ነኝ ለናቴ ብርቅ፤ ከብት ጠብቅ፤ በግ ጠብቅ ሲሉኝ እንጂ እንግዲህ አስርም አይሞላኝ።

የእርሻ ሙያን ከማን እና እንዴት ተማሩት?

ከብቶችን በጎችን ስጠብቅ ሂጄ የአንዱን እርፉን ለቀም፤ አቁሞት ያለውን ያንንም ለቀም፤ ተዚያ ደሞ አባባ እስቲ ልረስ ልቀቀውማ! ታለቀቀው ደሞ ልብ አይሆነኝም እንዲያ እያልሁ ሰሄድ በፈሰሱ ሰወድቅ ስነሳ እንዲያ ስል ለመድሁኝ። ኋላ እነሱ ተጥላው ሆነው ቀን እስተቀን ያሣርሱኛል። ዝም ብዬ የማንንም ሳርስ ለመድሁ አሁንም ጌታ የተመኘሁትን ሰጥቶኝ ይኸው እስታሁን ድረስ አርሳለሁ። ጌታ ፈጣሪን አሁንም ወዲያና ወዲህ ሳትል ታፈሩ ውሰደኝ ነው የምለው።

በምን ያርሳል? (በበሬ ወይስ በፈረስ) በፈረስ ማረስ መቼ ተጀመረ? ለምን? እንዴት?

በበሬ ነው የማርሰው ልጅ ሆኜም በበሬ ነው የማርሰውያን ጊዜ ብዙ ሀብት ነበረን። እንዴውም በፈረስ አንድ ዓመት ተዘኙ ማዶ ገብቼ (በእጃቸው እያመለከቱ) በፈረስ የሚያርሱትን ሃጂ አየሁና ተፈት ተጓላ ያለውን ቀንበሩን ምራኑን ሁሉን አየሁና ጠቤቱ ፈረሶች ነበሩኝ አጎቴ ነው ያባቴ ወንድም ፈረሲቱን ልጠምዳት ነው አልሁት። መሃን ናት ጠግባ ያለች ናት የዚያን አይቼ አሮጌውን ጀንዲ ቀድጄ በጫንቃ የሚሆነውን ሰፍቼ ገለባ ሞላሁና እንዲያ አድርጌ አንድ ዓመት ነው ሁለት ዓመት አረስሁ።

በፈረስ ማረስ መቼ ነው የተጀመረው?

እንጃ እንግዲህ ብቻ በኃይለ ስላሴ ጊዜ ሁለት ጊዜ ነው ይሆነኝ ታዲሰአባ ወደዚህ የሄዱት፣ የዚያን ጊዜ እኔ አርሳለሁ። ራሴን ችዬ አርሳለሁ። ያን ጊዜ ጅባይታ ላይ ተቲሊሊ ወዲዚያ አቡጃዲ እየጣሉ ይሄዳሉ ያን ዜ በፈረስ ሲያርስ አይተውት ምንድነው ብለው ቢጠይቁ በሬ የሚገዛበት ብር አጦ ነው ድሃ ሆኖ ሲጓጉኛል የበሬ መግዣ ብር ሰጥተውት ሄዱ ብለው እኔ አልሄድሁም የሄዱት ማታ ተመልሰው ሲያወሩ ሰማሁ። ላዩ በፈረስ ያርሳል እኛ ግን በበሬ ነው የምናርሰው።

በዚህ አካባቢ ስንት አይነት ማሳ አለ?

ሁለት ነው ሌላ ምን አለ ብለሽ ነው የጓሮ መሬትና የገጠር መሬት ነው። እንደድሮው ሞፈር ዘመት አለ ብለሽ ነው።

አዝመራ ከተሰበሰበ በኋላ እርሻ መቼ ትጀምራላችሁ?

እይው እንግዲህ መጋቢትን አንድ ብለን እናርሳለን ዛሬ ሚያዚያ ውኃ ገቡን ድንች፣ ጎመን፣ ማሽላ፣ እንዘራለን። አሁንም ጥንድ በሬ አለኝ ያን ይገጥ አርሳለሁ።

ማላን ለዘር እንዴት ታዘጋጃለችሁ?

እንግዲህ እንደሚዘራው እህል ነው ብዙ እርሻ የሚል አለ፤ የማይታረስም አለ። ዳጉሳና ጤፍ ብዙ እርሻ ይላሉ እስተ ሰባትዜ ስምንዜ ይታረሳሉ። ገብስ ሆነ እንደሁ ሶስትዜ አራትዜ ይታረሳል፤ ስንዴ እስተ ስድስትዜ ይታረሳል፤ ወንድ አተርና ሴት አተር ሶትዜ ይተረሳል። እንደእህሉ ነው እርሻውም፤ አሁን አሁን ቀረ እንጂ ግብጦ አይታረስም በትኖ መተው ነው። የጤፍና የስንዴ መሬት በጥቅምትና በሚያዚያ ላይ አይታረስም። በዚህ ተታረሰ በፍሬው ዋግ ይበላዋል። ዋግ ታውቂያለሽ? አላውቅም! አዝመራውን፣ ፍሬውን ስታይው እንዴት ያምራል መሰለሽ ያሳዝናል ውስጡ ግን ፍሬ የለውም ፈሬውን በእጅሽ ስትጫኚው ትንቡሽ ይልና ጥቁር ዱቄት ይወጣዋል። ዋግ እህሉን እንዲህ ነው የሚያደርገው። እና ልጄ ሁሉም አንድ አደለም እንግዲህ ያባት አደሩን ይዘን ነው ያለነው። ጤፍና ዳጉሳ በደንብ ታርሶ ተጎልጉሎ ነው የሚዘራ ጤፍ ጭቃ በራይም አለው ተዚያ ወዲያ ነው የሚዘራው። ድሮ ያበቅል የነበረውን ጤፍ አሁን ግን መሬቱ እምቢ ብሏል እምብዛም አይደፍርም።

በዓመት ስንት ጊዜ ታመርታለችሁ?

ገብስ ሁለት ጊዜ በግንቦት ዘርተን በነሐሴ እናችድና መልሰን በመስከረም እንዘራለን። ድንች በመጋቢት የጣልነው ዝናብ ተሰጠ በሰኔ ያን አውጥተን የክረምቱን እንዘራልን ደሞ በንሐሴ እንጥላለን ውኃ ገብ ያለቸው ደግሞ እንዲያ በበጋው ያበቅላሉ። የው የቺኑ ዝናብ ጠብቀን ነው።

የምርት ወቅቶቹ መቼ መቼ ናቸው?

ያው በግቢ እናርሳለን ክረምቱን ጠብቀን አንድዜ ነው የምናመርተው። ሰኔን ይዘን ሐምሌን እንዘራለን በጥቅምት በህዳር እናጭዳለን። በትሳስ በጥር እናስገባለን። ድንችእና ገብስ ነው ተደጋግሞ የሚዘራው ሌላው የው ይቺን ዝናብ አይንሳን እሷኑ ጠብቀን ነው። ጤፍ በሰኔ ተጎልጉላ ቡክሮች ሐምሌ ሊገባ ሳምንት ሲቀረው ይጀምራሉ። አፍል የምናደርገው በሰኔ ተበሰሎ ሐምሌ ላይ አፍላ ዘር ነው። ስንዴ

አሁንም በነሐሴ ውስጥ ተጤና በኋላ ይዘራል። ዳጉሳ ተጤና ጋር ነው። ድሮ ይበቅል የነበረና አሁን መሬቱ እምቢ ያለው ጤና ብዙም አይደፍርም። አሁን ያመጡልንን ቁንጮ ጤና ግን አልፎ አልፎ ተቀብለናል ነባሩ ጤና ጠፋ አንድኛውን ዳቦ የምንለው ነበር፤ ነጭ የምንለው ነበር፤ ሰርገኛ የምንለው ነበር ይኼ ሁሉ ጠፋ። ፊሶ እንኳን እዚህ አልገባም አሁንም በደጋው አለ።

በዚህ አካባቢ የሚበቅለው የእህል አይነት ምን ምን ነው?

ድሮም ምን እማያበቅለው ነበር አሁን እንኳን መሬቱን ግጠን ጨርሰነዋል። ጤና፣ ወንድ አተር፣ ሴት አተር፣ ሰመሬታና መስኖ ገብስ፣ ስንዴ የድሮው ጠጉር ያለው ነበር ምርቅ ያለው የሚያበቅል አሁን ይህ መንግስት አስገድዶ ምርቅ የሌለው ስንዴ አመጣልን እሱ ይበቅላል፣ ዳጉሳ፣ ማሽላ፣ ተልባ፣ ሱፍ፣ አጃው፣ ስንዴ መናው፣ ሳልድሚው፣ ጠመገቹ ይበቅል ነበር ዛሬ ያለ መስኖና ሰመሬታ የሚበቅል ገብስ የለም። አጃን እንኳን እኛው ነን የተውነው። ልፋቱ መከራ የረባ ውጤት የለውም።

ሰመሬታ፣ መስኖ፣ ስንዴ መና፣ ጠመኸር እነዚህ የገብስ ዘሮች ናቸው ሰማቸው ግን ይለያያል ለምነድን ነው? ሰመሬታ ሰመሬታ ነው፤ መስኖ ግን በግንቦት የተዘራው መስኖ በነሐሴ ይታጨድና ይወቃል፣ የመስኖው መሬት ታርሶና ለስልሶ ሰመሬታው ዘር ሆኖ በመስከረም ሰመሬታው መሬት ጋር ይዘራል መስከረም ላይ ዝናብ ታገኘ ጥሩ ይሆናል በመስከረም ስለሚዘራ ነው የክረምት አይደለም። ስንዴ መና በጣም ነጭ ገብስ ነው እንጀራውም ሴት ተያዘው ሌላ ነው። ደቁቱ ነጭ ነው ስንዴን ያስንቃል፣ በዚያ ነው ስንዴ መና ቀረ ተብሎ ነው። ጤፉ ምንም ጥቁር የሌለበት ጤና ነጭ እንለዋለን፣ ምንም ነጭ የሌለውን ፈካ ያለውን ቀይ ጤና ደበስ ያለውን ጥቁር ጤና (ዳቦ) አንለዋለን። ነጭና ቀይ ድብልቁን ሰርገኛ እንለዋለን። ሰርግ መሀል የሚገኝ ሰው ሁሉንም አይነት ነው፤ ትልቁ፣ ትንሹ፣ አጭሩ፣ እረጅሙ፣ ጥቁሩ ቀዩ ጠይሙ እንዴው ምን አታከተሽ ሁሉም ይገኛል። ፈጠኔ ማሽላ በሚያዚያ በግንቦት ተዘርታ በነሐሴ ትደርሳለች። ጤናም አለች ቸኮለች የምትባል ቶሎ የምትደርስ አሁን እንኳን ጠፍታለች። እና እንዲህ ነው ልጄ!

የመሬቱን ለምነት እንዴት ትጠብቁታላችሁ?

ድሮ ምናምን ቀለብ የለውም ነበር። የመንግስት ቀለብ የለውም በባህላዊው በአባት አደሩ በቃ ደገሌ ደገሌ አስር አስራአምስት ሆነን እጣ ይማታል የእረኛ አባት አለ በሱ መሰረት ሳምንትም ሆነ ሁለት ሰንበት በተራዬ ወስጄ አሁርጅ ነው የምመልሰው። የድሮው እሁራ ነው በእሁራ ነው የምንጠቀመው ከብቱ እዚያው እርሻው ላይ ነው የሚያድረው። ተረኛው ሲቀራ ያድራል። ሲነጋም የሚታለቡ ካሉ ባለቤቶቻቸው ጥጃቸውን እዚያው አምጥተው አራክበው አልበው ጥጆቻቸውን ይዘው ይመለሳሉ። ከብቶቹም ወደሚሰማሩበት መስክ ይሄዳሉ።

አዝመራን ከእንሰሳት፣ ከአእዋፋት፣ ከአይጥና ከተባይ እንዴት ትጠብቁታላችሁ?

ድሮ ዱሩ ሳለ ጡጣው፣ አሳማው ጃርቱ፣ መከራ ነበር በተለይ በፍሬው ጊዜ ወፋ መከራ ነበር እሸቱን ወፊቱ ትጠጣውና ባዶ ነበር እምታስቀረው፣ ወንጭፍ ሰርተን ድንጋይ ይዘን በብር አንጉድ አናባርራለን። ሸቆ አድርገን እንተወዋልን በዚያ ነበር የምንጠብቀው።

ያን ለፍ የደረሰውን እህል አጭደን በሚዳው ላይ አልፈን አልፈን ዘርግተን አንድ ሁለት ቀን እንተወዋለን። ያም ያልደረቀ ታለው እንዲደርቅ፣ ፍሬው እንዲጨምት ነው። ተዚያ ወዲያ በነዶ በነዶ አስረን አምስት አስር ነዶ አስረን አንድ ላይ ቆምጨን እንተወዋለን ያ በደንብ ሲደርቅ ወደሚከመርበት ቦታ አውድማ እምንሰራበት ላይ ወስደን እንከምረዋለን። ያን መቼም አባሽታልሆነ በስተቀር ተጥምቀት ወዲህ አበራይቶ የሚያስገባ የለም። ባህሩ ሳይባረክ እና ጥምቀት ሳይውል እህሉ ስለማይበረክት አይበራይም።

እይው እንግዲህ እህል ስናበራይ መጀመሪያ አውድማ የሚሆነው መሬት በደንብ ተፈቅፍቆ ውኃ እየተረበረበ እየተጠረገ ይተመተማል በበት ይለቀለቃል። ቴፍ የሆነ እንደሁ መጀመሪያ ጥራጥሬ ይበራያል። በድጋሚ ተለቅልቆ ጤፉ ይበራያል።

እንግዲህ አውድማ ስንጥል በቂ ከብት ተሌለን ተጎረቤት፣ ተወዳጅ ከብት ይለመናል አግዙን ተብሎም ጉልበት ይጠየቃል። በደሮ ጩኸት ተነስተን ከብቶችን ይዘን ታውድማው እንኸድና አባቶች ሽማግሎች ተመረቁ በኋላ ተሸማግሎች አንዱ ተክምሩ መዞ ማንዘርዘር ይጀምራል።

ተዘወዲያ ክምሩ ብዙ ተሆነ ሁለት፣ ሶስት ሆነው ክምሩን እየናዱ አውድማው ላይ ይነሰንሳሉ። እንዲያ ደሞ ሁለት ሶስት ሆነው ከብቶቹን ለጉመው በአውድማው ያዙራሉ። ፈረሶች ታሉ ተፈት ሆኖ ባንድ ገመድ አድረጎ ይስባቸዋል ከብቶች ብቻ ተሆኑ ተኋላ ሆኖ ማዞር ነው። ክምሩ ብዙ ተሆነ ዶሮ ሲጮህ ተጀመረው እስተረፋዱ ድረስ ተነስንሶ አያለቅም። እንደ ነግ ተሆነ ደሞ እንዲያ ረፈድፈድ ሲል ያልቃል። ድሮ መቼም አውድማ ሲጣል ድግሱ ለጉድ ነበር። አሁን አቅሙ አነሰ ሰውም ፍቅር አጣ (በሃሳብ ወደ ኋላ ተመልሰው ያለፈውን ሁኔታ እያስታወሱ)። ረፋዱ ላይ ቆሎ፣ ጠላ፣ አብዘው ይመጣል። ይበላል ይጠጣል። እኩለ ቀን ሲሆን ከብቶቹ ለውኃ ይለቀቁና ውቻሬው ይሳባል። ውቻሬው ታውድማው ዳር ይሆናል እንጂ ታውድማው አይወጣም። ተመልሶ ይገባል። ተስር ያለው በደንብ ተበርብሮ ተወጣ በኋላ ውቻሬው በትንሽ በትንሹ ይገባና ከብቶቹ በደንብ እንዲረገጡት ይሆናል።

ዘር የሚሆኑ የሰብል አይነቶችን እንዴት ትለዩታላችሁ?
ዘር የሚሆነውን ለይተው የሚያስቀምጡት ሴቶች ናቸው። ያልደለበውን፣ ንጡሁን እነሱ ይለዩታል።

በግብርና ስራው ላይ የሴቶች፣ የልጆችና የሌሎች የቤተሰብዎ ድርሻ ምንድን ነው?

ሴትየዋ በግብርናው ስራ ያው እኛ ጉልጓሎ ስናበስል ሌት ቀደም ብላ ተነስታ ምሳ ታዘጋጃለች፣ ያው አብራኝ ጉልጓሎ ስለምትውል ያን አዘጋጅታ መከተል ነው ወደ ጉልጓሎ። ወደ እርሻ ስሄድ ቀደም ብላ ተነስታ ቁርሴን ታበስላለች እኔን ሸኝታ በጓሮ ማሽላ ትከተቱታለች፣ ቅመሙን ትተክላለች፣ አረሞ ታለ አብረን እናርማለን ኩትኳቶ

ታለም እንከተኩታለን፤ በዘር ጊዜም ዘሩን አጥርታ አዘጋጅታ ታቀርባለች፤ ድነች ሲጣልም ታጣጥላለች። ሰው ተጠፋ ታጭዳለች፤ ነዶ ታስራለች፤ ነዶ ትሰበስባለች፤ አውድማ ትለቀልቃለች፤ በበራይ ጊዜ እህል ውኃ ተቀርባለች ሲያልቅም አህሉን ሰፍራ አስገብታ ይኸ ለዘር፤ ይኸ ለቀለብ ብላ ታስቀምጣለች። በእርሻው ጊዜ በሬ ታጣምዳለች። እርሻ ቦታ የኔንና የበሬዎችን ምሳ ይዛ ትመጣለች። ልጆቹም ወንዶቹ ወደ አባታቸው ስራ ይከታተላሉ፤ ከብት ይጠብቃሉ። ሴቶቹ ወደ እናታቸው ስራ ይሄዳሉ፤ ከብት ይጠብቃሉ፤ ያርማሉ ይከተኩታሉ።

ይህን ከላይ የወረሱትን ዕውቀት ለልጆችዎ በምን መንገድ ያስተምሯቸዋል?

ልጆቹን ባስተምርና እኔ ያላገኘሁትን ዕድል ቢያገኙ ጥሩ ነበር። አንዱ ቢወጣ ኖሮ ሁሉም እሱን እየተከተሉ ይወጡ ነበር፤ የትምህርት ስራ፤ የዕውቀት ስራ፤ የዕድገት ስራ ነው። የመጀመሪያው እምቢ ብሎኝ በኔ ሥራ ገባ ተዘያ ወዲያ እኔው እራሴ እንዲህ አድርገን እያልሁሞፈርም አስቀድጄ፤ ቀንበርም አስቀድጄ ቅንጭርትም፤ ሁሉንም ጅፍም አያያዝህ እንዴት ነው። በጭቃ እንኳ ኅትቶ በሬ ላይ መለጠፍ አላስተማርሁም። ሽብለል፤ ሽብለል ትከሻ ላይ በጭቃ ወስዶ እያላቆጡ በሬ ላይ ቢገርፉት ተጉሩ ይመለጣል፤ ጅፍ ጠገብ ይሆናል። እና እንዲህ አድርጌ ነው ያስተማርኋቸው። አያያዛቸው ያጠግባል ልጆቹ (ይህን ሲናገሩ በኩራት ነው)፤ በሬዎችም በድምጻቸው ይለዩዋቸዋል።

የበሬ ዕቃ ማነው የሚያዘጋጅ?

የበሬን ዕቃ እራሴ ነው የማዘጋጀው፤ ለልጆቹ እንኳን ላገቡት አንዳንድ ዕቃ ላንድ ቀን ነው። ቢሰበር ቀጥ ነው፤ ሁለት ሁለት ነው አዘጋጅቼ የምሰጠው። እናቴ አሁን ይሄ ልጅ ሲሄድ በሬዎች ፈረጠሙና እምቢ አሉ አንድ ቀን እርሻ ብጠምድ እንጣጥ አሉና ማን ይቻላቸውጥጋብ ተሰመስቷቸው ሁለት ቀንበር በአንድ ቀን ሰበርሁ ሌላ ተካሁ እንዲችከሰው ደጅ አንጨትም አላነሳ (የግራ አጅ የሌባ ጣታቸውንና የአውራ ጣታቸውን

አንድ ላይ አገናኝተው በንቀት እጃቸውን ወደ ፊት እየዘረጉ)። እንጂ ማንም ሰው አይሰራውም ባለሙያዎች አሉ ምፈር ቀንበር አራቂዎች አሉ እንጂ ያም በሳንቲም አደለም ተለምነው ነበር የሚሰሩት አሁን አሁን እንኳ እንጃ (በሀዘኔታ አንገታቸውን እየነቀነቁ) ሁሉም ነገር በሳንቲም ሆኗል። ጊዜው ተበላሽቷል።

ለእርሻ መሳሪያ (ለሞፈር፣ ለቀንበርና ለእርፍ...) የሚመረጠው እንጨት ምን አይነት ነው?

ዛሬ ያው ያለው ባሕር ዛፍ ነው ዋናው ባህሕር ዛፍ ነው። ድሮ ግን ተዱሩ ውስጥ ስኒ የሚባላ የዱር እንጨት ነበር ጠንካራ እንጨት ዛሬም በድውሮው ጊዜ ያዘጋጀሁት ቆብር አለ ብጭጭም አላለ ይኸው ስንት አመቱ (ወደኋላ ሄደው ጊዜውን ለማስታወስ እየሞከሩ) እንጨቱ ስኒ፣ ልምጭ ቅንጭር ልምጭ ነው የሚሆነው። ወይራም ዋናው ነው። አሁን ባህዛፍ ስለሆነ ተሱም ተመርጦ ቀጥ ያለው ነው የሚሆነው። ተዚያ ወዲያ ባለሙያው ያርቀዋል። ቀንበር የበሬ አንድ የፈረስ ሁለት ነው የሚሆነው ተፊቱ አንድ ተኋላው ደሞ አንድ ቀንበር ሁለት ምራንም አለው፤ እንደዚህ እንዳሁኑ ጋሪ ማለት ነው።

አሁን አዳዲስ የአስተራረስና የአመራረት ዘዴ አለ? ከየት መጣ?

አሁን መንግስት ተድሮው የተለየ ለመሬት ቀለብ አምጥቶልናል፣ ዝም ብለን የምንደፋውን ፍጉን ምኑን በጉርጓድ እናደርገዋለን፣ ማዳበሪያ አምጥቶልናል፣ ምርጥ ዘር አምጥቶልናል፣ አንዳንድ ግዜ ዝምብላችሁ ዝሩ የሚሉት ነገር አለ። እኛ መቼ እና ምን እንደምንዘራና መቼ እንደምናርስ እናውቀዋለን። እነሱ ግን እሚሰማቸው የለም እንጂ ሊያስገድዱን ይሞክራሉ።

ከቆየው የአመራረት ዘዴ ጋር ያለው አንድነትና ልዩነት ምን ይመስላል?

አስተራረሳችን፣ የእርሻ መሳሪያዎች፣ የምንዘራበት ወቅት የተለወጠ ነገር የለውም ያው የድሮው ነው። አዲሱ ነገር የመንግስቱ ማዳበሪያና ምርጥ ዘር፣ እርከን ነው። ሌላ አዲስ ነገር የለም።

ከግብርናው ጋር ተያይዞ የሚባል አባባል፣ ተረት፣ ዘፈን፣ ...ካለ እስኪ ይንገሩኝ

በሬ ማሩ በሬ ማሩ
ንጭለት ከሳሩ ጠጣለት ከባህሩ
በሬ ላንተ ብዬ አያ ላንተ ብዬ
አምቦውን ከልክዬ፡፡
የበሬን ምስጋና ወሰደው ፈረሱ
አይበላ ስጋው አይለበስ ልብሱ
ከኋላ ተነስቶ ከፊት በመድረሱ

“ሐምሌ ችጋሩን ላይረሳኝ በጠላ አጠበኝ አለ” ክረምቱ የችግር ጊዜ በመሆኑ በእህሉ ሁሉ ይዘፈናል፡፡ ሰው እንዲህ ይላል፡-

እንግዲህ ጀመረ ሰኔ አቆለቆለ
በግማሽ እንጀራ ጎመን ተቆለለ፡፡

ጎመን እንዲህ በገብስ ብላ ዘፈነች ፡-

እኔ ባወጣሁት ነፍስ
እሪጥ አለች ገብስ
እፍታራሪ ጎመን ደጃች ሰመሬታ
ማሽላ ደረሰ ባለ ዘጠኝ ኩታ፡፡
ደጃች ሰመሬታ አንጠል አትናገር
አንገቴን ታርጄ ባቆየሁት አገር
አየተባለ ይዘፈናል፡፡

ጠጣዋም እንዲህ አለች እየተባለ እንዲህ ዝምብለው ወለም ዘለም በሚሉት ይዘፈን ነበር። በኔም ተዘፍኖብኛል።

አያ የገሌን ትክ ብዬ ባያቸው

እኔን ይመስለኛል ፊት አወራርዳቸው።

ያ ሞላ እንዳላማው ወላንሳ ወላንሳ

ጠግቤ እነሳለሁ እግሩን እስቲያነሳ። ይባል ነበር ዘሬ እንኳን ጠጣው ዱሩም እራሱ የለም።

ሰነፉን ለመወቀስ ደሞ

አያ በሬ ብለው ዘርተው ካላረሱ

ይሸታል ጨገዳው ስብ እንደጠበሱ።

ውድ ጊዜያችሁን መስዋዕት አድርጋችሁ ይህን መረጃ ስለጣችሁኝ በጣም አመሰግናለሁ!

ሀ. የቃለ-መጠይቅ መረጃ አቀባዮች ግላዊ መረጃ

1. ስም:- ቄስ አወቀ ተፈራ
2. ዕድሜ:- 83
3. ጾታ:- ወንድ
4. ሃይማኖት ክርስቲያን (ኦርቶዶክስ)
5. የጋብቻ ሁኔታ
6. ስራ:- እርሻ
7. የት/ደረጃ:- ቅስና
8. ቀበሌ:- አብስላ ዋርዳ ሳሙኤል
9. ኃጥ:- ባኳ
10. በአካባቢው የቆይታ ጊዜ 83 ዓመት
11. የገቢ ምንጭ:- ግብርና/ እርሻ
12. የቃለ መጠይቅ ቦታ:- አብስላ ሳሙኤል
13. የጠያቂው ስም:- ሰዋገኝ አስራት
14. ቃለ መጠይቁ የተካሄደበት ቀን መጋቢት 3/2007

ለ. ቃለ-መጠይቆች

አካባቢያቸው ምን አይነት የአየር ንብረት አለው?

የአየር ንብረቱ ጥሩ ነው እምብዛም ሙቀት የለ፣ አምብዛም ቅዝቃዜ የለ መካከለኛ ነው።

የስንት ዓመት ልጅ ሆነው እርሻ ጀመሩ?

በ25 ዓመቴ ነው የጀመርሁት፣ የቤተ ክህነት ትምህርት እየተማርሁ ነው የዘገየሁት።

የእርሻ ሙያን ከማን እና እንዴት ተማሩት?

እርሻውን ታባቴ! እርሱ የሚያድርገውን እያየሁ፣ አብሬ እያጣመድሁ ለመድሁ። የእርሻን ስራ ስጀምረው ወትሮ ያው ባህል ነውና እናት አባት ሲያሳዩን እዩ ይኸን

እያሉ ሲጠመድም እንደዚህ ነው፤ ድግሩ እንደዚህ ነው፤ ሞፈሩም እንደዚህ ነው፤ መርገጫውም እንደዚህ ነው፤ ሞፈር ቀንበሩም እንደዚህ ነው፤ ቅንጭርቱም እንደዚህ ነው፤ ጅራፋም እንዲህ ነው የሚያዘው እያሉ ያሳዩናል ያን ተምረን እንፈጽማለን። የበሬ አጠማመድ ቅደም ተከተል አለው። በመጀመሪያ ሞፈር እንረግጣለን፤ ከዚያ በኋላ ሞፈር ቀንበሩን ተሸክመን እንሄዳለን ከዚያ ከማሳው ላይ እናስቀምጥና መጀመሪያ ያንን የተረገጠው እቃ ይቀመጣል።

ከቤት ረግጣችሁት ነው ወደ እርሻ የምትሄዱት?

አዎ ምሳቸውን ገለባ አስቲበሉ ድረስ ቁርሴን ቀማምሼ እሱን እረግጣለሁ።

ምን ምኑ ነው አንድ ላይ የሚረገጠው የእርሻ መሳሪያ?

የሚረገጠው? (... ሳቅ) አዎ!

የሚረገጠውማ ድግር እርፍ ይባላል ማረሻው ያን በውስጥ እናስገባና ደሞ አለ ወገል ብረት ነው እሱን ከድግሩ ጋር እናዋድድና መርገጫውን አድርገን ነው። ሞፈር ቀንበሩን እናስቀምጥና በቀንበሩ በሬዎችን እንጠምዳለን። ታለሁኝ አባቴ ቀንበሩን ይይዛል እኔ በሬዎችን እወስድለታለሁ። በዚያ በኩል (አቅጣጫውን በእጃቸው እያመላኩ) እሱ በዚህ በኩል እኔ ሆነን ማነቂያውን ይዘን እናስራለን። በበሬው አንገት የሚያልፈው ቅንጭርት ማነቂያ ይባላል። ገመዱም ገመድ ናት አንዳንዴም ጠፍር ይደረጋል፤ የማነቂያ ገመድ ትባላለች። ተዚያ ይታነቅና ተዚያ በኋላ ሞፈሩን በምራኑ ውስጥ እናስገባና እንጨት አለች የምትገባ ሞፈር አፍንጫ አለች በዚያ እናስገባና እንደዚያ እናደርግና ተዚያ ወዲያ ጅራፋችንን አንስተን ተጓዝ ነው። ህድ በል ማለት ነው። ቅንጭርቷ ልምጭ እንጨት ነው የምትበጀው፤ ምራኑ ተቆዳ ነው ቆዳ የሚሰሩት ፋቂዎች ናቸው የሚሰሩት። በጣም ጠንካራ እንዲሆንም ይፈተላል /ይጎነጎናል።

ይህን ዕውቀት ለልጆቻዎ እንዴት ያስተምሯቸዋል?

የተማሩት ተማሩ በኋላ ደሞ ያርሳሉ። እኔ እንዲህ ነው። አስተምሪያቸዋለሁ፤ ተትምርት ሲመለሱ ያርሳሉ። እንዲህ አድርጎ እያልሁ እየተከተልሁ ማረሻ ሲዘልቅ ብድግ እያደረግሁ እያሳየኋቸው ነው። የትምርት ሰዓቱ እስቲደርስ ያርሳሉ ሰዓቱ ሲደረስ ወደ ትምህርት ቤታቸው ይሸዳሉ። ባጨዳውም ማጭዳን እንዲህ ያዙ እህሉን ደሞ እንዲህ አድርጋጅችሁ በዚህ እጃችሁ ያዙ እያልሁ አሳያቸዋለሁ።

በምን ታርሳላችሁ (በበሬ ወይስ በፈረስ)?

እዚህ እኛ አካባቢ በሁለቱም ነው። በበሬ ብቻ እሚያርስ አለ በበሬና በፈረስ የሚያረስ አለ። ሁሉም እንዳቅሙ ነው።

በፈረስ ማረስ መቼ ተጀመረ?

እንጂ መቼም በንጉሱ ጊዜ ነው። በዚያ በደጋው የከብት በሽታ ገብቶ ነበር ተዘ ወዲህ ነው በፈረስ ማረስ የተጀመረው።

ለምን እንዴት ነው በፈረስ ማረስ የተጀመረው?

ያው እንደነገርሁሽ በከብት በሽታ ምክንያት ነው። “ችግር ብልሃትን ትወልዳለች” ይባላል።

በዚህ አካባቢ ስንት አይነት ማሳ አለ?

በዚህ በኛ ምን አለ ብለሽ ነው። የጓሮ መሬትና የገጠር መሬት ነው። ድሮ ባባቶቻችን ጊዜ ሞፈር ዘመት የሚባልም ነበር። በሬ ጠምድን ኸደን አድረን ስናርስ ውለን እንመለሳለን። አሁን ያ ሁሉ የለም እና ይኸው ነው ያለው።

አዝመራ ከተሰበሰበ በኋላ እርሻ መቼ ትጀምራላችሁ?

ያው መጋቢት አንድ ሲል እርሻ ይጀመራል። በጥቅምት የተሰነጠቀው መሬት በመጋቢት አንድ ሲል ጀምሮ በደንብ ይታረሳል።

ማሳን ለዘር እንዴት ታዘጋጃለችሁ?

ማሳን ለዘር ለማዘጋጀት እንደሚዘራው የእህል አይነት ይለያያል። የጤፍ ሰባት ስምንት ጊዜ ይታረሳል ተዚያ ይገለጻል፤ ሲገለጸ ፈሰስ አየተቀደደ ይተዋል ተዚያ ጎልጓዮቹ ጉሎውንና ሳሩን እያነሱ በፈሰሱ ውስጥ ስሩን ወደላይ አድርገው ያስቀምጣሉ። በተገለጸ በዘጠኝ ቀኑ ወገዝ እየተነዳ ጭቃ በራይ ይበራይል በደንብ እስቲደቅና መደብ እስቲመስል ይበራያል። ተዚያ ወዲያ ይዘራል። ዳጉሳም እንደዚያው ነው። ስንዴም እስተ ሰባት ስምንት ጊዜ ይታረሳል። ገብስ አራትዜ ይታረሳል። ሴት አተርና ወንድ አተር ሶስት ጊዜ ይታረሳል።

በዓመት ስንት ጊዜ ታመርታለችሁ?

አንድ ጊዜ ነው። በዝናብ ብቻ ነው። ውኃ ያለበት አካባቢ በውኃ ገብ ያመርታሉ።

የምርት ወቅቶቹ መቼ መቼ ናቸው?

ክረምቱ ብቻ ነው። አንድዜ ባመት እናመርታለን።

በዚህ አካባቢ የሚበቅለው የእህል አይነት ምን ምን ነው? ስያሜውን እንዴት አገኘ?

ጤፍ፣ ገብስ (ሰመሬታና መስኖ)፣ ሴትና ወንድ አተር፣ ማሸላ፣ ድንች፣ ግብጦ... ይበቅላል።

አዝመራን ከእንስሳት፣ ከአእዋፋት፣ ከአይጥና ከተባይ እንዴት ትጠብቁታለችሁ?

ዣርት፣ ወፍ እንዳይበላው እንትን የሚባል አለ ብር አንጉድ በገመድ እየፈተልን አጭንብላ ሰርተን በዚያ አርገን ድንጋይ አለ ይዘን ታልጋው ሆነን ስንወረውረው ሻውውው.. እያለ እየተምዘገዘገ ሲሄድ የዛፉን ቅጠል ያነቃንቀዋል። በዚህ ጊዜ ሁሉም ትተው ይሄዳሉ። እንዲህ እያደረግን የእየተጋገዘን ስንጠብቅ እንውላለን። ሁለተኛም ደግሞ አዝመራን አሳማ እንዳይበላ መከላከል ነው። ሌሊት ደግሞ ዣርት የምትባል

አለች እሷ እንዳትበላ ደግሞ የሆነ ሸቆ የሚባል አለ እንጨት እንተክልና እሱን አስረን ስንተው ንፋስ ሲነካው ኳኳ.. ስለሚል ሰው መጣ ብላ ትታ ትሄዳለች። ተዘራውን ወፎች እንዳይበሉት አፈር እናለብሰዋለን። አምሳያም እንሰራለን። እንጨት ተክለን ቡትቶው አልብሰን ሰው አስመስለን አልፈን አልፈን እናደርገዋለን። ያን ስታይ ወፏ ሰው ስለሚመስላት ወደ እርሻው አትመጣም። አይጧን ደሞ ስንከላከለው ያን ጉድጓድ እናይና ሁሉን ደፍነን ስናበቃ አንዱን እንተውና የድንጋይ ወጥመድ አዘጋጅተን ተወጡ በኋላ በወጥመዱ እንደፍነዋለን። ተዚያ ዲያ መግቢያ በመሳጥ አንጨፈጭፋታለን። ሌላው ደግሞ በየጉድጓዱ አፍ ላይ ቁልቋል እናደርጋለን ያን ይበላና እዚያው ይሞታል።

ዘር የሚሆኑ የሰብል አይነቶችን እንዴት ትለዩታላችሁ?

ለዘር የሚሆነውን እህል መርጠው አጥርተው የሚያዘጋጁት ሴቶች ናቸው። እኛ አምርተን ማስገባት ነው። ይኸ ለዘር፣ ይኸ ለቀለብ፣ ይኸ ለወር ጨው፣ ለሸመታ ብላ እምታስቀምጥ እሷ ናት።

በግብርና ስራው ላይ የሴቶች፣ የልጆችና የሌሎች የቤተሰብዎ ድርሻ ምንድን ነው?

ባለቤቴ አንደኛ ጉልጋሎ ነው፤ ጉልጋሎ ማለት የጤፍ ማሳ ጤፍ ሲዘራ ሲታረስ ጉሎ ጉሎ የሆነ ነገር አለ አደል ያን እንዲለሰልስ እያነሳች ሽና ይሰጣታል በሽና በሽናው ታስቀምጣለች፤ ሲቀመጥ ስሩ ወደላይ እየሆነ እየተደፋ ይቀመጣል፤ አረሞ ታርማለች ፤ ድንቹን፣ ማሽላውን ትኮተኩታለች። በአጨዳው ጊዜ ሰው ተጠፋ ታጭዳለች፣ ነዶ ታስራለች፤ አውድማ ለቅልቃ ታዘጋጃለች፤ ተተጋኑ ቅመሟን ትዘራለች ትንከባከባለች፤ ምሳ አብስላ ታዘጋጃለች። ዘር አበጥራ ታቀርባለች፤ በሬ ጠምዳ አትረስ እንጂ ታጣምዳለች ጠምዶ ማረሱ ብቻ ነው እንጂ ተቤት እስተዳሬ ድረስ የሚቀራት ስራ የለም። ልጆችም ከብት ይጠብቃሉ፤ አረሞ ያርማሉ፤ ይጎለጉላሉ፤ ሴቶች ልጆች ደግሞ እናታቸውን በቤት ስራ ያግዛሉ።

የማይሳተፉበት ስ የሰራ አይነት አለ?

አዎ! በአባት አደሩ! በባህሉ! ሴት እርሻ አታርስም፤ ተበራይቶ እስቲያልቅ አውድማ ውስጥ አትገባም። ለምን ? አውድማ ንጡህ መሆንን ይፈልጋል ተጥላ አይታደርም፤ ተብዙ ነገር መጠበቅ አለበት።

አሁን አዳዲስ የአስተራረስና የአመራረት ዘዴ አለ?

ድሮ በነበረውና አሁን ባለው የተለወጠ ነገር አለ። እኛ የዛን ጊዜ እንጠቀም የነበረው እንደነገርሁሽ በዚያ በሁራ በኮምፖሽት በምናምን ነው ዛሬ ግን እንትን .... ማዳበሪያ ስለመጣ በማደበሪያ ነው የምንዘራው። ግን ቶሎ ይጋሽብና ይተኛል። ፍሬውም ይረግፋል ግንዱ ጠንካራ አይደለም። ጉልበት ያንሰዋል። መሬቱ እየደረቀ ስለሄደ ታለ ማዳበሪያ እሽ አይልም። ኮምፖስቱን ቀድመን እናደርግና ስንዘራው ደግሞ መንግስቱን ማዳበሪያ እንጨምራለን። አሁን መሬታችንን ትንሽ ቢወስደውም እርከኑ ጥሩ ነው። መሬቱን ተመበላት አድኖታል። በመስመር ዝሩ ይላሉ። ግን ሁሉም አልተቀበለውም። ጊዜ ይፈጃል ብዙ ሰው ይላል። ሳያልቅም ዝናብ ሊያቋርጠው ይችላል። እሱ ጥሩ አይደለም። አንዳንድዜ መንግስት ሊያስገድድን ይሞክራል። ለመሬቱ የማይሆነውን ዝሩ ይለናል። ያም ሳይበቅል ይቀራል። ምርጥ ዘርም ይሠጡናል ግን በሽታን የሚቋቋም ማምጣት አልቻሉም።

ድሮ ጥሩ ምርት ለማምረት እሁራ ነበር የምንጠቀመው። ቅራት እየተቀራ በክረምት እርሻ ላይ ከብቶች ያድራሉ። ይህም ወዲያው ወዲያው ይታረሳል የከብቶች እበታቸውም ሆነ ሽንታቸው በጣም እሁራ ይሆናል። በዚያ አርሰን ስንዘራው እንደ ዛሬ ማዳበሪያ ያለ ከፍ ያለ ምርት ይሰጠናል። ሌላው ዘዴ ፋንድያው የፈረሱ ማሳው ላይ ይደረጋል። በተጋኑ መሬት ድንች የሚዘራ ተሆነ የፈረስ ፋንድያ፣ የበጎች ኮረከር የደረግበታል። ሌላ የሚዘራ ተሆነ ደግሞ የከብቶች እበት፣ አዛባ ይደረጋል። ደንቹን ትል እንዳይበላው ለማድረግ ነው። ሌላው ዘዴ እሁራ እናሆራና ለከብቶች ግጦሽ እናደርገዋለን። መሬተ ታለ እንዲሁ እንተወዋለን። ተሌለ ደግሞ እናርሰዋለን ተሸይ ምርት እናገኝ ነበር።

ከቆየው የአመራረት ዘዴ ጋር ያለው አንድነትና ልዩነት ምን ይመስላል?
 አስተራረሱ ያው ያባት አደሩ ነው ሌላ የተለየ የለውም። የምንዘራበት የምናርስበት
 ያው ነው። አሁን አሁን በጥቅምትና በሚያዚያ የማናርሰውን የጤፍና የስንዴ መሬትም
 እረሱ ይሉናል። ማን ይሰማቸዋል። በዚህ ተታረሰ ዋግ በፍሬው ይበላዋል። እነሱ
 ትናንት ተወልደው የኖረውን ተውት ይሉናል። እስታሁን የኖርነው ይህን አክብረን
 ባህላችንን ጠብቀን ነው። ይህንን ተው ነው የሚሉት።

ከግብርናው ጋር ተያይዞ የሚባል አባባል፣ ተረት፣ ዘፈን፣ ...ካለ እስኪ ይንገሩኝ
 አሁን አረጅሁና ሊረሳኝ ነው መሰል እእእእ.....

ሆ በሬ ሆ በሬ
 ክፉ አይናገሬ
 አያንገራግሬ።

ምነው በቅዳሜ ምነው በእሁድ ሲያርሱ
 አበዳሪው ሲገኝ ይቸግራለ ዋሱ።

ሲነግዱ አትነግድ ሲያርሱ አትረስና
 አሟረቱብኝ በል ተጥላው ዋልና።

ያረሰማ ጎበዝ እርፍ የነቀነቀ
 እንደተደሰተ መስከረም ዘለቀ።

በርዬ እሸፋፋ በርዬ እሸፋፋ
 ጠጣልኝ ከውኃው ብላልኝ ከሳሩ
 ባንተ ጫንቃ አይደለም ወይ የቀናው ሀገሩ።

በሬ ያላንተማ ክንዴ ያላንተማ

አይኔም አያይልኝ ጆሮዬም አይሰማ::

ብዙዎች ነበሩ ተዘነጋኝ::

ውድ ጊዜያችሁን መስዋዕት አድርጋችሁ ይህን መረጃ ስለጣችሁኝ በጣም አመሰግናለሁ!